

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-175-08

Druk nr 1196

Warszawa, 22 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej.

wz. WICEPREZES RADY MINISTRÓW

(-) Grzegorz Schetyna

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr 171, poz. 1056) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zwiększania mobilności na rynku pracy.”,

b) w ust. 3 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) cudzoziemców – członków rodzin obywateli polskich, którzy uzyskali zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przebywają na podstawie wizy, o której mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli przed wydaniem tej wizy posiadali zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony;

5) cudzoziemców zamierzających wykonywać pracę lub wykonujących pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 2a,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) bezrobotnym długotrwale – oznacza to bezrobotnego pozostającego w rejestrze powiatowego urzędu pracy łącznie przez okres ponad 12 miesięcy w okresie ostatnich 2 lat, z wyłączeniem okresów odbywania stażu i przygotowania zawodowego dorosłych.”,

– po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

„9a) doświadczeniu zawodowym – oznacza to doświadczenie uzyskane w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej przez okres co najmniej 6 miesięcy;

9b) EURES – oznacza to europejskie służby zatrudnienia państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, realizujące działania obejmujące w szczególności pośrednictwo pracy wraz z doradztwem w zakresie mobilności na rynku pracy we współpracy ze związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców;”

– uchyla się pkt 10,

– pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) innej pracy zarobkowej – oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych;”

– w pkt 12 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) koszt ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków w przypadku osób nieposiadających prawa do stypendium,

c) koszty przejazdu, a w przypadku gdy szkolenie odbywa się w miejscowości innej niż miejsce zamieszkania, także koszty zakwaterowania i wyżywienia;”

– po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) minimalnym wynagrodzeniu za pracę – oznacza to kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników przysługującą za pracę w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy ogłaszaną na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z późn. zm.²⁾);”

– w pkt 13:

-- lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) powierzenie wykonywania pracy cudzoziemcowi nieposiadającemu zezwolenia na pracę, w przypadkach gdy jest ono wymagane, lub powierzenie wykonywania pracy na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę, z zastrzeżeniem art. 88i;”

-- uchyla się lit. f,

– pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) nielegalnym wykonywaniu pracy przez cudzoziemca – oznacza to wykonywanie pracy przez cudzoziemca, który nie posiada ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego go do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub którego podstawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie uprawnia do wykonywania pracy, lub który wykonuje pracę bez zezwolenia, w przypadkach gdy jest ono wymagane, lub na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę,

z zastrzeżeniem art. 88i, lub bez zawarcia wymaganych umów o pracę albo umów cywilnoprawnych;”;

– pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) odpowiedniej pracy – oznacza to zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, które podlegają ubezpieczeniom społecznym i do wykonywania których bezrobotny ma wystarczające kwalifikacje lub doświadczenie zawodowe lub może je wykonywać po uprzednim szkoleniu albo przygotowaniu zawodowym dorosłych, a stan zdrowia pozwala mu na ich wykonywanie oraz łączny czas dojazdu do miejsca pracy i z powrotem środkami transportu zbiorowego nie przekracza 3 godzin, za wykonywanie których osiąga miesięczne wynagrodzenie brutto, w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy;”;

– po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) ofercie pracy – oznacza to wolne od wymagań naruszających zasadę równego traktowania w zatrudnieniu, w rozumieniu przepisów prawa pracy, zgłoszenie przez pracodawcę do powiatowego urzędu pracy co najmniej jednego wolnego miejsca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w określonym zawodzie lub specjalności w celu uzyskania pomocy w znalezieniu odpowiedniego pracownika;”;

– pkt 21a otrzymuje brzmienie:

„21a) partnerstwie transgranicznym EURES – oznacza to działania w ramach sieci EURES w regionach przygranicznych Rzeczypospolitej Polskiej, zatwierdzone przez Komisję Europejską na podstawie odrębnych procedur, realizowane na podstawie umowy przez służby zatrudnienia, związki zawodowe i organizacje pracodawców z państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c;”;

– po pkt 21a dodaje się pkt 21b w brzmieniu:

„21b) podmiocie powierzającym wykonywanie pracy przez cudzoziemca – oznacza to jednostkę organizacyjną, chociażby nie posiadała osobowości prawnej lub osobę fizyczną, która na podstawie umowy lub innego stosunku prawnego powierza wykonywanie pracy cudzoziemcowi;”;

– pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) poszukującym pracy – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 – 3, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, poszukujących zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub innej formy pomocy określonej w ustawie, zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy;”;

– pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) pożyczce szkoleniowej – oznacza to pożyczkę udzieloną z Funduszu Pracy na sfinansowanie kosztów szkolenia podejmowanego bez skierowania powiatowego urzędu pracy na to szkolenie;”;

– po pkt 27 dodaje się pkt 27a – 27c w brzmieniu:

„27a) praktycznej nauce zawodu dorosłych – oznacza to formę przygotowania zawodowego dorosłych umożliwiającą uzyskanie tytułu zawodowego lub tytułu czeladnika;

27b) programach specjalnych – oznacza to zespół działań adresowanych do bezrobotnych, poszukujących pracy niepozostających w zatrudnieniu i pracowników zagrożonych zwolnieniem z przyczyn nie dotyczących pracowników, mających na celu dostosowanie posiadanych lub zdobycie nowych kwalifikacji i umiejętności zawodowych oraz wsparcie zagrożonych likwidacją lub istniejących i tworzonych miejsc pracy;

27c) projektach pilotażowych – oznacza to przedsięwzięcia inicjowane i realizowane przez publiczne służby zatrudnienia samodzielnie lub we współpracy z innymi instytucjami rynku pracy, polegające na wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy lub pracodawcom w celu przygotowywania rozwiązań o charakterze systemowym;”

– w pkt 29 dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾) z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;”

– po pkt 29 dodaje się pkt 29a i 29b w brzmieniu:

„29a) przygotowaniu zawodowym dorosłych – oznacza to instrument aktywizacji w formie praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych, realizowany bez nawiązania stosunku pracy z pracodawcą, według programu obejmującego nabywanie umiejętności praktycznych i wiedzy teoretycznej, zakończonego egzaminem;

29b) przyuczeniu do pracy dorosłych – oznacza to formę przygotowania zawodowego dorosłych, umożliwiającą uzyskanie wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności potwierdzonych zaświadczeniem;”

– uchyla się pkt 30, 31 i 33,

– pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„35) stypendium – oznacza to kwotę wypłacaną z Funduszu Pracy bezrobotnemu lub innej uprawnionej osobie w okresie odbywania szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, studiów podyplomowych, stażu oraz w okresie nauki w szkole ponadgimnazjalnej albo w szkole wyższej, gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych;”

– po pkt 36 dodaje się pkt 36a w brzmieniu:

„36a) specyficznych elementach wspierających zatrudnienie – oznacza to finansowanie z Funduszu Pracy racjonalnych wydatków innych niż usługi i instrumenty rynku pracy, niezbędnych do realizacji działań dostosowanych do indywidualnych potrzeb uczestników programu specjalnego, adekwatnych do uwarunkowań lokalnego rynku pracy;”

– uchyla się pkt 39,

– po pkt 43 dodaje się pkt 43a w brzmieniu:

„43a) zezwoleniu na pracę – oznacza to decyzję właściwego organu, uprawniającą cudzoziemca do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach określonych w ustawie oraz w tej decyzji;”

– pkt 45 otrzymuje brzmienie:

„45) żołnierzach rezerwy – oznacza to osoby zwolnione z zawodowej służby wojskowej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym status żołnierza rezerwy przysługuje przez okres 36 miesięcy od dnia zwolnienia żołnierza z zawodowej służby wojskowej;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty badań lekarskich lub psychologicznych mających na celu:

1) stwierdzenie zdolności bezrobotnego do wykonywania pracy, uczestnictwa w szkoleniu lub przygotowaniu zawodowym dorosłych, odbywania stażu, wykonywania prac społecznie użytecznych,

2) określenie szczególnych predyspozycji psychofizycznych wymaganych do wykonywania zawodu

– przeprowadzanych na wniosek powiatowego urzędu pracy, są finansowane z Funduszu Pracy.”;

3) w art. 3:

a) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. Projekt Krajowego Planu Działań przygotowuje minister właściwy do spraw pracy przy współudziale w szczególności: ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi oraz ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

3. Krajowy Plan Działań określa w szczególności:

1) cele i kierunki działań zgodne z priorytetami polityki państwa w dziedzinie rynku pracy;

2) przewidywaną wysokość środków finansowych, w tym Funduszu Pracy oraz budżetu państwa, na dofinansowanie działań wynikających z Krajowego Planu Działań;

3) wskaźniki efektywności Krajowego Planu Działań.

4. Samorząd województwa na podstawie Krajowego Planu Działań, uwzględniając strategię rozwoju województwa oraz strategię wojewódzką w zakresie polityki społecznej, o których mowa w odrębnych przepisach, przygotowuje corocznie regionalny plan działań na rzecz zatrudnienia, określający priorytetowe grupy bezrobotnych i innych osób wymagających wsparcia – po zasięgnięciu opinii powiatowych jednostek samorządu terytorialnego oraz partnerów społecznych.”;

b) uchyla się ust. 6;

4) w art. 4 :

- a) w ust. 1:
- w pkt 2 lit. c i d otrzymują brzmienie:
 - „c) tworzenie, rekomendowanie i upowszechnianie narzędzi, metod i zasobów informacyjnych na potrzeby poradnictwa zawodowego, pośrednictwa pracy, organizacji szkoleń, przygotowania zawodowego dorosłych lub innych form pomocy określonej w ustawie,
 - d) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, w szczególności przez realizowanie i koordynowanie działań w województwach i powiatach w zakresie udziału publicznych służb zatrudnienia w sieci EURES oraz koordynowanie partnerstw transgranicznych EURES, na terenie działania tych partnerstw,”
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) sporządzanie i przedkładanie Radzie Ministrów, okresowych sprawozdań z realizacji Krajowego Planu Działań;”
 - w pkt 7:
 - lit. c i d otrzymują brzmienie:
 - „c) koordynowanie opracowywania i rekomendowanie standardów kwalifikacji zawodowych dla zawodów występujących w klasyfikacji zawodów i specjalności,
 - d) koordynowanie opracowywania i rekomendowanie modułowych programów szkoleń zawodowych dla potrzeb rynku pracy;”
 - dodaje się lit. e – g w brzmieniu:
 - „e) prowadzenie i udostępnianie internetowych baz danych z zakresu rynku pracy, w szczególności dotyczących ofert pracy, instytucji szkoleniowych, klasyfikacji zawodów i specjalności, standardów kwalifikacji zawodowych, modułowych programów szkolenia zawodowego,
 - f) inicjowanie, realizowanie i koordynowanie projektów pilotażowych,
 - g) upowszechnianie informacji o możliwościach i zakresie pomocy określonej w ustawie oraz pomocy świadczonej przez publiczne służby zatrudnienia;”
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia zawierającego strukturę, wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy

z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.⁴⁾),

- 2) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem minimalnych wymagań oraz ogłaszania terminu dostosowania oprogramowania,
- 3) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia

– mając na uwadze zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych, która umożliwi ich scalanie w zbiór centralny, a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymaganiami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw pracy może tworzyć rejestry centralne zawierające dane dotyczące rynku pracy, instytucji rynku pracy, projektów, udzielonej pomocy i świadczeń, a także dane dotyczące poszukujących pracy, bezrobotnych, pracodawców i ofert pracy, gromadzone przez publiczne służby zatrudnienia na podstawie przepisów ustawy, oraz może przetwarzać te dane na zasadach określonych w przepisach o ochronie danych osobowych.”,

d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Publiczne służby zatrudnienia przekazują dane do rejestrów centralnych utworzonych na podstawie ust. 4 oraz mogą z nich korzystać w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, wykorzystując oprogramowanie, o którym mowa w ust. 3, lub narzędzia określone w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. c.

6. Dane z rejestru utworzonego na podstawie ust. 4 mogą być udostępniane w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne innym podmiotom realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań. Dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.”;

5) w art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Agencjami zatrudnienia są podmioty wpisane do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, świadczące usługi w zakresie pośrednictwa pracy, pośrednictwa do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, poradnictwa zawodowego, doradztwa personalnego lub pracy tymczasowej.”;

6) w art. 8:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 5,

– w pkt 6 uchyla się lit. a,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:

„6a) koordynowanie na terenie województwa realizacji programów aktywizacji zawodowej finansowanych z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy;

6b) inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych;”

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, w szczególności przez:

a) wspieranie, koordynowanie i realizację zadań sieci EURES na terenie województwa we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami powiatowymi, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców,

b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES, na terenie działania tych partnerstw;”

– po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy w zakresie opracowywania, gromadzenia i aktualizowania informacji zawodowych o charakterze ogólnokrajowym;”

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) współpraca na terenie województwa z powiatowymi urzędami pracy w zakresie organizacji szkoleń, przygotowania zawodowego dorosłych i staży, w szczególności przez:

a) badanie popytu na kwalifikacje i umiejętności zawodowe na wojewódzkim rynku pracy i upowszechnianie wyników tych badań,

b) prowadzenie rejestru instytucji szkoleniowych i analiz ich oferty szkoleniowej oraz udostępnianie informacji o tej ofercie,

c) wspieranie metodyczne działań powiatowych urzędów pracy w zakresie organizacji szkoleń, przygotowania zawodowego dorosłych i staży,

d) prowadzenie analiz skuteczności oddziaływania na rynek pracy szkoleń, przygotowania zawodowego dorosłych i staży oraz upowszechnianie wyników tych analiz,

e) prowadzenie dialogu społecznego w zakresie polityki zatrudnienia i kształcenia ustawicznego,

f) popularyzację idei uczenia się przez całe życie i upowszechnianie dobrych praktyk w zakresie organizacji szkoleń, przygotowania zawodowego dorosłych i staży;”

– pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

- „16) współdziałanie z właściwymi organami oświatowymi, szkołami i szkołami wyższymi w harmonizowaniu kształcenia i szkolenia zawodowego z potrzebami rynku pracy;
17) prowadzenie rejestru agencji zatrudnienia oraz wydawanie certyfikatów o dokonaniu wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.”;

– dodaje się pkt 18 i 19 w brzmieniu:

- „18) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy w zakresie tworzenia rejestrów centralnych na podstawie art. 4 ust. 4;
19) udzielanie informacji o możliwościach i zakresie pomocy określonej w ustawie i świadczonej przez publiczne służby zatrudnienia.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Projekty pilotażowe, o których mowa w ust. 1 pkt 6b, mogą być realizowane na wniosek marszałka województwa po przedłożeniu informacji charakteryzujących projekt pilotażowy ministrowi właściwemu do spraw pracy i uzyskaniu jego zgody na realizację projektu pilotażowego.

1b. Na wniosek marszałka województwa minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację projektu pilotażowego środki z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy.”,

c) w ust. 8:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) wspomagają powiatowe urzędy pracy w prowadzeniu poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej przez świadczenie wyspecjalizowanych usług w zakresie planowania kariery zawodowej na rzecz bezrobotnych i poszukujących pracy, w tym z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych;”,

– uchyla się pkt 4,

– dodaje się pkt 7 – 9 w brzmieniu:

- „7) świadczą poradnictwo zawodowe i informację zawodową na rzecz pracodawców oraz wspomagają powiatowe urzędy pracy w tym zakresie;
8) udzielają informacji o możliwościach i zakresie pomocy świadczonej przez urzędy pracy w ramach poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej oraz pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy;
9) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy opracowują i aktualizują informacje zawodowe oraz inne zasoby informacji pomocne w aktywnym poszukiwaniu pracy o charakterze ogólnokrajowym.”;

7) w art. 9 w ust. 1:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

- „2a) udzielanie informacji o możliwościach i zakresie pomocy określonej w ustawie;”,

b) uchyla się pkt 5 i 8,

c) dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) inicjowanie, organizowanie i finansowanie szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych;”

d) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) współpraca z gminami w zakresie upowszechniania ofert pracy, upowszechniania informacji o usługach poradnictwa zawodowego, szkoleniach, przygotowaniu zawodowym dorosłych, stażach, organizacji robót publicznych oraz zatrudnienia socjalnego na podstawie odrębnych przepisów;”

e) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) współpraca z wojewódzkimi urzędami pracy w zakresie świadczenia podstawowych usług rynku pracy, w tym w opracowywaniu i aktualizacji informacji zawodowych oraz innych zasobów informacji dotyczących lokalnego rynku pracy przydatnych w poszukiwaniu pracy;”

f) w pkt 14 lit. b – d otrzymują brzmienie:

„b) przyznaniu, odmowie przyznania, wstrzymaniu lub wznowieniu wypłaty oraz utracie lub pozbawieniu prawa do zasiłku, stypendium i innych finansowanych z Funduszu Pracy świadczeń niewynikających z zawartych umów,

c) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, stypendium, innych nienależnie pobranych świadczeń lub kosztów szkolenia finansowanych z Funduszu Pracy,

d) odroczeniu terminu spłaty, rozłożeniu na raty lub umorzeniu części albo całości nienależnie pobranego świadczenia udzielonego z Funduszu Pracy, należności z tytułu zwrotu refundacji lub przyznanych jednorazowo środków, o których mowa w art. 46, oraz innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy, o których mowa w art. 76 ust. 7a;”

g) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) realizowanie zadań wynikających z prawa swobodnego przepływu pracowników między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, w szczególności przez:

a) realizowanie zadań sieci EURES we współpracy z ministrem właściwym do spraw pracy, samorządami województw, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców,

b) realizowanie zadań związanych z udziałem w partnerstwach transgranicznych EURES na terenie działania tych partnerstw;”

h) dodaje się pkt 21 – 24 w brzmieniu:

„21) organizacja i realizowanie programów specjalnych;

- 22) udostępnianie informacji o osobach zarejestrowanych, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie, innym instytucjom rynku pracy lub podmiotom, o których mowa w art. 24 ust. 1, oraz innym podmiotom publicznym albo podmiotom niebędącym podmiotami publicznymi, realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny ich realizacji;
- 23) współpraca z ministrem właściwym do spraw pracy w zakresie tworzenia rejestrów centralnych na podstawie art. 4 ust. 4;
- 24) inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych.”;

8) po art. 9a dodaje się art. 9b i 9c w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. W ramach powiatowych urzędów pracy wyodrębnia się centra aktywizacji zawodowej, będące wyspecjalizowanymi komórkami organizacyjnymi powiatowego urzędu pracy, które realizują zadania w zakresie usług rynku pracy oraz instrumentów rynku pracy.

2. W ramach powiatowych urzędów pracy we współpracy z samorządem gminnym mogą być tworzone i prowadzone lokalne punkty informacyjno – konsultacyjne, które na terenie gminy realizują w szczególności zadania w zakresie udzielania osobom zainteresowanym oraz pracodawcom informacji o możliwościach i zakresie udzielenia pomocy określonej w ustawie oraz rejestrowania bezrobotnych i poszukujących pracy. Zadania te są realizowane przede wszystkim przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych umożliwiających dostęp do rejestrów publicznych prowadzonych w powiatowych urzędach pracy.

Art. 9c. 1. Projekty pilotażowe, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 24, mogą być realizowane na wniosek starosty, po przedłożeniu informacji charakteryzujących projekt ministrowi właściwemu do spraw pracy i uzyskaniu zgody tego ministra na realizację projektu pilotażowego.

2. Na wniosek starosty minister właściwy do spraw pracy może przyznać na realizację projektu pilotażowego środki z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy.”;

9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Do zadań wojewody w zakresie polityki rynku pracy należy sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań wykonywanych przez marszałka województwa lub starostę, wojewódzkie lub powiatowe urzędy pracy, oraz inne podmioty, zwane dalej „jednostkami kontrolowanymi”, w szczególności w zakresie:

- 1) stosowania standardów usług rynku pracy, o których mowa w art. 35 ust. 4a;
- 2) spełniania wymogów kwalifikacyjnych określonych dla dyrektorów i pracowników urzędów pracy;
- 3) przestrzegania zasad i trybu wydatkowania środków Funduszu Pracy;
- 4) prawidłowości zlecenia realizacji zadań i usług rynku pracy;
- 5) kontroli realizacji innych zadań, wynikających z ustawy, wykonywanych przez samorząd terytorialny lub inne podmioty.

2. Do zadań wojewody należy również:

- 1) organizowanie i finansowanie szkoleń pracowników urzędu wojewódzkiego oraz wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;

- 2) wydawanie licencji pośrednikom pracy i doradcom zawodowym;
- 3) wydawanie zezwoleń na pracę cudzoziemców;
- 4) realizacja zadań organu wyższego stopnia w postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących świadczeń z tytułu bezrobocia.

3. Wojewoda, po zasięgnięciu opinii marszałka województwa oraz wojewódzkiej rady zatrudnienia, ustala kryteria wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców.

4. W kryteriach, o których mowa w ust. 3, wojewoda:

- 1) określa wykaz zawodów i rodzajów pracy, w stosunku do których wydanie zezwolenia na pracę nie wymaga uwzględnienia informacji starosty, kierując się sytuacją na lokalnym rynku pracy, w szczególności liczbą zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy w poszczególnych zawodach w stosunku do liczby ofert zgłoszonych do powiatowych urzędów pracy;
- 2) określa przypadki, w których zezwolenie na pracę może być wydane na okres krótszy niż określony we wniosku, biorąc pod uwagę w szczególności poprzednie okresy pobytu i pracy cudzoziemca w Rzeczypospolitej Polskiej, charakter lub rodzaj pracy wykonywanej przez cudzoziemca oraz znaczenie podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca dla gospodarki.

5. Kryteria, o których mowa w ust. 3, nie mogą zawierać wymagań dyskryminujących ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, narodowość, pochodzenie etniczne, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie religijne, ani ze względu na przynależność związkową lub do organizacji pracodawców.

6. Kryteria, o których mowa w ust. 3, podlegają ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

7. W postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań wynikających z ustawy, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej:

- 1) organem właściwym jest starosta;
- 2) organem wyższego stopnia jest wojewoda.”;

10) w art. 12 w ust. 5:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzą pośrednictwo pracy, z wyłączeniem działań przewidzianych dla sieci EURES, oraz organizują zatrudnianie dla:

- a) młodzieży w wieku powyżej 15 lat, która nie ukończyła szkoły podstawowej lub gimnazjum albo nie kontynuuje nauki po ukończeniu tych szkół,
- b) bezrobotnych do 25 roku życia,
- c) uczniów i studentów;”

b) uchyla się pkt 4;

11) rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 6 Agencje zatrudnienia

Art. 18. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług:

1) pośrednictwa pracy, polegających w szczególności na:

a) udzielaniu pomocy osobom w uzyskaniu odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej oraz pracodawcom w pozyskaniu pracowników o poszukiwanych kwalifikacjach zawodowych,

b) pozyskiwaniu ofert pracy,

c) udzielaniu pracodawcom informacji o kandydatach do pracy, w związku ze zgłoszoną ofertą pracy,

d) informowaniu kandydatów do pracy oraz pracodawców o aktualnej sytuacji i przewidywanych zmianach na lokalnym rynku pracy,

e) inicjowaniu i organizowaniu kontaktów osób poszukujących odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej z pracodawcami,

f) kierowaniu osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, o którym mowa w art. 85 ust. 2,

2) doradztwa personalnego, polegających w szczególności na:

a) prowadzeniu analizy zatrudnienia u pracodawców, określaniu kwalifikacji pracowników i ich predyspozycji oraz innych cech niezbędnych do wykonywania określonej pracy,

b) wskazywaniu źródeł i metod pozyskania kandydatów na określone stanowiska pracy,

c) weryfikacji kandydatów pod względem oczekiwanych kwalifikacji i predyspozycji,

3) poradnictwa zawodowego, polegających w szczególności na:

a) udzielaniu pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia,

b) udzielaniu informacji niezbędnych do podejmowania decyzji zawodowych w szczególności o zawodach, rynku pracy oraz możliwościach szkolenia i kształcenia,

c) inicjowaniu, organizowaniu i prowadzeniu grupowych porad zawodowych, zajęć aktywizujących w zakresie pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,

d) udzielaniu pracodawcom pomocy w doborze kandydatów do pracy, w szczególności na udzielaniu informacji i doradztwie w tym zakresie,

4) pracy tymczasowej, polegających na zatrudnianiu pracowników tymczasowych i kierowaniu tych pracowników oraz osób niebędących pracownikami do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika, na zasadach określonych w przepisach o zatrudnianiu pracowników tymczasowych

– jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, i wymaga wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, zwanego dalej „rejestrzem”.

2. Wpisowi do rejestru podlega również wykonywanie usług, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, przez jednostki samorządu terytorialnego, szkoły wyższe, stowarzyszenia, fundacje, organizacje społeczne i zawodowe oraz inne organizacje, których statutowym celem jest świadczenie tych usług.

Art. 18a. Agencja zatrudnienia prowadzi działalność polegającą na świadczeniu jednej, kilku lub wszystkich usług, o których mowa w art. 18 ust.1.

Art. 18b. Posiadanie wpisu do rejestru nie uprawnia do prowadzenia pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES.

Art. 18c. 1. Nie wymaga wpisu do rejestru świadczenie usług, o których mowa w art. 18 ust. 1, przez:

- 1) Ochotnicze Hufce Pracy;
- 2) centra integracji społecznej oraz kluby integracji społecznej, o których mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym;
- 3) wyspecjalizowane organy wojskowe, o których mowa w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, wykonujące te usługi dla żołnierzy zawodowych zwalnianych i zwolnionych z zawodowej służby wojskowej;
- 4) przedsiębiorców zagranicznych posiadających uprawnienia i prowadzących zgodnie z prawem działalność w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego lub pracy tymczasowej na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy mogą korzystać ze swobody świadczenia usług na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi i zamierzających świadczyć te same usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – korzystających ze swobody świadczenia usług, o której mowa w art. 49 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

2. Nie wymaga wpisu do rejestru:

- 1) działalność w zakresie kierowania za granicę do pracodawców zagranicznych własnych pracowników, jeżeli wynika to z umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- 2) działalność w zakresie kierowania za granicę do zatrudnienia polegającego na czasowym przyjęciu do rodziny w zamian za określone świadczenia w celu doskonalenia umiejętności językowych lub zawodowych na okres do 2 lat; przepisy art. 19d i art. 85 ust. 2 stosuje się odpowiednio;
- 3) działalność, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. f, prowadzona przez organy określone w przepisach o systemie oświaty, kierujące nauczycieli do pracy za granicą w środowiskach polonijnych;
- 4) gromadzenie w postaci dokumentu elektronicznego i udostępnianie informacji o wolnych i poszukiwanych miejscach pracy za pośrednictwem systemów teleinformatycznych;
- 5) pomoc instytucji szkoleniowych udzielana nieodpłatnie uczestnikom lub absolwentom szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych, polegająca na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje.

Art. 18d. 1. Rejestr prowadzi marszałek województwa właściwy dla siedziby podmiotu ubiegającego się o wpis.

2. Rejestr jest jawny i może być prowadzony w formie dokumentu elektronicznego.

Art. 18e. 1. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru na podstawie pisemnego wniosku o wpis do rejestru, złożonego przez podmiot zamierzający prowadzić agencję zatrudnienia, zawierającego następujące dane:

- 1) oznaczenie podmiotu ubiegającego się o wpis do rejestru;

- 2) adres zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz adresy, pod którymi będzie prowadzona działalność, wraz z nazwą gminy i województwa oraz numerem telefonu;
- 3) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;
- 4) numer identyfikacji podatkowej NIP, jeżeli został nadany;
- 5) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer w ewidencji działalności gospodarczej, jeżeli został nadany, oraz nazwę i adres organu ewidencyjnego;
- 6) adres poczty elektronicznej.

2. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, podmiot:

1) składa oświadczenie następującej treści:

"Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki prowadzenia agencji zatrudnienia odpowiednio w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego lub pracy tymczasowej – określone w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.";
- 2) przedstawia do wglądu dowód dokonania opłaty, o której mowa w art. 18k ust. 1, lub składa jego kopię.

3. Oświadczenie powinno również zawierać:

- 1) oznaczenie podmiotu prowadzącego agencję zatrudnienia oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 18f. 1. Wniosek o wpis do rejestru może być złożony w formie elektronicznej. Wniosek składany w formie elektronicznej powinien zawierać dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze wniosku, o którym mowa w art. 19k, oraz powinien być opatrzony bezpiecznym podpisem elektronicznym znakowanym czasem, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach o podpisie elektronicznym.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do informacji, o których mowa w art. 19e i 19f.

Art. 18g. 1. Wpisowi do rejestru podlegają dane, o których mowa w art. 18e ust. 1, oraz data dokonania wpisu, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby podmiotu.

2. Wpisem do rejestru jest również wykreślenie albo zmiana wpisu.

Art. 18h. Przed dokonaniem wpisu do rejestru marszałek województwa może:

- 1) dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku lub oświadczeniu, o których mowa w art. 18e,
- 2) wezwać podmiot do dostarczenia, w wyznaczonym terminie, dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w art. 18e ust. 1 pkt 1 i 3 – 5, oraz dokumentów poświadczających, że spełnia on warunki określone w art. 19 – w celu stwierdzenia, czy podmiot spełnia warunki prowadzenia działalności agencji zatrudnienia.

Art. 18i. 1. Marszałek województwa wydaje certyfikat o dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru, uprawniający do świadczenia usług, o których mowa w art. 18 ust. 1, zwany dalej „certyfikatem”.

2. Certyfikat powinien zawierać następujące dane:

- 1) nazwę podmiotu;
- 2) adres siedziby podmiotu;
- 3) numer w rejestrze;
- 4) datę dokonania wpisu do rejestru;
- 5) datę dokonania pierwszego wpisu do rejestru w przypadku wydania certyfikatu z powodu zmiany oznaczenia podmiotu lub adresu siedziby podmiotu.

Art. 18j. 1. Marszałek województwa dokonuje zmiany wpisu oraz wydaje uwzględniający te zmiany certyfikat w przypadku otrzymania informacji o zmianie danych, o której mowa w art. 19e pkt 1, w zakresie zmiany oznaczenia podmiotu oraz adresu siedziby podmiotu.

2. Zmiana miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu podlega wpisowi do rejestru prowadzonego przez marszałka województwa, który będzie właściwy po zmianie. W razie niewłaściwego przekazania informacji o zmianie, marszałek województwa przekazuje niezwłocznie akta ewidencyjne do marszałka województwa właściwego ze względu na nowe miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Art. 18k. 1. Wydanie certyfikatu podlega opłacie w wysokości 200 zł, stanowiącej dochód samorządu województwa, właściwego ze względu na siedzibę podmiotu.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie podlega zwrotowi w razie wydania przez marszałka województwa odmowy wpisu podmiotu do rejestru w przypadkach, o których mowa w art. 18l.

3. Wydanie certyfikatu w przypadkach, o których mowa w art. 18j, jest zwolnione z opłaty, o której mowa w ust. 1.

Art. 18l. Marszałek województwa odmawia, w drodze decyzji, wpisu podmiotu do rejestru, w przypadku gdy:

- 1) podmiot nie spełnia przynajmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 19 pkt 1;
- 2) podmiot wykreślono z rejestru w przypadkach, o których mowa w art. 18m pkt 3 i 5 – 8, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku;
- 3) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem.

Art. 18m. Marszałek województwa wykreśla, w drodze decyzji, podmiot wpisany do rejestru w przypadku:

- 1) pisemnego wniosku podmiotu;
- 2) postawienia przedsiębiorcy w stan likwidacji lub upadłości;
- 3) wydania decyzji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- 4) nieprowadzenia agencji zatrudnienia, w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego i pracy tymczasowej, stwierdzonego na podstawie

niewykazanej przez podmiot działalności, w okresie rocznym, w informacji, o której mowa w art. 19f;

5) naruszenia przez podmiot warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 19, 19b – 19d oraz art. 85 ust. 2 – 5;

6) nieusunięcia przez podmiot, w wyznaczonym terminie, naruszeń warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w art. 19a i 19e – 19h;

7) złożenia przez podmiot oświadczenia, o którym mowa w art. 18e ust. 2 pkt 1 i ust. 3, lub przekazania informacji, o których mowa w art. 19e pkt 1 i art. 19f, niezgodnych ze stanem faktycznym;

8) niezgodności danych w rejestrze ze stanem faktycznym po uprzednim wezwaniu podmiotu do złożenia wyjaśnień w tej sprawie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

Art. 18n. 1. W przypadku wydania decyzji o wykreśleniu z rejestru, wpis następuje, gdy decyzja stanie się ostateczna.

2. Dla podmiotu wpisanego do rejestru marszałek województwa prowadzi akta ewidencyjne, obejmujące w szczególności dokumenty stanowiące podstawę wpisu.

3. W postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących wpisu do rejestru agencji zatrudnienia organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

Art. 18o. Marszałek województwa sprawuje kontrolę, o której mowa w art. 70 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia działalności agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 19 – 19h i art. 85 ust. 2 – 5.

Art. 18p. 1. Marszałek województwa przekazuje w formie dokumentu elektronicznego ministrowi właściwemu do spraw pracy zbiorczą informację z województwa dotyczącą informacji, o których mowa w art. 19f, w terminie do dnia 31 marca.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna również zawierać dane o liczbie:

1) podmiotów posiadających wpis do rejestru na koniec okresu sprawozdawczego, z uwzględnieniem podmiotów prowadzących działalność w zakresie świadczonych usług: pośrednictwa pracy, w tym kierujących do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego i pracy tymczasowej;

2) decyzji o wykreśleniu podmiotu z rejestru, w tym z powodu nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia;

3) decyzji o odmowie wpisu do rejestru;

4) przeprowadzonych kontroli, w tym liczbę stwierdzonych przypadków nieprzestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia;

5) przedsiębiorców zagranicznych składających zawiadomienie, o którym mowa w art. 19i, z podaniem państwa pochodzenia oraz rodzaju świadczonych usług.

Art. 18r. Minister właściwy do spraw pracy przetwarza dane o agencjach zatrudnienia przekazane w formie dokumentu elektronicznego przez marszałków województw.

Art. 19. Podmiot zamierzający wykonywać usługi lub świadczący usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1, powinien spełniać następujące warunki:

1) nie posiadać zaległości z tytułu podatków, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o ile był obowiązany do ich opłacania;

2) być niekaranym za przestępstwa lub wykroczenia, o których mowa w art. 121;

3) być podmiotem, w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono jego upadłości.

Art. 19a. Agencja zatrudnienia powinna:

1) posiadać lokal przeznaczony na biuro agencji zatrudnienia zapewniający poufność prowadzonych rozmów;

2) posiadać wyposażenie w podstawowy sprzęt techniczny umożliwiający prowadzenie działalności agencji zatrudnienia;

3) dla obsługi osób korzystających z usług w zakresie:

a) doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego – zapewnić osoby z wykształceniem wyższym, których program studiów obejmował przygotowanie w zakresie doradztwa personalnego lub poradnictwa zawodowego albo osoby z wykształceniem wyższym, które posiadają co najmniej roczne doświadczenie zawodowe w pracy na stanowisku doradcy personalnego lub zawodowego w publicznych służbach zatrudnienia lub agencjach zatrudnienia,

b) pośrednictwa pracy oraz pracy tymczasowej – zapewnić osoby z wykształceniem co najmniej średnim.

Art. 19b. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do przetwarzania posiadanych danych osobowych zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 19c. Agencja zatrudnienia nie może dyskryminować ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie, ani ze względu na przynależność związkową osób, dla których poszukuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Art. 19d. Agencja zatrudnienia od osób, dla których poszukuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, lub którym udziela pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia, nie może pobierać kwot innych niż określone w art. 85 ust. 2 pkt 7.

Art. 19e. Agencja zatrudnienia ma obowiązek informowania marszałka województwa o:

1) każdej zmianie danych, o których mowa w art. 18e ust. 1 pkt 1 i 2, w terminie 14 dni od dnia ich powstania, przy czym art. 18e ust. 3 stosuje się odpowiednio;

2) zaprzestaniu działalności.

Art. 19f. Agencja zatrudnienia ma obowiązek przedstawiania marszałkowi województwa informacji o działalności agencji zatrudnienia – w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, za rok poprzedni – zawierającej w szczególności liczbę:

1) osób, które podjęły pracę za pośrednictwem agencji zatrudnienia według grup elementarnych zawodów zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy, z podaniem państw zatrudnienia;

2) pracodawców oraz osób korzystających z usług doradztwa personalnego i poradnictwa zawodowego;

3) osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej według grup elementarnych zawodów, zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy, z podaniem państw zatrudnienia.

Art. 19g. W dokumentach, ogłoszeniach i ofertach agencja zatrudnienia jest obowiązana umieszczać numer wpisu do rejestru, a ogłaszane oferty pracy do wykonywania pracy tymczasowej oznacza się jako „oferty pracy tymczasowej”.

Art. 19h. Agencja zatrudnienia ma obowiązek współpracować z organami zatrudnienia w zakresie realizacji polityki rynku pracy.

Art. 19i. 1. Przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 18c ust. 1 pkt 4, przed rozpoczęciem działalności w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego lub pracy tymczasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej składa marszałkowi województwa właściwemu dla miejsca świadczenia usług zawiadomienie, zawierające następujące dane:

- 1) nazwę państwa pochodzenia przedsiębiorcy;
- 2) oznaczenie przedsiębiorcy oraz jego siedzibę;
- 3) przybliżone miejsce i termin wykonywania usług oraz rodzaj świadczonych usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być złożone w formie elektronicznej.

3. W przypadku gdy niemożliwe jest określenie podstawowego miejsca wykonywania usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przedsiębiorca zagraniczny składa zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, do marszałka województwa mazowieckiego.

Art. 19j. W sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału w zakresie działalności gospodarczej, o której mowa w art. 18, w tym przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 19k. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru, wzór certyfikatu oraz zakres składanych informacji o działalności agencji zatrudnienia, a także wzory formularzy składanych informacji, mając na względzie tworzenie warunków do rozwoju agencji zatrudnienia.”;

12)w art. 20:

a) uchyla się ust. 2,

b) w ust. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) udzielonej nieodpłatnie pomocy uczestnikom i absolwentom szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych polegającej na informowaniu o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wojewódzki urząd pracy zawiadamia pisemnie instytucję szkoleniową o dokonanych wpisach do rejestru instytucji szkoleniowych oraz przekazuje tę informację ministrowi właściwemu do spraw pracy.”;

13) w art. 22:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań”;

b) w ust. 5 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) opiniowanie wojewódzkich kryteriów wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do zakresu działania powiatowych rad zatrudnienia stosuje się odpowiednio przepisy ust. 5. Powiatowe rady zatrudnienia opiniują programy specjalne, w tym:

1) celowość ich realizacji w ramach posiadanych kwot środków Funduszu Pracy ustalonych według algorytmu na finansowanie zadań realizowanych przez samorząd powiatu, biorąc pod uwagę w szczególności:

a) liczbę osób objętych programem, kryteria doboru tych osób,

b) zakładane rezultaty programu specjalnego, z podaniem mierników i trybu dokonania oceny,

c) koszty realizacji programu specjalnego, w tym poszczególnych przedsięwzięć;

2) proponowane przez starostę zmiany realizacji programów specjalnych.”;

14) w art. 33 :

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bezrobotny ma obowiązek zgłaszania się do właściwego powiatowego urzędu pracy w wyznaczonym przez urząd terminie w celu przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy proponowanej przez urząd lub w innym celu wynikającym z ustawy i określonym przez urząd pracy, w tym potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy. W przypadku bezrobotnego będącego dłużnikiem alimentacyjnym, w rozumieniu przepisów o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, wyznaczony termin nie może być dłuższy niż 90 dni.”;

b) w ust. 4:

– pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) otrzymał jednorazowo środki z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub z instytucji z udziałem środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej, rolniczej lub na wniesienie wkładu do spółdzielni socjalnej; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu otrzymania środków na podjęcie działalności lub na wniesienie wkładu;”

– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) rozpoczął realizację indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym lub podpisał kontrakt socjalny, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisania kontraktu socjalnego;”

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie lub poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym, mającym na celu ustalenie zdolności do pracy lub udziału w innej formie pomocy określonej w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia odmowy na okres:

- a) 120 dni w przypadku pierwszej odmowy,
- b) 180 dni w przypadku drugiej odmowy,
- c) 270 dni w przypadku trzeciej i każdej kolejnej odmowy;”

– uchyla się pkt 5,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) z własnej winy przerwał szkolenie, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż lub wykonywanie prac, o których mowa w art. 73a, lub inną formę pomocy określoną w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia przerwania na okres wskazany w pkt 3;”

– dodaje się pkt 8 – 10 w brzmieniu:

„8) po skierowaniu nie podjął szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, stażu, wykonywania prac, o których mowa w art. 73a, lub innej formy pomocy określonej w ustawie; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu skierowania na okres wskazany w pkt 3;

9) pozostaje niezdolny do pracy wskutek choroby lub przebywania w zamkniętym ośrodku odwykowym przez nieprzerwany okres 90 dni, przy czym za okres nieprzerwany uważa się również okresy niezdolności do pracy wskutek choroby oraz przebywania w zamkniętym ośrodku odwykowym w sytuacji, gdy każda kolejna przerwa między okresami niezdolności do pracy wynosi mniej niż 30 dni kalendarzowych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 90-dniowego;

10) nieprzedstawił zaświadczenia o niezdolności do pracy wskutek choroby, o którym mowa w art. 80 ust. 2.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4c w brzmieniu:

„4a. Starosta pozbawia osobę zarejestrowaną statusu poszukującego pracy, jeśli poszukujący pracy:

- 1) nie utrzymuje kontaktu z powiatowym urzędem pracy co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie;
- 2) nie stawił się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie, który został ustalony między poszukującym pracy a tym urzędem, i nie powiadomił w terminie 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa;
- 3) nie podjął albo przerwał indywidualny plan działania, szkolenie, studia podyplomowe, o których mowa w art. 42a, przygotowanie zawodowe dorosłych, uczestnictwo w programie specjalnym lub nie przystąpił do egzaminu, o którym mowa w art. 40 ust. 3a;
- 4) złożył wniosek o rezygnację z pomocy określonej w ustawie świadczonej przez powiatowy urząd pracy.

4b. Pozbawienie statusu poszukującego pracy następuje na okres 120 dni odpowiednio:

- 1) po upływie 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z powiatowym urzędem pracy;
- 2) od dnia niestawiennictwa;
- 3) od następnego dnia po dniu zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 4a pkt 3 i 4.

4c. W przypadku pozbawienia statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy na wskazany okres ponowne nabycie statusu bezrobotnego lub poszukującego pracy może nastąpić w wyniku ponownej rejestracji, po upływie tego okresu, przy spełnieniu warunków zawartych w ustawie do ich nabycia.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, tryb rejestracji i sposób prowadzenia rejestru bezrobotnych i poszukujących pracy, zakresy informacji niezbędnych do rejestracji oraz informacji gromadzonych o osobach zarejestrowanych, a także dokumenty niezbędne do ustalenia statusu i uprawnień rejestrowanych osób oraz treść oświadczenia o prawdziwości danych składanego przez bezrobotnego lub poszukującego pracy pod rygorem odpowiedzialności karnej, mając na względzie pozyskanie wszystkich koniecznych informacji mających wpływ na uprawnienia rejestrowanych osób.”,

e) dodaje się ust. 6 – 9 w brzmieniu:

„6. Informacje dotyczące osób zarejestrowanych są gromadzone przez powiatowe urzędy pracy w szczególności w formie dokumentów elektronicznych oraz przetwarzane i udostępniane publicznym służbom zatrudnienia do celów określonych w ustawie przede wszystkim z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych i dokumentów elektronicznych.

7. Informacje, o których mowa w ust. 6, mogą być udostępniane w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów

realizujących zadania publiczne na podstawie wniosku złożonego w szczególności w formie dokumentu elektronicznego innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej oraz jednostkom obsługującym świadczenia rodzinne, realizującym zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny w zakresie niezbędnym do realizacji tych zadań. Dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

8. Informacje, o których mowa w ust. 6, mogą być udostępniane z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, jeżeli powiatowy urząd pracy oraz inny podmiot, realizujący zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające identyfikację osoby uzyskującej informacje w systemie oraz zakresu, daty i celu ich uzyskania;
- 2) posiada zabezpieczenia uniemożliwiające wykorzystanie informacji niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) dostęp do danych osobowych jest nadzorowany i rejestrowany zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

9. Pozyskiwanie z powiatowych urzędów pracy lub od osób fizycznych informacji, o których mowa w ust. 6, przez podmioty, o których mowa w ust. 7, jest prowadzone przede wszystkim z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych i dokumentów elektronicznych.”;

15) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Powiatowe urzędy pracy prowadzą pośrednictwo pracy dla zarejestrowanych osób, a w razie braku możliwości zapewnienia odpowiedniej pracy:

- 1) świadczą usługę poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej;
- 2) świadczą usługę pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy;
- 3) inicjują, organizują i finansują szkolenia, przygotowanie zawodowe dorosłych i staże oraz przyznają i wypłacają stypendia;
- 4) inicjują i dofinansowują tworzenie dodatkowych miejsc pracy;
- 5) inicjują oraz finansują w zakresie określonym w ustawie inne instrumenty rynku pracy;
- 6) przyznają i wypłacają zasiłki oraz inne świadczenia z tytułu bezrobocia.”;

16) w rozdziale 9 po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. 1. Powiatowy urząd pracy, udzielając pomocy określonej w ustawie, może przygotować indywidualny plan działania dla bezrobotnego lub poszukującego pracy w celu doprowadzenia do podjęcia przez niego odpowiedniej pracy.

2. Indywidualny plan działania jest przygotowywany przy udziale bezrobotnego lub poszukującego pracy i zawiera w szczególności:

- 1) działania możliwe do zastosowania przez urząd pracy w ramach pomocy określonej w ustawie;
- 2) działania planowane do samodzielnej realizacji przez bezrobotnego lub poszukującego pracy w celu poszukiwania pracy;
- 3) planowane terminy realizacji poszczególnych działań;

- 4) formy, planowaną liczbę i terminy kontaktów z pośrednikiem pracy, doradcą zawodowym lub innym pracownikiem urzędu pracy;
- 5) termin i warunki zakończenia realizacji indywidualnego planu działania.

3. Przygotowanie indywidualnego planu działania dla bezrobotnego jest obowiązkowe w przypadku nieprzerwanego pozostawania bezrobotnego w rejestrze, o którym mowa w art. 33 ust. 1, przez okres co najmniej 180 dni od dnia rejestracji i musi zostać zakończone nie później niż przed upływem 210 dni od dnia rejestracji.”;

17) w art. 35:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,

b) uchyla się ust. 2a,

c) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Usługi rynku pracy wykonywane na podstawie przepisów ustawy przez publiczne służby zatrudnienia mogą być realizowane z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych i dokumentów elektronicznych.”,

d) uchyla się ust. 3 i 4,

e) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, standardy i szczegółowe warunki prowadzenia przez urzędy pracy usług rynku pracy, uwzględniając zakres usług, miejsce i sposób ich realizacji oraz konieczność zapewnienia respektowania praw osób korzystających z usług i mając na uwadze ujednoczenie usług rynku pracy realizowanych przez publiczne służby zatrudnienia oraz konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorców z warunkami jej dopuszczalności.”;

18) w art. 36:

a) uchyla się ust. 2 i 3,

b) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy realizują wyłącznie przez sieć EURES.

3b. Wojewódzkie urzędy pracy mogą realizować działania w zakresie pośrednictwa pracy wyłącznie o zasięgu ponadpowiatowym i we współpracy z właściwymi powiatowymi urzędami pracy.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pośrednictwo pracy dla bezrobotnych i poszukujących pracy oraz pracodawców realizowane przez powiatowe i wojewódzkie urzędy pracy jest prowadzone nieodpłatnie, zgodnie z zasadami:

- 1) dostępności usług pośrednictwa pracy dla poszukujących pracy oraz dla pracodawców;
- 2) dobrowolności – oznaczającej wolne od przymusu korzystanie z usług pośrednictwa pracy;
- 3) równości – oznaczającej obowiązek udzielania wszystkim bezrobotnym i poszukującym pracy pomocy w znalezieniu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bez względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie lub orientację seksualną;
- 4) jawności – oznaczającej, że każde wolne miejsce pracy zgłoszone do urzędu pracy jest podawane do wiadomości bezrobotnym i poszukującym pracy.”,

d) uchyla się ust. 5,

e) dodaje się ust. 5a – 5e w brzmieniu:

„5a. Pracodawca zgłasza ofertę pracy do jednego powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na siedzibę pracodawcy albo miejsce wykonywania pracy albo innego wybranego przez siebie urzędu.

5b. Pracodawca zgłaszając ofertę pracy do powiatowego urzędu pracy może nie wyrazić zgody na podawanie do wiadomości publicznej informacji umożliwiających jego identyfikację przez osoby niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.

5c. Zadania w zakresie upowszechniania oferty pracy, kontaktów z pracodawcą i osobami zarejestrowanymi oraz kierowanie zarejestrowanych do pracodawcy realizuje powiatowy urząd pracy, który przyjął ofertę pracy od pracodawcy.

5d. Oferta pracy, w związku z którą pracodawca nie wyraził zgody na podawanie do wiadomości publicznej informacji umożliwiających jego identyfikację, może być udostępniona w pełnym zakresie wyłącznie tym bezrobotnym lub poszukującym pracy, którzy spełniają wymagania określone w ofercie i których powiatowy urząd pracy kieruje do pracy u tego pracodawcy.

5e. Powiatowy urząd pracy nie może przyjąć oferty pracy, o ile pracodawca:

- 1) zawarł w ofercie pracy wymagania, które naruszają zasadę równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy, i mogą dyskryminować kandydatów do pracy, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie lub orientację seksualną;

2) w okresie do 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy został skazany prawomocnym wyrokiem za naruszenie praw pracowniczych lub jest objęty postępowaniem wyjaśniającym w tej sprawie.”,

f) uchyla się ust. 6 i 7;

19) uchyla się art. 37;

20) w art. 38:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracodawcom pomocy:

a) w doborze kandydatów do pracy spośród bezrobotnych i poszukujących pracy,

b) we wspieraniu rozwoju zawodowego pracodawcy i jego pracowników przez udzielanie porad zawodowych.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Udzielanie pracodawcom pomocy, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest realizowane na wniosek pracodawcy.

4b. Pomoc pracodawcy, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest świadczona w formie porady indywidualnej.”;

21) w art. 39 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc w aktywnym poszukiwaniu pracy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jest świadczona bezrobotnym i poszukującym pracy.”;

22) po art. 39 dodaje się art. 39a – 39c w brzmieniu:

„Art. 39a. Z usług rynku pracy, o których mowa w art. 36, z zastrzeżeniem art. 36 ust. 5b, oraz w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 39 ust. 1 pkt 3, mogą korzystać osoby niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.

Art. 39b. Z usług rynku pracy świadczonych przez wojewódzki urząd pracy, o których mowa w art. 38 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d oraz art. 39 ust. 1 pkt 2 i 3, mogą korzystać osoby powyżej 18 roku życia niezarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy.

Art. 39c. Z usług rynku pracy, o których mowa w art. 36 i 38, w zakresie określonym dla pracodawców, mogą korzystać przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, niebędący pracodawcami w rozumieniu ustawy.”;

23) w art. 40:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta inicjuje, organizuje i finansuje z Funduszu Pracy szkolenia bezrobotnych, w celu podniesienia ich kwalifikacji zawodowych i innych kwalifikacji, zwiększających szanse na uzyskanie lub utrzymanie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w szczególności w przypadku:

- 1) braku kwalifikacji zawodowych;
- 2) konieczności zmiany lub uzupełnienia kwalifikacji;
- 3) utraty zdolności do wykonywania pracy w dotychczas wykonywanym zawodzie;
- 4) braku umiejętności aktywnego poszukiwania pracy.”,

b) dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Inicjowanie szkoleń polega na:

- 1) informowaniu o możliwościach i zasadach korzystania ze szkoleń proponowanych przez urząd pracy oraz promowanie tej formy aktywizacji;
- 2) diagnozowaniu zapotrzebowania na zawody, specjalności i kwalifikacje na rynku pracy oraz diagnozowaniu potrzeb szkoleniowych osób uprawnionych do szkolenia;
- 3) sporządzaniu i upowszechnianiu planu szkoleń.

2b. Organizacja szkoleń polega na:

- 1) zawieraniu umów szkoleniowych z instytucjami szkoleniowymi;
- 2) kierowaniu bezrobotnego na szkolenie grupowe, zgodnie z planem szkoleń;
- 3) kierowaniu bezrobotnego na szkolenie przez niego wskazane;
- 4) monitorowaniu przebiegu szkoleń;
- 5) prowadzeniu analiz skuteczności i efektywności szkoleń.

2c. Finansowanie szkoleń osób skierowanych przez starostę jest realizowane ze środków publicznych, w szczególności ze środków Funduszu Pracy, Europejskiego Funduszu Społecznego lub ze środków programów Unii Europejskiej, i polega na:

- 1) finansowaniu kosztów szkoleń instytucjom szkoleniowym;
- 2) wypłacaniu stypendiów osobom skierowanym na szkolenia;
- 3) finansowaniu kosztów przejazdów lub kosztów zakwaterowania i wyżywienia związanych z udziałem w szkoleniach;
- 4) finansowaniu kosztów badań lekarskich lub psychologicznych.”,

c) ust. 3, 3a, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. Starosta może skierować bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego szkolenia, a jego koszt w części finansowanej z Funduszu Pracy

nie przekroczy 300 % przeciętnego wynagrodzenia; skierowanie takie przysługuje nie częściej niż raz w ciągu roku kalendarzowego.

3a. Starosta, na wniosek bezrobotnego może sfinansować ze środków Funduszu Pracy, do wysokości przeciętnego wynagrodzenia, koszty egzaminów umożliwiających uzyskanie świadectw, dyplomów, zaświadczeń, określonych uprawnień zawodowych lub tytułów zawodowych oraz koszty uzyskania licencji niezbędnych do wykonywania danego zawodu. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Szkolenie finansowane przez starostę z Funduszu Pracy odbywa się w formie kursu, realizowanego według planu nauczania obejmującego przeciętnie nie mniej niż 30 godzin zegarowych w tygodniu. Szkolenie może trwać do 6 miesięcy, a w sytuacjach uzasadnionych programem szkolenia w danym zawodzie nie dłużej niż 12 miesięcy; w przypadkach osób bez kwalifikacji zawodowych szkolenie może trwać do 12 miesięcy, a w sytuacjach uzasadnionych programem szkolenia w danym zawodzie nie dłużej niż 24 miesiące.

5. Skierowanie na szkolenie bezrobotnego, w przypadkach zawodów wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych, powinno być poprzedzone określeniem przez doradcę zawodowego powiatowego urzędu pracy predyspozycji do wykonywania zawodu, który osoby te uzyskają w wyniku szkolenia; w uzasadnionych przypadkach szkolenie może być poprzedzone skierowaniem na badania lekarskie lub psychologiczne finansowane z Funduszu Pracy.”;

24) w art. 41:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezrobotnemu w okresie odbywania szkolenia, na które został skierowany przez starostę, przysługuje stypendium finansowane ze środków Funduszu Pracy.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W okresie pobierania stypendium nie przysługuje zasiłek, o którym mowa w art. 72 ust. 1.”;

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Stypendium nie przysługuje bezrobotnemu, jeżeli w okresie odbywania szkolenia przysługuje mu z tego tytułu inne stypendium, dieta lub innego rodzaju świadczenie pieniężne w wysokości równej lub wyższej niż stypendium finansowane z Funduszu Pracy.

3. Wysokość stypendium wynosi miesięcznie 100 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 3a, pod warunkiem że liczba godzin szkolenia wynosi nie mniej niż 150 godzin miesięcznie; w przypadku niższego miesięcznego wymiaru godzin szkolenia wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie.”;

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3c w brzmieniu:

„3a. Stypendium w wysokości 120 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, przysługuje bezrobotnemu:

- 1) posiadającemu wykształcenie gimnazjalne lub niższe;
- 2) bez kwalifikacji zawodowych;
- 3) powyżej 50 roku życia.

3b. Skierowany przez starostę na szkolenie, w przypadku podjęcia zatrudnienia w trakcie szkolenia, ma prawo do ukończenia tego szkolenia bez konieczności ponoszenia kosztów szkolenia za okres, w którym podjął zatrudnienie.

3c. Bezrobotnemu skierowanemu przez starostę na szkolenie, który w trakcie szkolenia podjął zatrudnienie, przysługuje stypendium w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, od ostatniego dnia miesiąca, w którym podjął zatrudnienie, do zakończenia szkolenia. Od stypendium tego nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne.”

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku skierowania na szkolenie bezrobotnego, koszty tego szkolenia są finansowane z Funduszu Pracy.”

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Starosta finansuje z Funduszu Pracy, w formie zwrotu, koszty zakwaterowania i wyżywienia bezrobotnego, skierowanego na szkolenie odbywane poza miejscem zamieszkania, jeżeli wynika to z umowy zawartej z instytucją szkoleniową.

4b. Starosta może wyrazić zgodę na sfinansowanie, w formie zwrotu, całości lub części poniesionych przez skierowanego bezrobotnego, kosztów z tytułu przejazdu na szkolenie.”

g) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osoba, która z własnej winy nie ukończyła szkolenia, jest obowiązana do zwrotu kosztów szkolenia z wyjątkiem sytuacji, gdy powodem nieukończenia szkolenia było podjęcie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.”

h) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Osoby bezrobotne biorące udział bez skierowania starosty w szkoleniach finansowanych z publicznych środków wspólnotowych i publicznych środków krajowych na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z późn. zm.⁶⁾) albo ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984), organizowanych przez inny podmiot niż powiatowy urząd pracy, powiadamiają powiatowy urząd pracy o udziale w szkoleniu w terminie 7 dni przed dniem rozpoczęcia szkolenia.”

25) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta może, na wniosek bezrobotnego, udzielić pożyczki na sfinansowanie kosztów szkolenia do wysokości 400 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu podpisania umowy pożyczki, w celu umożliwienia podjęcia lub utrzymania zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.”;

26) art. 42a i 43 otrzymują brzmienie:

„Art. 42a. 1. Starosta, na wniosek bezrobotnego, może sfinansować z Funduszu Pracy koszty studiów podyplomowych należne organizatorowi studiów, do wysokości 100 %, jednak nie więcej niż 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

2. Starosta zawiera z osobą, o której mowa w ust. 1, umowę o dofinansowanie studiów podyplomowych, która określa w szczególności prawa i obowiązki stron oraz wysokość i tryb przekazywania środków na pokrycie kosztów studiów podyplomowych w formie bezpośrednich wpłat na konto organizatora tych studiów.

3. W przypadku podjęcia przez uczestnika studiów podyplomowych zatrudnienia w trakcie ich odbywania, nie zawieszają się finansowania tych studiów do planowanego terminu ich ukończenia.

4. W przypadku przerwania studiów podyplomowych z winy uczestnika, kwota wydatkowana na ich finansowanie z Funduszu Pracy podlega zwrotowi.

5. Bezrobotnemu, któremu starosta przyznał dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych, za okres uczestnictwa w zajęciach przewidzianych programem studiów przysługuje stypendium, w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1. Przepis art. 41 ust. 3c stosuje się odpowiednio.

Art. 43. 1. Do poszukującego pracy, który:

- 1) jest w okresie wypowiedzenia stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy,
- 2) jest zatrudniony u pracodawcy, wobec którego ogłoszono upadłość lub który jest w stanie likwidacji, z wyłączeniem likwidacji w celu prywatyzacji,
- 3) otrzymuje świadczenie socjalne przysługujące na urlopie górniczym lub górniczy zasiłek socjalny, określone w odrębnych przepisach,
- 4) uczestniczy w zajęciach w Centrum Integracji Społecznej lub indywidualnym programie integracji, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej,
- 5) jest żołnierzem rezerwy,
- 6) pobiera rentę szkoleniową,
- 7) pobiera świadczenie szkoleniowe, o którym mowa w art. 70 ust. 6,
- 8) podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników w pełnym zakresie na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników jako małżonek rolnika, jeżeli zamierza podjąć zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą poza rolnictwem

– przepisy art. 40, art. 41 ust. 4 – 7, art. 42 i art. 42a stosuje się odpowiednio.

2. Osobie, o której mowa w ust. 1, w okresie odbywania szkolenia i studiów podyplomowych stypendium nie przysługuje.

3. Do pracowników oraz osób wykonujących inną pracę zarobkową w wieku 45 lat i powyżej, zainteresowanych pomocą w rozwoju zawodowym, po zarejestrowaniu się w urzędzie pracy, przepisy art. 40, art. 41 ust. 4 – 7, art. 42 i art. 42a ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.”;

27) w art. 44 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) finansowanie kosztów przejazdu do pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy lub do miejsca pracy, odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub odbywania zajęć w zakresie poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy w związku ze skierowaniem przez powiatowy urząd pracy;
- 2) finansowanie kosztów zakwaterowania w miejscu pracy osobie, która podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, staż, przygotowanie zawodowe dorosłych poza miejscem stałego zamieszkania, w przypadku skierowania przez powiatowy urząd pracy;”;

28) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. 1. Starosta może dokonywać z Funduszu Pracy przez okres do 12 miesięcy zwrotu kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania i powrotu do miejsca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, lub przez okres odbywania u pracodawcy stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub odbywania zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy osobie, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż lub została skierowana na zajęcia z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy i dojeżdża do tych miejsc;
- 2) uzyskuje wynagrodzenie lub inny przychód w wysokości nieprzekraczającej 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Starosta może dokonywać przez okres, o którym mowa w ust. 1, zwrotu z Funduszu Pracy kosztów zakwaterowania osobie, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy podjęła zatrudnienie lub inną pracę zarobkową, staż, przygotowanie zawodowe dorosłych poza miejscem zamieszkania w miejscowości, do której czas dojazdu i powrotu do miejsca stałego zamieszkania wynosi łącznie ponad 3 godziny dziennie;
- 2) mieszka w hotelu lub wynajętym mieszkaniu w miejscowości lub w pobliżu miejscowości, w której jest zatrudniona, wykonuje inną pracę zarobkową, odbywa staż lub przygotowanie zawodowe dorosłych;
- 3) uzyskuje wynagrodzenie lub inny przychód w wysokości nieprzekraczającej 200 % minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w miesiącu, za który jest dokonywany zwrot kosztów zakwaterowania.

3. Starosta może zwrócić bezrobotnemu koszt przejazdu do pracodawcy i powrotu do miejsca zamieszkania w przypadku skierowania go do pracodawcy, który zgłosił ofertę pracy, jeżeli siedziba tego pracodawcy znajduje się poza miejscem zamieszkania bezrobotnego.

4. Starosta może zwrócić bezrobotnemu lub osobie, o której mowa w art. 43, koszt przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne i powrotu do miejsca zamieszkania, jeżeli na badania te został on skierowany przez powiatowy urząd pracy i dojeżdża do tych miejsc.

5. Starosta może zwrócić bezrobotnemu koszt przejazdu do miejsca wykonywania prac, o których mowa w art. 73a ust. 1, i powrotu do miejsca zamieszkania lub pobytu.”;

29) w art. 46:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta z Funduszu Pracy może:

- 1) zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;
- 2) przyznać bezrobotnemu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związane z podjęciem tej działalności, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, a w przypadku gdy działalność jest podejmowana na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych, wysokość przyznanych bezrobotnemu środków nie może przekraczać 4-krotnego przeciętnego wynagrodzenia na jednego członka założyciela spółdzielni oraz 3-krotnego przeciętnego wynagrodzenia na jednego członka przystępującego do spółdzielni socjalnej po jej założeniu.

2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania refundacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 1 pkt 2,
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

– mając na względzie zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia bezrobotnych, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy de minimis w przypadku refundacji kosztów wyposażenia i doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz w przypadku pomocy przyznawanej bezrobotnemu w postaci jednorazowej wypłaty środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub refundacji kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących podjęcia takiej działalności.”;

30) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. W stosunku do osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy:

- 1) bezrobotnych do 25 roku życia,
- 2) bezrobotnych długotrwale albo po zakończeniu realizacji kontraktu socjalnego, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 2, albo kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka,

- 3) bezrobotnych powyżej 50 roku życia,
 - 4) bezrobotnych bez kwalifikacji zawodowych, bez doświadczenia zawodowego lub bez wykształcenia średniego,
 - 5) bezrobotnych samotnie wychowujących co najmniej jedno dziecko do 18 roku życia,
 - 6) bezrobotnych, którzy po odbyciu kary pozbawienia wolności nie podjęli zatrudnienia,
 - 7) bezrobotnych niepełnosprawnych
- mogą być dodatkowo stosowane działania określone w art. 50 - 61a.”;

31) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. W stosunku do bezrobotnych i osób, o których mowa w art. 43, którzy zostali wyłonieni przez starostę, z uwzględnieniem analiz i prognoz lokalnego rynku pracy, mogą być dodatkowo stosowane programy specjalne.”;

32) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Bezrobotnym, o których mowa w art. 49 pkt 1, 3 i 6, powiatowy urząd pracy w okresie do 6 miesięcy od dnia rejestracji powinien przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, odbycia przygotowania zawodowego dorosłych lub zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

2. Bezrobotnym, o których mowa w art. 49, korzystającym ze świadczeń pomocy społecznej, powiatowy urząd pracy w okresie 6 miesięcy od dnia utraty prawa do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania:

- 1) powinien przedstawić propozycję zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, odbycia przygotowania zawodowego dorosłych, zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych lub
- 2) na wniosek ośrodka pomocy społecznej może skierować do uczestnictwa w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielnienia, lokalnym programie pomocy społecznej, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej, lub uczestnictwa w indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, o którym mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, powiatowy urząd pracy oraz ośrodek pomocy społecznej są obowiązane informować się wzajemnie o planowanych działaniach wobec bezrobotnych w trybie określonym w zawartym porozumieniu.”;

33) uchyla się art. 52;

34) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Bezrobotnych, o których mowa w art. 49, starosta może skierować do odbycia stażu przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy do pracodawcy, rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub pełnoletniej osoby fizycznej, zamieszkującej i prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność w zakresie produkcji

roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej, w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym obejmującym obszar użytków rolnych o powierzchni przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub prowadzącej dział specjalny produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.⁷⁾).”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Starosta może skierować do odbycia stażu na okres do 12 miesięcy bezrobotnych, o których mowa w art. 49 pkt 1.”

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do bezrobotnego, w okresie 12 miesięcy od dnia określonego w dyplomie, świadectwie lub innym dokumencie poświadczającym ukończenie szkoły wyższej, który nie ukończył 27 roku życia, ust. 1a stosuje się odpowiednio.”

d) uchyla się ust. 3,

e) ust. 4 – 8 otrzymują brzmienie:

„4. Staż odbywa się na podstawie umowy zawartej przez starostę z pracodawcą, według programu określonego w umowie. Przy ustalaniu programu powinny być uwzględnione predyspozycje psychofizyczne i zdrowotne, poziom wykształcenia oraz dotychczasowe kwalifikacje zawodowe bezrobotnego. Program powinien określać:

- 1) nazwę zawodu lub specjalności, której program dotyczy;
- 2) zakres zadań wykonywanych przez bezrobotnego;
- 3) rodzaj uzyskiwanych kwalifikacji lub umiejętności zawodowych;
- 4) sposób potwierdzenia nabytych kwalifikacji lub umiejętności zawodowych;
- 5) opiekuna osoby objętej programem stażu.

5. Nadzór nad odbywaniem stażu przez bezrobotnego sprawuje starosta. Pracodawca po zakończeniu realizacji programu, o którym mowa w ust. 4, wydaje opinię zawierającą informacje o zadaniach realizowanych przez bezrobotnego i umiejętnościach praktycznych pozyskanych w trakcie stażu. Starosta wydaje bezrobotnemu zaświadczenie o odbyciu stażu.

6. Bezrobotnemu w okresie odbywania stażu przysługuje stypendium w wysokości 100 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez starostę; przepisy art. 41 ust. 6 oraz art. 80 stosuje się odpowiednio. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje.

7. Bezrobotnemu, o którym mowa w art. 41 ust. 3a pkt 1 – 3, przysługuje stypendium w wysokości 120 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez starostę; przepisy art. 41 ust. 6 oraz art. 80 stosuje się odpowiednio. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje.

8. Na wniosek bezrobotnego odbywającego staż pracodawca jest obowiązany do udzielenia dni wolnych w wymiarze 2 dni za każde 30 dni kalendarzowych odbywania stażu.

Za dni wolne przysługuje stypendium. Za ostatni miesiąc odbywania stażu pracodawca jest obowiązany udzielić dni wolnych przed upływem terminu zakończenia stażu.”,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odbywania stażu, mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwych warunków nabywania umiejętności.”;

35) po art. 53 dodaje się art. 53a – 53m w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Starosta inicjuje, organizuje i finansuje z Funduszu Pracy przygotowanie zawodowe dorosłych bezrobotnych i osób, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 – 7, w celu uzyskania przez nich kwalifikacji lub umiejętności zawodowych, potwierdzonych dokumentami, o których mowa w art. 53c ust. 3 i art. 53d ust. 3.

2. Przygotowanie zawodowe dorosłych odbywa się w formie:

- 1) praktycznej nauki zawodu dorosłych umożliwiającej przystąpienie do egzaminu kwalifikacyjnego na tytuł zawodowy lub egzaminu czeladniczego;
- 2) przyuczenia do pracy dorosłych mającego na celu zdobycie wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności, niezbędnych do wykonywania określonych zadań zawodowych, właściwych dla zawodu występującego w klasyfikacji zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy.

3. Przygotowanie zawodowe dorosłych jest realizowane na podstawie umowy w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych zawieranej między starostą a pracodawcą lub między starostą, pracodawcą i instytucją szkoleniową, wpisaną do rejestru prowadzonego przez wojewódzki urząd pracy.

4. Praktyczna nauka zawodu dorosłych trwa od 12 do 18 miesięcy, a przyuczenie do pracy dorosłych trwa od 3 do 6 miesięcy.

Art. 53b. 1. Przygotowanie zawodowe dorosłych jest realizowane według programu ukierunkowanego na nabywanie umiejętności praktycznych oraz zdobywanie wiedzy teoretycznej, niezbędnych do wykonywania zadań zawodowych, przygotowanego przez pracodawcę lub instytucję szkoleniową we współpracy z pracodawcą.

2. Na czas realizacji programu pracodawca wyznacza opiekuna uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych, posiadającego kwalifikacje określone zgodnie z art. 53m.

Art. 53c. 1. Program praktycznej nauki zawodu dorosłych uwzględnia w szczególności standardy wymagań będące podstawą przeprowadzania egzaminu na tytuł zawodowy, tytuł czeladnika lub podstawy programowe kształcenia w zawodzie.

2. Praktyczna nauka zawodu dorosłych kończy się egzaminem kwalifikacyjnym na tytuł zawodowy, przeprowadzanym przez komisję egzaminacyjną, powoływaną przez kuratora oświaty, zgodnie z przepisami regulującymi uzyskiwanie i uzupełnianie przez osoby dorosłe wiedzy ogólnej, umiejętności i kwalifikacji zawodowych w formach pozaszkolnych lub egzaminem czeladniczym, zgodnie z przepisami regulującymi przeprowadzanie przez komisje izb rzemieślniczych egzaminów na tytuły czeladnika i mistrza w zawodzie.

3. Uczestnik praktycznej nauki zawodu dorosłych, który zdał egzamin kwalifikacyjny lub czeladniczy z wynikiem pozytywnym, otrzymuje świadectwo według wzoru określonego zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 2.

Art. 53d. 1. Program przyuczenia do pracy dorosłych uwzględnia w szczególności standardy kwalifikacji zawodowych dostępne w bazach danych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy.

2. Przyuczenie do pracy dorosłych kończy się egzaminem sprawdzającym, przeprowadzonym przez komisję, o której mowa w art. 53c ust. 2, lub przez instytucję szkoleniową wskazaną przez starostę, wpisaną do rejestru prowadzonego przez wojewódzki urząd pracy.

3. Uczestnik przyuczenia do pracy dorosłych, który zdał egzamin sprawdzający z wynikiem pozytywnym, otrzymuje zaświadczenie potwierdzające nabyte umiejętności.

Art. 53e. 1. Wymiar czasu odbywania przygotowania zawodowego dorosłych nie może przekraczać 8 godzin zegarowych dziennie i 40 godzin zegarowych tygodniowo.

2. Nabywanie umiejętności praktycznych obejmuje co najmniej 80 % czasu odbywania przygotowania zawodowego dorosłych i jest realizowane u pracodawcy.

3. Pracodawca zapewnia warunki umożliwiające zdobywanie wiedzy teoretycznej prowadząc kształcenie teoretyczne bezpośrednio u siebie lub kierując uczestnika do instytucji szkoleniowej wskazanej przez starostę. W przypadku gdy kształcenie teoretyczne realizuje instytucja szkoleniowa pracodawca jest obowiązany udzielić uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych czasu wolnego na uczestnictwo w zajęciach w wymiarze przewidzianym programem.

4. W przypadku gdy pracodawca nie może zapewnić warunków do zrealizowania w pełni programu praktycznej nauki zawodu dorosłych, możliwe jest zrealizowanie części tego programu przez wskazane przez starostę Centrum Kształcenia Praktycznego lub Centrum Kształcenia Ustawicznego, działające na podstawie przepisów o systemie oświaty, w wymiarze nie przekraczającym 20 % czasu programu.

Art. 53f. Pracodawca jest obowiązany do udzielenia uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych dni wolnych w wymiarze 2 dni za każde 30 dni kalendarzowych; za ostatni miesiąc odbywania przygotowania zawodowego dorosłych pracodawca jest obowiązany udzielić dni wolnych przed upływem terminu zakończenia przygotowania zawodowego dorosłych.

Art. 53g. 1. Uczestnikowi przygotowania zawodowego dorosłych przysługuje stypendium w wysokości i na zasadach określonych w art. 41 ust. 1 – 3a; przepisy art. 80 stosuje się odpowiednio. Za okres, za który przysługuje stypendium, zasiłek nie przysługuje.

2. Stypendium przysługuje za dni wolne, o których mowa w art. 53f.

3. Starosta nie wypłaca stypendium za okres nieusprawiedliwionych nieobecności uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych.

Art. 53h. 1. Uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych, który z własnej winy przerwał program tego przygotowania lub nie przystąpił do egzaminu kwalifikacyjnego, czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego jest obowiązany do zwrotu kosztów tego przygotowania poniesionych z Funduszu Pracy.

2. Uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych, który z własnej winy przerwał program tego przygotowania, nie przystąpił do egzaminu kwalifikacyjnego, czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego, może być ponownie zarejestrowany w powiatowym urzędzie pracy, nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia przerwania programu lub nieprzystąpienia do egzaminu.

Art. 53i. Starosta refunduje ze środków Funduszu Pracy pracodawcy, z którym zawarł umowę w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych, określone w umowie wydatki poniesione na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych, w szczególności na materiały i surowce, eksploatację maszyn i urządzeń, odzież roboczą, posiłki regeneracyjne i inne środki niezbędne do realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych w wymiarze do 2 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za każdy pełny miesiąc realizacji programu.

Art. 53j. 1. Pracodawcy, z którym starosta zawarł umowę w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych, przysługuje jednorazowa premia ze środków Funduszu Pracy po zakończeniu tej formy aktywizacji, jeżeli skierowany przez starostę uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych ukończył program praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych i zdał egzamin, o którym mowa w art. 53c ust. 2 lub art. 53d ust. 2.

2. Premia jest przyznawana w wysokości 400 zł za każdy pełny miesiąc programu przygotowania zawodowego dorosłych, zrealizowanego dla każdego skierowanego uczestnika, na podstawie umowy, o której mowa w art. 53a ust. 3.

3. Kwota premii określona w ust. 2 podlega waloryzacji na zasadach określonych w art. 72 ust. 6.

4. Jeżeli umowa w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych została rozwiązana z przyczyn niezależnych od pracodawcy, a osoba skierowana przez starostę podjęła przygotowanie zawodowe dorosłych u innego pracodawcy – przysługującą kwotę premii dzieli się między wszystkich pracodawców, proporcjonalnie do liczby miesięcy realizowanego u nich programu tego przygotowania. Premia nie przysługuje pracodawcy, z którym umowa w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych została rozwiązana z winy pracodawcy.

5. Premię przyznaje starosta, który zawarł z pracodawcą umowę w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych, po stwierdzeniu spełnienia warunku określonego w ust. 1.

6. Premia jest przyznawana na wniosek pracodawcy złożony w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia z wynikiem pozytywnym egzaminu przez uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych. Do wniosku należy dołączyć kopię dyplomu, świadectwa lub zaświadczenia, potwierdzającego spełnienie warunku określonego w ust. 1.

Art 53k. Refundacja, o której mowa w art. 53i, oraz premia, o której mowa w art. 53j, stanowią pomoc de minimis i są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Art. 53l. 1. Koszty przygotowania zawodowego dorosłych obejmujące:

- 1) refundację wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych niezbędnych do realizacji programu, o których mowa w art. 53i,

- 2) jednorazową premię przyznawaną pracodawcy, o której mowa w art. 53j,
- 3) należność przysługującą instytucji szkoleniowej za przygotowanie i realizację ustalonej części programu,
- 4) koszty badań lekarskich i psychologicznych mających na celu ustalenie zdolności do udziału w przygotowaniu zawodowym dorosłych,
- 5) koszty egzaminów kwalifikacyjnych na tytuł zawodowy, egzaminów czeladniczych lub egzaminów sprawdzających

są finansowane z Funduszu Pracy.

2. W przypadku gdy uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych nie złożył z wynikiem pozytywnym egzaminu, koszty ponownego przystąpienia do egzaminu kwalifikacyjnego, czeladniczego lub sprawdzającego nie mogą być sfinansowane ze środków Funduszu Pracy.

3. Starosta może sfinansować koszty przejazdu do miejsca odbywania przygotowania zawodowego dorosłych, a w przypadku gdy przygotowanie zawodowe dorosłych odbywa się w miejscowości innej, niż miejsce zamieszkania, także koszty zakwaterowania i wyżywienia, zgodnie z art. 44 i 45.

Art. 53m. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb organizowania przygotowania zawodowego dorosłych, sposób refundowania pracodawcy wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych i wypłacania premii, kwalifikacje wymagane od opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych, warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sprawdzającego oraz wzór wydawanego zaświadczenia, mając na uwadze efektywność tej formy pozyskiwania kwalifikacji i umiejętności zawodowych, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy de minimis.”;

36) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Starosta ustala i opłaca w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe od stypendiów wypłaconych na podstawie art. 41 ust. 3 i 3a, art. 53 ust. 6, art. 53g ust. 1 oraz składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe od stypendium wypłaconego na podstawie art. 42a ust. 5 za okres, w którym osoba odbywająca studia podyplomowe nie pozostaje w zatrudnieniu.”;

37) w art. 55:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezrobotnemu bez kwalifikacji zawodowych, który w okresie 12 miesięcy od dnia zarejestrowania w powiatowym urzędzie pracy podjął dalszą naukę w szkole ponadgimnazjalnej dla dorosłych, będącej szkołą publiczną lub niepubliczną o uprawnieniach szkoły publicznej, albo w szkole wyższej, gdzie studiuje w formie studiów niestacjonarnych, starosta, na wniosek bezrobotnego, może przyznać stypendium w wysokości 100 % kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, wypłacane przez okres 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia nauki.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Stypendium nie przysługuje w przypadku przerwania nauki. Przepis art. 73 ust. 5 stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Osobie, której starosta przyznał stypendium, o którym mowa w ust. 1, przysługuje stypendium w wysokości 20% zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, od ostatniego dnia miesiąca, w którym podjęła zatrudnienie w trakcie nauki.”;

38) w art. 59b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykazy pracodawców i osób, z którymi zawarto umowy w przypadkach, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1, art. 47 ust. 1, art. 51 ust. 1 – 4, art. 53 ust. 1, art. 53a ust. 1, art. 56, art. 57 ust. 1, 2 i 4 i art. 59 ust. 1 – 3, są podawane do wiadomości publicznej przez powiatowy urząd pracy przez wywieszenie ich na tablicy ogłoszeń w siedzibie urzędu na okres 30 dni.”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) liczbę utworzonych stanowisk pracy, stażu i przygotowania zawodowego dorosłych.”;

39) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezrobotnym, o których mowa w art. 49 pkt 5, starosta może, po udokumentowaniu poniesionych kosztów, refundować koszty opieki nad dzieckiem lub dziećmi do lat 7 w wysokości uzgodnionej, nie wyższej jednak niż połowa zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, na każde dziecko, na opiekę którego poniesiono koszty, jeżeli bezrobotny podejmie zatrudnienie lub inną pracę zarobkową lub zostanie skierowany na staż, przygotowanie zawodowe dorosłych lub szkolenie oraz pod warunkiem osiągnięcia z tego tytułu miesięcznie przychodów nieprzekraczających minimalnego wynagrodzenia za pracę.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Refundacja, o której mowa w ust. 1, przysługuje na okres do 6 miesięcy.

3. W przypadku skierowania na staż, przygotowanie zawodowe dorosłych lub szkolenie refundacja kosztów opieki nad dzieckiem lub dziećmi do lat 7 następuje na okres odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub szkolenia.”;

40) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Art. 61a. 1. Bezrobotny może być skierowany do odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych oraz do prac interwencyjnych do przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców.

2. Do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych u przedsiębiorcy niezatrudniającego pracownika na zasadach przewidzianych dla pracodawców może być skierowana osoba, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3 – 7.”;

41) w rozdziale 11 po art. 61a dodaje się art. 61a¹ w brzmieniu:

„Art. 61a¹. 1. Starosta może zawrzeć z agencją zatrudnienia umowę na doprowadzenie skierowanego bezrobotnego będącego w szczególnej sytuacji na rynku pracy do zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej roku.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

1) termin zawarcia umowy o pracę ze skierowanym bezrobotnym;

2) warunki i tryb przekazania środków Funduszu Pracy przysługujących agencji zatrudnienia z tytułu doprowadzenia skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia;

3) kwotę przekazywanych środków w wysokości nie wyższej niż 150 % przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującego w dniu zawarcia umowy, za jednego skierowanego bezrobotnego;

4) zasady dokumentowania spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1.

3. Wysokość środków przekazywanych agencji zatrudnienia:

1) w dniu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż 30 % łącznej kwoty środków przysługujących agencji zatrudnienia;

2) po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 1, nie może być niższa niż 50 % tej łącznej kwoty.

4. W przypadku nie wywiązania się agencji zatrudnienia z warunku, o którym mowa w ust. 1, przekazane agencji środki podlegają zwrotowi.

5. W przypadku rozwiązania ze skierowanym bezrobotnym umowy o pracę z przyczyn, o których mowa w art. 52 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, agencja zatrudnienia nie jest obowiązana do zwrotu otrzymanych środków.”;

42) w art. 62:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) stypendium, o którym mowa w art. 41,”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, stanowią pomoc de minimis i są przyznawane zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.”;

43) uchyla się rozdział 13;

44) dodaje się rozdział 13a w brzmieniu:

„Rozdział 13a
Programy specjalne

Art. 63a. 1. Starosta samodzielnie lub we współpracy z innymi organami, organizacjami i podmiotami zajmującymi się problematyką rynku pracy oraz pracodawcami, w celu aktywizacji zawodowej osób, o których mowa w art. 49a, inicjuje i realizuje programy specjalne.

2. Programy specjalne są realizowane po zaopiniowaniu przez powiatową radę zatrudnienia.

3. Programy specjalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy, ustalonych według algorytmu, przyznanych na finansowanie zadań w powiecie oraz mogą być wspierane innymi środkami.

4. Łączna kwota wydatków poniesionych na realizację programów specjalnych nie może przekroczyć 10 % wysokości środków Funduszu Pracy, ustalonych według algorytmu, przyznanych na finansowanie zadań w powiecie.

5. Maksymalna wysokość środków Funduszu Pracy przeznaczonych w ramach jednego programu specjalnego na działania w przeliczeniu na jednego uczestnika wynosi dziesięciokrotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu rozpoczęcia programu specjalnego.

6. Łączna kwota wydatków poniesionych na specyficzne elementy wspierające zatrudnienie, związane z realizacją programu specjalnego, nie może przekroczyć 20 % wysokości środków Funduszu Pracy, przeznaczonych na realizację programu specjalnego.

7. Na wniosek starosty minister właściwy do spraw pracy na realizację programów specjalnych może przyznać dodatkowe środki, z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy.

8. Instrumenty rynku pracy lub usługi rynku pracy realizowane przez urzędy pracy w ramach programu specjalnego są finansowane ze środków Funduszu Pracy w zakresie określonym w art. 108 ust. 1.

9. Programy specjalne mogą obejmować okres dłuższy niż rok budżetowy.

10. Program specjalny może być realizowany przez powiatowy urząd pracy samodzielnie lub we współpracy z pracodawcą lub podmiotem określonym w art. 24 ust. 1.

11. Program specjalny może zostać zlecony podmiotowi określonemu w art. 24 ust. 1, w przypadku gdy:

- 1) nie istnieje możliwość realizacji programu specjalnego we własnym zakresie lub
- 2) zlecenie programu specjalnego zapewni efektywniejszą jego realizację.

12. Przy zlecaniu realizacji programu specjalnego podmiotom, o których mowa w ust. 10, przepisy art. 24 ust. 1a, ust. 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 25 – art. 32 ust. 4 określające wymagania przy zlecaniu usług rynku pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 63b. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji i realizacji programów specjalnych, zakres ich stosowania, sposób wyłaniania i doboru uczestników programów oraz sposób finansowania tych programów z Funduszu Pracy, mając na uwadze zgodność wydatkowania środków z zasadami przyznawania pomocy de minimis.”;

45) w art. 68:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wydatkowanie środków funduszu szkoleniowego następuje na podstawie postanowienia pracodawcy w uzgodnieniu z pracownikiem kierowanym na szkolenie.”,

b) uchyla się ust. 3 i 4;

46) w art. 69:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek pracodawcy, który utworzył fundusz szkoleniowy, starosta może refundować z Funduszu Pracy, na warunkach określonych w umowie, koszty szkolenia pracowników lub pracodawcy w wysokości do 50%, nie więcej jednak niż do wysokości przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu zawarcia umowy, na jedną osobę, a w przypadku osób w wieku 45 lat i powyżej – w wysokości do 80 %, nie więcej jednak niż do wysokości 300 % przeciętnego wynagrodzenia, obowiązującego w dniu zawarcia umowy, na jedną osobę.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pracodawca, który utworzył fundusz szkoleniowy, i korzysta z refundacji ze środków Funduszu Pracy części kosztów szkolenia, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany do udostępnienia staroście, na jego żądanie, dokumentu potwierdzającego istnienie funduszu szkoleniowego, list imiennych osób kierowanych na szkolenia współfinansowane ze środków Funduszu Pracy oraz dokumentów potwierdzających poniesione koszty szkolenia.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek pracodawcy, który skieruje pracownika na trwające co najmniej 22 dni robocze szkolenie w wymiarze równym czasowi pracy skierowanego pracownika i udzieli mu na ten okres płatnego urlopu szkoleniowego, a na okres szkolenia tego pracownika zatrudni bezrobotnego skierowanego przez powiatowy urząd pracy, starosta refunduje z Funduszu Pracy:

- 1) koszty szkolenia pracownika - w wysokości do 80 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu rozpoczęcia szkolenia, na jednego pracownika;
- 2) wynagrodzenie osoby skierowanej przez powiatowy urząd pracy, wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne od tego wynagrodzenia, w wysokości nieprzekraczającej 40 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu rozpoczęcia szkolenia, za każdego skierowanego.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy ust. 2 mają zastosowanie także do pracodawcy, który nie utworzył funduszu szkoleniowego.”,

e) uchyla się ust. 3;

47) w art. 70 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pracodawcy, w ramach programu, o którym mowa w ust. 2, mogą na wniosek pracownika finansować świadczenie szkoleniowe.”;

48) w art. 71 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, szkolenia, prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz”;

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 104a i art. 105; w okresie tym nie uwzględnia się okresów urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni,”;

49) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość zasiłku wynosi:

- 1) 717 zł miesięcznie w okresie pierwszych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku;
- 2) 563 zł miesięcznie w okresie kolejnych miesięcy posiadania prawa do zasiłku.”;

b) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Do obliczania okresów przysługiwania zasiłku nie stosuje się ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁸⁾) w zakresie dotyczącym terminów oraz ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁹⁾) w zakresie dotyczącym sposobu obliczania terminów.

12. Uprawnionym do zasiłku, stypendium i innych świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy przysługują odsetki ustawowe, jeżeli powiatowy urząd pracy z przyczyn niezależnych od uprawnionych osób nie dokonał ich wypłaty w terminie.”;

50) w art. 73:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okres pobierania zasiłku wynosi:

- 1) 6 miesięcy – dla bezrobotnych zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku nie przekraczała 150 % przeciętnej stopy bezrobocia w kraju;
- 2) 12 miesięcy – dla bezrobotnych:
 - a) zamieszkałych w okresie pobierania zasiłku na obszarze powiatu, jeżeli stopa bezrobocia na tym obszarze w dniu 30 czerwca roku poprzedzającego dzień nabycia prawa do zasiłku przekraczała 150 % przeciętnej stopy bezrobocia w kraju lub
 - b) powyżej 50 roku życia oraz posiadających jednocześnie co najmniej 20-letni okres uprawniający do zasiłku, lub
 - c) którzy mają na utrzymaniu co najmniej jedno dziecko w wieku do 15 lat, a małżonek bezrobotnego jest także bezrobotny i utracił prawo do zasiłku z powodu upływu okresu jego pobierania po dniu nabycia prawa do zasiłku przez tego bezrobotnego.”,

b) uchyla się ust. 2b,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Okres pobierania zasiłku, o którym mowa w ust. 1 i 3, ulega skróceniu o okres zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych, robót publicznych oraz o okres odbywania stażu, szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych przypadających na okres, w którym przysługiwałby zasiłek, oraz o okresy nieprzysługiwania zasiłku, o których mowa w art. 75 ust. 1 – 3.”;

51) w art. 73a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do wykonywania prac społecznie użytecznych mogą być kierowane również osoby uczestniczące w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielniania, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, jeżeli podjęły uczestnictwo w tych formach w wyniku skierowania powiatowego urzędu pracy na podstawie art. 50 ust. 2.”;

52) w art. 75:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym, mającym na celu ustalenie zdolności do pracy lub udziału w innej formie pomocy określonej w ustawie;”;

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) po skierowaniu nie podjął szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, stażu, wykonywania prac, o których mowa w art. 73a, lub innej formy pomocy określonej w ustawie;”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w powiatowym urzędzie pracy rozwiązał stosunek pracy lub stosunek służbowy za wypowiedzeniem albo na mocy porozumienia stron, chyba że porozumienie stron nastąpiło z powodu upadłości, likwidacji pracodawcy lub zmniejszenia zatrudnienia z przyczyn dotyczących zakładu pracy albo rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego za wypowiedzeniem lub na mocy porozumienia stron nastąpiło z powodu zmiany miejsca zamieszkania lub pracownik rozwiązał umowę o pracę w trybie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;”

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po upływie okresu wskazanego w art. 33 ust. 4 pkt 3 – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 1 i 1a;”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bezrobotny, który w okresie krótszym niż 10 dni, przebywa za granicą lub pozostaje w innej sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia, nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym pobycie lub pozostawaniu w sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia zawiadomił powiatowy urząd pracy. Zasiłek za ten okres nie przysługuje. Całkowity okres zgłoszonego pobytu za granicą oraz braku gotowości do pracy z innego powodu nie może przekroczyć łącznie 10 dni w okresie jednego roku kalendarzowego.”

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bezrobotny jest obowiązany do składania lub przesyłania powiatowemu urzędowi pracy pisemnego oświadczenia o przychodach pod rygorem odpowiedzialności karnej oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów. W razie niedokonania tych czynności zasiłek lub inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują od dnia złożenia oświadczenia i innych wymaganych dokumentów.”

53) w art. 76:

a) w ust. 2:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zasiłek, stypendium lub inne świadczenie pieniężne finansowane z Funduszu Pracy wypłacone osobie za okres, za który nabyła prawo do emerytury, świadczenia

przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, jeżeli organ rentowy, który przyznał świadczenie, nie dokonał jego pomniejszenia na zasadach określonych w art. 78;”

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu :

„4a) koszty przygotowania zawodowego dorosłych, w przypadku określonym w art. 53h ust. 1;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Roszczenia z tytułu zasiłków, stypendiów i innych świadczeń pieniężnych finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia spełnienia warunków do ich nabycia przez uprawnioną osobę, a roszczenia powiatowego urzędu pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia ich wypłaty.”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Roszczenia do należnych a niepobranych kwot zasiłków dla bezrobotnych i innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 6 miesięcy od dnia postawienia ich do dyspozycji.”

54) po art. 77 dodaje się art. 77a w brzmieniu:

„Art. 77a. Obowiązek zwrotu nienależnie pobranego świadczenia, o którym mowa w art. 76 ust. 2 pkt 6, obciąża w równych częściach małżonka oraz inne osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”

55) w art. 78:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku przyznania bezrobotnemu lub osobie, o której mowa w art. 43, prawa do emerytury, świadczenia przedemerytalnego, renty z tytułu niezdolności do pracy lub służby, o której mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1, renty szkoleniowej, renty socjalnej, zasiłku macierzyńskiego, zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, zasiłku chorobowego, świadczenia rehabilitacyjnego lub renty rodzinnej w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres, za który pobierali zasiłek, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy, pobrane z tego tytułu kwoty w wysokości uwzględniającej zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych i składkę na ubezpieczenie zdrowotne zalicza się na poczet przyznanego przez organ rentowy świadczenia. Kwoty te traktuje się jak świadczenia wypłacane w kwocie zaliczkowej w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ rentowy przekazuje kwotę zaliczoną na poczet przyznanego świadczenia, o której mowa w ust. 1, na rachunek bankowy Funduszu Pracy powiatowego urzędu pracy, który wypłacił zasiłek, stypendium, dodatek aktywizacyjny albo inne świadczenie pieniężne z tytułu pozostawania bez pracy.”;

56) w art. 79 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okresy pobierania zasiłku i stypendium przyznanych na podstawie art. 41 ust. 1, art. 53g ust. 1, art. 53 ust. 6 i art. 55 ust. 1 wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

57) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. 1. Bezrobotny zachowuje prawo do zasiłku i stypendium za okres udokumentowanej niezdolności do pracy, przypadający w okresie przysługiwania zasiłku lub odbywania stażu, przygotowania zawodowego dorosłych i szkolenia, za który na podstawie odrębnych przepisów pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia lub przysługują im zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby lub macierzyństwa.

2. Bezrobotni, z wyjątkiem odbywających leczenie w zamkniętych ośrodkach odwykowych, są obowiązani do przedstawiania zaświadczeń o niezdolności do pracy wskutek choroby na druku określonym w odrębnych przepisach. Nieprzedstawienie zaświadczenia w wymaganej formie skutkuje pozbawieniem statusu bezrobotnego z pierwszym dniem niezdolności do pracy.”;

58) art. 81 otrzymuje brzmienie:

„Art. 81. Kwoty zasiłków, stypendiów i innych świadczeń z tytułu bezrobocia finansowanych z Funduszu Pracy za należyty okres zaokrągla się w górę do 10 groszy.”;

59) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyznawania zasiłku, stypendium i dodatku aktywizacyjnego, mając na względzie zapewnienie prawidłowego przyznawania świadczeń oraz racjonalnego wydatkowania środków Funduszu Pracy.”;

60) tytuł rozdziału 16 otrzymuje brzmienie:

„Podejmowanie pracy za granicą u pracodawców zagranicznych oraz wykonywanie pracy przez cudzoziemców w Rzeczypospolitej Polskiej”;

61) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. Podejmowanie pracy za granicą u pracodawców zagranicznych odbywa się w trybie i na zasadach obowiązujących w państwie zatrudnienia oraz określonych w umowach międzynarodowych.”;

62) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85.1. Podejmowanie pracy za granicą następuje w drodze bezpośrednich uzgodnień dokonywanych przez osoby podejmujące pracę z pracodawcami zagranicznymi lub za pośrednictwem publicznych służb zatrudnienia, a także agencji zatrudnienia świadczących usługi, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1.

2. Kierowanie do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych za pośrednictwem agencji zatrudnienia odbywa się na podstawie pisemnej umowy zawieranej przez te agencje z osobami kierowanymi. Umowa ta powinna określać w szczególności:

- 1) pracodawcę zagranicznego;
- 2) okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;
- 3) rodzaj oraz warunki pracy i wynagradzania, a także przysługujące osobie kierowanej do pracy świadczenia socjalne;
- 4) warunki ubezpieczenia społecznego oraz od następstw nieszczęśliwych wypadków i chorób tropikalnych;
- 5) obowiązki i uprawnienia osoby kierowanej do pracy oraz agencji zatrudnienia;
- 6) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między agencją zatrudnienia a osobą kierowaną, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w przypadku niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń;
- 7) kwoty należne agencji zatrudnienia z tytułu faktycznie poniesionych kosztów związanych ze skierowaniem do pracy za granicą, poniesione na:
 - a) dojazd i powrót osoby skierowanej,
 - b) wydanie wizy,
 - c) badania lekarskie,
 - d) tłumaczenia dokumentów;
- 8) informację o trybie i warunkach dopuszczania cudzoziemców do rynku pracy w państwie wykonywania pracy;
- 9) inne zobowiązania stron.

3. Agencja zatrudnienia ma obowiązek zawierania z pracodawcą zagranicznym, do którego zamierza kierować osoby do pracy za granicą, pisemnej umowy określającej w szczególności:

- 1) liczbę miejsc pracy;
- 2) okres zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej;
- 3) rodzaj oraz warunki pracy, zasady wynagradzania, a także przysługujące osobom podejmującym pracę świadczenia socjalne;
- 4) zakres odpowiedzialności cywilnej stron w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania umowy zawartej między pracownikiem a pracodawcą, w tym stronę pokrywającą koszty dojazdu i powrotu osoby skierowanej do pracy w razie niewywiązania się pracodawcy zagranicznego z warunków umowy, oraz tryb dochodzenia związanych z tym roszczeń.

4. Agencja zatrudnienia ma obowiązek poinformować osobę kierowaną do pracy za granicą o przysługujących jej uprawnieniach, o których mowa w art. 86.

5. Agencja zatrudnienia jest obowiązana do przestrzegania międzynarodowych umów, porozumień i programów dotyczących zatrudnienia wiążących Rzeczpospolitą Polską oraz obowiązujących w państwie zatrudnienia przepisów o zatrudnieniu oraz przepisów regulujących działalność agencji zatrudnienia.”;

63) w art. 86:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Udokumentowane okresy zatrudnienia, przebyte za granicą u pracodawcy zagranicznego, są zaliczane do okresów pracy w Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uprawnień pracowniczych.”,

b) uchyla się ust. 2;

64) art. 87, 88 i 88a otrzymują brzmienie:

„Art. 87. 1. Cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:

- 1) posiada status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) udzielono mu ochrony uzupełniającej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) posiada zezwolenie na osiedlenie się w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) posiada zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) korzysta z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) jest obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- 8) jest obywatelem państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego, nienależącego do Unii Europejskiej;
- 9) jest obywatelem państwa niebędącego stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który może korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umowy zawartej przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi;
- 10) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 7 – 9, lub jest zstępnym małżonka tego cudzoziemca, w wieku do 21 lat lub pozostającym na utrzymaniu tego cudzoziemca lub jego małżonka lub jest wstępnym tego cudzoziemca lub jego małżonka, pozostającym na utrzymaniu tego cudzoziemca lub jego małżonka;
- 11) jest osobą, o której mowa w art. 19 ust. 2 – 3 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818);
- 12) posiada zezwolenie na pracę oraz legalnie przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- a) na podstawie wizy, z wyjątkiem wizy, o której mowa w art. 26 pkt 1 i 2 oraz pkt 4 lit. a, g, j, k oraz lit. m ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, lub
 - b) na podstawie wiz, o których mowa w art. 26 pkt 4 lit. m ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli bezpośrednio przed wydaniem tych wiz był uprawniony do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - c) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, lub
 - d) na podstawie wizy jednolitej wydanej przez inne państwo obszaru Schengen, lub
 - e) w związku z posiadaniem dokumentu pobytowego, wydanego przez inne państwo obszaru Schengen, lub
 - f) w ruchu bezwizowym, o ile postanowienia umowy o ruchu bezwizowym przewidują możliwość wykonywania pracy przez cudzoziemców.
2. Z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę jest zwolniony cudzoziemiec:
- 1) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 10, 11, 13 i 16 – 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
 - 2) będący małżonkiem obywatela polskiego lub cudzoziemca, o którym mowa w pkt 1 i ust. 1 pkt 1 – 6, posiadający zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone w związku z zawarciem związku małżeńskiego;
 - 3) będący zstępnym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b, obywatela polskiego lub cudzoziemca, o którym mowa w pkt 1 – 2 i ust. 1 pkt 1 – 6, posiadający zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) posiadający zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielone na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7 lub 14 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;
 - 5) przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiz, o których mowa w art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli bezpośrednio przed wydaniem tych wiz był zwolniony z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na podstawie pkt 1 – 4;
 - 6) posiadający ważną Kartę Polaka;
 - 7) ubiegający się o nadanie statusu uchodźcy lub będący małżonkiem, w imieniu którego został złożony wniosek o nadanie statusu uchodźcy, pod warunkiem posiadania zaświadczenia wydanego na podstawie art. 36 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.¹⁰⁾);
 - 8) uprawniony do przebywania i wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, który jest zatrudniony przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium tego państwa oraz czasowo delegowany przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 9) w stosunku do którego umowy międzynarodowe lub odrębne przepisy dopuszczają wykonywanie pracy bez konieczności posiadania zezwolenia.

Art. 88. Zezwolenie na pracę jest wymagane, jeżeli cudzoziemiec:

- 1) wykonuje pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z podmiotem, którego siedziba lub miejsce zamieszkania albo oddział, zakład lub inna forma zorganizowanej działalności znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w związku z pełnieniem funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres przekraczający łącznie 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy;
- 3) wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego i jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 30 dni w roku kalendarzowym do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego, jego podmiotu zależnego lub podmiotu powiązanego długoterminową umową o współpracy z pracodawcą zagranicznym;
- 4) wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego, nieposiadającego oddziału, zakładu lub innej formy zorganizowanej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu realizacji usługi o charakterze tymczasowym i okazjonalnym (usługa eksportowa);
- 5) wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego i jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 3 miesiące w ciągu kolejnych 6 miesięcy w innym celu niż wskazany w pkt 2 – 4.

Art. 88a. 1. Zezwolenie na pracę jest wydawane na wniosek podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi.

2. W postępowaniu o wydanie, przedłużenie lub uchylenie zezwolenia na pracę cudzoziemca stroną postępowania jest wyłącznie podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi.”;

65) po art. 88a dodaje się art. 88b – 88k w brzmieniu:

„Art. 88b. 1. Zezwolenie na pracę jest wydawane przez wojewodę:

- 1) w przypadku, o którym mowa w art. 88 pkt 1 i 2, właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 88 pkt 3, właściwego ze względu na siedzibę podmiotu, do którego cudzoziemiec jest delegowany;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 88 pkt 4, właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu, na rzecz którego jest świadczona usługa, a jeżeli podmiot ten ma siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą – ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 88 pkt 5, właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku zmiany właściwości wojewody ze względu na zmianę siedziby lub miejsca zamieszkania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, siedziby podmiotu, do którego cudzoziemiec jest delegowany albo głównego miejsca wykonywania pracy,

właściwość wojewody do prowadzenia postępowania o przedłużenie zezwolenia określa się na dzień złożenia wniosku.

3. W przypadku gdy specyfika wykonywanej przez cudzoziemca pracy nie pozwala na wskazanie głównego miejsca jej wykonywania, zezwolenie wydaje wojewoda mazowiecki.

Art. 88c. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 88 pkt 1, wojewoda wydaje zezwolenie, jeżeli:

- 1) wysokość wynagrodzenia, która będzie określona w umowie z cudzoziemcem nie będzie niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku;
- 2) uzyska informację starosty właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywnym wyniku rekrutacji organizowanej dla pracodawcy.

2. Informację, o której mowa w ust. 1 pkt 2, starosta wydaje w terminie:

- 1) nie dłuższym niż 7 dni od dnia złożenia oferty w powiatowym urzędzie pracy, jeżeli z analizy rejestrów bezrobotnych i poszukujących pracy nie wynika możliwość zorganizowania rekrutacji;
- 2) nie dłuższym niż 14 dni od dnia złożenia oferty w przypadku organizowania rekrutacji wśród bezrobotnych i poszukujących pracy.

3. Wojewoda wydaje zezwolenie bez konieczności uzyskania informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli:

- 1) zawód, w którym cudzoziemiec ma wykonywać pracę lub rodzaj pracy, która ma być mu powierzona, znajduje się w wykazie, o którym mowa w art. 10 ust. 4 pkt 1;
- 2) wydaje przedłużenie zezwolenia na pracę dla tego samego cudzoziemca i na tym samym stanowisku;
- 3) brak takiej konieczności wynika z odrębnych przepisów.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 88 pkt 2, wojewoda wydaje zezwolenie, jeżeli podmiot, którego członkiem zarządu ma być cudzoziemiec:

- 1) w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku osiągnął dochód nie niższy niż 12-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie w trzecim kwartale roku poprzedzającego złożenie wniosku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 90 ust. 7 oraz zatrudnia na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej roku poprzedzającego złożenie wniosku co najmniej dwóch pracowników, którzy nie podlegają obowiązkowi posiadania zezwolenia na pracę lub
- 2) wykaże posiadanie środków, lub prowadzenie działań pozwalających na spełnienie w przyszłości warunków określonych w pkt 1, w szczególności przez prowadzenie działalności przyczyniającej się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia miejsc pracy.

5. Wojewoda może, w przypadkach uzasadnionych sytuacją na rynku pracy, ograniczyć w zezwoleniu na pracę zakres wykonywanych przez cudzoziemca zadań do czynności zarządzających i reprezentacji podmiotu.

6. W przypadkach, o których mowa w art. 88 pkt 3 – 5, wojewoda wydaje zezwolenie, jeżeli:

- 1) wykonywanie pracy przez cudzoziemca będzie odbywało się na warunkach zgodnych z art. 67³ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy;
- 2) wysokość wynagrodzenia, która będzie przysługiwała cudzoziemcowi za wykonywanie pracy, nie będzie niższa o więcej niż 30 % od wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 90 ust. 7.

7. W przypadku złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca w niepełnym wymiarze czasu pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, wojewoda uwzględnia wysokość wynagrodzenia, która będzie określona w umowie z cudzoziemcem proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy lub przewidywanego okresu wykonywania zobowiązań wynikających z umowy.

8. Wojewoda wydaje zezwolenie na pracę bez uwzględnienia warunków, o których mowa w ust. 1 – 5 i 7, w przypadku cudzoziemca, który:

- 1) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę ukończył szkołę lub uczelnię wyższą z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej lub
- 2) przez 3 lata poprzedzające złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na zamieszkanie przebywał legalnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 110 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

9. Jeżeli cudzoziemiec ma wykonywać pracę w związku z realizacją umowy, której przedmiotem jest udostępnienie lub wynajem pracowników przez podmiot z siedzibą w państwie innym niż państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacja Szwajcarska, wojewoda wydaje zezwolenie na pracę w sytuacji, gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział, który zgodnie z art. 18 uzyskał wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

10. Jeżeli podmiotem powierzającym wykonywanie pracy przez cudzoziemca jest agencja pracy tymczasowej, a zezwolenie dotyczy pracy cudzoziemca w charakterze pracownika tymczasowego, warunki określone w ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania pracodawcy użytkownika.

Art. 88d. Jeżeli odrębne przepisy uzależniają możliwość zajmowania określonego stanowiska, wykonywania zawodu lub prowadzenia innej działalności od uzyskania zgody właściwego organu, podmiot powierzający wykonywanie pracy jest obowiązany uzyskać taką zgodę przed złożeniem wniosku o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca.

Art. 88e. 1. Zezwolenie na pracę jest wydawane na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata i może być przedłużane.

2. W przypadku gdy cudzoziemiec pełni funkcję w zarządzie osoby prawnej, która na dzień złożenia wniosku zatrudnia powyżej 25 osób, wojewoda może wydać zezwolenie na pracę na okres nie dłuższy niż 5 lat.

3. W przypadku delegowania cudzoziemca przez pracodawcę zagranicznego w celu realizacji usługi eksportowej, wojewoda wydaje zezwolenie na pracę na okres delegowania.

4. W przypadkach określonych w kryteriach, o których mowa w art. 10 ust. 3, wojewoda może ograniczyć okres, na który wydaje zezwolenie na pracę.

5. Do przedłużenia zezwolenia na pracę stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wydawania zezwolenia na pracę.

Art. 88f. 1. Zezwolenie na pracę jest wydawane dla określonego cudzoziemca. Zezwolenie na pracę określa podmiot powierzający wykonywanie pracy przez cudzoziemca i stanowisko lub rodzaj pracy wykonywanej przez cudzoziemca oraz okres ważności zezwolenia.

2. Zezwolenie na pracę jest wydawane w trzech egzemplarzach, z których dwa otrzymuje podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi.

3. Na wniosek innego wojewody, naczelnika właściwego urzędu skarbowego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, konsula, okręgowego inspektora pracy lub organu Służby Celnej, Straży Granicznej lub Policji wojewoda przekazuje kopie wydanych decyzji oraz informacji, o których mowa w art. 88h ust. 1 pkt 7 oraz art. 88i ust. 1 i 2.

4. Minister właściwy do spraw pracy, wojewodowie oraz wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy gromadzą i przetwarzają dane dotyczące cudzoziemców, zezwoleń na pracę, kontroli przestrzegania przepisów ustawy i toczących się w tych sprawach postępowań, w zakresie niezbędnym do realizacji przepisów ustawy.

Art. 88g. 1. Zobowiązanie do wykonywania czynności wynikających z umowy cywilnoprawnej lub obowiązek świadczenia pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wygasają, w przypadku gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki określone w art. 87.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, strony zachowują prawo do odszkodowania, jeżeli odmowa lub uchylenie zezwolenia na pracę było wynikiem niezachowania należytej staranności, o ile przepisy szczególne albo treść umowy nie stanowią inaczej.

Art. 88h. 1. Podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi, od którego jest wymagane posiadanie zezwolenia na pracę, jest obowiązany do:

- 1) uwzględnienia w umowie z cudzoziemcem warunków, o których mowa w art. 88c, zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę;
- 2) dostosowywania, w przypadku, o którym mowa w art. 88c ust. 6, wysokości wynagrodzenia cudzoziemca do aktualnej wysokości miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 90 ust. 7, co najmniej raz w roku;
- 3) zawarcia z cudzoziemcem umowy w formie pisemnej oraz przedstawienia cudzoziemcowi przed podpisaniem umowy jej tłumaczenia na język zrozumiały dla cudzoziemca;
- 4) przekazania cudzoziemcowi jednego egzemplarza zezwolenia na pracę, którego to zezwolenie dotyczy oraz kopii informacji, o których mowa w art. 88i ust. 1 i 2;
- 5) informowania cudzoziemca o działaniach podejmowanych w związku z postępowaniem o udzielenie lub przedłużenie zezwolenia na pracę, decyzjach o wydaniu, odmowie lub uchyleniu zezwolenia oraz składaniu informacji, o których mowa w art. 88i ust. 1 i 2;
- 6) zachowania należytej staranności w postępowaniach o zezwolenie i przedłużenie zezwolenia na pracę cudzoziemca;
- 7) niezwłocznego poinformowania organu wydającego zezwolenie w przypadku niepodjęcia przez cudzoziemca wykonywania pracy w okresie 3 miesięcy od daty rozpoczęcia ważności zezwolenia na pracę lub zakończenia wykonywania pracy przez cudzoziemca wcześniej niż 3 miesiące przed upływem ważności zezwolenia na pracę.

2. W stosunku do cudzoziemca pełniącego funkcję w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji, przepisów ust. 1 pkt 1 – 3 nie stosuje się.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 88 pkt 3 – 5, w sytuacji odmowy udzielenia, uchylenia zezwolenia na pracę lub gdy cudzoziemiec przestał spełniać warunki określone w art. 87, podmiot powierzający wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany niezwłocznie odwołać cudzoziemca z delegacji.

4. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów ust. 1 – 3, podmiot powierzający wykonywanie pracy przez cudzoziemca jest obowiązany do:

- 1) niezwłocznego dokonania czynności, o których mowa w ust. 1 – 3;
- 2) wypłacenia cudzoziemcowi zaległego wynagrodzenia za okres wykonywanej pracy w wysokości zgodnej z zawartą we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę oraz opłacenia związanych z nim składek na ubezpieczenie społeczne i zaliczek na podatek dochodowy.

Art. 88i. 1. Zezwolenie na pracę zachowuje ważność w przypadku:

- 1) gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi zamierza powierzyć mu na okresy łącznie nieprzekraczające 30 dni w roku kalendarzowym wykonywanie pracy o innym charakterze lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę,
- 2) zmiany siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej działania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca, a także przejęcia pracodawcy lub jego części przez innego pracodawcę,
- 3) przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę
– jeżeli podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy niezwłocznie powiadomił o dokonanej zmianie w formie pisemnej wojewodę, który wydał zezwolenie, oraz pozostają spełnione wymagania określone w art. 88c i 88d, z wyjątkiem art. 88c ust. 1 pkt 2.

2. Zezwolenie na pracę może zachować ważność, w przypadku gdy:

- 1) cudzoziemiec, w uzgodnieniu z podmiotem powierzającym mu wykonywanie pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie podjął wykonywania pracy w okresie 3 miesięcy od początkowej daty ważności zezwolenia na pracę,
- 2) cudzoziemiec, w uzgodnieniu z podmiotem powierzającym mu wykonywanie pracy, przerwał wykonywanie pracy na okres przekraczający 3 miesiące
– jeżeli przyczyna opóźnień lub przerwy w wykonywaniu pracy jest uzasadniona, a podmiot powierzający wykonywanie pracy przez cudzoziemca niezwłocznie powiadomił w formie pisemnej o tych sytuacjach wojewodę, który wydał zezwolenie.

3. Jeżeli zmiana, o której mowa w ust. 1, wiąże się ze zmianą organu właściwego do wydawania zezwolenia na pracę, wojewoda, który wydał zezwolenie przekazuje niezwłocznie po otrzymaniu powiadomienia kopię wniosku i wydanej decyzji wojewodzie właściwemu po zmianie.

Art. 88j. 1. Wojewoda wydaje decyzję o odmowie wydania zezwolenia na pracę cudzoziemca, gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi:

- 1) w toku postępowania:

- a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub
- b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę, albo w celu użycia jako autentyczny podrobił lub przerobił dokument albo takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 2) nie spełnił wymogów określonych w art. 88c i 88d;
- 3) prawomocnym wyrokiem sądu został uznany za winnego wykroczenia określonego w art. 120 ust. 3 – 5;
- 4) w ciągu dwóch lat od uznania za winnego popełnienia czynu, o którym mowa w art. 120 ust. 1, został ponownie uznany za winnego podobnego wykroczenia;
- 5) jest osobą fizyczną, karaną za popełnienie czynu z art. 218 – 221 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹¹⁾);
- 6) jest osobą fizyczną, karaną za popełnienie w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę, czynu z art. 270 – 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;
- 7) jest osobą fizyczną, karaną za czyn, o którym mowa w art. 253 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny lub w innym państwie na podstawie przepisów Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;
- 8) nie dopełnił obowiązków wynikających z art. 88h ust. 4 lub art. 88i ust. 1 i 2;
- 9) wnioskuje o wydanie zezwolenia w stosunku do cudzoziemca, który:
 - a) nie spełnia wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków w przypadku zamiaru powierzenia wykonywania pracy w zawodzie regulowanym,
 - b) w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę został ukarany za czyn określony w art. 270 – 275 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.

2. Wojewoda wydaje decyzję o odmowie wydania zezwolenia na pracę również w przypadku gdy dane osoby, której dotyczy wniosek, zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku złożenia wniosku o przedłużenie zezwolenia na pracę dla cudzoziemca, który nie jest osobą odpowiedzialną lub współodpowiedzialną za działania lub zaniechania, stanowiące przesłanki odmowy wydania zezwolenia na pracę.

Art. 88k. Wojewoda uchyla wydane zezwolenie, jeżeli:

- 1) uległy zmianie okoliczności lub dowody, odnoszące się do wydanej decyzji, z zastrzeżeniem art. 88i;
- 2) ustała przyczyna, dla której zostało udzielone zezwolenie na pracę;
- 3) otrzymał zawiadomienie, o którym mowa w art. 88h ust. 1 pkt 7, lub sytuacja, o której mowa w art. 88h ust. 1 pkt 7, została ustalona w wyniku przeprowadzonej kontroli;
- 4) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie dopełnił obowiązków, o których mowa w art. 88h ust. 4 lub art. 88i ust. 1 i 2;
- 5) cudzoziemiec przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 88d;
- 6) cudzoziemiec przerwał wykonywanie pracy na okres przekraczający 3 miesiące, z zastrzeżeniem art. 88i ust. 2 pkt 2;

7) otrzymał informację, że dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.”;

66) w art. 90:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) typy zezwoleń na pracę,
 - 2) tryb postępowania w sprawie zezwoleń na pracę,
 - 3) tryb przeprowadzania przez starostę działań, o których mowa w art. 88c ust. 1 i 2,
 - 4) wzór i tryb przekazywania informacji starosty na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy,
 - 5) wykaz dokumentów, które podmiot powierzający wykonywanie pracy przez cudzoziemca jest obowiązany przedstawić w trakcie postępowania,
 - 6) wzory wniosków o wydanie lub przedłużenie zezwolenia na pracę, oświadczeń podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi dotyczących spełnienia wymagań określonych w ustawie, wzory informacji, o których mowa w art. 88h ust. 1 pkt 7 oraz art. 88i ust. 1 i 2, oraz zezwoleń i przedłużeń zezwoleń, które mogą zawierać dane osobowe cudzoziemca oraz podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca
- mając na uwadze specyfikę sytuacji, o których mowa w art. 88, oraz zapewnienie właściwej organizacji postępowania w sprawie wydania i przedłużania zezwoleń na pracę.”,

b) uchyla się ust. 2 i 3,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw pracy może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których zezwolenie na pracę jest wydawane przez wojewodę bez względu na warunki, o których mowa w art. 88c, kierując się szczególnie zasadą wzajemności, specyfiką wykonywanego zawodu lub charakterem pracy.”,

d) uchyla się ust. 6,

e) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej według województw w pierwszym i trzecim kwartale danego roku, z wyłączeniem przedsiębiorstw użyteczności publicznej „Poczta Polska” i Telekomunikacja Polska – Spółka Akcyjna. Do obliczenia wysokości przeciętnego wynagrodzenia nie przyjmuje się wypłat z tytułu udziału w zysku lub w nadwyżce bilansowej oraz dodatkowych wynagrodzeń rocznych dla pracowników jednostek sfery budżetowej.

8. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki techniczne składania i rozpatrywania wniosków w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pracę dla cudzoziemca za pośrednictwem systemów teleinformatycznych, mając na uwadze zapewnienie efektywności prowadzenia postępowań z udziałem podmiotów krajowych i zagranicznych oraz spójność z systemami, o których mowa w art. 4 ust. 2.”;

67) w art. 90a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi składa wniosek o wydanie zezwolenia na pracę lub jego przedłużenie po dokonaniu jednorazowej wpłaty w wysokości nie większej niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdego cudzoziemca.”;

68) w art. 91 uchyla się pkt 6;

69) w art. 92:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Pośrednik pracy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 – 4, realizujący zadania w zakresie pośrednictwa pracy prowadzonego w ramach sieci EURES, pełni funkcję doradcy EURES lub asystenta EURES.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Pośrednik pracy – stażysta wykonuje zadania w zakresie pośrednictwa pracy pod nadzorem pośrednika pracy posiadającego licencję zawodową lub przełożonego.”,

d) w ust. 4 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) posiada wyższe wykształcenie.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Pośrednikiem pracy, który pełni funkcję doradcy EURES, może zostać osoba, o której mowa w ust. 1 pkt 2 – 4, jeżeli:

- 1) spełnia wymagania zawarte w odrębnych procedurach, określonych przez Komisję Europejską, obowiązujących państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- 2) posiada wykształcenie wyższe;

3) posiada znajomość języka angielskiego, francuskiego lub niemieckiego wystarczającą do wykonywania zadań.”,

f) uchyla się ust. 6;

70) w art. 94:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie;”,

b) uchyla się ust. 3,

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Doradca zawodowy – stażysta wykonuje zadania w zakresie poradnictwa zawodowego pod nadzorem doradcy zawodowego posiadającego licencję zawodową lub przełożonego.”,

d) uchyla się ust. 6,

e) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Doradcy zawodowi, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – 4, mogą prowadzić zajęcia aktywizacyjne, o których mowa w art. 8 ust. 8 pkt 3.”;

71) w art. 96:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zadania w zakresie planowania rozwoju zasobów ludzkich oraz organizacji szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych wykonuje:

- 1) specjalista do spraw rozwoju zawodowego – stażysta;
- 2) specjalista do spraw rozwoju zawodowego;
- 3) starszy specjalista do spraw rozwoju zawodowego;
- 4) samodzielny specjalista do spraw rozwoju zawodowego.

2. Specjalistą do spraw rozwoju zawodowego może zostać osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie;
- 3) posiada wykształcenie wyższe;
- 4) wykonywała zadania, o których mowa w ust. 1, przez okres co najmniej 12 miesięcy w publicznych służbach zatrudnienia.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Starszym specjalistą do spraw rozwoju zawodowego może zostać osoba, która spełnia łącznie warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, oraz:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub inny równorzędny;
- 2) posiada co najmniej 24-miesięczny staż pracy na stanowisku specjalisty do spraw rozwoju zawodowego w publicznych służbach zatrudnienia.”

c) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przez co najmniej 24 miesiące wykonywała zadania na stanowisku starszego specjalisty do spraw rozwoju zawodowego;”

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Osoba niespełniająca warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może wykonywać czynności na stanowisku specjalisty do spraw rozwoju zawodowego – stażysty pod nadzorem specjalisty do spraw rozwoju zawodowego, o którym mowa w ust. 2 i 3, lub przełożonego.”;

e) uchyla się ust. 4;

72) w art. 97:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania z zakresu przygotowywania, realizacji i oceniania efektów programów i projektów z zakresu promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej realizują:

- 1) specjalista do spraw programów – stażysta;
- 2) specjalista do spraw programów;
- 3) samodzielny specjalista do spraw programów.”

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiada wykształcenie wyższe;”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Osoba niespełniająca warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może wykonywać czynności na stanowisku specjalisty do spraw programów – stażysty pod nadzorem specjalisty do spraw programów lub przełożonego.”;

d) uchyla się ust. 4;

73) w art. 98:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zadania polegające na udzielaniu pomocy w zakresie aktywnego poszukiwania pracy wykonuje:

- 1) lider klubu pracy – stażysta;
- 2) lider klubu pracy;
- 3) starszy lider klubu pracy.”,

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wykonywała zadania na stanowisku lidera klubu pracy - stażysty przez okres co najmniej 12 miesięcy w publicznych służbach zatrudnienia lub w Ochotniczych Hufcach Pracy;”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Starszym liderem klubu pracy może zostać osoba spełniająca łącznie warunki, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, oraz posiadająca co najmniej 24-miesięczny staż pracy na stanowisku lidera klubu pracy w publicznych służbach zatrudnienia lub w Ochotniczych Hufcach Pracy i posiadająca wyższe wykształcenie.

2b. Osoba niespełniająca warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, może wykonywać zadania na stanowisku lidera klubu pracy – stażysty pod nadzorem lidera klubu pracy, starszego lidera klubu pracy lub przełożonego.”,

d) uchyla się ust. 3;

74) uchyla się art. 99;

75) dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. Pracownicy, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 2 – 4, art. 94 ust. 1 pkt 2 – 4, art. 96 ust. 1 pkt 2 – 4, art. 97 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 98 ust. 1 pkt 2 i 3, są obowiązani doskonalić kwalifikacje zawodowe, w szczególności przez uczestnictwo w szkoleniach z wykorzystaniem modułowych programów szkoleń dla kadr publicznych służb zatrudnienia dostępnych w bazach danych prowadzonych przez ministra właściwego do spraw pracy.”;

76) po art. 104 dodaje się art. 104a w brzmieniu:

„Art.104a. 1. Pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne nie opłacają składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za osoby zatrudnione, które ukończyły 50 rok życia i w okresie 30 dni przed zatrudnieniem pozostawały w ewidencji bezrobotnych powiatowego urzędu pracy.

2. Składki na Fundusz Pracy, o których mowa w art. 104 ust. 1, opłaca się za osoby wymienione w art. 104 ust. 1 pkt 1 – 3, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.”;

77) w art. 106:

a) w ust. 1 po pkt 6a dodaje się pkt 6b i 6c w brzmieniu:

„6b) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, przeznaczone na współfinansowanie działań publicznych służb zatrudnienia innych niż projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego;

6c) odsetki od lokat nadwyżek finansowych z Funduszu Pracy;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przychodami Funduszu Pracy są również opłaty, wpłaty, kary pieniężne i grzywny, o których mowa w art. 115 i art. 119 – 124, a także środki pieniężne, przekazywane do Funduszu Pracy na podstawie art. 19 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. Nr 94, poz. 651).”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku występowania przejściowych nadwyżek środków na rachunku bieżącym Funduszu Pracy dysponent Funduszu Pracy może dokonywać oprocentowanych lokat na rachunkach bankowych w bankach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

78) w art. 106a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) porozumienia zawierane między ministrem właściwym do spraw pracy a samorządami województw lub samorządami powiatów lub”;

79) po art. 106a dodaje się art. 106b w brzmieniu:

„Art. 106b. 1. Środki Funduszu Pracy mogą być przeznaczane na finansowanie części działań publicznych służb zatrudnienia określonych w ustawie, współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej, innych niż projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego.

2. Rodzaj działań, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków na ich realizację określają umowy zawierane między organami zatrudnienia a Wspólnotą Europejską.

3. Wydatki, o których mowa w ust. 2, podlegają refundacji ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej do wysokości określonej w umowach, o których mowa w ust. 2.”;

80) w art. 108:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 8,

– pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) stypendiów, o których mowa w art. 41, 42a, 53, 53g oraz 55;”,

– po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) kosztów przygotowania zawodowego dorosłych, o których mowa w art. 53l ust. 1;”,

– po pkt 21 dodaje się pkt 21a w brzmieniu:

„21a) kosztów umów zawartych z agencją zatrudnienia, o których mowa w art. 61a¹;”,

– pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) opracowywania i rozpowszechniania informacji zawodowych oraz wyposażenia w celu prowadzenia pośrednictwa pracy lub poradnictwa zawodowego przez publiczne służby zatrudnienia i Ochotnicze Hufce Pracy;”,

– po pkt 30 dodaje się pkt 30a i 30b w brzmieniu:

„30a) kosztów tworzenia centrów aktywizacji zawodowej, uruchamianych w ramach powiatowych urzędów pracy;

30b) kosztów tworzenia lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych, uruchamianych w ramach powiatowych urzędów pracy;”,

– pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) opracowywania, wydawania lub rozpowszechniania informacji o usługach organów zatrudnienia oraz innych partnerów rynku pracy, dla bezrobotnych i poszukujących pracy oraz pracodawców;”,

– po pkt 31 dodaje się pkt 31a w brzmieniu:

„31a) opracowywania, wydawania lub rozpowszechniania informacji o zadaniach i działaniach publicznych służb zatrudnienia realizowanych w ramach sieci EURES lub wynikających z reprezentacji wobec publicznych służb zatrudnienia innych państw;”,

– dodaje się pkt 50 – 55 w brzmieniu:

„50) wydatków związanych z udziałem publicznych służb zatrudnienia w działaniach współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej, o których mowa w art. 106b;

- 51) specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, realizowanych w ramach programów specjalnych, niewymienionych w pkt 1 – 50;
- 52) zleconych programów specjalnych, o których mowa w art. 63a ust. 11;
- 53) kosztów realizacji projektów pilotażowych;
- 54) zasiłków przedemerytalnych, świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi, o których mowa w przepisach o świadczeniach przedemerytalnych;
- 55) dofinansowania pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o systemie oświaty.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ze środków Funduszu Pracy w 2009 r. są finansowane:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyki;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarzki i położnej.”;

81) w art. 109:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw pracy ustala i przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędowi wojewódzkim środki Funduszu Pracy, z przeznaczeniem na finansowanie kosztów:

- 1) szkoleń pracowników urzędów wojewódzkich oraz wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy;
- 2) wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu teleinformatycznego i technologii cyfrowych w urzędach wojewódzkich, służących realizacji zadań wynikających z ustawy.”,

b) po ust. 7c dodaje się ust. 7d i 7e w brzmieniu:

„7d. Minister właściwy do spraw pracy może wydatkować środki z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy na projekty pilotażowe.

7e. Podstawę wydatkowania środków Funduszu Pracy na projekt pilotażowy, realizowany przez samorząd województwa lub powiatu, stanowi umowa zawierana między samorządem województwa lub powiatu a ministrem właściwym do spraw pracy, określająca w szczególności wysokość środków na ten cel oraz sposób ich wydatkowania.”,

c) w ust. 11 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) udział w ustalonej dla województwa kwocie Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej środków będących w dyspozycji samorządu województwa, z przeznaczeniem na realizację projektów współfinansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego;”;

82) w art. 109a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Łączna kwota przeznaczona na koszty szkoleń, o których mowa w art. 108 ust. 1 pkt 38, w okresie kolejnych trzech lat nie może przekroczyć iloczynu dziesięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz przeciętnej liczby zatrudnionych w urzędzie w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, według stanu na dzień 1 stycznia w pierwszym roku finansowania szkoleń.”;

83) po art. 109a dodaje się art. 109b i 109c w brzmieniu:

„Art. 109b. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na finansowanie zasiłków i świadczeń przedemerytalnych oraz zasiłków pogrzebowych wraz z kosztami ich obsługi w terminie umożliwiającym wypłatę świadczeń.

2. Podstawą przekazywania środków, o których mowa w ust. 1, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

3. Umowa powinna określać w szczególności wysokość środków, tryb ich przekazywania oraz wysokość kosztów związanych z obsługą wypłaty świadczeń.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje rozliczenia otrzymanych środków w terminie 20 dni po upływie miesiąca, w którym dokonano wypłaty świadczeń.

Art. 109c. 1. Minister właściwy do spraw pracy na wniosek wojewody przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem dla gmin na dofinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników.

2. Podstawą przekazywania środków, o których mowa w ust. 1, jest umowa zawarta między ministrem właściwym do spraw pracy a wojewodą.

3. Umowa powinna określać w szczególności wysokość środków oraz tryb ich przekazywania na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.

4. Wojewoda dokonuje rozliczenia otrzymanych środków w terminie 20 dni po upływie miesiąca, w którym przekazano środki na realizację zadań, o których mowa w ust. 1.”;

84) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. Wojewoda sprawuje nadzór, o którym mowa w art. 10 ust. 1, w szczególności przez:

- 1) badanie dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania nadzoru lub kontroli;
- 2) wykonywanie niezbędnych do celów nadzoru lub kontroli odpisów, wyciągów z dokumentów lub kserokopii oraz zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów;
- 3) przeprowadzanie oględzin obiektów i pomieszczeń oraz obserwację przebiegu czynności objętych nadzorem lub kontrolą;
- 4) żądanie od pracowników kontrolowanej jednostki udzielania informacji w formie ustnej i pisemnej w związku z czynnościami nadzorczymi lub kontrolnymi;
- 5) wzywanie i przesłuchiwanie świadków;
- 6) zwracanie się o wydanie opinii przez biegłych i specjalistów z zakresu rynku pracy.”;

85) w art. 112 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zespół inspektorów przeprowadzając czynności, o których mowa w art. 111, jest obowiązany do okazania legitymacji służbowych i upoważnienia.”;

86) art. 113, 114 i 114a otrzymują brzmienie:

„Art. 113. 1. Wojewoda, w wyniku przeprowadzonych przez zespół inspektorów czynności, o których mowa w art. 111, może przekazać jednostce kontrolowanej zalecenia, pouczenia oraz może zgłaszać uwagi i wnioski.

2. Jednostka kontrolowana może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń, uwag i wniosków, zgłosić do nich zastrzeżenia.

3. Wojewoda ustosunkowuje się do zastrzeżeń w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.

4. W przypadku nieuwzględnienia przez wojewodę zastrzeżeń jednostka kontrolowana w terminie 30 dni jest obowiązana do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń, uwag i wniosków.

5. W przypadku uwzględnienia przez wojewodę zastrzeżeń jednostka kontrolowana w terminie 30 dni jest obowiązana do powiadomienia wojewody o realizacji zaleceń, uwag i wniosków, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian wynikających z zastrzeżeń.

6. W przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w realizacji zadań ustawowych, w szczególności stosowania standardów usług rynku pracy przez wojewódzki lub powiatowy urząd pracy wojewoda, niezależnie od przysługujących mu innych środków, zawiadamia o stwierdzonych uchybieniach odpowiednio marszałka województwa lub starostę.

7. Marszałek województwa lub starosta, do którego skierowano zawiadomienie o stwierdzonych istotnych uchybieniach, jest obowiązany powiadomić wojewodę o podjętych czynnościach w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o stwierdzonych uchybieniach.

Art. 114. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych czynności, o których mowa w art. 111, zostały ujawnione istotne uchybienia w realizacji zadań ustawowych, w szczególności stosowania standardów usług rynku pracy przez wojewódzki lub powiatowy urząd pracy, wojewoda może zlecić jednostce samorządu terytorialnego opracowanie kompleksowego programu naprawczego lub wezwać jednostkę samorządu terytorialnego do wyznaczenia wykonawcy zastępczego w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wezwania.

2. W przypadku niewyznaczenia przez jednostkę samorządu terytorialnego wykonawcy zastępczego w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub nieopracowania lub niewdrożenia kompleksowego programu naprawczego, wojewoda może wystąpić do sądu administracyjnego ze skargą na bezczynność jednostki podlegającej nadzorowi lub kontroli.

Art. 114a. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw pracy w terminie do dnia 31 stycznia informację o realizacji w roku poprzednim nadzoru i kontroli, o których mowa w art. 10 ust. 1, wraz z ich wynikami i oceną, zawierającą w szczególności:

- 1) ocenę poprawności merytorycznej i formalnej zadań objętych nadzorem lub kontrolą;
- 2) ocenę realizacji podstawowych usług rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzegania sposobów postępowania określonych w standardach usług rynku pracy.”;

87) w art. 115 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto nie stosuje standardów usług rynku pracy – podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.”;

88) w art. 119:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawca nie podlega odpowiedzialności, jeżeli przed dniem przeprowadzenia kontroli obowiązek, o którym mowa w art. 74, został już spełniony.”;

89) art. 120 otrzymuje brzmienie:

„Art. 120. 1. Kto powierza cudzoziemcowi nielegalne wykonywanie pracy podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.

2. Cudzoziemiec, który nielegalnie wykonuje pracę, podlega karze grzywny nie niższej niż 1 000 zł.

3. Kto za pomocą wprowadzenia cudzoziemca w błąd, wyzyskania błędu, wykorzystania zależności służbowej lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza cudzoziemca do nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny do 10 000 zł.

4. Kto żąda od cudzoziemca korzyści majątkowej w zamian za podjęcie działań zmierzających do uzyskania zezwolenia na pracę lub innego dokumentu uprawniającego do wykonywania pracy, podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.

5. Kto za pomocą wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania doprowadza inną osobę do powierzenia cudzoziemcowi nielegalnego wykonywania pracy, podlega karze grzywny do 10 000 zł.

6. Kto nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 88h ust. 1 pkt 7, podlega karze grzywny nie niższej niż 100 zł.”;

90) w art. 121:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Tej samej karze podlega, kto prowadząc agencję zatrudnienia, nie przestrzega zasady zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania polityczne i wyznanie lub ze względu na przynależność związkową.”,

b) uchyla się ust. 4 i 5,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Kto prowadząc agencję zatrudnienia świadczącą usługę, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. f, nie zawiera z osobą kierowaną do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych umowy, o której mowa w art. 85 ust. 2, podlega karze grzywny nie niższej niż 4 000 zł.”;

91) art. 123 otrzymuje brzmienie:

„Art. 123. Kto ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, pochodzenie etniczne, wyznanie lub orientację seksualną odmówi zatrudnienia kandydata na wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego, podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾) w art. 92:

1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną – trwającej łącznie do 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia – trwającej łącznie do 14 dni w ciągu roku kalendarzowego – pracownik zachowuje prawo do 80 % wynagrodzenia, chyba że obowiązujące u danego pracodawcy przepisy prawa pracy przewidują wyższe wynagrodzenie z tego tytułu.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Za czas niezdolności do pracy, o której mowa w § 1, trwającej łącznie dłużej niż 33 dni w ciągu roku kalendarzowego, a w przypadku pracownika, który ukończył 50 rok życia, trwającej łącznie dłużej niż 14 dni w ciągu roku kalendarzowego, pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;

3) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisy § 1 pkt 1 i § 4 w części dotyczącej pracownika, który ukończył 50 rok życia, dotyczą niezdolności pracownika do pracy przypadającej po roku kalendarzowym, w którym pracownik ukończył 50 rok życia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zaświadczenie potwierdzające posiadanie wybranych kwalifikacji zawodowych w zakresie zawodu odpowiadającego danemu rodzajowi rzemiosła.”,

b) w ust. 3g w pkt 4 dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) za egzamin sprawdzający – 15 % podstawy,”,

c) po ust. 3h dodaje się ust. 3i w brzmieniu:

„3i. Osoby dorosłe uzyskujące i uzupełniające wiedzę i umiejętności zawodowe w formach pozaszkolnych, określonych w odrębnych przepisach, mogą przystąpić do egzaminu sprawdzającego wybrane kwalifikacje zawodowe w zakresie zawodu odpowiadającego danemu rodzajowi rzemiosła.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, po zasięgnięciu opinii Związku Rzemiosła Polskiego, określi, w drodze rozporządzenia, warunki powoływania komisji egzaminacyjnych izb rzemieślniczych, warunki dopuszczania do egzaminu i sposób jego przeprowadzania, wysokość wynagradzania członków komisji, warunki wydawania oraz wzory świadectw czeladniczych, dyplomów mistrzowskich, zaświadczeń o zdaniu egzaminu sprawdzającego, w tym wydawania duplikatów, a także sposób dokonywania legalizacji dokumentów przeznaczonych do obrotu z zagranicą oraz wysokość odpłatności za wykonywanie tych czynności.”;

2) w art. 11 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Izby rzemieślnicze są uprawnione do potwierdzania wyników egzaminów sprawdzających zaświadczeniami o posiadaniu wybranych kwalifikacji zawodowych w zakresie zawodu odpowiadającego danemu rodzajowi rzemiosła.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.¹²⁾) w art. 21 w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 102 otrzymuje brzmienie:

„102) zwrot kosztów otrzymany przez bezrobotnego na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr 171, poz. 1056) z tytułu:

- a) przejazdu do miejsca pracy,
- b) przejazdu na badania lekarskie lub psychologiczne,
- c) przejazdu do miejsca odbywania stażu, szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,
- d) przejazdu do miejsca wykonywania prac społecznie użytecznych,
- e) zakwaterowania w miejscu pracy lub miejscu odbywania stażu, szkolenia lub przygotowania zawodowego dorosłych,”;

2) pkt 118 otrzymuje brzmienie:

„118) wartość nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych oraz wartość świadczeń rzeczowych, z tytułu:

- a) studiów podyplomowych,
- b) szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych,
- c) egzaminów lub licencji,
- d) badań lekarskich lub psychologicznych,
- e) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków

– otrzymanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.¹³⁾) w art. 70b:

1) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych pracowników jest finansowane ze środków Funduszu Pracy.”;

2) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Środki, o których mowa w ust. 8, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu wojewódzkiego.

10. Wojewoda otrzymane środki na dofinansowanie kosztów kształcenia młodocianych pracowników przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy gminy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. W roku 2009 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego, o którym mowa w art. 9 ust. 2, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 10w dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W roku 2009 specjalizacja jest finansowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W roku 2009 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego, o którym mowa w ust. 4, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 16 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W roku 2009 szkolenie specjalizacyjne jest finansowane przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 2:

a) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) przygotowania zawodowego dorosłych;

5) badań lekarskich lub psychologicznych, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy o promocji,”;

b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) studiów podyplomowych.”;

2) po art. 68d dodaje się art. 68e w brzmieniu:

„Art. 68e. W latach 2009-2011 Fundusz otrzymuje dotację celową z budżetu państwa na realizację zadania, o którym mowa w art. 26a, w wysokości 30 % środków zapewniających jego realizację.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2:

a) lit. 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powiatowy urząd pracy – w stosunku do osób pobierających zasiłek dla bezrobotnych lub stypendium,”;

b) po lit. 1 dodaje się lit. 1¹ i 1² w brzmieniu:

„1¹) centrum integracji społecznej – w stosunku do osób pobierających świadczenie integracyjne,

1²) powiatowy urząd pracy – w stosunku do osób pobierających stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych i niepozostających w zatrudnieniu,”;

2) w art. 6 w ust. 1:

a) pkt 9 i 9a otrzymują brzmienie:

„9) osobami pobierającymi zasiłek dla bezrobotnych, świadczenie integracyjne lub stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych, na które zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy, zwanymi dalej „bezrobotnymi”;

9a) osobami pobierającymi stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych, na które zostały skierowane przez inne niż powiatowy urząd pracy podmioty kierujące na szkolenie, staż lub przygotowanie zawodowe dorosłych, zwanymi dalej „osobami pobierającymi stypendium”,”;

b) po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

„9b) osobami pobierającymi stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych i niepozostawania w zatrudnieniu,”;

3) w art. 9 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9, 9a, 9b, 11 i 12, obowiązkowo podlegają ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli nie mają innych tytułów rodzących obowiązki ubezpieczeń społecznych.”;

4) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie podlegają ubezpieczeniu wypadkowemu bezrobotni pobierający zasiłek dla bezrobotnych lub świadczenie integracyjne oraz osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 9b, 11, 19 i 20 oraz art. 7 i 10.”;

5) w art. 13 po pkt 9a dodaje się pkt 9b w brzmieniu:

„9b) osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9b – od dnia nabycia prawa do stypendium do dnia utraty prawa do niego,”;

6) w art. 16 po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu:

„9b. Składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9b, finansują w całości powiatowe urzędy pracy z Funduszu Pracy.”;

7) w art. 18 w ust. 4 po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 9b – stanowi kwota stypendium”;

8) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 4, 6 – 9b, 11, 12, 18a – 21, ust. 2 i ust. 2a, duchownych będących członkami zakonów lub klasztorów oraz osób współpracujących, o których mowa w art. 8 ust. 11, należy do płatnika składek.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 58 ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Świadczenia przedemerytalne dla osób zatrudnionych w PKP na podstawie stosunku pracy nawiązanego przed dniem 7 września 1999 r., a następnie w okresie po dniu 18 maja 2000 r. przed dniem 1 stycznia 2001 r. zwolnionych z PKP z przyczyn dotyczących zakładu pracy, ustalone na podstawie przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, od dnia 1 stycznia 2009 r., są finansowane z Funduszu Pracy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. PKP SA refinansuje Funduszowi Pracy za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych równowartość 10 % kwoty świadczeń przedemerytalnych, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania przez PKP SA na rachunek bankowy Funduszu Pracy środków, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapewnienie terminowości przekazywania tych środków.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.¹⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy przez osobę pobierającą stypendium w okresie odbywania tego szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący;”;

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracodawca, u którego osoba pobierająca stypendium odbywa staż, przygotowanie zawodowe dorosłych, przygotowanie zawodowe w miejscu pracy lub szkolenie, lub jednostka, w której osoba pobierająca stypendium odbywa szkolenie – w stosunku do osoby pobierającej stypendium w okresie odbywania tego stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, przygotowania zawodowego w miejscu pracy lub szkolenia na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący;”.

Art. 12. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz.1694, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 32 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wiza pobytowa w celu wykonywania pracy może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi zezwolenie na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.

2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu, który odpowiada okresowi wykonywania pracy, wskazanemu w zezwoleniu lub oświadczeniu, jednak nie dłuższy niż wskazany w art. 31 ust. 2 lub 3.”;

2) w art. 53 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada zezwolenie na pracę albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. Nr 122, poz. 1143, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zasiłku dla bezrobotnych – oznacza to zasiłek dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr 171, poz. 1056).”;

2) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, o której mowa w art. 1, może na podstawie:

1) własnego wniosku lub wniosku przedstawiciela ustawowego,

2) wniosku zakładu leczenia odwykowego, powiatowego centrum pomocy rodzinie, ośrodka pomocy społecznej, organizacji pozarządowej lub klubu integracji społecznej, za zgodą tej osoby lub jej przedstawiciela ustawowego

– zostać skierowana do uczestnictwa w zajęciach prowadzonych przez Centrum, przez właściwy dla miejsca zamieszkania lub pobytu osoby ośrodek pomocy społecznej lub w przypadku osoby, o której mowa w art. 1 ust. 2 pkt 5, przez powiatowy urząd pracy z powiadomieniem właściwego dla miejsca zamieszkania lub pobytu tej osoby ośrodka pomocy społecznej.”;

3) w art. 15 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na wniosek kierownika Centrum, zawierający kopię listy wypłaconych świadczeń integracyjnych, starosta właściwy dla siedziby Centrum refunduje ze środków Funduszu Pracy kwotę wypłaconych w poprzednim miesiącu świadczeń integracyjnych wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne. Na wniosek kierownika Centrum starosta może przekazać Centrum zaliczkę na wypłatę świadczeń integracyjnych wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1608, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracodawca użytkownik – pracodawcę lub podmiot niebędący pracodawcą w rozumieniu Kodeksu pracy wyznaczający pracownikowi skierowanemu przez agencję pracy tymczasowej zadania i kontrolujący ich wykonanie.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728 i Nr 171, poz. 1056) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Art. 105. 1. Sądy, organy i jednostki organizacyjne są obowiązane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, udostępnić lub udzielić na wniosek pracownika socjalnego odpowiednich informacji, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej.

2. Udostępnienie informacji gromadzonych przez publiczne służby zatrudnienia, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub wysokości świadczeń z pomocy społecznej odbywa się na zasadach określonych w art. 4 ust. 6 i art. 33 ust. 6 – 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr 171, poz. 1056).”;

2) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. 1. W celu określenia sposobu współdziałania w rozwiązywaniu problemów osoby lub rodziny znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej pracownik socjalny może zawrzeć kontrakt socjalny z tą osobą lub rodziną, w celu wzmocnienia aktywności i samodzielności życiowej, zawodowej lub przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu.

2. W przypadku osób bezrobotnych, o których mowa w art. 49 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, podpisanie kontraktu socjalnego, w ramach którego są realizowane działania na rzecz wzmocnienia aktywności osoby bezrobotnej, jest dokonywane na podstawie skierowania powiatowego urzędu pracy na zasadach określonych w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

3. Za osobę, z którą zawarto kontrakt socjalny, o której mowa w ust. 2, ośrodek pomocy społecznej opłaca składkę na ubezpieczenie zdrowotne na zasadach określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

4. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór kontraktu socjalnego, uwzględniając indywidualne cechy osoby podpisującej kontrakt socjalny.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Świadczenia przedemerytalne i zasiłki pogrzebowe oraz koszty ich obsługi są finansowane ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 25 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zasiłki przedemerytalne oraz koszty ich obsługi są finansowane ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 1:

a) pkt 24a otrzymuje brzmienie:

„24a) osoby pobierające stypendium w okresie odbywania szkolenia, stażu lub przygotowania zawodowego dorosłych, na które zostały skierowane przez podmiot inny niż powiatowy urząd pracy, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”,

b) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„30) osoby objęte indywidualnym programem zatrudnienia socjalnego lub realizujące kontrakt socjalny, niepodlegające obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z innego tytułu;”;

2) w art. 73 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 30:

a) powstaje po upływie 30 dni od dnia rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego, a wygasa z dniem zakończenia realizacji programu lub zaprzestania realizacji programu w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym,

b) powstaje po upływie 30 dni od dnia podpisania kontraktu socjalnego, a wygasa z dniem zakończenia realizacji kontraktu socjalnego lub zaprzestania realizacji kontraktu socjalnego, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej;”;

3) w art. 75:

a) ust. 9a otrzymuje brzmienie:

„9a. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24a, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego podmiot kierujący (beneficjent) na szkolenie, staż lub przygotowanie zawodowe dorosłych, którym jest:

- 1) jednostka samorządu terytorialnego i jej jednostka organizacyjna, z wyjątkiem wojewódzkiego i powiatowego urzędu pracy,
- 2) Ochotniczy Hufiec Pracy,
- 3) agencja zatrudnienia,
- 4) instytucja szkoleniowa,
- 5) instytucja dialogu społecznego,
- 6) instytucja partnerstwa lokalnego,
- 7) organizacja pozarządowa działająca na rzecz rozwoju zasobów ludzkich i przeciwdziałania bezrobociu,
- 8) jednostka naukowa,
- 9) organizacja pracodawców,
- 10) związek zawodowy,
- 11) ośrodek doradztwa rolniczego,
- 12) ośrodek poradnictwa zawodowego i psychologicznego

– korzystający z publicznych środków wspólnotowych i publicznych środków krajowych na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz. U. Nr 116, poz. 1206, z późn. zm.⁶⁾) albo ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 948).”

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego ośrodek pomocy społecznej realizujący indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub ośrodek pomocy społecznej realizujący kontrakt socjalny.”;

4) w art. 85 ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Za osobę, o której mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24a, składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza podmiot kierujący (beneficjent) na szkolenie, staż lub przygotowanie zawodowe dorosłych.”;

5) w art. 86 w ust.1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, opłaca ośrodek pomocy społecznej realizujący indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub ośrodek pomocy społecznej realizujący kontrakt socjalny.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych przez okres 12 miesięcy, począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę, za osoby zatrudnione, które ukończyły 50 rok życia i w okresie 30 dni przed zatrudnieniem pozostawały w ewidencji bezrobotnych powiatowego urzędu pracy.

2. Pracodawca, o którym mowa w art. 9, nie opłaca składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za pracowników, którzy osiągnęli wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.²¹⁾) w części I załącznika wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 36 kol. 4 otrzymuje brzmienie:

„dokonanie wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia”;

2) w ust. 37 kol. 4 otrzymuje brzmienie:

„zmiany wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia”.

Art. 20. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwowa Inspekcja Pracy przy realizacji zadań współdziała ze związkami zawodowymi, organizacjami pracodawców, organami samorządu załogi, radami pracowników, społeczną inspekcją pracy, publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz z organami administracji państwowej, a w szczególności z organami nadzoru i kontroli nad warunkami pracy, Policją, Strażą Graniczną, Służbą Celną, urzędami skarbowymi i Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, a także organami samorządu terytorialnego.”;

2) w art. 37 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Okręgowy inspektor pracy niezwłocznie powiadamia marszałka właściwego województwa o:

- 1) stwierdzonych przypadkach naruszenia warunków prowadzenia agencji zatrudnienia określonych w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 2) wynikach kontroli podmiotu kontrolowanego – na wniosek marszałka województwa.

4. Okręgowy inspektor pracy niezwłocznie powiadamia właściwego starostę o:

- 1) stwierdzonych przypadkach naruszenia przez bezrobotnego lub przez podmiot kontrolowany przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 2) wynikach kontroli podmiotu kontrolowanego – na wniosek starosty.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 134, poz. 850) w art. 5:

1) ust. 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy dłużnik alimentacyjny nie może wywiązać się ze swoich zobowiązań z powodu braku zatrudnienia, organ właściwy dłużnika:

- 1) zobowiązuje dłużnika alimentacyjnego do zarejestrowania się jako bezrobotny albo jako poszukujący pracy w przypadku braku możliwości zarejestrowania się jako bezrobotny;
- 2) informuje właściwy powiatowy urząd pracy o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego.

3. W przypadku gdy dłużnik alimentacyjny uniemożliwia przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego lub odmówił:

- 1) złożenia oświadczenia majątkowego,
- 2) zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny albo poszukujący pracy,
- 3) bez uzasadnionej przyczyny, w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, wykonywania prac społecznie użytecznych, prac interwencyjnych, robót publicznych, prac na zasadach robót publicznych albo udziału w szkoleniu, stażu lub przygotowaniu zawodowym dorosłych

– organ właściwy dłużnika składa wniosek o ściganie za przestępstwo określone w art. 209 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹¹⁾) oraz kieruje wniosek do starosty o zatrzymanie prawa jazdy dłużnika alimentacyjnego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, starosta jest obowiązany do informowania o tym organu właściwego dłużnika.”;

2) po ust. 4 dodaje ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Organ właściwy dłużnika alimentacyjnego przekazuje powiatowemu urzędowi pracy informacje o utracie statusu dłużnika alimentacyjnego lub ustaniu potrzeby aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego.”;

3) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3, starosta wydaje decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy.

6. Zwrot zatrzymanego prawa jazdy następuje na wniosek organu właściwego dłużnika, gdy dłużnik umożliwi przeprowadzenie wywiadu alimentacyjnego, złoży oświadczenie majątkowe, zarejestruje się jako bezrobotny albo poszukujący pracy, podejmie pracę albo inną formę aktywizacji zawodowej zaproponowaną przez powiatowy urząd pracy.”.

Art. 22. 1. Osoby, które do dnia wejścia w życie ustawy zostały skierowane na szkolenie, staż i przygotowanie zawodowe w miejscu pracy, kontynuują je na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

2. Dodatki szkoleniowe i stypendia przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy stają się stypendiami w rozumieniu niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Stypendia przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy osobom skierowanym na staż są wypłacane w wysokości wynikającej z dotychczasowych przepisów.

4. Osoby, którym starosta przed dniem wejścia w życie ustawy przyznał dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych, uzyskują z dniem wejścia w życie ustawy prawo do stypendium, o którym mowa w art. 42a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 23. Umowy z instytucjami szkoleniowymi, pracodawcami i innymi podmiotami dotyczące skierowania bezrobotnych lub poszukujących pracy, o których mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 1, na szkolenie, staż lub przygotowanie zawodowe w miejscu pracy, zawarte przed dniem wejścia w życie ustawy, są kontynuowane na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

Art. 24. Zasiłki dla bezrobotnych przyznane przed dniem wejścia w życie ustawy są wypłacane w wysokości i przez okres wynikający z dotychczasowych przepisów.

Art. 25. Terminem początkowym, od którego należy obliczać liczbę odmów, o których mowa w art. 33 ust. 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, jest dzień 1 stycznia 2009 r.

Art. 26. Zwolnienie z opłacania składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w art. 104a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 i art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dotyczy osób zatrudnionych po dniu 30 czerwca 2009 r.

Art. 27. Sprawy, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wszczęto postępowanie odwoławcze lub postępowanie przed sądem administracyjnym, podlegają rozpatrzeniu według dotychczasowych przepisów.

Art. 28. Projekty lokalne i programy regionalne realizowane w dniu wejścia w życie ustawy są realizowane na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 2, art. 19 ust. 22, art. 33 ust. 5, art. 35 ust. 3 i 4, art. 46 ust. 6, art. 53 ust. 9, art. 83 i art. 90 ust. 1 i 5 ustawy zmienianej w art. 1,

- 2) art. 3 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3,
- 3) art. 58 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 10,
- 4) art. 108 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 15

– zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. 1. Do dnia 31 grudnia 2009 r. wyodrębnienie w ramach powiatowych urzędów pracy centrów aktywizacji zawodowej, o których mowa w art. 9b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie jest obowiązkowe.

2. Do dnia 31 grudnia 2010 r. przedsięwzięcia, o których mowa w art. 9b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, na wniosek starosty zaopiniowany przez radę powiatu są dofinansowane ze środków Funduszu Pracy pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy do wysokości 80 % kosztów ich utworzenia, nie więcej niż 80-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w kwartale bezpośrednio poprzedzającym finansowanie tych kosztów.

Art. 31. 1. Osoba, która może wykazać, że przed dniem 1 stycznia 2009 r. była zatrudniona przez co najmniej 12 miesięcy na stanowisku doradcy EURES, asystenta EURES lub wykonywała zadania w zakresie świadczenia usług EURES będąc zatrudnioną na stanowisku, o którym mowa w art. 91 pkt 1 – 3 i 5 ustawy zmienianej w art. 1, spełnia warunek, o którym mowa w art. 92 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, i może wystąpić o nadanie licencji zawodowej pośrednika pracy.

2. Osoba, która może wykazać, że przed dniem 1 stycznia 2009 r. była zatrudniona przez co najmniej 24 miesiące na stanowisku doradcy EURES, asystenta EURES lub pośrednika pracy i wykonywała zadania w zakresie usług EURES, spełnia warunek, o którym mowa w art. 92 ust. 4 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, i może wystąpić o nadanie licencji zawodowej pośrednika pracy I stopnia.

3. Do czasu uzyskania licencji zawodowej pośrednika pracy określonego stopnia osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą realizować zadania w zakresie pośrednictwa pracy prowadzonego w ramach sieci EURES, nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 32. Osoby, które w dniu wejścia w życie ustawy spełniały jeden z następujących warunków:

- 1) wykonywały zadania na stanowisku pośrednika pracy – stażysty przez okres krótszy niż 12 miesięcy w publicznych służbach zatrudnienia,
 - 2) wykonywały zadania na stanowisku pośrednika pracy – stażysty, przez okres co najmniej 12 miesięcy w publicznych służbach zatrudnienia,
 - 3) otrzymały licencję zawodową pośrednika pracy
- mogą uzyskać licencję pośrednika pracy I stopnia bez spełniania warunku, o którym mowa w art. 92 ust. 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 33. Osoby zatrudnione w urzędach pracy lub Ochotniczych Hufcach Pracy, które otrzymały licencję zawodową przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 176, poz. 1243) i wykonywały zadania w zakresie poradnictwa zawodowego przez okres co najmniej 12 miesięcy spełniają warunek, o którym mowa w art. 94 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 34. 1. Do postępowań w sprawach zezwoleń na pracę dla cudzoziemców, rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy i niezakończonych ostateczną decyzją, stosuje się dotychczasowe przepisy.

2. W postępowaniach w sprawach zezwoleń na pracę cudzoziemców rozpoczętych po dniu wejścia w życie ustawy, do czasu wydania przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego obwieszczenia, o którym mowa w art. 90 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w art. 88c ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, ustala się na podstawie obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, wydanego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²²⁾).

3. Do czasu wydania przez wojewodę kryteriów, o których mowa w art. 10 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, przepisów art. 88c ust. 3 pkt 1 i art. 88e ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, nie stosuje się.

Art. 35. 1. Podmioty posiadające w dniu wejścia w życie ustawy status agencji pośrednictwa pracy, agencji doradztwa personalnego, agencji poradnictwa zawodowego oraz agencji pracy tymczasowej, potwierdzony wydanymi certyfikatami wstępnymi lub certyfikatami, z mocy prawa otrzymują status agencji zatrudnienia w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Marszałek województwa wydaje certyfikat potwierdzający bezterminowy wpis do rejestru agencji zatrudnienia oraz dokonuje wpisu do rejestru podmiotom:

1) posiadającym certyfikaty wstępne, w okresie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;

2) posiadającym certyfikaty, w okresie do 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Wydanie certyfikatu, o którym mowa w ust. 2, jest zwolnione z opłaty, o której mowa w art. 18k ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Wnioski o wpis do rejestru agencji zatrudnienia, złożone i nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, są rozpatrywane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w zakresie opłat od wydawanych certyfikatów i zaświadczeń stosuje się dotychczasowe przepisy.

Art. 36. Okres 180 dni, o którym mowa w art. 34a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla osób zarejestrowanych przed dniem wejścia w życie ustawy biegnie od dnia 1 stycznia 2009 r.

Art. 37.1. Zasiłki przedemerytalne, świadczenia przedemerytalne i zasiłki pogrzebowe należne za okres do dnia 31 grudnia 2008 r. są finansowane na zasadach dotychczasowych.

2. Dofinansowanie pracodawcom kosztów kształcenia młodocianych pracowników należne za okres od dnia 31 grudnia 2008 r. odbywa się na zasadach dotychczasowych.

Art. 38. 1. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw zdrowia przekazuje w 2009 r., na wyodrębniony rachunek bankowy Ministerstwa Zdrowia, środki Funduszu Pracy w kwocie 567 583 tys. zł z przeznaczeniem w 2009 r. na:

1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyki;

2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarke i położnej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności tryb przekazywania otrzymanych środków oraz ich rozliczenia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje na podstawie umów zawartych z:

1) marszałkami województw,

2) wojewodami,

3) jednostkami organizacyjnymi prowadzącymi specjalizacje, o których mowa w art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyki, oraz podmiotami uprawnionymi do szkolenia specjalizacyjnego, o których mowa w art. 16 ust. 4a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyki,

4) organizatorami kształcenia, o których mowa w art. 10w ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarke i położnej

– środki, o których mowa w ust. 1, na cele określone w ust. 1.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r., z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 76 i art. 18, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2009 r.;

2) art. 1 pkt 49, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

- 1) Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, ustawę z dnia 22 marca 1989 r. rzemieślnie, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarke i położnej, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyki, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r.

- o cudzoziemcach, ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, ustawę z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy oraz ustawę z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów.
- 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 586.
 - 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 180 poz. 1280 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056.
 - 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 90, poz. 759 i Nr 267, poz. 2251 oraz z 2006 r. Nr 149, poz. 1074 i Nr 249, poz. 1832.
 - 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411 i Nr 70 poz. 416.
 - 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.
 - 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731.
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.
 - 11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89 poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782 i Nr 161, poz. 1056 i Nr 173, poz. 1080.
 - 12) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89,

poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 151, poz. 1596, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824, z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658, Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367, Nr 192, poz. 1378 i Nr 211, poz. 1549 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 623, Nr 141, poz. 888 i Nr 143, poz. 894.

- 13) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 131, poz. 1091, Nr 122, poz. 1020, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416 i Nr 145, poz. 917.
- 14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 16, poz. 169 i Nr 89, poz. 969, z 2003 r. Nr 109, poz. 1029, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 92, poz. 885 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 175, poz. 1461 oraz z 2007 r. Nr 175, poz. 1237.
- 15) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 394, Nr 67, poz. 411, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056.
- 16) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1086 i Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 205, poz. 1730, Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 6, poz. 63, Nr 80, poz. 720 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252, z 2005 r. Nr 157, poz. 1315 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 12, poz. 63 i Nr 157, poz. 119 oraz z 2008 r. Nr 97, poz. 624.
- 17) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 83, poz. 760 i Nr 223, poz. 2217, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1265, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 164, poz. 1366 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 792.
- 18) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 70, poz. 416.
- 19) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 624 i Nr 99, poz. 1001, z 2005 r. Nr 164, poz. 1366 i Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 94, poz. 651 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 793.
- 20) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589.
- 21) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883 oraz z 2008 r. Nr 44, poz. 262 i Nr 63, poz. 394.
- 22) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 16, poz. 167 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 153, poz. 1271, Nr 216, poz. 1824 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 65, poz. 594, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492, Nr 146, poz. 1546, Nr 213, poz. 2157, Nr 240, poz. 2408 i Nr 281, poz. 2783 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 220, poz. 1600.

UZASADNIENIE

Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy została uchwalona w kwietniu 2004 r. na kilka dni przed wejściem Polski do Unii Europejskiej. Zastąpiła obowiązującą od prawie dziesięciu lat ustawę o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Wówczas wydawało się, że nowe przepisy zapewnią sprawne rozwiązywanie problemów, jakie pojawiły się na rynku pracy i wyrażały się w postaci ponad 3-milionowego bezrobocia. W dużym stopniu były one zgodne z duchem Strategii Lizbońskiej i pochodnych od niej dokumentów programowych eksponujących konieczność możliwie pełnego i produktywnego zatrudnienia. Doświadczenia w stosowaniu ustawy doprowadziły do jej wielokrotnych nowelizacji, które wprowadzały korekty nie zmieniając zasadniczo ani konstrukcji ustawy, ani jej przesłania.

Od 2004 r. sytuacja na rynku pracy zmieniła się zdecydowanie. W końcu I kwartału 2004 r. w urzędach pracy zarejestrowanych było ogółem 3 266 tys. bezrobotnych. W końcu kwietnia 2008 r. liczba bezrobotnych spadła do nieco ponad 1 600 tys. osób. Mimo to, znaczny jest nadal odsetek długotrwale bezrobotnych, a także tylko nieco ponad 15 % bezrobotnych jest uprawnionych do otrzymywania zasiłku.

Zmieniająca się sytuacja na rynku pracy jest wywołana wzrostem gospodarczym, ale także migracją zarobkową. Rosną wymagania dotyczące kwalifikacji zawodowych, a pracodawcy skarżą się coraz częściej na brak rąk do pracy. Nasila się presja na poprawę warunków pracy i jakości zatrudnienia, coraz częściej także jest sygnalizowany problem ucieczki z rynku pracy osób starszych i mała możliwość zastępowania ich młodą kadrami. Nie bez znaczenia jest również to, że w obrębie szeroko rozumianej polityki społecznej zmieniają się przepisy, rozwiązania systemowe i instytucje, które działaniami na rzecz zatrudnienia przypisują nowe funkcje i rezultaty, które dotąd były zaniebawiane. Natomiast urzędy pracy mają coraz częściej do czynienia z tzw. trudnymi klientami, wobec których zawodzą tradycyjne metody interwencji.

Nowe okoliczności, nowe wymagania gospodarcze, cywilizacyjne, demograficzne formułowane zarówno na gruncie krajowych, jak i unijnych koncepcji rozwojowych rodzą nowe oczekiwania pod adresem prowadzonej polityki rynku pracy. Sprostaniu tym oczekiwaniom służyć mają projektowane zmiany w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, które wpisują się w strategiczny plan rządzenia koalicji Rządu PO-PSL.

Głównym celem projektowanych zmian jest ułatwianie osobom bezrobotnym i poszukującym pracy powrotu lub rozpoczęcia aktywności zawodowej. W równej mierze dotyczy to osób młodych, jak i starszych, osób z długą przerwą w zatrudnieniu, jak i osób zagrożonych bezrobociem, a także osób powracających z emigracji zarobkowej. Istotnym elementem projektu jest także chęć sprostania problemom wynikającym ze słabnącej podaży pracowników na krajowym rynku pracy, a w tym uproszczenie procedur związanych z wykonywaniem legalnej pracy przez cudzoziemców. W tym dość szczególnym zakresie interwencji ustawa zapewni m.in. usprawnienie procesu wydawania zezwoleń przez m.in. eliminację instytucji przyrzeczenia zezwolenia na pracę, dostosowanie regulacji do nowych wyzwań gospodarczych – w szczególności zwiększającej się mobilności pracowników i zwiększającej roli prowadzenia działalności gospodarczej w wymiarze transgranicznym, a także dostosowania regulacji do funkcjonowania Polski w obszarze Schengen.

Intencją projektodawcy jest, aby każdy z zainteresowanych otrzymał ofertę zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej lub ofertę uczestnictwa w jednej z wielu form aktywizacji zawodowej (staż, przygotowanie zawodowe dorosłych, szkolenie, uczestnictwo w klubie pracy, uczestnictwo w programie specjalnym lub w programie integracji społecznej). Przyjmuje się, że efektywność działań urzędów pracy będzie warunkowana przede wszystkim wolą współpracy osób bezrobotnych i poszukujących pracy, a zatem odmowa uczestnictwa w aktywizowaniu zawodowym skutkować będzie wyłączeniem osoby z rejestru urzędu pracy. Z jednej więc strony przepisy staną się bardziej przyjazne wobec tych, którzy w sposób konstruktywny chcą zmienić swoją niekorzystną pozycję na rynku pracy, z drugiej strony przepisy staną się bardziej restrykcyjne wobec tych, którzy choć są bezrobotnymi nie przejawiają aktywności w zakresie zmiany tego stanu rzeczy.

Projektowane zmiany obejmują kilka podstawowych kierunków działania.

Po pierwsze, celem proponowanych zmian jest znaczące zwiększenie zakresu aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych, w tym osób bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy. W szerokiej opinii publicznej urząd pracy nie jest identyfikowany jako podmiot, który jest zdolny zaspokoić potrzeby osób poszukujących pracy i potrzeby pracodawców. Działania urzędów pracy w zakresie aktywizacji zawodowej są oceniane jako surogat mało atrakcyjnej oferty miejsc pracy. Konieczna jest zatem zasadnicza zmiana charakteru podejmowanych przez urzędy pracy działań, swoiste przestrojenie aktywności na rzecz realizowania autentycznych potrzeb klientów i ich otoczenia. Wymaga to przede wszystkim zmian w organizacji pracy samych urzędów. Działalność związana ściśle z aktywizacją zawodową będzie realizowana w wyodrębnionej części urzędu pracy tj. w centrum aktywizacji zawodowej. Ponadto powiatowe urzędy pracy we współpracy z samorządami gminnymi będą mogły tworzyć na poziomie gmin lokalne punkty informacyjno-konsultacyjne (LPIK). Punkty te będą realizować przede wszystkim zadania związane z informacją o pomocy oferowanej przez urzędy pracy oraz rejestracją bezrobotnych i poszukujących pracy. Proponowane rozwiązania pozwolą urządowi pracy na większe skoncentrowanie się na działaniach o charakterze aktywizacyjnym i realizację tych działań na wyższym niż dotychczas poziomie jakościowym. Ponadto, w celu zwiększenia przejrzystości działań urzędów pracy i lepszego wykorzystywania posiadanego przez nie potencjału zintegrowano dwie z dotychczas odrębnie określonych usług: pośrednictwo pracy oraz usługi EURES. Uporządkowane zostaną także działania realizowane przez publiczne służby zatrudnienia w związku z udzielaniem wszystkim zainteresowanym informacji o pomocy wynikającej z obowiązujących przepisów.

Proponowane zmiany stwarzają również większe szanse dla rozwoju publicznych służb zatrudnienia i doskonalenia pomocy oferowanej osobom fizycznym i pracodawcom przez wprowadzenie możliwości zdobywania nowych doświadczeń w ramach projektów pilotażowych. Inicjatywy dotyczące takich projektów będą mogły pochodzić z każdego poziomu funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia, co zwiększy wpływ władz samorządowych na współdecydowanie o kierunkach rozwoju urzędów pracy i kształtowanie nowych form pomocy. Zmiany te umożliwią także ministrowi właściwemu do spraw pracy skuteczniejszą koordynację działań publicznych służb zatrudnienia oraz inicjowanie i sprawdzanie w praktyce nowych rozwiązań, ułatwiających udzielanie pomocy wszystkim zainteresowanym.

Wyrazem zwiększenia nacisku na aktywizację zawodową bezrobotnych będą szczegółowe rozwiązania dotyczące trybu współpracy urzędu z klientem. Projekt zakłada możliwość

objęcia wszystkich osób bezrobotnych lub poszukujących pracy indywidualnym planem działania i obowiązkowe przygotowywanie takich planów dla osób bezrobotnych mających szczególne trudności w rozpoczęciu pracy lub ponownym jej podjęciu. Przyjęto w projekcie zasadę, że każda osoba bezrobotna, jeżeli będzie miała trudności w podjęciu pracy i nie podejmie pracy przez co najmniej 6 miesięcy od czasu rejestracji – zostanie obowiązkowo objęta indywidualnym planem działania. Plan taki będzie przygotowywany we współpracy pracowników urzędu pracy z bezrobotnym. Będzie on wymagał nie tylko zwiększenia intensywności działań urzędu, ale także większej aktywności i rzeczywistego zaangażowania się bezrobotnego w poszukiwanie pracy i poprawę własnej sytuacji na rynku pracy.

Projekt wychodzi także naprzeciw postulatowi wsparcia zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób w wieku 50+. Proponowane rozwiązania przewidują m.in. przyznanie wyższych stawek wsparcia finansowego z tytułu uczestnictwa w szkoleniach finansowanych ze środków Funduszu Pracy. Pracodawcy zatrudniający bezrobotnych w wieku 50+ będą czasowo zwolnieni z obowiązku odprowadzania składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, natomiast wobec wszystkich osób, które ukończą 60 lat (mężczyźni) i 55 lat (kobiety), zostaje zniesiony obowiązek odprowadzania składek na te fundusze.

Nowe przepisy będą zwiększać motywację do uczestnictwa w działaniach aktywizujących. Przyjęte w projekcie rozwiązania mają zachęcić bezrobotnych i poszukujących pracy do aktywnej współpracy z urzędem pracy i uczestnictwa w proponowanych działaniach aktywizacyjnych. Celowi temu służyć mają generalnie wyższe zachęty finansowe w formie stypendiów wypłacanych w związku z uczestnictwem w szkoleniach, stażach, przygotowaniu zawodowym dorosłych i kontynuowanej nauce w ramach nauki szkolnej. Podkreślić należy, że wysokość każdej z tych gratyfikacji waha się od 100 % do 120 % wysokości zasiłku. Zwiększeniu motywacji ma służyć możliwość kontynuowania stypendium w przypadku podjęcia zatrudnienia np. w czasie szkolenia, na które bezrobotny został skierowany przez urząd pracy.

Ponadto istotnym elementem na rzecz aktywizacji osób bezrobotnych jest zintegrowanie działań powiatowych urzędów pracy i ośrodków pomocy społecznej. Przewiduje się wprowadzenie możliwości kierowania osób bezrobotnych, korzystających ze świadczeń pomocy społecznej, do działań aktywizacyjnych realizowanych nie tylko przez powiatowe urzędy pracy, lecz również ośrodki pomocy społecznej. Rozwiązania te, prowadzone we współpracy publicznych służb zatrudnienia oraz służb pomocy społecznej, mają na celu skoordynowanie działań wobec osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, wobec których trudno jest zastosować tradycyjne instrumenty rynku pracy, które nie są gotowe do podjęcia zatrudnienia z uwagi na różnego rodzaju problemy społeczne, rodzinne, kulturowe, które jednak pozostają w rejestrach urzędów pracy z uwagi na ubezpieczenie zdrowotne.

Tym samym umożliwi się współdziałanie na rzecz tych samych klientów, ułatwiając im aktywizację zawodową w urzędzie pracy lub aktywną integrację w pomocy społecznej bez potrzeby pozostawania w rejestrze urzędu pracy. W obu przypadkach osoba aktywizowana podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu opłacanemu albo przez urząd pracy albo przez pomoc społeczną.

Intencją proponowanych zmian jest także ograniczenie zbędnych procedur biurokratycznych związanych z obsługą klientów urzędów pracy, a także usprawnienie komunikacji z klientami dzięki wprowadzeniu na większą niż dotąd skalę technologii teleinformatycznych. Z drugiej strony proponowane zmiany zmierzają do uporządkowania zasad współpracy urzędów pracy z pracodawcami. Zmiany te wychodzą naprzeciw postulatowi Sejmowej Komisji

Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo”, której zadaniem jest eliminacja zbędnych przepisów biurokratycznych.

Po drugie, celem wprowadzonych zmian jest zwiększenie dostępu do usług rynku pracy.

Publiczne służby zatrudnienia, które powinny odegrać rolę podmiotu mającego istotny wpływ na zdarzenia zachodzące na rynku pracy i sprostać oczekiwaniom otoczenia, zatem muszą bardziej „otworzyć” się na klienta. Proponowane zmiany przyczynią się do zwiększenia dostępu do oferowanych usług. Projekt poszerza grono beneficjentów usług rynku pracy, uprawniając poszukujących pracy, w tym zatrudnionych w wieku powyżej 45 roku życia, małżonków rolników objętych obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym rolników, zamierzających podjąć zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą poza rolnictwem, a także emigrantów zarobkowych, do korzystania z niektórych z tych usług. Zarazem nowe przepisy uproszczają proces rejestracji i pozyskiwania informacji o osobach poszukujących pracy (mniejszy zakres pozyskiwanych informacji o poszukujących pracy ze względu na brak zobowiązań np. zasiłkowych), tak aby ewentualna rejestracja nie była dla nich uciążliwa i żeby osoby te chętniej niż dotychczas korzystały z pomocy urzędów pracy. Zmiany w ustawie przewidują także większe wsparcie w zakresie finansowania dodatkowych kosztów związanych z realizacją usług (np. koszty badań lekarskich, dojazdów i zakwaterowania), co z pewnością zwiększy poziom korzystania z nich.

Proponowane zmiany rozszerzają zakres pomocy urzędu pracy skierowanej do pracodawców, świadczonej w ramach poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej. Usługa ta będzie obejmować również pomoc we wspieraniu rozwoju zawodowego pracodawcy i jego pracowników.

Ponadto na podstawie nowych przepisów z pośrednictwa pracy oraz poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej będą mogli korzystać także jednoosobowi przedsiębiorcy, którzy nie są pracodawcami w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia.

Więszemu uelastycznieniu form pomocy oferowanej przez urzędy pracy służyć będą także programy specjalne. Projekt wprowadza rozwiązania umożliwiające wyodrębnianie i aktywizację bezrobotnych potrzebujących specyficznej pomocy w doprowadzeniu do podjęcia pracy. Do takich bezrobotnych będą mogły być adresowane specjalne programy pomocy. Uczestnicy programu oraz zakres działań aktywizacyjnych będzie określany na poziomie powiatu. Umożliwi to samorządom powiatowym większą elastyczność w podejmowaniu działań i zwiększy możliwość ich wpływu na sytuację na lokalnym rynku pracy, a także zwiększy ich odpowiedzialność w tym zakresie. Programy te mogą być realizowane zarówno bezpośrednio przez urzędy pracy, jak również ich realizacja może być zlecana innym podmiotom.

Udostępnianie usług rynku pracy to także wykonywanie ich przez inne podmioty niż urzędy pracy. Przepisy utrzymują możliwość zlecenia usług rynku pracy podmiotom innym niż urzędy pracy. Przewiduje się zmiany zlecenia instrumentów rynku pracy jednolicie z zasadami wprowadzanymi przez projektowaną zmianę ustawy o pożytku publicznym i o wolontariacie.

Rozwiązaniem poszerzającym dostęp do usług rynku pracy jest także ułatwienie działania agencji zatrudnienia, w tym agencji zatrudnienia z państw członkowskich Unii Europejskiej. Zmiany dotyczą liberalizacji przepisów w zakresie działania podmiotów świadczących usługi agencji zatrudnienia oraz uproszczenia procedury wpisu do rejestru tych agencji.

Po trzecie, projekt zakłada znaczne preferencje dla realizowania procesów kształcenia ustawicznego czy szerzej – inwestowania w kapitał ludzki. Tym samym umożliwi realizację istotnych celów zawartych w dokumentach programowych dotyczących europejskiej polityki zatrudnienia i uczenia się przez całe życie. Przepisy przewidują większą atrakcyjność uczestnictwa w szkoleniach, a zarazem ich większą dostępność dla zainteresowanych osób.

Przepisy wprowadzają także możliwość wydatkowania większych niż dotąd kwot ze środków Funduszu Pracy na działania o charakterze edukacyjnym. Z jednej strony wynika to z konieczności kupowania droższych usług szkoleniowych, ponieważ preferowane będą dłuższe i lepsze jakościowo szkolenia, z drugiej zaś strony wynika to z konieczności uwzględnienia rosnących cen rynkowych tego typu usług. Podniesienie limitów wydatków przeznaczanych na szkolenia nie zwalnia jednak starostów wydatkujących środki Funduszu Pracy z przestrzegania dyscypliny finansowej w tym zakresie.

Zliberalizowano znacznie warunki korzystania z funduszu szkoleniowego, który jest warunkiem uzyskania przez pracodawcę środków publicznych w refinansowaniu kosztów szkolenia pracowników.

Projekt wprowadza także nowy instrument rynku pracy, jakim jest przygotowanie zawodowe dorosłych. Dzięki temu rozwiązaniu stworzona została możliwość uzyskiwania przez osoby bezrobotne nowych kwalifikacji zawodowych, poświadczonych świadectwem uzyskania tytułu zawodowego, świadectwem czeladniczym lub zaświadczeniem instytucji szkoleniowej, po ukończeniu praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych, realizowanych w oparciu o umowy zawierane między urzędami pracy a pracodawcami i instytucjami szkoleniowymi.

Po czwarte, projekt wprowadza pewne zmiany w zakresie gospodarowania głównym czynnikiem wsparcia osób bezrobotnych, jakim jest Fundusz Pracy. Zasadnicza zmiana to modyfikacja systemu wypłat zasiłków dla bezrobotnych. Przesłankami tych rozwiązań są dobra sytuacja Funduszu Pracy, a także mała liczba osób pobierających zasiłek (ok. 15 % ogółu zarejestrowanych bezrobotnych posiada to uprawnienie). Kwota zasiłku dla bezrobotnych zostaje podniesiona (zmniejszenie różnicy między zasiłkiem dla bezrobotnych a minimalnym wynagrodzeniem za pracę) przy wprowadzeniu zasady degresywności wypłat (100 % zasiłku w pierwszej fazie pozostawania w bezrobociu i po trzech miesiącach zmniejszanie jego wysokości). Rozwiązanie to z jednej strony racjonalizuje wydatki ponoszone ze środków Funduszu Pracy na tzw. pasywne formy wsparcia, z drugiej zaś strony ma zachęcić bezrobotnych raczej do poszukiwania pracy i bycia aktywnymi, niż pozostawania w stanie nieaktywności zawodowej.

Kolejne zmiany dotyczą zasad udzielania wsparcia finansowego urzędem pracy, zasad zapewniających efektywniejsze gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także kwestie porządkowe i techniczne związane z koniecznością zwiększenia przejrzystości i jednolitości aktu prawnego.

I. Rozwiązania szczegółowe proponowane w projekcie:

W art. 1 wprowadzono następujące zmiany:

- w ust. 2 uzupełniono cele, jakie przyświecają zadaniom państwa w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej, o zwiększanie mobilności na rynku pracy. Strategia Lizbońska oraz Europejska Strategia Zatrudnienia identyfikuje bowiem mobilność geograficzną i zawodową

jako ważny czynnik przyczyniający się do zwiększenia zatrudnienia oraz podwyższenia adaptacyjności siły roboczej na terenie Unii Europejskiej w świetle szybko zmieniających się rynków pracy,

– w ust. 3 pkt 4 i 5 zmodyfikowano krąg osób, których dotyczy ustawa. W stosunku do stanu obecnego zachodzi konieczność objęcia w pkt 4 zakresem regulacji osób przebywających na podstawie tzw. wiz proceduralnych w związku z postępowaniem o przedłużenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub udzielenia zezwolenia na osiedlenie lub zezwolenia dla rezydenta długoterminowego WE. W pkt 5 zmiana wiąże się z objęciem przepisami ustawy wszystkich cudzoziemców wykonujących lub zamierzających wykonywać pracę w Polsce, niezależnie od tego, czy potrzebują lub, czy już otrzymali zezwolenie na pracę.

W art. 2 w ust. 1 wprowadzono zmiany będące konsekwencją zmian w projekcie ustawy lub doprecyzowujące istniejące definicje.

Na przykład:

– uchylono definicję bezrobotnego bez doświadczenia zawodowego – wprowadzono natomiast definicję „doświadczenia zawodowego”, z uwagi na to, iż określenie „doświadczenie zawodowe” występuje nie tylko przy wyróżnianiu grup bezrobotnych, ale także w definicji „odpowiedniej pracy”; ponadto do doświadczenia zawodowego zaliczony został okres prowadzenia działalności gospodarczej,

– zmodyfikowano definicję „Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)” oraz uchylono definicję „usług EURES”, w związku z połączeniem pośrednictwa pracy z usługami EURES,

– uchylono definicję „dodatku szkoleniowego” w związku z wprowadzeniem stypendium, które zastępuje dodatek szkoleniowy; stypendium zapewnia wyższe wsparcie, w zależności od formy aktywizacji i grupy adresatów kształtuje się na poziomie 100 – 120 % zasiłku,

– w definicji „nielegalnego zatrudnienia lub nielegalnej innej pracy zarobkowej” uchylono część odnoszącą się do wykonywania pracy przez cudzoziemca bez zezwolenia na pracę wydanego przez właściwy organ, z wyjątkiem cudzoziemców zwolnionych na podstawie art. 87 z obowiązku posiadania takiego zezwolenia, lub na innym stanowisku lub na innych warunkach niż określone w zezwoleniu na pracę, z uwagi na to, iż jej treść pokrywa się z definicją „nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemca”,

– zmieniono definicję „nielegalnego wykonywania pracy przez cudzoziemca”, obejmując przypadki nielegalnego pobytu (brak ważnej wizy lub innego dokumentu uprawniającego do pobytu w Polsce), jak również wykonywanie pracy na innych warunkach niż określone w zezwoleniu, a także na innych warunkach lub na innym stanowisku niż określone w zezwoleniu na pracę, z zastrzeżeniem art. 88i, lub bez zawarcia wymaganych umów o pracę albo umów cywilnoprawnych,

- wprowadzono również pojęcie „minimalnego wynagrodzenia za pracę”, rozumianego jako kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników przysługującego za pracę w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy, ogłaszana na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z późn. zm.), co wyeliminuje rozbieżności interpretacyjne,
- wprowadzono definicję „podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca”, eliminując tym samym nieporozumienia związane z używaniem kategorii „pracodawcy” m.in. do podmiotów powiązanych umowami cywilnoprawnymi,
- uporządkowano pojęcia „odpowiednia praca”, „poszukujący pracy”, „pożyczka szkoleniowa” i „koszty szkolenia”,
- wprowadzono definicję „oferty pracy”, która została określona jako zgłoszenie przez pracodawcę do powiatowego urzędu pracy co najmniej jednego wolnego miejsca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w określonym zawodzie lub specjalności w celu uzyskania pomocy w znalezieniu odpowiedniego pracownika. Poza uporządkowaniem stosowanych pojęć, wprowadzenie definicji skutkuje rozszerzeniem dotychczasowych wymagań stawianych pracodawcy w związku ze zgłaszanym wolnym miejscem zatrudnienia także na takie propozycje pracy, które są inną pracą zarobkową w rozumieniu ustawy. Tak sformułowana definicja zabezpiecza kandydatów do pracy przed naruszeniem zasady równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy i możliwością dyskryminacji ze strony pracodawcy,
- wprowadzono pojęcie „programu specjalnego”, ze względu na sygnalizowany przez urzędy pracy brak możliwości pełnego dostosowania ustawowych instrumentów i usług rynku pracy do uwarunkowań lokalnego rynku pracy. Ideą programu specjalnego jest nie tylko funkcja wspierająca i ułatwiająca znalezienie zatrudnienia, ale również funkcja prewencyjna, która ma ułatwić pracownikom zagrożonym zwolnieniem utrzymanie dotychczasowego miejsca pracy. Planowanym bezpośrednim skutkiem jest zwiększenie poziomu i jakości aktywizacji zawodowej osób, do których będą skierowane programy specjalne, a pośrednio zmniejszenie stopy bezrobocia w powiatach,
- wprowadzono pojęcie projektu pilotażowego, czyli przedsięwzięcia polegającego na wdrażaniu nowych metod, narzędzi i sposobów pomocy bezrobotnym, poszukującym pracy lub pracodawcom. Celem takich przedsięwzięć będzie sprawdzenie w warunkach rzeczywistych różnych rozwiązań związanych ze specyfiką określonego rynku pracy przed przygotowaniem rozwiązań o zasięgu ogólnokrajowym lub o charakterze systemowym. Projekty pilotażowe będą mogły być realizowane przez publiczne służby zatrudnienia samodzielnie lub we współpracy z innymi instytucjami rynku pracy. Inicjatywy dotyczące takich projektów będą mogły pochodzić z poziomu krajowego, wojewódzkiego lub powiatowego, natomiast zgodę na uruchomienie takiego projektu będzie wyrażał minister właściwy do spraw pracy. Dzięki temu będzie mógł wykorzystać efekty doświadczeń w kreowaniu nowych lub doskonaleniu obowiązujących rozwiązań prawnych, a biorąc pod uwagę eksperymentalny charakter projektów pilotażowych –

jednocześnie kształtować liczbę i zakres takich przedsięwzięć i eliminować powtarzające się działania. Realizacja takich projektów zwiększy możliwości rozwoju publicznych służb zatrudnienia i oferowanej przez nie pomocy oraz zainteresowanie tych podmiotów doskonaleniem realizowanych działań w związku z możliwością uzyskania dodatkowych środków finansowych pozostających w dyspozycji ministra.

Korzystając z tej regulacji minister właściwy do spraw pracy będzie mógł zainicjować lub sprawdzić w praktyce różne rozwiązania związane z zapewnieniem pomocy aktualnym i potencjalnym klientom publicznych służb zatrudnienia. W ramach projektu pilotażowego możliwe byłoby uruchomienie świadczenia usług rynku pracy na odległość. Usługi te mogłyby mieć zasięg ogólnokrajowy czy międzynarodowy. Taka inicjatywa umożliwiłaby zapewnienie jednolitej pomocy informacyjnej i jej udzielanie bez konieczności wizyty w siedzibie wojewódzkiego lub powiatowego urzędu pracy (np. tzw. call center), a pomoc taka mogłaby być adresowana do osób przebywających w kraju lub poza terytorium Polski i zainteresowanych np. powrotem z emigracji.

Wraz z definicją „projektu pilotażowego” są wprowadzane odpowiednie zmiany uzupełniające zadania organów zatrudnienia w tym zakresie – w art. 4, 8 i 9 oraz zmiany dotyczące finansowania takich projektów – w art. 108 i 109,

– zmieniono definicję „przyczyn dotyczących zakładu pracy” przez dodanie w tej kategorii również rozwiązania stosunku pracy przez pracownika w trybie art. 55 § 1¹ Kodeksu pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika. Proponowana zmiana została podyktowana stanowiskiem Rzecznika Praw Obywatelskich, który postulował taką zmianę. Osoby, wobec których pracodawca dopuszcza się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych np. przez dłuższy okres nie wypłaca wynagrodzenia i z tego powodu są zmuszone rozwiązać stosunek pracy, nie powinny być traktowane gorzej niż osoby, z którymi pracodawca rozwiązuje umowy o pracę za wypowiedzeniem z uwagi na przyczyny leżące po stronie zakładu pracy,

– wprowadzono definicję nowej formy kształcenia ustawicznego, jaką będzie „przygotowanie zawodowe dorosłych”, które składa się z „praktycznej nauki zawodu dorosłych” (pkt 27a) i „przyuczenia do pracy dorosłych” (pkt 29b) i zastępuje dotychczasowe „przygotowanie zawodowe w miejscu pracy”; ta forma uatrakcyjni ofertę instrumentów rynku pracy i poszerzy krąg aktywizowanych osób,

– wprowadzono do ustawy pojęcie „specyficznych elementów wspierających zatrudnienie”, które będą stanowić część programu specjalnego, co umożliwi bardziej zindywidualizowane podejście do klientów urzędów pracy,

– wprowadzono definicję „zezwolenia na pracę” w związku z rezygnacją z pierwszego etapu procedury uzyskania zezwolenia na pracę cudzoziemca kończącego się wydaniem przyrzeczenia.

W art. 2 w ust. 3 do aktualnego zakresu tego przepisu dodano „koszty badań psychologicznych”, których wykonanie jest niezbędne w przypadku niektórych zawodów oraz dodano możliwość finansowania z Funduszu Pracy badań przed skierowaniem na

szkolenie lub przygotowanie zawodowe dorosłych, aby zapobiec błędom w doborze kandydatów do tych form aktywizacji.

W art. 3 przyjęto odmienną od dotychczasowej formułę Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia. Większa rola w jego tworzeniu przypadnie ministrom opracowującym strategię zawierające elementy odnoszące się do kwestii związanych z zatrudnieniem. Przewiduje się, iż Krajowy Plan Działań na Rzecz Zatrudnienia ma stanowić operacjonalizację strategii realizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy oraz innych ministrów i zgłoszonych do Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia w części dotyczącej zatrudnienia.

W art. 4:

– w ust. 1 – doprecyzowano zadania ministra właściwego do spraw pracy w zakresie realizacji zadań na rzecz rynku pracy,

– w ust. 2 – zmieniono treść upoważnienia w celu uniknięcia konieczności zmiany treści rozporządzenia w wyniku zmian opisu minimalnych wymagań spowodowanych potrzebą dostosowania wymagań do zmienionych aktów prawnych niebędących w gestii ministra właściwego do spraw pracy, ze względu na czasochłonną (trwającą co najmniej 3 miesiące) procedurę notyfikacji aktów prawnych w krajach Unii Europejskiej, której podlega będące wynikiem powyższej delegacji ustawowej, rozporządzenie. Objęto zakresem powyższego upoważnienia regulacje w zakresie informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia (pkt 3 upoważnienia),

– w ust. 4 i 5 – stworzono podstawę do utworzenia przez ministra właściwego do spraw pracy centralnego rejestru danych, który będzie wykorzystywany przez publiczne służby zatrudnienia, jednostki organizacyjne pomocy społecznej i inne podmioty.

W art. 6 w ust. 4 w celu określenia instytucji rynku pracy, jakimi są agencje zatrudnienia, wprowadzono pojęcie „podmiotu, wpisanego do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia”, rozszerzając tym samym zakres podmiotów posiadających status agencji zatrudnienia na niepubliczne, publiczne oraz samorządowe jednostki organizacyjne.

W art. 8 doprecyzowano zadania samorządu województwa, w tym przede wszystkim:

– w ust. 1 uchylono pkt 5 i pkt 6 lit. a, co jest konsekwencją uchylecia rozdziału 13 dotyczącego projektów lokalnych i programów regionalnych,

– w ust. 1 dodano pkt 6a i 6b wskazujące na odpowiedzialność samorządu województwa za koordynację w regionie realizacji programów finansowanych ze

środków Funduszu Pracy pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy oraz za inicjowanie i realizowanie projektów pilotażowych,

– w ust. 1 zmieniono pkt 9 – zmodyfikowano zadania samorządu województwa i powiatu z zakresu udziału w sieci EURES (art. 8 ust. 1 pkt 9 oraz art. 9 ust. 1 pkt 16), w związku z połączeniem pośrednictwa pracy z usługami EURES,

– w ust. 1 zmieniono pkt 13 doprecyzowując i systematyzując zadania samorządu województwa w obszarze współpracy w zakresie kształcenia ustawicznego i szkolenia (dodano m. in. badanie popytu na kwalifikacje, wspieranie metodyczne działań powiatowych urzędów pracy, prowadzenie badań efektywności działań powiatowych urzędów pracy, popularyzację idei uczenia się przez całe życie); ponadto rozszerzono pkt 16 (dodając m.in. współdziałanie wojewódzkich urzędów pracy ze szkołami i szkołami wyższymi); wprowadzone zmiany wychodzą naprzeciw postulatom sformułowanym przez ekspertów i Najwyższą Izbę Kontroli na podstawie badań realizacji szkoleń przez urzędy pracy oraz zaleceniom Komisji Europejskiej,

– w ust. 1 w pkt 18 stworzono podstawę prawną do współpracy samorządu województwa z ministrem właściwym do spraw pracy w zakresie tworzenia rejestrów centralnych dotyczących rynku pracy,

– w ust. 1 w pkt 19 stworzono odrębną podstawę prawną do realizacji przez samorząd województwa działań o charakterze informacyjnym prowadzonych dotychczas na podstawie przepisów dotyczących obecnych zadań,

– w ust. 1a i 1b określono sposób uruchamiania i realizacji projektów pilotażowych przez samorząd województwa oraz możliwość dofinansowania tych projektów przez ministra właściwego do spraw pracy,

– w ust. 8 uchyla się pkt 4, czyli wyłącza się z zadań centrum informacji i planowania kariery zawodowej współpracę w zakresie świadczenia usług EURES, co jest konsekwencją połączenia pośrednictwa pracy z usługami EURES.

W art. 9 doprecyzowano zadania samorządu powiatu, w tym przede wszystkim w ust. 1 w pkt 21 i 24 – wprowadzono nowe zadania polegające na organizacji i realizacji programów specjalnych i projektów pilotażowych.

W art. 9b:

– w ust. 1 – wprowadzono obowiązek wyodrębnienia w ramach powiatowego urzędu pracy centrum aktywizacji zawodowej (CAZ), w którym będą prowadzone działania aktywizujące bezrobotnych i poszukujących pracy. Celem wyodrębnienia CAZ jest większe niż dotychczas ukierunkowanie działalności urzędów pracy na realizację podstawowych usług rynku pracy i wzmocnienie prymatu działań aktywizujących nad działaniami pasywnymi. Wyodrębnienie CAZ pozostaje w bezpośrednim związku z wprowadzeniem ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy podstawowych usług rynku pracy i ma ułatwić świadczenie tych usług zgodnie ze standardami usług rynku pracy, określanymi w drodze

rozporządzenia ministra właściwego do spraw pracy. Wyodrębnienie CAZ ma również ułatwić urzędowi pracy koncentrację na potrzebach coraz trudniejszych klientów oraz podejmowanie bardziej zindywidualizowanych działań aktywizujących na ich rzecz. Jednocześnie rozwiązanie to ma ułatwić poprawę wizerunku urzędu pracy, który w szerokiej opinii publicznej nie jest identyfikowany jako instytucja, która jest zdolna zaspokoić bardziej złożone potrzeby swoich klientów, tj. bezrobotnych, poszukujących pracy i pracodawców,

– w ust. 2 – umożliwiono utworzenie przez powiat w gminie lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych w celu udzielania informacji o pomocy wynikającej z ustawy oraz o rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy. Punkty takie będą mogły powstawać w ramach powiatowych urzędów pracy w porozumieniu z samorządem gminnym.

Zgodnie z przepisami art. 9b ust. 1 i 2, CAZ oraz lokalny punkt informacyjno-konsultacyjny (LPIK), nie będą samodzielными podmiotami, niezależnymi od właściwego terytorialnie powiatowego urzędu pracy. CAZ-y i LPIK-i będą prowadzić działania, za których realizację, zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, jest odpowiedzialny ustawowo zdefiniowany organ zatrudnienia. W związku z tym przepisy art. 9b nie przewidują odrębnego i trwałego finansowania ze środków Funduszu Pracy tych placówek na innych niż dotychczas zasadach. W przepisach noweli przewidziano natomiast zachęty do ich tworzenia, tj. okresową możliwość dofinansowania tych przedsięwzięć ze środków z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy dla tych samorządów, które zaangażują się w tworzenie CAZ-ów i LPIK-ów w określonym terminie. Zachęty te powinny zmobilizować samorządy powiatowe do szybszego wyodrębniania CAZ-ów oraz zainspirować do tworzenia lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych.

W art. 9c:

– w ust. 1 określono reguły dotyczące uruchamiania projektów pilotażowych przez starostów, warunkując realizację tych projektów uzyskaniem zgody ministra właściwego do spraw pracy. W związku z tym, iż umożliwiono realizację projektów pilotażowych na każdym z poziomów organizacji publicznych służb zatrudnienia w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wprowadzone rozwiązanie umożliwi ministrowi właściwemu do spraw pracy sprawowanie funkcji koordynacyjnych w zakresie projektów pilotażowych, ułatwia przepływ informacji o podejmowanych działaniach innowacyjnych i zapewnia możliwość wykorzystania dorobku projektów pilotażowych w przygotowywaniu rozwiązań systemowych,

– w ust. 2 wraz z wprowadzeniem projektów pilotażowych uregulowano możliwość ich dofinansowania ze środków z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy, tworząc tym samym instrument wsparcia samorządów powiatów w podejmowaniu działań innowacyjnych w ramach projektów pilotażowych.

W art. 10 – doprecyzowano zadania wojewody, przede wszystkim wynikające ze sprawowanego nadzoru nad realizacją zadań przez samorządy powiatu i województwa. Uwzględniono sytuację zlecenia przez urzędy pracy zadań i usług rynku pracy. Ponadto, wprowadzono wytyczne dla wojewody, według których ustala on kryteria wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców. Proponowane przepisy ust. 3 – 6:

- wzmacniają rolę partnerów społecznych w kształtowaniu regionalnej polityki poprzez opiniowanie kryteriów,
- dają wojewodzie możliwość kształtowania obowiązków pracodawcy ubiegającego się o zezwolenie na pracę cudzoziemca, w oparciu o wiedzę na temat potrzeb lokalnego rynku pracy – w szczególności w zakresie nadwyżek kwalifikacyjnych wśród dostępnych bezrobotnych,
- uprawniają wojewodę do określenia w kryteriach okresu, na jaki są wydawane decyzje dotyczące cudzoziemców, krótszego niż wnioskowany w zależności od wcześniejszych okresów pobytu i pracy cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, charakteru lub rodzaju pracy wykonywanej przez cudzoziemca oraz znaczenia podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca dla gospodarki, co pozwoli na wzmocnienie, w uzasadnionych przypadkach, kontroli dokonywanej przy przedłużeniu zezwoleń w stosunku do podmiotów zatrudniających cudzoziemców przybywających bezpośrednio z zagranicy i nieposiadających wiedzy na temat funkcjonowania polskiego społeczeństwa i rynku pracy, tym samym podatnych na potencjalne patologie.

W art. 12 w ust. 5 w pkt 1 zmodyfikowano zadania Ochotniczych Hufców Pracy w zakresie zatrudnienia oraz przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu młodzieży, dodając do tych zadań pośrednictwo pracy z wyłączeniem działań przewidzianych dla sieci EURES z uwagi na fakt, iż do prowadzenia działań EURES są uprawnione określone podmioty – zgodnie z przepisami unijnymi – do których Ochotnicze Hufce Pracy nie należą. Wyłączenie pośrednictwa pracy prowadzonego w ramach sieci EURES dotyczy również agencji zatrudnienia (art. 18b).

Zmieniono przepisy rozdziału 6 „Agencje zatrudnienia”. Propozycje przepisów dotyczących agencji zatrudnienia są głównie wynikiem:

- liberalizacji przepisów dotyczących działania podmiotów świadczących usługi agencji zatrudnienia, w tym agencji zatrudnienia z państw członkowskich Unii Europejskiej,
- wprowadzenia większej ochrony i bezpieczeństwa osób będących klientami agencji zatrudnienia,
- uproszczenia procedury wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.

Wprowadzono następujące propozycje zmian:

- zniesiono wymóg uzyskania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia dla przedsiębiorców z Unii Europejskiej świadczących usługi agencji zatrudnienia na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej korzystających ze swobody świadczenia usług (dotychczas przedsiębiorcy z Unii Europejskiej mogli funkcjonować bez wpisu do rejestru agencji zatrudnienia jedynie przez okres 3 miesięcy),

– wprowadzono obowiązek zawiadomienia przez przedsiębiorcę mającego siedzibę w innym kraju Unii Europejskiej marszałka województwa o zamiarze świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług z zakresu agencji zatrudnienia. Obowiązek ten ma na celu ochronę interesów osób korzystających z usług tego przedsiębiorcy,

– zrezygnowano ze wstępnego zezwolenia wydawanego na okres roku, tj. certyfikatu wstępnego potwierdzającego dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia,

– umożliwiono składanie wniosku o wpis do rejestru agencji zatrudnienia w formie elektronicznej.

Ponadto projekt regulacji przewiduje:

– wprowadzenie jednego dokumentu – certyfikatu – potwierdzającego dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia i uprawniającego do świadczenia usług z zakresu agencji zatrudnienia (obecnie jest wydawany certyfikat oddzielnie na każdą usługę świadczoną przez agencję zatrudnienia),

– wprowadzenie wyrazistego podziału warunków prowadzenia działalności agencji zatrudnienia na takie, za naruszenie których marszałek wykreśla podmiot z rejestru agencji zatrudnienia oraz na takie, kiedy wykreślenie z rejestru agencji zatrudnienia nastąpi dopiero wówczas, gdy agencja zatrudnienia nie usunie w wyznaczonym przez marszałka terminie naruszeń tych warunków,

– wprowadzenie opłat za wydanie certyfikatu, tj. dokumentu potwierdzającego wpis do rejestru agencji zatrudnienia, w wysokości 200 zł; opłaty te będą przekazywane do budżetu samorządu województwa, a nie jak dotychczas do dysponenta Funduszu Pracy,

– wprowadzenie jednorodnej opłaty w miejsce dwóch opłat pobieranych dotychczas od wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia oraz od certyfikatu o wpisie do tego rejestru,

– zniesienie obowiązku zwrotu przez agencję zatrudnienia certyfikatów po wykreśleniu jej z rejestru agencji zatrudnienia oraz sankcji z tego tytułu,

– wprowadzenie kary grzywny nie niższej niż 4 000 zł nakładanej na osobę prowadzącą agencję zatrudnienia i niewywiązującą się z obowiązku zawierania z osobą kierowaną do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych umowy, o której mowa w art. 85 ust. 2 ustawy (ochrona osób korzystających z usług agencji zatrudnienia),

- umożliwienie marszałkowi województwa dokonania wezwania podmiotu do dostarczenia dokumentów poświadczających spełnienie warunków prowadzenia agencji zatrudnienia przed dokonaniem wpisu do rejestru agencji zatrudnienia oraz umożliwienie przeprowadzenia przez marszałka województwa kontroli następczej w agencjach zatrudnienia,
- wprowadzenie zmian nieograniczających działalności agencji zatrudnienia w zakresie kierowania do pracy za granicą jedynie do obywateli polskich lecz umożliwienie świadczenia tej usługi również dla cudzoziemców,
- zmiany porządkowe, w tym kompleksowe umiejscowienie przepisów dotyczących agencji zatrudnienia w rozdziale 6 ustawy.

W art. 20:

- uchylono ust. 2 dotyczący uzyskania wpisu do rejestru instytucji szkoleniowych przez instytucję posiadającą akredytację kuratora oświaty na jej wniosek w sposób „automatyczny”, albowiem instytucje akredytowane także muszą spełnić wymogi formalne, a tylko ich niespełnianie stanowi podstawę do odmowy wpisu,
- w ust. 3 w pkt 6 przepis zachęcający instytucje szkoleniowe do udzielania uczestnikom szkoleń i absolwentom pomocy w uzyskaniu zatrudnienia, zastąpiono bardziej precyzyjnym sformułowaniem dopuszczającym nieodpłatne informowanie o sytuacji na rynku pracy i zapotrzebowaniu na kwalifikacje,
- w ust. 4 wprowadzono zmianę polegającą na rezygnacji z wydawania instytucjom szkoleniowym zaświadczenia o wpisie do rejestru instytucji szkoleniowej na rzecz pisemnego zawiadomienia tej instytucji o dokonany wpis, co uprości procedurę biurokratyczną.

W art. 22:

- wprowadzono nową kompetencję dla wojewódzkich rad zatrudnienia: opiniowanie wojewódzkich kryteriów dotyczących wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców. Zadanie to wzmocni rolę partnerów społecznych w obszarze wymagającym szczegółowej wiedzy na temat funkcjonowania regionalnego rynku pracy, co jest szczególnie istotne w związku z uwzględnieniem w kryteriach listy zawodów lub rodzajów pracy, w których ze względu na dużą nadwyżkę bezrobotnych lub potencjalnych pracowników lokalnych wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca będzie uzależnione od niepowodzenia w poszukiwaniu pracownika lokalnego,
- wprowadzono nową kompetencję powiatowych rad zatrudnienia w zakresie opiniowania programów specjalnych. Przekazanie tej kompetencji powiatowym radom zatrudnienia ma na celu realizację idei społecznej kontroli nad alokacją środków publicznych, a także idei współdziałania z partnerami społecznymi. Celem wprowadzonego przepisu jest społeczne usankcjonowanie i wsparcie zamierzeń starosty. Planowanym skutkiem jest oddziaływanie na optymalny dobór uczestników

programów, form ich aktywizacji oraz oddziaływanie na racjonalne wydatkowanie środków publicznych.

W art. 33:

– w ust. 3 zmiana polega na przeniesieniu akcentu z „potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy” powszechnie postrzeganego jako stawiennictwo w urzędzie pracy głównie w celu zapewnienia dostępu do różnego rodzaju świadczeń, na obowiązek zgłaszania się w celu korzystania z różnej, przewidzianej ustawą pomocy związanej z podjęciem pracy lub aktywizacją osoby zarejestrowanej. Przepis jednoznacznie określa czego osoba bezrobotna może oczekiwać stawiając się w urzędzie. Tak sformułowany przepis nakłada również na urząd pracy obowiązek dobrej organizacji własnej pracy i w konsekwencji w większym niż dotychczas zakresie udzielania pomocy w znalezieniu pracy, także dla osób, na których ciąży obowiązek alimentacyjny. Zmieniono częstotliwość obowiązkowego stawiennictwa do urzędu pracy dłużników alimentacyjnych z 10 dni na 90 dni. Zmiana ta ma spowodować efektywne doprowadzenie do zatrudnienia w miejsce zmuszania do obowiązkowego stawiennictwa co 10 dni w powiatowym urzędzie pracy,

– w ust. 4 w pkt 2a zmiana polega na doprecyzowaniu, z jakim momentem następuje utrata statusu bezrobotnego w przypadku otrzymania jednorazowo środków z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podjęcie działalności gospodarczej, tj. z dniem następnym po dniu otrzymania tych środków,

– w ust. 4 w pkt 3 wprowadzono rozwiązanie uzależniające okres, na który bezrobotny zostaje pozbawiony posiadanego statusu (120, 180 lub 270 dni) od okoliczności, który raz bezrobotny odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie lub poddania się badaniom lekarskim lub psychologicznym, mającym na celu ustalenie zdolności do pracy lub udziału w innej formie pomocy określonej w ustawie. Konsekwencją zmiany brzmienia pkt 3 jest uchylenie pkt 5.

Dodatkowo doprecyzowano, iż sankcja w postaci pozbawienia statusu bezrobotnego obejmuje również takie przypadki, w których bezrobotny po skierowaniu na daną formę aktywizacji w ogóle jej nie podjął, np. nie stawił się na staż.

Postulowane rozwiązania mają na celu większe zdopingowanie bezrobotnych do aktywnej postawy w urzędzie pracy oraz do współpracy z urzędem pracy w celu aktywizacji zawodowej.

Wprowadzono również uregulowanie, iż statusu bezrobotnego są pozbawiane osoby, które pozostają niezdolne do pracy wskutek choroby lub przebywania w zamkniętym ośrodku odwykowym przez nieprzerwany okres 90 dni, przy czym za okres nieprzerwany uważa się również okresy niezdolności do pracy wskutek choroby oraz przebywania w zamkniętym ośrodku odwykowym w sytuacji, gdy każda kolejna przerwa między okresami niezdolności do pracy wynosi mniej niż 30 dni kalendarzowych.

Rozwiązanie to ma na celu ograniczenie niekorzystnej praktyki przebywania przez bezrobotnych na długotrwałych, często fikcyjnych zwolnieniach lekarskich w celu uwolnienia się od przyjmowania propozycji aktywizacyjnych urzędu pracy. W niektórych przypadkach dochodzi do sytuacji, iż bezrobotny dostarcza zaświadczenie, z którego wynika, iż przez najbliższe 2 – 3 lata będzie odbywał leczenie i tym samym jest niezdolny do pracy. Przebywanie takich osób w rejestrach bezrobotnych jest bezprzedmiotowe, gdyż takim

osobom urząd nie może przedstawiać żadnych propozycji aktywizacji. Napływające z powiatowych urzędów pracy sygnały wskazują, iż praktyka przedstawiania długotrwałych lub następujących po sobie kolejno wielu zwolnień lekarskich wzrasta w zatrważającym tempie i uniemożliwia urzędowi pracy jakąkolwiek możliwość współpracy z takimi osobami. Kategoria ta, którą można opisać jako „non-stop niezdolni do pracy z założenia” stale rośnie, a osoby takie nie są zainteresowane jakąkolwiek aktywizacją.

– w ust. 4a i 4b wprowadzono zmiany regulujące zasady współpracy między osobą poszukującą pracy i urzędem pracy. Celem tej regulacji jest doprecyzowanie obowiązków osób, które będą mogły korzystać z szerszego niż dotychczas zakresu pomocy urzędów pracy. Nowe przepisy zobowiązują jednocześnie te osoby do przestrzegania reguł, ustalonych wspólnie z urzędem i wprowadzają konsekwencje za niewywiązywanie się ze wspólnie ustalonych zobowiązań, podobnie jak w przypadku bezrobotnych. Przepisy określają katalog sytuacji, w których poszukujący pracy jest pozbawiany posiadanego statusu i okres, na jaki to pozbawienie następuje,

– w ust. 6 – 9 wprowadzono uregulowania, które ukierunkowują powiatowe urzędy pracy na stosowanie dokumentów elektronicznych jako podstawowej formy dokumentacji, zamiast dotychczas powszechnego posługiwania się w działalności urzędu dokumentacją papierową. Uporządkowano także reguły udostępniania informacji znajdujących się w rejestrach prowadzonych przez urzędy pracy innym podmiotom publicznym czy niepublicznym, którym informacje o osobie zarejestrowanej i jej aktywności, a także pomocy udzielanej przez urząd pracy są niezbędne do prawidłowej realizacji zadań wynikających z ustawy lub odrębnych obowiązujących przepisów. Intencją proponowanych zmian jest przede wszystkim usprawnienie współpracy i wymiany informacji między urzędami pracy i jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej, obniżenie kosztów wymiany informacji dzięki stosowaniu systemów teleinformatycznych oraz odciążenie osób korzystających z pomocy różnych podmiotów od obowiązku przekazywania informacji będących w posiadaniu innej instytucji i ponoszenia w związku z tym kosztów i straty czasu. W związku z tym, że zapotrzebowanie na informacje posiadane przez urzędy pracy dotyczyć będzie także innych podmiotów realizujących np. zadania w ramach programów współfinansowanych ze środków publicznych, w celu zabezpieczenia tych potrzeb i optymalizacji ewentualnych kosztów i obciążeń po stronie podmiotu i osoby korzystającej z pomocy, projekt przewiduje przepisy o charakterze ogólnym oraz upoważnienie dla ministra właściwego do spraw pracy do określenia szczegółów dotyczących realizacji tego zadania.

W art. 34 uporządkowano działania urzędu pracy podejmowane w przypadku braku możliwości zapewnienia odpowiedniej pracy i wprowadzono w pkt 1 i 2 tego artykułu pełne nazewnictwo stosowane w takiej sytuacji, tj. poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej oraz pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy.

W art. 34 w pkt 3 uwzględniono nową formę aktywizacji zawodowej – „przygotowanie zawodowe dorosłych” i dodano staże jako formę aktywizacji; ponadto usunięto wypłacanie dodatku szkoleniowego – zastąpiło go stypendium – konsekwencją zmiany w art. 2 ust. 1 pkt 35 oraz art. 41 i art. 53a.

W dodawanym art. 34a dookreślono reguły realizacji zindywidualizowanej pomocy urzędu pracy wobec bezrobotnych i poszukujących pracy w ramach indywidualnego planu działania. Przepisy tego artykułu wprowadzają możliwość tworzenia indywidualnego planu działania dla osób zarejestrowanych w urzędzie pracy i precyzują niezbędne minimum, jakie taki plan powinien zawierać. Jednocześnie nowe przepisy nakładają obowiązek przygotowywania takiego planu w sytuacji nieprzerwanego pozostawania bezrobotnego w rejestrze prowadzonym przez powiatowy urząd pracy przez okres co najmniej 180 dni i zakończenia jego przygotowywania przed upływem 210 dni od daty rejestracji. W odpowiednich przepisach przejściowych doprecyzowano również sposób obliczania ww. okresu dla osób zarejestrowanych przed wejściem w życie nowelizacji.

W art. 35 połączono usługi EURES z pośrednictwem pracy z uwagi na fakt, iż usługi te w większości polegały na pośrednictwie pracy o charakterze międzynarodowym na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Konsekwencją tego połączenia jest uchylenie pkt 2 w art. 35 ust. 1 i uchylenie art. 37 oraz wprowadzenie dookreślenia, iż pośrednictwo pracy związane ze swobodnym przepływem pracowników na terenie przede wszystkim państw członkowskich Unii Europejskiej jest realizowane przez sieć EURES.

W art. 36 uchylono dotychczasowy ust. 5, 6 i 7 i tym samym zniesiono nałożone na pracodawcę obowiązki: informowania urzędu pracy o wolnych miejscach zatrudnienia, uzyskiwania od kandydatów do pracy oświadczeń o pozostawaniu w rejestrach urzędów pracy oraz powiadamiania urzędu pracy o zatrudnieniu bezrobotnego. Propozycja wprowadzenia zmian w zakresie obowiązków pracodawców jest skutkiem uwag, nadesłanych przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo” do spraw związanych z ograniczaniem biurokracji. Podobna opinia w tej kwestii została przedstawiona przez Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich. Nieprzestrzeganie przepisu art. 36 ust. 5 nie skutkowało żadnymi konsekwencjami, co powodowało, że w praktyce przepis ten nie był wykonywany przez pracodawców i nie wpływał na wzrastanie liczby ofert pracy zgłaszanych do urzędów pracy. Jednocześnie literalne stosowanie tego przepisu prowadziło do sytuacji, w których nawet pracodawcy niezainteresowani jakąkolwiek pomocą urzędu pracy byli zobowiązani do zgłaszania ww. informacji do urzędu pracy. Przepis art. 36 ust. 6 nakładał również dodatkowe obowiązki na każdego pracodawcę, który był obowiązany do pozyskiwania i przechowywania w aktach osobowych oświadczeń o niepozostawaniu w rejestrze powiatowego urzędu pracy, od wszystkich pracowników, niezależnie od faktu czy byli oni wcześniej zarejestrowani w powiatowym urzędzie pracy czy nie. W powszechnym odczuciu wymaganie przedkładania oświadczenia, jak i jego przechowywania w aktach osobowych jest postrzegane jako niepotrzebne i generujące dodatkowe koszty.

Jednocześnie w art. 36 w ust. 5a – 5e wprowadzono regulacje porządkujące zasady współpracy urzędów pracy z pracodawcami w ramach pośrednictwa pracy i reguły postępowania z ofertami pracy zgłaszanymi przez pracodawców do wybranego przez siebie urzędu pracy. Celem nowych przepisów jest stworzenie czytelnych relacji między urzędem pracy oraz pracodawcą, oczekującym pomocy w pozyskaniu pracowników spełniających określone przez niego oczekiwania. W nowych przepisach doprecyzowano, który urząd pracy jest odpowiedzialny za realizację oferty pracy przyjmowanej od pracodawcy, a także prawo pracodawcy do ograniczania zakresu informacji udostępnianych przez urzędy pracy osobom zainteresowanym podjęciem pracy. Ww. zmianom towarzyszy wprowadzenie definicji oferty pracy. Jednocześnie w celu zabezpieczenia praw osób starających się o pracę jednoznacznie

określono reguły, na podstawie których urząd pracy nie może przyjąć od pracodawcy takich ofert pracy, które mogą skutkować naruszeniem zasady równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy i ewentualną dyskryminacją kandydatów do pracy lub możliwością naruszenia praw pracowniczych przez pracodawcę.

W art. 38 w ust. 1 w pkt 2 oraz w ust. 4a i 4b rozszerzono działania urzędu pracy, skierowane do pracodawców i wprowadzono pomoc we wspieraniu rozwoju zawodowego pracodawcy i jego pracowników jako nowy zakres pomocy dla tej grupy w ramach poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej. Celem nowego rozwiązania jest ułatwienie pracodawcom podejmowania decyzji związanych z dalszym własnym rozwojem zawodowym oraz rozwojem jego pracowników. Działania w tym zakresie będą świadczone na wniosek pracodawcy, a ich realizatorami będą wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy. Jednocześnie zniesiono dotychczasowe ograniczenia wysokości finansowania kosztów badań lekarskich lub psychologicznych, które mogły poprzedzać poradę zawodową – pozostawiając tym samym decyzje dotyczące konieczności i wysokości ewentualnego finansowania badań samorządowi powiatu.

W dodawanych art. 39a i 39b określono podmioty, które mogą korzystać z usług rynku pracy o ogólnodostępnym charakterze w powiatowych urzędach pracy oraz w centrach informacji i planowania kariery zawodowej wojewódzkich urzędów pracy. Celem tych przepisów jest umożliwienie dostępu do wybranych usług szerszej niż dotychczas grupie odbiorców i jednocześnie dopuszczenie możliwości korzystania z tych usług również przez osoby niezarejestrowane w powiatowych urzędach pracy.

W art. 39c – wprowadzono przepis rozszerzający możliwość dostępu jednoosobowych przedsiębiorców do wybranych usług rynku pracy. Na podstawie tego przepisu także tacy przedsiębiorcy, którzy nie zatrudniają pracowników i tym samym nie spełniają wymagań określonych w definicji pracodawcy, będą mogli korzystać z pełnego spektrum pomocy przewidzianej dla pracodawców w zakresie pośrednictwa pracy oraz poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej.

W art. 40:

- w ust. 1 rozszerzono adresatów szkoleń finansowanych z Funduszu Pracy obejmując nimi dodatkowe kategorie osób, co stanowi konsekwencję zmiany art. 43 oraz poprawiono sformułowanie celu usługi, wiążąc ją z zatrudnieniem; ponadto w pkt 2 pozostawiono wyłącznie warunek konieczności zmiany lub uzupełnienia kwalifikacji, skreślono dookreślenie tego warunku „w związku z brakiem propozycji odpowiedniej pracy” w celu rozszerzenia dostępności szkoleń,
- dodano przepisy ust. 2a – 2c doprecyzowujące na czym polega inicjowanie, organizowanie i finansowanie szkoleń. Uzupełnienie to zapewnia spójność z konwencją opisywania pozostałych usług rynku pracy – pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego i pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,

– w ust. 3 rozszerzono krąg osób uprawnionych do uzyskania skierowania na szkolenie wskazane przez zainteresowanego na poszukujących pracy, o których mowa w art. 43, obowiązek uprawdopodobnienia zatrudnienia zastąpiono wymogiem uzasadnienia celowości tego szkolenia, zwiększono limit środków Funduszu Pracy na sfinansowanie szkolenia do 300 % przeciętnego wynagrodzenia oraz dodano warunek, iż skierowanie na takie szkolenie można uzyskać nie częściej niż raz w roku. Zmiany mają na celu zachęcenie bezrobotnych i innych osób w trudnej sytuacji na rynku pracy do podnoszenia kwalifikacji i zwiększenie bardzo niskich wskaźników udziału tych grup w kształceniu przez całe życie,

– w ust. 4 doprecyzowano, że szkolenie finansowane z Funduszu Pracy jest organizowane w formie kursu (a nie w innych formach) i wskazano wprost (bez odwoływania się do ust. 1 pkt 1) komu – osobom bez kwalifikacji – można dać skierowanie na dłuższe szkolenie – poprawia to czytelność przepisu. Ponadto dookreślono warunki organizacyjno-czasowe kursu ustalając, że kurs powinien być realizowany według planu nauczania obejmującego przeciętnie nie mniej niż 30 godzin zegarowych w tygodniu. Powyższe ustalenie ma na celu intensyfikację szkoleń i przeciwdziałanie „rozciąganiu ich w czasie”, co spowodowałoby skutki finansowe związane z wypłacaniem stypendium za dni faktycznie wolne od nauki.

W art. 41:

– dodano ust. 1a zastrzegający, że osobom pobierającym stypendium nie przysługuje zasiłek (aby nie dublować świadczeń),

– w ust. 3 i 3a określono wysokość stypendium na 100 % zasiłku, oraz przewidziano wyjątki od tej zasady – w ust. 3a, w którym określono wyższe 120 % stypendium dla grup pozostających w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy i trudnych do zmotywowania do szkoleń: osób z wykształceniem gimnazjalnym i niższym, bez kwalifikacji zawodowych, w wieku 50 lat i powyżej; ponadto ustalono, że pełny wymiar stypendium przysługuje za uczestnictwo w szkoleniu w wymiarze nie mniej niż 150 godzin miesięcznie, a przy szkoleniach o mniejszej intensywności będzie proporcjonalnie zmniejszane,

– dodano ust. 3b, w którym wyraźnie wskazano, że uczestnik szkolenia, który w trakcie tej formy aktywizacji uzyska zatrudnienie nie ponosi kosztów szkolenia do jego ukończenia – w celu zachęcenia do poszukiwania zatrudnienia,

– dodano ust. 3c, w którym wskazano, że osoba bezrobotna, która podejmie pracę w trakcie szkolenia ma prawo w okresie zatrudnienia do stypendium w zmniejszonej wysokości – 20 % zasiłku; jest to zachęta do szukania zatrudnienia i rekompensata za koszty własne ponoszone na szkolenie.

W art. 42 w ust. 1 poszerzono dostępność pożyczki szkoleniowej: może ona być udzielona poszukującemu pracy, o którym mowa w art. 43; zniesiono też warunek wykorzystania pożyczki na szkolenie specjalistyczne.

W art. 42a w ust. 1 rozszerzono grupę osób uprawnionych do skorzystania z dofinansowania z Funduszu Pracy studiów podyplomowych na osoby wskazane w art. 43, zniesiono warunek uprawdopodobnienia zatrudnienia przez te osoby oraz doprecyzowano, że dofinansowanie może objąć do 100 % kosztów należnych organizatorowi studiów, wprowadzono jednocześnie limit – nie więcej niż 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

Ponadto dodano:

- ust. 2 wskazujący na konieczność podpisania przez starostę umowy z osobą ubiegającą się o dofinansowanie studiów podyplomowych,
- ust. 3 umożliwiający finansowanie z Funduszu Pracy kosztów należnych organizatorowi studiów podyplomowych do ich zakończenia, niezależnie od podjęcia pracy w trakcie ich trwania,
- ust. 4 zobowiązujący uczestnika studiów podyplomowych do zwrotu kosztów poniesionych z Funduszu Pracy w przypadku przerwania studiów z winy uczestnika,
- ust. 5 nakładający na starostę obowiązek wypłacania stypendium osobie bezrobotnej, której zostało przyznane dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych, w wysokości 20 % zasiłku.

Wprowadzone zmiany zwiększą dostępność studiów podyplomowych (wskaźnik uczestnictwa dorosłych w uczeniu się przez całe życie) oraz zachęcą osoby otrzymujące wsparcie do godzenia studiów podyplomowych z pracą.

W art. 43 wskazano inne osoby, poza bezrobotnymi, uprawnione do skorzystania z usług szkoleniowych finansowanych z Funduszu Pracy, w szczególności rozszerzono krąg dotychczas uprawnionych o osoby pracujące powyżej 45 roku życia oraz uczestników zajęć w Centrum Integracji Społecznej, aby ze wsparcia mogły skorzystać osoby niebędące bezrobotnymi, a zagrożone marginalizacją społeczną lub utratą pracy. Wprowadzono też możliwość skorzystania z usług szkoleniowych przez małżonków rolników, objętych ubezpieczeniem społecznym rolników w pełnym zakresie z mocy ustawy, zamierzających podjąć zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą poza rolnictwem. Ubezpieczenie społeczne rolników w pełnym zakresie obejmuje ubezpieczenia: emerytalno-rentowe oraz wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie. Rozwiązanie to ma na celu przyspieszenie procesów restrukturyzacyjnych i zmniejszenie bezrobocia ukrytego w rolnictwie, przez umożliwienie małżonkom rolników zdobycia nowych kwalifikacji, niezbędnych do podjęcia zatrudnienia w sektorze nierolniczym.

W art. 45 zwiększono możliwość finansowania mobilności osób bezrobotnych przez:

- zwrot kosztów przejazdu w miejscu zamieszkania,
- rozszerzenie kręgu uprawnionych do korzystania ze zwrotu kosztów przejazdu na osoby poszukujące pracy.

Doprecyzowano „inny przychód” jako kryterium ograniczające korzystanie z instrumentu, gdyż w przypadku stażu i przygotowania zawodowego jest to stypendium.

Z przepisu wykreślono fakultatywne finansowanie kosztów dojazdów i zakwaterowania w przypadku szkoleń odbywanych poza miejscem zamieszkania, gdyż finansowanie tych kosztów w przypadku skierowania uprawnionej osoby na szkolenie jest obowiązkowe w świetle art. 41 ust. 4 ustawy.

Ponadto określenie „przygotowanie zawodowe w miejscu pracy” zastąpiono określeniem „przygotowanie zawodowe dorosłych”, co stanowi konsekwencję art. 53a.

W art. 46 projekt przewiduje przyznawanie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych w ramach zasady de minimis w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji WE Nr 1998/2006.

Obecnie ta forma pomocy dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą jest pomocą publiczną na tworzenie miejsc pracy i jest udzielana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji WE Nr 2204/2002.

Odejście od zasad wynikających z rozporządzenia 2204/2002, zawierającego szereg wymogów i warunków, jakie przedsiębiorca musi spełnić, aby tę pomoc uzyskać, będzie znacznym ułatwieniem dla przedsiębiorców – wnioskodawców w pozyskaniu tej pomocy. Projekt przewiduje również, aby wszyscy przedsiębiorcy zatrudniali skierowanego bezrobotnego na utworzonym stanowisku przy zaangażowaniu środków Funduszu Pracy – przez okres 24 miesięcy. Obecnie okres ten jest zróżnicowany i wynosi: dla małych i średnich przedsiębiorstw – 2 lata, zaś dla pozostałych przedsiębiorstw – 3 lata.

Projekt przewiduje też podwyższenie wysokości udzielanej pomocy.

Obecnie bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą, a także podmiot tworzący miejsce pracy dla skierowanego bezrobotnego mogą otrzymać z Funduszu Pracy kwotę nie wyższą niż 5-krotność przeciętnego wynagrodzenia, natomiast bezrobotny podejmujący działalność na zasadach określonych dla spółdzielni socjalnych lub przystępujący do już istniejącej spółdzielni kwotę nie wyższą niż odpowiednio: 3-krotność przeciętnego wynagrodzenia na jednego członka założyciela spółdzielni oraz 2-krotność na jednego członka przystępującego do spółdzielni po jej założeniu.

Projekt przewiduje podwyższenie tych kwot, odpowiednio do 6-, 4- i 3-krotności przeciętnego wynagrodzenia.

Podwyższenie wysokości przyznawanych środków na rozpoczęcie działalności gospodarczej oraz pracodawcom tworzącym dodatkowe miejsca pracy dla bezrobotnych umożliwi dalsze zainteresowanie osób bezrobotnych planowanym usamodzielnieniem się gospodarczym w działach wymagających wyższych nakładów kapitałowych dla rozpoczęcia działalności.

W art. 49 wprowadzono nową kategorię osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, tj. bezrobotnych po zakończeniu realizacji kontraktu socjalnego, co stanowi konsekwencję zmian w art. 50 ust. 2 oraz zmian w ustawach: o pomocy społecznej oraz o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W art. 49a rozszerzono kategorię osób, do których jest kierowane wsparcie urzędów pracy. Wsparcie to ma przejawiać się w formie możliwości objęcia programem specjalnym – zarówno osób niezatrudnionych, zarejestrowanych jako poszukujący pracy oraz pracujących zagrożonych zwolnieniem z przyczyn niedotyczących pracowników – w myśl ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

W art. 50 ust. 1 i 2 skreślono „przygotowanie zawodowe w miejscu pracy” – funkcję tego instrumentu pełni staż.

W ust. 2 wprowadzono zmianę polegającą na obowiązku ścisłej współpracy urzędu pracy z ośrodkiem pomocy społecznej w stosunku do bezrobotnych nieposiadających prawa do zasiłku i jednocześnie korzystających ze świadczeń pomocy społecznej.

Na wniosek ośrodka pomocy społecznej powiatowy urząd pracy powinien zawrzeć z tym podmiotem porozumienie, którego celem jest określenie zakresu, terminu i formy pomocy udzielanej bezrobotnemu – w postaci skierowania do uczestnictwa w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielnienia, lokalnym programie pomocy społecznej, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej lub uczestnictwa w indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, o których mowa w przepisach o zatrudnieniu socjalnym.

W trakcie uczestnictwa w ww. formach pomocy osoby te są objęte obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym, natomiast ośrodek pomocy społecznej realizujący indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub realizujący kontrakt socjalny zgłaszają te osoby do ubezpieczenia zdrowotnego i opłacają za nie składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Art. 52 stanowiący o stypendiach w wysokości 40 % zasiłku dla osób do 25 roku życia skierowanych na szkolenie został uchylony, gdyż w noweli wprowadzono znacznie korzystniejsze zasady pomocy materialnej dla osób skierowanych na szkolenie.

W art. 53 uchylono przepis dotyczący przygotowania zawodowego w miejscu pracy – tę formę zastąpił staż: stworzono możliwość korzystania ze stażu dla wszystkich osób z grupy w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy, przy czym wprowadzono regulację pozwalającą oferować dłuższy staż osobom do 25 roku życia. W praktyce przygotowanie zawodowe w miejscu pracy było formą stażu dla osób w szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy, tylko krótszą, zatem zrezygnowano z rozróżniania tych form inną nazwą. Ponadto doprecyzowano termin udzielania urlopu za ostatni miesiąc stażu. Wysokość stypendium wypłacanego uczestnikom stażu została określona na poziomie 120 % zasiłku, podobnie jak w przypadku szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych. Poprzednio było to 140 % zasiłku, jednak kwotowo stypendium będzie wyższe niż dotychczas, ze względu na zwiększenie kwoty zasiłku podstawowego.

W art. 53a – 53m wprowadzono nowy instrument – „przygotowanie zawodowe dorosłych”, umożliwiający uzyskanie tytułu zawodowego, tytułu czeladnika lub umiejętności zawodowych, na zasadach zbliżonych do kształcenia młodocianych, dla osób dorosłych, bez nawiązywania stosunku pracy. Zwiększy to uczestnictwo dorosłych w kształceniu ustawicznym odpowiadającym potrzebom pracodawców. Kształcenie odbywać się będzie w miejscu pracy, na podstawie umowy zawieranej między starostą a pracodawcą i ewentualnie instytucją szkoleniową. Pracodawca ma obowiązek wyznaczenia opiekuna osoby uczącej się, o odpowiednich kwalifikacjach. Przygotowanie zawodowe dorosłych jest realizowane w oparciu o program opracowany przez pracodawcę lub instytucję szkoleniową i kończy się egzaminem potwierdzającym uzyskane kwalifikacje. Przewidziano dwa warianty tej formy aktywizacji: „praktyczną naukę zawodu dorosłych”, trwającą od 12 do 18 miesięcy oraz „przyuczenie do pracy dorosłych”, trwające od 3 do 6 miesięcy. Program praktycznej nauki zawodu musi być opracowany z uwzględnieniem standardów egzaminacyjnych obowiązujących dla danego zawodu i/lub podstawy programowej kształcenia w zawodzie,

a egzaminy na tytuł zawodowy lub na tytuł czeladnika i mistrza w zawodzie będą organizowane przez kuratoria lub izby rzemieślnicze, w oparciu o istniejące przepisy oświatowe. Program przyuczenia do pracy ma być budowany przede wszystkim z wykorzystaniem krajowych standardów kwalifikacji zawodowych, dostępnych w bazie danych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, natomiast organizatorami egzaminów będą także (oprócz wskazanych wyżej) instytucje szkoleniowe. Zakłada się, że nabywanie umiejętności praktycznych obejmować będzie co najmniej 80 % czasu realizacji całego programu przygotowania zawodowego dorosłych i będzie realizowane u pracodawcy. Pozostałe 20 % czasu to nauka teorii, która może być prowadzona u pracodawcy lub w instytucji szkoleniowej. Uczestnicy tej formy aktywizacji będą otrzymywać stypendium ze środków Funduszu Pracy. Aby zachęcić pracodawców do przyjmowania osób kierowanych na przygotowanie zawodowe dorosłych, przewiduje się refundację wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych niezbędnych do realizacji programu, o których mowa w art. 53i (2 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc aktywizacji dla jednej osoby), a także wypłatę premii w sytuacji, gdy uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych pomyślnie złoży egzamin końcowy (będzie to kwota iloczynu 400 zł i liczby miesięcy realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych). Przewiduje się również wypłatę należności przysługującej instytucji szkoleniowej za realizację ustalonej części programu nauki teoretycznej. Ponadto ze środków Funduszu Pracy będą opłacane koszty egzaminów. W przypadku obu form przygotowania zawodowego dorosłych absolwent uzyskuje dokument (świadectwo/zaświadczenie) potwierdzający zdobyte kwalifikacje lub umiejętności, co ułatwi mu mobilność zawodową na rynku pracy.

W art. 54 dodatkowo w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów proponuje się, aby od stypendium wypłaconego na podstawie art. 42a ust. 5 za okres, w którym osoba odbywająca studia podyplomowe nie pozostaje w zatrudnieniu oraz od stypendium wypłaconego na podstawie art. 53g ust. 1, tj. za okres uczestnictwa w przygotowaniu zawodowym dorosłych, powiatowe urzędy pracy odprowadzały składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

W art. 55 zwiększono dostępność stypendium na kontynuowanie nauki – zniesiono dotychczasowe znaczne ograniczenie – limit wieku (przysługiwało tylko osobom do 25 roku życia), pozostawiając kryterium braku kwalifikacji i niskiego dochodu w rodzinie, o którym mowa w ust. 3; podwyższono także kwotę stypendium do 100 % kwoty zasiłku. Skreślono szkoły ponadpodstawowe jako zanikające, dookreślono również rodzaj szkół uprawniających do stypendium, wskazując na szkoły publiczne i niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych, gdyż tylko takie szkoły umożliwiają przystąpienie do egzaminów potwierdzających kwalifikacje zawodowe. W ust. 5 skreślono wyrazy „lub utraty statusu bezrobotnego”. Dla osób, które podejmą pracę wprowadzono symboliczną kwotę stypendium – 20 % zasiłku do ukończenia nauki, na pokrycie wydatków związanych z nauką (np. kosztów pomocy naukowych, dojazdów). Rozwiązania te mają na celu zwiększenie pomocy państwa dla osób z grup w trudnej sytuacji inwestujących w kwalifikacje, co pozwoli zwiększyć wskaźnik ich uczestnictwa w uczeniu się przez całe życie.

Propozycja zmian w art. 61a¹ ma na celu stworzenie dodatkowej możliwości aktywizacji bezrobotnych będących w trudnej sytuacji na rynku pracy – przede wszystkim osób długotrwale bezrobotnych. Jest ona skierowana do osób, które przez długotrwale bezrobocie odwykły od środowiska pracy, którym w wielu przypadkach potrzebne jest ponowne przystosowanie do warunków pracy i związanych z tym czynności także w sferze mentalnej. Przepis art. 61a¹ stwarza możliwość podjęcia przez starostę współpracy z agencjami zatrudnienia. Przepis umożliwia zawarcie przez starostę z agencją zatrudnienia umowy przewidującej doprowadzenie skierowanego bezrobotnego będącego w szczególnej sytuacji na rynku pracy do zatrudnienia przez okres co najmniej roku. Doprowadzenie skierowanego bezrobotnego do zatrudnienia oznacza zarówno podjęcie zatrudnienia w agencji zatrudnienia przy wykonywaniu pracy tymczasowej, jak również podjęcie – na skutek świadczonych przez agencję zatrudnienia usług z zakresu pośrednictwa pracy – zatrudnienia u innych pracodawców. Proponowany przepis stanowi, iż umowa zawierana przez starostę z agencją zatrudnienia powinna określać w szczególności prawa i obowiązki stron oraz środki przysługujące agencji zatrudnienia w kwocie nie wyższej niż 150 % przeciętnego wynagrodzenia za jednego skierowanego bezrobotnego. Maksymalna kwota ww. wynagrodzenia oszacowana została między przeciętnym kosztem uczestnictwa w programach a przeciętnym kosztem ponownego zatrudnienia – ponoszonych przez powiatowe urzędy pracy.

Jednocześnie należy wskazać, że agencja zatrudnienia będzie sama określała formę i zakres działań podejmowanych w zakresie doprowadzenia osób bezrobotnych do zatrudnienia. Od rodzaju i kosztowności zastosowanych form będzie zależała wysokość odpłatności za działanie agencji zatrudnienia. Środki przekazane agencji zatrudnienia stanowią zapłatę za wykonanie usługi.

W art. 62 dodano ust. 4 stanowiący, że środki, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 2, przyznane osobie podlegającej ubezpieczeniu społecznemu rolników, z którą stosunek pracy lub stosunek służbowy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy i która nie jest uprawniona do zasiłku, na podjęcie pozarolniczej działalności lub na zakup ziemi, nie wyłączając działalności wytwórczej lub usługowej związanej z rolnictwem, stanowią pomoc de minimis i są przyznawane w zakresie i na zasadach określonych w przepisach prawa wspólnotowego dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.

Uchyła się rozdział 13 dotyczący projektów lokalnych i programów regionalnych, jak również wszystkie przepisy w ustawie odnoszące się do tych projektów, a w jego miejsce wprowadza się rozdział 13a.

W rozdziale tym proponuje się wprowadzenie do ustawy działań określonych mianem „programów specjalnych”, dających starostom powiatów większą swobodę kreowania działań i doboru grupy docelowej rekrutującej się z: bezrobotnych, poszukujących pracy niepozostających w zatrudnieniu i pracowników zagrożonych zwolnieniem z przyczyn nie dotyczących pracowników oraz określenia organizacyjnej formy realizacji programu.

Celem wprowadzonego rozwiązania będzie dostosowanie lub zdobycie przez beneficjentów programu nowych kwalifikacji i umiejętności zawodowych oraz wsparcie istniejących i tworzonych miejsc pracy.

Specyfiką wprowadzonego rozwiązania będzie możliwość łączenia ustawowych usług i instrumentów rynku pracy ze specyficznymi rozwiązaniami dostosowanymi do indywidualnych potrzeb uczestników programu oraz możliwość obejmowania każdego uczestnika programu kilkoma formami aktywizacji zawodowej przy równoczesnym

wspieraniu całokształtu niezbędnymi „specyficznymi elementami wspierającymi zatrudnienie”. Propozycja ww. rozwiązania jest korzystna zarówno dla beneficjentów programów, jak i ich realizatorów.

Wdrożenie programów specjalnych poszerzy i uelastyczni zakres i formy pomocy oferowanej przez urząd bezrobotnym, poszukującym pracy niepozostającym w zatrudnieniu i pracownikom zagrożonym zwolnieniem w trybie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, z późn. zm.).

Wprowadzenie pojęcia „specyficzne elementy wspierające zatrudnienie” ma na celu stworzenie możliwości finansowania z Funduszu Pracy racjonalnych wydatków nieujętych jako ustawowe usługi i instrumenty rynku pracy. Przez racjonalność wydatków rozumie się umożliwienie sfinansowania zakupu przedmiotów uzupełniających, niezbędnych do aktywizacji. Z doświadczeń urzędów pracy wynika, że aktywizacja zawodowa osób w szczególnej sytuacji na rynku pracy, np. długotrwale bezrobotnych, wymaga niestandardowych rozwiązań, np. sfinansowania elementów programu, które nie są określone w art. 108 ust. 1 ustawy. Przykładowo: sfinansowanie kosztów wynajmu sal np. na spotkania z doradcą zawodowym, zakup drobnych przedmiotów i narzędzi – o ile nie jest to wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy.

Katalog wskazany w art. 108 ust. 1 ustawy jest zbiorem zamkniętym, lecz nie odpowiada coraz większym potrzebom wynikającym z kreowania nowatorskich programów aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych, zwłaszcza w kontekście kwalifikowalności kosztów projektów dofinansowywanych z EFS. Zauważyć należy, że nie jest możliwe zidentyfikowanie i wyliczenie wszystkich możliwych pozycji, które mieściłyby się w określeniu „specyficzne elementy wspierające zatrudnienie”. Dlatego w projekcie ustawy pozostawiono możliwość oceny racjonalności ponoszonych kosztów radom zatrudnienia oraz starostom. Takie podejście pozwoli na uelastycznienie i innowacyjność działań w odniesieniu do lokalnych potrzeb rynku pracy oraz indywidualnych potrzeb aktywizowanych osób.

Programy specjalne staną się także elementami projektów dofinansowanych z EFS w ramach PO KL. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że możliwość sfinansowania wydatków z Funduszu Pracy jest ograniczona w porównaniu z kwalifikowalnością kosztów określoną w wytycznych Ministerstwa Rozwoju Regionalnego (Krajowe wytyczne dotyczące kwalifikowania wydatków w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w okresie programowania 2007 – 2013). Możliwość sfinansowania „specyficznych elementów wspierających zatrudnienie” zbliża zakres wydatków z Funduszu Pracy do zakresu wydatków możliwych do sfinansowania zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

Programy specjalne mogą być finansowane ze środków Funduszu Pracy ustalonych według algorytmu, przyznanych na finansowanie zadań w powiecie oraz mogą być wspierane innymi środkami. Ponadto wprowadza się możliwość finansowania programów specjalnych ze środków rezerwy Funduszu Pracy będących w dyspozycji ministra.

Przyjęcie takiego rozwiązania wynika między innymi z założenia, że programy specjalne będą realizowane na poziomie powiatów, gdyż tam są rejestrowani bezrobotni i to na obszarze działania powiatowych urzędów pracy będą znajdować się osoby potrzebujące wsparcia w sytuacji zagrożenia zwolnieniami.

W związku z tym finansowanie również powinno odbywać się z poziomu i środków finansowych znajdujących się w dyspozycji powiatowych urzędów pracy, czyli starosty. W przypadku porozumień i realizacji programów przez kilku starostów w regionie każdy z nich, tak jak to ma miejsce dotychczas, będzie wносił swój udział adekwatnie do grupy

objętej aktywizacją ze swojego obszaru działania. Kwestie te zostaną uwzględnione w projektowanym rozporządzeniu.

Proponuje się wprowadzenie limitu wydatków przeznaczonych na realizację programów specjalnych na poziomie 10 % wysokości środków Funduszu Pracy, ustalonych według algorytmu na finansowanie zadań w powiecie. Dodatkowo, określa się limit wydatków w przeliczeniu na jednego uczestnika programu na poziomie dziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia brutto oraz limit łącznych wydatków poniesionych na specyficzne elementy wspierające zatrudnienie związane z realizacją programu specjalnego, których łączna kwota nie może przekroczyć 20 % wartości programu.

Limit wydatków jest uzależniony od wartości programu specjalnego, a czas jego realizacji jest bezpośrednio zależny od indywidualnych potrzeb objętych nim beneficjentów i specyfiki programów aktywizacji, jakie zostaną dla nich przygotowane.

Zaproponowany limit wydatków został oszacowany na podstawie wycień najdłuższych i najdroższych form aktywizacji zawodowej, tj. prac interwencyjnych. Starosta może skierować bezrobotnych powyżej 50 roku życia, do wykonywania pracy w ramach prac interwencyjnych u pracodawcy maksymalnie przez okres do 4 lat i dokonywać refundacji poniesionych przez pracodawcę kosztów wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli obejmuje ona koszty poniesione za co drugi miesiąc ich zatrudnienia, tj. przez okres 24 miesięcy. Maksymalna kwota, jaka może być refundowana z Funduszu Pracy pracodawcom z tytułu zatrudnienia skierowanego bezrobotnego w ramach prac interwencyjnych (refundacja wynagrodzenia, nagród i składek na ubezpieczenia społeczne) w pełnym wymiarze czasu pracy (refundacja za co drugi miesiąc) wynosi 1 126,00 zł + 180,16 zł (składki opłacane przez pracodawcę w wysokości ok. 16 %), tj. łącznie 1 306,16 zł. Tak więc, przy kalkulacji limitów wydatków przy programach specjalnych za podstawę szacunków przyjęto koszt w okresie 24 miesięcy, którego wartość wynosi 31 347,84 zł.

Zmiany w art. 68 – 70 mają na celu uproszczenie zasad tworzenia i wydatkowania funduszu szkoleniowego. Projektowane regulacje nie zmieniają istoty funduszu szkoleniowego – w dalszym ciągu jest to dobrowolnie wyznaczona przez pracodawcę kwota na finansowanie szkoleń pracowników. Znosi się jednak dodatkowe wymagania (zgodnie z postulatami pracodawców), co może skutkować zwiększeniem zainteresowania tym instrumentem, a w konsekwencji zwiększyć udział dorosłych w kształceniu ustawicznym.

W art. 68:

- w ust. 2 usunięto przepis zobowiązujący pracodawcę, który tworzy fundusz szkoleniowy do opracowania planu szkoleniowego. W zamian wprowadzono przepis, iż o wydatkowaniu funduszu decyduje pracodawca w uzgodnieniu z pracownikiem kierowanym na szkolenie,
- uchylono ust. 3 i 4 dotyczące planu szkoleniowego.

W art. 69 w ust. 1 złagodzono warunki refundowania pracodawcom kosztów szkolenia pracowników:

- refundacja może obejmować także koszty szkolenia ogólnego,

- dotyczy wszystkich, nie tylko pracowników zagrożonych zwolnieniami,
- przewidziano wyższe dofinansowanie szkoleń osób w wieku 45 lat i więcej,
- wprowadzono dwa poziomy limitu dofinansowania: dla pracowników poniżej 45 roku życia – 100 % przeciętnego wynagrodzenia, dla pracowników powyżej 45 roku życia – 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

Ponadto wprowadzono przepisy ułatwiające urzędom pracy i pracodawcom ustalenie wzajemnych zobowiązań w związku ze wsparciem szkoleń pracowników środkami Funduszu Pracy.

Dodano ust. 1a zobowiązujący pracodawcę, który korzysta z dofinansowania szkoleń pracowników, do przedkładania staroście ich list imiennych, dokumentu potwierdzającego istnienie funduszu szkoleniowego i dokonywanych wypłat na szkolenie.

W ust. 2 zobowiązano starostę do refundacji pracodawcy z Funduszu Pracy wynagrodzenia osoby przyjmowanej na zastępstwo pracownika na urlopie szkoleniowym oraz części kosztów szkolenia urlopowanego pracownika.

Dodano ust. 2a w brzmieniu: „Przepisy ust. 2 mają zastosowanie także do pracodawcy, który nie utworzył funduszu szkoleniowego”. Pozwoli to na uniknięcie nieporozumień wynikających z interpretowania w sposób łączny poszczególnych ustępów art. 69.

W art. 70 w ust. 5 zniesiono obowiązek posiadania przez pracodawcę funduszu szkoleniowego, gdy wyraża on chęć wypłacania świadczenia szkoleniowego osobie zwolnionej w ramach zwolnień grupowych – aby ułatwić stosowanie tego świadczenia.

W art. 71 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a ustawy dodano art. 104a, co ma na celu umożliwienie zaliczenia okresu zwolnionego od odprowadzenia składek na Fundusz Pracy do nabycia prawa do zasiłku.

W art. 72 zmieniono wysokość zasiłku na 717 zł brutto miesięcznie w okresie pierwszych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku i 563 zł brutto miesięcznie (co stanowi 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę) w okresie kolejnych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku. Wprowadzenie wyższej kwoty zasiłku w pierwszych 3 miesiącach oraz jej zmniejszenie w kolejnych miesiącach przysługiwania prawa ma na celu zmotywowanie bezrobotnych do podejmowania pracy w początkowym okresie po rejestracji.

Zwiększenie kwoty zasiłków jest spowodowane koniecznością dopasowania kwoty zasiłku do sytuacji społeczno-gospodarczej.

Jednocześnie proponuje się, aby te zmiany weszły w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

W art. 73 wprowadzono zmianę polegającą na pozostawieniu tylko dwóch okresów pobierania zasiłku – 6 i 12 miesięcy w miejsce dotychczasowych trzech (6, 12, 18 miesięcy). Ponadto wprowadzono zmianę polegającą na dodaniu szkolenia do okresów, które pomniejszają okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Z uwagi na podniesienie kwoty stypendium do kwoty zasiłku zasadnym jest, aby okres pobierania stypendium szkoleniowego pomniejszał okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W art. 73a wprowadzono nowy ust. 1a umożliwiający kierowanie do prac społecznie użytecznych nie tylko bezrobotnych, lecz również osoby, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 2, realizujące kontrakt socjalny.

W art. 75 wprowadzono zmiany, które są konsekwencją zmian dokonanych w art. 33, gdzie w inny sposób określono zasady pozbawiania bezrobotnych posiadanego statusu z uwagi na odmowę, przerwanie lub niepodjęcie propozycji aktywizacji przedstawianej przez urząd pracy. Ponieważ zasiłek dla bezrobotnych przysługuje tylko w okresie posiadania statusu bezrobotnego należało dokonać odpowiednich modyfikacji przepisów, w celu dostosowania art. 75 do nowych rozwiązań przyjętych w art. 33 ustawy.

Proponuje się również wprowadzanie limitu rocznego korzystania z prawa do zgłoszenia w urzędzie pracy wyjazdu za granicę (w innych celach niż zarobkowy) oraz innych sytuacji pozostawania w braku gotowości do podjęcia pracy. Należy wskazać, iż podstawowym obowiązkiem bezrobotnego jest pozostawanie w gotowości do podjęcia pracy. Wprowadzenie postulowanego przepisu ma wyeliminować niekorzystną praktykę nadużywania prawa do zgłaszania braku gotowości do podjęcia pracy. W niektórych przypadkach dochodzi do sytuacji, w której bezrobotny po zakończeniu jednego okresu braku gotowości do pracy zgłasza w urzędzie pracy kolejny brak gotowości, co uniemożliwia w praktyce jakąkolwiek aktywizację takiej osoby.

W art. 75 w ust. 6 proponuje się modyfikację tego przepisu tak, aby bezrobotny był obowiązany do składania lub przesyłania powiatowemu urzędowi pracy pisemnego oświadczenia o przychodach oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów. Zmiana wynika z postulatów zgłaszanych przez powiatowe urzędy pracy. Osoby, które pobierają zasiłek dla bezrobotnych, mają częsty kontakt z urzędem pracy i w tym zakresie brak jest uzasadnienia do dalszego utrzymywania sztywnego obowiązku przekazywania oświadczeń co miesiąc.

Zmiana w art. 76 w ust. 2 w pkt 3 i 4a ma na celu dostosowanie przepisów do proponowanych w projekcie zmian, tj. likwidacji dodatków szkoleniowych oraz wprowadzenie nowej instytucji w postaci przygotowania zawodowego dorosłych.

W art. 76 w ust. 3a dodano przepis, zgodnie z którym roszczenia od należnych, a niepobranych kwot zasiłków dla bezrobotnych i innych świadczeń finansowanych z Funduszu Pracy ulegają przedawnieniu z upływem 6 miesięcy od dnia postawienia ich do dyspozycji. Wprowadzenie przepisu jest uzasadnione faktem powtarzających się przypadków, w których bezrobotni pomimo postawienia do dyspozycji kwot zasiłków lub innych świadczeń z Funduszu Pracy nie pobierają tych świadczeń przez długie okresy czasu, np. kilkuletnie i wówczas istnieje problem, co z takimi niepodjętymi środkami robić, jak długo powinny być one dostępne dla uprawnionego, w jaki sposób je zaksięgowywać.

Zmiana w art. 78 ma na celu dostosowanie przepisów do proponowanych w projekcie zmian, tj. likwidacji dodatków szkoleniowych.

W art. 79 w ust. 1 skreślono odwołanie do art. 52, jako dyskryminujące osoby powyżej 25 roku życia skierowane na szkolenie – tylko młodym ludziom okres szkolenia wliczał się do okresu pracy wymaganego do posiadania uprawnień pracowniczych, w tym także do okresu tzw. składkowego. Ponadto dodano okres pobierania stypendium w trakcie szkolenia, przygotowania zawodowego dorosłych, studiów podyplomowych.

W art. 80 wprowadzono zmianę polegającą, na nałożeniu na wszystkich bezrobotnych (zarówno z prawem, jak i bez prawa do zasiłku) obowiązku przedstawiania zaświadczeń o niezdolności do pracy na skutek choroby na druku ZUS/ZLA. Zmiana ta ma na celu ograniczenie niekorzystnej praktyki przedkładania przez bezrobotnych przede wszystkim bez prawa do zasiłku długotrwałych zwolnień lekarskich, bądź też kilku następujących bezpośrednio po sobie, wystawianych np. na drukach recept lub zwykłych kartkach. Praktyka ta uniemożliwia bowiem aktywizację tych osób.

W art. 86 dokonano zmiany porządkującej, polegającej na zaliczeniu do celów uprawnień pracowniczych wszystkich udokumentowanych okresów pracy za granicą, niezależnie od obywatelstwa pracownika. Przepis ten dotyczy takich uprawnień pracowniczych, jak wymiar urlopu, uprawnienie do dodatku z tytułu tzw. wysługi lat oraz do nagrody jubileuszowej. Ponadto, przepis w obecnym kształcie ma charakter dyskryminujący legalnie wykonujących pracę w zakresie uprawnień pracowniczych ze względu na obywatelstwo.

Zmiany w art. 87 – 90a są związane z uproszczeniem zasad uzyskiwania zezwolenia na pracę dla cudzoziemców. Projektowana regulacja nie zmienia zasadniczych elementów systemu dopuszczenia cudzoziemców do wykonywania pracy w Polsce. Zachowana zostaje zasada reglamentacji dostępu w oparciu o zezwolenia na pracę, których wydawanie jest uzależnione od sytuacji na rynku pracy.

Główne założenia proponowanych zmian są następujące:

- 1) rozdzielenie procedury wydawania zezwoleń na pracę od procedur związanych z uzyskiwaniem wiz lub zezwoleń na zamieszkanie, z równoczesnym wskazaniem, że podstawą możliwości wykonywania pracy w Polsce jest legalny pobyt, a w określonych sytuacjach warunkiem legalnego wykonywania pracy jest posiadanie przez cudzoziemca zezwolenia na pracę;
- 2) przyspieszenie procedury tzw. testu rynku pracy oraz wprowadzenie możliwości uwzględnienia w wojewódzkich kryteriach wydawania zezwoleń na pracę cudzoziemców rezygnacji z testu rynku pracy w przypadku zawodów, w których jest odnotowywana przewaga liczby ofert pracy nad liczbą zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy;
- 3) zdefiniowanie sytuacji oraz stworzenie odpowiednich procedur związanych z przepływem pracowników w celach innych niż podjęcie wykonywania pracy dla podmiotu polskiego, m.in. w ramach delegowania w celu świadczenia usługi eksportowej, delegowania do oddziału, delegowania wewnątrz korporacyjnego lub wykonywania pracy na terytorium Polski na podstawie stosunku prawnego z podmiotem zagranicznym;
- 4) uproszczenie procedury tak, aby obsługa klienta urzędu w przypadku dostarczenia kompletnego wniosku mogła trwać krócej niż obecnie;

- 5) wydłużenie okresu, na który mogą być wydawane zezwolenia, co sprzyjać będzie integracji cudzoziemców w społeczeństwie polskim.

W art. 87 są wymienione kategorie cudzoziemców, według ich statusu pobytowego, uprawnionych do wykonywania pracy w Polsce, z tym że w stosunku do pewnych grup jest niezbędne posiadanie zezwolenia na pracę, uzyskanego na podstawie przepisów ustawy. Pośród cudzoziemców, którzy co do zasady powinni posiadać zezwolenie na pracę, są wyróżnione wyjątki. Katalog kategorii osób uprawnionych do wykonywania pracy bez zezwolenia w stosunku do obowiązującego został rozszerzony o osoby, będące członkami rodziny obywatela UE, o których mowa w art. 19 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.) oraz o osoby przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tzw. wiz proceduralnych, jeżeli w określonych przypadkach, bezpośrednio przed wydaniem tych wiz, były zwolnione z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę. Ponadto przeniesiono z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 sierpnia 2006 r. w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę, kategorie osób uprawnionych do przebywania i wykonywania pracy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącego do Unii Europejskiej lub Konfederacji Szwajcarskiej, które są zatrudnione przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium tego państwa oraz czasowo delegowane przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast katalog kategorii osób, które mogą potrzebować zezwolenia, uwzględnia osoby przebywające w Polsce na podstawie wiz jednolitych lub w związku z posiadaniem dokumentu pobytowego w innym państwie obszaru Schengen.

W art. 88 określono katalog sytuacji, w których jest wymagane zezwolenie na pracę. Obowiązująca regulacja art. 88 ust. 1 pkt 1 – 3 powoduje powstanie niejednoznaczności i nie uwzględnia specyfiki przemieszczania się osób aktywnych ekonomicznie we współczesnym świecie. W projektowanym katalogu:

- pkt 1 odnosi się do najczęstszego przypadku, tj. powierzenia wykonywania pracy cudzoziemcowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot, którego siedziba lub miejsce zamieszkania albo oddział, zakład lub inna forma zorganizowanej działalności znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Generalny obowiązek posiadania zezwolenia obowiązuje w tej sytuacji przez cały okres wykonywania pracy,
- pkt 2 odnosi się do specyficznej sytuacji członków zarządu osoby prawnej w Polsce. Funkcjonujące obecnie rozwiązanie zwalnia tę kategorię cudzoziemców wykonujących pracę w Polsce na określonych warunkach z obowiązku posiadania zezwolenia, jeżeli wykonywanie przez nich pracy trwa krócej niż 6 miesięcy w ciągu 12 miesięcy. Projektowana regulacja idzie w tym samym kierunku, przy czym zezwolenie jest wymagane wówczas, gdy wykonywanie pracy w charakterze członka zarządu jest podstawą pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres przekraczający łącznie 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy,
- pkt 3 odnosi się do tzw. delegowania wewnątrz korporacyjnego. Ze względu na realny udział w rynku pracy pracowników delegowanych do polskich oddziałów

zagranicznych przedsiębiorców przyjęto, iż zasadą jest posiadanie przez nich zezwolenia na pracę, jednakże ze względów praktycznych delegowanie wewnątrz korporacyjne na krótki okres (do 30 dni w ciągu roku kalendarzowego) powinno być z tego wymogu wyłączone,

– pkt 4 odnosi się do cudzoziemców delegowanych przez zagranicznego pracodawcę w ramach świadczenia usługi eksportowej. Jako zasadę przyjęto posiadanie przez te osoby zezwolenia na pracę. Wskazano cechy charakterystyczne usługi eksportowej, tj. tymczasowość i okazjonalność,

– pkt 5 dotyczy cudzoziemców, którzy na zlecenie swoich pracodawców pełnią w Polsce zadania służbowe, jednakże nie należą do kategorii, których dotyczą pkt 2 – 4. Są to np. osoby skierowane do Polski w celu długookresowych rozmów handlowych lub dokonania analiz rynkowych. Założono, że zezwolenie na pracę dla tych osób będzie wymagane, jeżeli w związku z wykonywaniem pracy zamierzają one przebywać w Polsce w okresie przekraczającym 3 miesiące w ciągu 6 miesięcy – czyli wówczas, gdy będą się starać o polską wizę krajową lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.

Przepis art. 88a zachowuje obecnie stosowane rozwiązania, w myśl których wnioskodawcą i stroną w postępowaniu jest pracodawca.

Przepis art. 88b określa wojewodę właściwego, z uwzględnieniem specyfiki różnych sytuacji wykonywania pracy przez cudzoziemca.

W art. 88c określono przesłanki wydawania zezwolenia na pracę. Podstawową zasadą regulującą dopuszczenie do wykonywania pracy przez cudzoziemca jest jej charakter, komplementarny w stosunku do potrzeb lokalnego rynku pracy. W tym celu głównymi kryteriami wydania zezwolenia na pracę cudzoziemca są: jej wykonywanie za wynagrodzeniem, zgodnym z wynagrodzeniem innych pracowników wykonujących prace na porównywalnym stanowisku lub o porównywalnym charakterze oraz informacja starosty potwierdzająca brak możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy. Przewidziano także sytuacje, w których wojewoda wydaje zezwolenie bez uwzględnienia opinii starosty.

W stosunku do pracowników delegowanych, jako podstawowe uznano kryterium wysokości wynagrodzenia, które powinno być porównywalne z wynagrodzeniem przeciętnym w danym regionie, co ma na celu zapewnienie warunków uczciwej konkurencji między podmiotami polskimi i zagranicznymi.

W stosunku do wykonywania pracy członka zarządu, zachowano obecnie stosowane kryteria odnoszące się do znaczenia pracodawcy dla lokalnego rynku pracy lub perspektywy jego rozwoju.

W celu szerszego umożliwienia uczestnictwa w rynku pracy dla cudzoziemców kończących szkoły lub przebywających od dłuższego czasu w Rzeczypospolitej Polskiej przewidziano możliwość rezygnacji w ich przypadku z kryteriów dotyczących wysokości wynagrodzenia oraz sytuacji na lokalnym rynku pracy.

Przewidziano także sytuację, w której przedmiotem umowy jest udostępnienie lub wynajem pracowników przez podmiot z siedzibą w państwie innym niż państwa członkowskie Unii Europejskiej, państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacja Szwajcarska. Wówczas wojewoda wydaje zezwolenie, gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział, który zgodnie z art. 18 uzyskał wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

Art. 88d uzależnia wydanie zezwolenia na wykonywanie pracy w zawodzie regulowanym od spełnienia warunków określonych w przepisach dotyczących tego zawodu.

Art. 88e dotyczy okresów, na które są wydawane zezwolenia. Jako zasadniczy przyjęto okres nie dłuższy niż 3-letni, z zastrzeżeniem możliwości określenia przez wojewodę kryteriów udzielania zezwolenia na krótszy okres w stosunku do cudzoziemców, którzy uprzednio nie przebywali w Polsce. Dzięki zezwoleniu na okres 3-letni, cudzoziemiec będzie mógł skuteczniej integrować się ze społeczeństwem polskim, a jego pracodawca będzie miał dłuższą perspektywę czasową zatrudnienia pracownika. Ze względu na długość okresu pobytu w celu wykonywania pracy konieczną do uzyskania statusu rezydenta długoterminowego WE (5 lat), 3-letnie zezwolenie stwarza możliwość uzyskania statusu długoterminowego po 2-krotnym uzyskiwaniu statusu umożliwiającego wykonywanie pracy.

Ponadto, w przypadku członków zarządu większych firm – ze względu na ich związek z procesem inwestycyjnym w Polsce – wprowadzono możliwość wydawania zezwoleń na okres do 5 lat.

Art. 88f reguluje techniczne aspekty dotyczące wydawania zezwolenia oraz jego treści.

Art. 88g reguluje status stosunku prawnego między pracodawcą a podmiotem powierzającym mu wykonywanie pracy w Polsce, w przypadku gdyby cudzoziemiec przestał spełniać warunki określone w art. 87, dotyczące odpowiedniego tytułu pobytowego lub posiadania zezwolenia. W ramach tego rozwiązania rezygnuje się z przepisu, który nakazywał zawieranie umowy wyłącznie na okres, na który zostało wydane zezwolenie. Za rozwiązaniem tym przemawia konieczność uregulowania relacji zobowiązaniowych (w obszarze prawa pracy oraz prawa cywilnego) w sytuacji utraty/wygaśnięcia uprawnienia cudzoziemca do wykonywania pracy w Polsce. Dotychczasowe rozwiązanie nie uwzględniało sytuacji cudzoziemców nieobjętych obowiązkiem posiadania zezwolenia na pracę i powodowało komplikacje na styku z przepisem art. 25¹ Kodeksu pracy, przewidującym, że trzecia umowa zawierana jest na czas nieokreślony, a także określone trudności dla cudzoziemców, którzy ze względu na umowę na czas określony znajdowali się w gorszej sytuacji, np. jeżeli chodzi o szkolenia u pracodawcy.

Art. 88h określa obowiązki podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, od którego jest wymagane posiadanie zezwolenia na pracę. Jest on obowiązany do przestrzegania kryteriów płacowych, jak też do odpowiedniej komunikacji z cudzoziemcem, co przyczyni się do należytego poinformowania cudzoziemca, zarówno o jego prawach

i obowiązkach jako pracownika/strony umowy, jak też o możliwościach związanych ze statusem wynikającym z posiadanego zezwolenia na pracę.

Przewidywane są także obowiązki informacyjne względem wojewody, w sytuacji gdy cudzoziemiec nie podjął lub przed upływem ważności zezwolenia zakończył wykonywanie pracy. Określone obowiązki nie dotyczą jednak przypadku pełnienia funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji, z uwagi na fakt, iż w stosunku do tych osób nie zachodzi obowiązek zawarcia umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej.

Przepis ust. 4 przewiduje możliwość wdrożenia przez podmiot powierzający wykonanie pracy zaleceń kontrolnych niezwłocznie po kontroli, co doprowadzi do stanu zgodnego z określonymi standardami, a z drugiej strony nie będzie miało negatywnego wpływu na działalność pracodawcy i sytuację pracownika.

Art. 88i określa warunki zachowania ważności zezwolenia w przypadku zmian szeregu czynników dotyczących pracodawcy, cudzoziemca lub wykonywanej pracy. Zasadniczo, jeżeli spełnione pozostają warunki wydania zezwolenia, zachowuje ono ważność, jeżeli dokonane zostanie zgłoszenie zmian przez pracodawcę, co ogranicza do minimum uciążliwość administracyjną tego przepisu.

Przesłanki odmowy wydania i uchylecia zezwolenia są określone w art. 88j i 88k. Należą do nich – oprócz niewypełnienia kryteriów wydania zezwolenia – także niespełnienie obowiązków pracodawcy w czasie wykonywania pracy przez cudzoziemca, karalność pracodawcy lub cudzoziemca za przestępstwa przeciwko dokumentom, za handel ludźmi, karalność pracodawcy za złośliwe lub uporczywe łamanie przepisów prawa pracy oraz za ponowne naruszenie przepisów ustawy w zakresie zatrudnienia cudzoziemców w ciągu dwóch lat od uznania za winnego popełnienia czynu, o którym mowa w art. 120 ust. 1.

W art. 90:

- ust. 1 konkretyzuje zakres rozporządzenia i wprowadza możliwość używania w toku postępowań jednolitych, podstawowych dokumentów,
- ust. 7 nakłada na Prezesa GUS obowiązek publikowania obwieszczeń na temat wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Do tej kwoty odnoszą się przepisy dotyczące kryteriów wydania zezwolenia na pracę dla pracowników delegowanych. Przepis jest co do treści tożsamy z regulacją art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.), jego realizacja nie będzie się więc wiązała z dodatkowymi kosztami,
- ust. 8 wprowadza możliwość opracowania odpowiednich systemów teleinformatycznych, które będą służyły prowadzeniu postępowań w formie elektronicznej w sprawach związanych z zezwoleniami na pracę cudzoziemców. Ze względu na możliwy udział w tych postępowaniach podmiotów zagranicznych rozwiązanie takie, przy założeniu opracowania odpowiednich narzędzi teleinformatycznych, będzie znaczącym ułatwieniem dla podmiotów wnioskujących

o zezwolenie na pracę dla cudzoziemca oraz dla organów prowadzących postępowania.

Z procedurą zatrudnienia cudzoziemców są związane przepisy dotyczące sankcji, określone w art. 120. Oprócz sytuacji powierzenia nielegalnego wykonywania pracy przez pracodawcę i podjęcia takiej pracy nielegalnie przez cudzoziemca przepis wyróżnia szczególnie, kwalifikowane sytuacje popełnienia tych wykroczeń (ust. 3 i 5) – gdy wykonywanie pracy nielegalnie było spowodowane np. wprowadzeniem w błąd czy wyzyskaniem błędu. Sytuacje takie stanowią również przesłankę odmowy udzielania zezwoleń (art. 88j ust. 1 pkt 3). Określono także jako czyn karalny między innymi wystawianie w zamian za korzyść majątkową dokumentów dla pozoru, mających ułatwić innej osobie uzyskanie zezwolenia na pracę lub innego dokumentu/decyzji, w szczególności wize lub zezwolenia na zamieszkanie.

W art. 91 – 99:

Ustala się, że pośrednictwo pracy prowadzone w ramach sieci EURES realizuje licencjonowany pośrednik pracy, pośrednik pracy I lub II stopnia, który pełni funkcję doradcy EURES lub asystenta EURES. Pociąga to za sobą uchylenie pkt 6 w art. 91 oraz wprowadzenie ust. 1a w art. 92. Określa się również wymagania kwalifikacyjne, jakie musi spełnić licencjonowany pośrednik pracy, pośrednik pracy I lub II stopnia, aby mógł pełnić funkcję doradcy EURES, co zostało zaproponowane w art. 92 ust. 5a. Uchylono również art. 99, gdzie do tej pory były ustalone wymagania kwalifikacyjne dla doradcy EURES i asystenta EURES, jako oddzielnych zawodów „kluczowych”.

Nowelizacja umożliwia uzyskanie licencji zawodowej pośrednika pracy, pośrednika pracy I lub II stopnia osobom, które do tej pory były zatrudnione w urzędach pracy i świadczyły usługi EURES. Warunkiem uzyskania odpowiedniej licencji jest wykazanie co najmniej 12- lub 24-miesięcznego zatrudnienia na stanowisku doradcy EURES, asystenta EURES lub świadczenia usług EURES na stanowisku pośrednika pracy, doradcy zawodowego, specjalisty do spraw rozwoju zawodowego lub lidera klubu pracy. Do czasu uzyskania stosownych licencji, osoby spełniające powyższe wymagania mogą prowadzić pośrednictwo pracy w ramach sieci EURES nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy. Proponowane przepisy mają na celu zapewnienie ciągłości prowadzenia przez urzędy pracy pośrednictwa pracy w ramach sieci EURES.

W art. 92 i 94 wykreślono przepis, zgodnie z którym osoba, która nie spełniała warunku wykonywania zadań na stanowisku pośrednika pracy – stażysty lub doradcy zawodowego – stażysty mogła wykonywać czynności na stanowisku pośrednika pracy – stażysty lub doradcy zawodowego – stażysty pod nadzorem pośrednika pracy lub odpowiednio doradcy zawodowego. W świetle ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw przepis ten nie ma już zastosowania, bowiem równocześnie uporządkowano realizację usługi przez stażystę. Wprowadzono także nowe wymaganie dotyczące posiadania wykształcenia wyższego w przypadku ubiegania się o licencję pośrednika pracy I stopnia w celu zapewnienia dopływu do urzędów pracy bardziej wykwalifikowanej kadry, która miałaby kwalifikacje porównywalne z innymi pracownikami realizującymi usługi rynku pracy.

W art. 96 dodano, iż specjalista do spraw rozwoju zawodowego będzie odpowiedzialny także za organizację przygotowania zawodowego dorosłych (konsekwencja nowego art. 53a).

W ust. 1 ujednolicono terminologię dotyczącą stanowisk i analogicznie wprowadzono cztery stopnie awansu zawodowego. W ust. 2a i 3a określono wymagania dla dwóch nowo wprowadzonych stopni. W art. 96 w ust. 2 obniżono próg wymagań kwalifikacyjnych na stanowisku specjalisty do spraw rozwoju zawodowego, dopuszczając możliwość zatrudnienia osoby z wykształceniem wyższym (licencjat) bez tytułu magistra, aby wyraźniej zróżnicować wymagania na stanowisku specjalisty i starszego specjalisty do spraw rozwoju zawodowego. Art. 98 ujednolicono z przepisami art. 92 ust. 2 pkt 2 oraz art. 94 ust. 2 pkt 2.

W art. 92, 94, 96 i 97 uchylono przepisy, które zobowiązywały specjalistów zatrudnionych na kluczowych stanowiskach w urzędach pracy do podnoszenia kwalifikacji, a obowiązek ten przeniesiono do nowo wprowadzonego art. 99a; dodano też zalecenie uczestnictwa w szkoleniach modułowych opartych o programy znajdujące się w bazie danych ministra właściwego do spraw pracy.

Wprowadzony do ustawy w art. 99a wymóg doskonalenia kwalifikacji zawodowych przez pracowników powiatowych urzędów pracy wskazanych w tym artykule, który jest podyktowany troską o zapewnienie wysokiej jakości usług świadczonych klientom przez urzędy pracy. W tej sytuacji konieczne jest także, aby stosowane na użytek kadry szkolenia cechowały się odpowiednio wysokimi walorami merytorycznymi i metodycznymi. Rekomendowane przez ministra właściwego do spraw pracy do użytku zunifikowane programy szkoleń modułowych dla publicznych służb zatrudnienia stanowią swoisty standard działań edukacyjnych, który będzie sprzyjać wyposażaniu ww. pracowników w pożądane i porównywalne kwalifikacje na wysokim poziomie.

W art. 104a – 109a:

W art. 104a wprowadzono zwolnienie z opłacania składek na Fundusz Pracy mające na celu utrzymanie aktywności zawodowej osób w wieku: co najmniej 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, prowadzące do wzrostu wskaźnika zatrudnienia.

Zmiana jest związana z dążeniem do obniżenia kosztów pracy oraz stworzenia mechanizmu zachęty dla pracodawców zatrudniających osoby, które osiągnęły wiek emerytalny, w szczególności w regionach, w których występuje deficyt siły roboczej lub deficyt w poszczególnych zawodach.

Dodatkowo wzmocniono mechanizm zachęty pracodawców do zatrudniania, spośród osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy, o których mowa w art. 49, bezrobotnych powyżej 50 roku życia.

W art. 106 w ust. 1 dodano nowy pkt 6b. Komisja Europejska ogłasza wiele zaproszeń do składania wniosków o dofinansowanie działań (projektów), na które mogą aplikować również polskie publiczne służby zatrudnienia. Projekty te nie są finansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego, ale z innych środków Unii Europejskiej. Podstawą realizacji projektu jest umowa między Wspólnotą Europejską reprezentowaną przez Komisję Europejską a poszczególnymi krajami reprezentowanymi przez publiczne służby zatrudnienia szczebla centralnego, wojewódzkiego lub powiatowego. Projekty wymagają zarówno wkładu własnego, jak i finansowania wstępnego. Po zakończeniu realizacji projektu i rozliczeniu

wydatków kwalifikowanych, Komisja Europejska refunduje prawidłowo poniesione koszty kwalifikowane. W celu ułatwienia polskim publicznym służbom zatrudnienia korzystania z tej formy pomocy Unii Europejskiej, konieczne jest zabezpieczenie w Funduszu Pracy środków na finansowanie wstępne tego typu projektów.

Nowelizacja wprowadza odpowiednie zmiany w przepisach dotyczących Funduszu Pracy w zakresie:

- 1) poszerzenia katalogu przychodów Funduszu Pracy o wpływy pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, przeznaczone na współfinansowanie działań publicznych służb zatrudnienia innych niż projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego (dodanie pkt 6b w art. 106 w ust. 1);
- 2) określenia zakresu działań publicznych służb zatrudnienia oraz rodzaju ponoszonych wydatków w ramach działań współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej innych niż projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego (dodanie art. 106b);
- 3) rozszerzenia katalogu wydatków z Funduszu Pracy o wydatki związane z udziałem publicznych służb zatrudnienia w działaniach współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej innych niż projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego (dodanie pkt 50 w art. 108 w ust. 1).

Dodatkowo zgodnie z propozycją zmiany przepisu art. 106 ust. 4, dysponent Funduszu Pracy uzyskalby uprawnienie do bezpiecznego lokowania środków w ramach tzw. nadwyżki bilansowej Funduszu Pracy, a więc ewentualnej nadwyżki przychodów środków Funduszu Pracy nad jego wydatkami, ujętej w bilansie Funduszu na zakończenie okresu bilansowego objętego planem finansowym Funduszu. Bezpieczne lokaty środków Funduszu mogłyby dotyczyć wyłącznie lokat na rachunkach bankowych w bankach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Uzyskane dochody w postaci odsetek z lokat zapewniałyby realną wartość (uwzględniającą inflację) nadwyżki finansowej i przeznaczone byłyby na ustawowe wydatki Funduszu.

W art. 106a nowelizacja wprowadza możliwość korzystania przez samorzady powiatów z finansowania z Funduszu Pracy działań związanych z udziałem w sieci EURES, określonych w odpowiednich umowach. Do tej pory taką możliwość miał tylko samorząd województwa. Możliwość taka nabiera na znaczeniu w kontekście możliwości udziału powiatów w partnerstwach transgranicznych EURES. Jest to konieczne z uwagi na zatwierdzenie w I kwartale 2008 r. przez Komisję Europejską pierwszego tego typu partnerstwa w polsko-czesko-słowackim regionie przygranicznym oraz plany utworzenia kolejnych takich partnerstw w przyszłości.

W 2008 r. jest planowane utworzenie w Polsce pierwszych tego typu partnerstw w regionach przygranicznych z krajami UE.

W art. 108 :

- w ust. 1 uchylono pkt 8 w związku ze zniesieniem dodatków szkoleniowych i odpowiednio zmieniono pkt 17, aby uwzględnić wszystkie stypendia wypłacane z Funduszu Pracy,

– w ust. 1 w pkt 17a wprowadzono finansowanie kosztów przygotowania zawodowego dorosłych – jako konsekwencję zmian w art. 53l,

– w ust. 1 w pkt 21a wprowadzono finansowanie kosztów umów zawartych z agencją zatrudnienia – jako konsekwencję zmian wprowadzanych art. 61a¹,

– w ust. 1 w pkt 30 rozszerza się dotychczasowe możliwości wydatkowania środków Funduszu Pracy i wprowadza nową możliwość finansowania wyposażenia dla prowadzenia pośrednictwa pracy. Celem zmiany jest stworzenie większych możliwości doskonalenia tej podstawowej usługi. Zmiana jest podyktowana sygnalizowaną coraz częściej przez urzędy pracy potrzebą unowocześnienia wyposażenia, niezbędnego do prowadzenia pośrednictwa pracy. Dostępne na rynku i zmieniające się wraz z rozwojem technologii wyposażenie trudno jest zakwalifikować do którejkolwiek z dotychczasowych kategorii kosztów, wskazywanych przez obowiązujące przepisy. Nowy przepis będzie stwarzał możliwość zapewnienia przez urzędy pracy pośrednictwa pracy na poziomie zbliżonym do działań innych podmiotów funkcjonujących na rynku,

– w ust. 1 w pkt 30a i 30b wprowadzono tytuły wydatków Funduszu Pracy na finansowanie:

- 1) centrów aktywizacji zawodowej (pkt 30a) – jako konsekwencja zmian w art. 9b ust. 1,
- 2) lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych (pkt 30b) – jako konsekwencja zmian w art. 9b ust. 2,

– w ust. 1 dodaje się pkt 31a, który umożliwi wydatkowanie środków z Funduszu Pracy na opracowywanie, wydawanie lub rozpowszechnianie informacji o zadaniach i działaniach publicznych służb zatrudnienia realizowanych w ramach sieci EURES lub wynikających z reprezentacji wobec publicznych służb zatrudnienia innych państw. Dodanie takiego tytułu do wydatkowania środków z Funduszu Pracy jest konsekwencją połączenia pośrednictwa pracy z usługami EURES. Usługi EURES składały się z międzynarodowego pośrednictwa pracy oraz innych usług dla klientów publicznych służb zatrudnienia związanych z mobilnością na unijnym rynku pracy. Przy wcieleniu części dotychczasowych usług EURES do pośrednictwa pracy, działania informacyjne o EURES mogłyby być finansowane tylko w części pośrednictwa pracy. Proponowany przepis umożliwi finansowanie informowania społeczeństwa o całym spektrum działań i usług na ich rzecz, prowadzonych w ramach sieci EURES przez publiczne służby zatrudnienia. Pkt 31a daje również możliwość finansowania działań informacyjnych wynikających ze współpracy międzynarodowej między publicznymi służbami zatrudnienia innych państw. Dzięki przepływowi informacji będzie można zapoznać się z przykładami dobrych rozwiązań problemów, jakie pojawiają się na rynku pracy w innych krajach oraz z różnymi wytycznymi Komisji Europejskiej w zakresie działalności publicznych służb zatrudnienia państw członkowskich Unii Europejskiej,

– ust. 1a projektu umożliwia w 2009 roku finansowanie staży podyplomowych oraz specjalizacji lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych ze środków

Funduszu Pracy w wysokości 567 583 tys. zł, w związku z sytuacją finansową Funduszu Pracy, która umożliwia przeznaczenie środków na zwiększenie aktywizacji i dalszy rozwój kształcenia podyplomowego kadr medycznych. Działanie to jest również kolejną próbą ograniczenia emigracji zarobkowej lekarzy, pielęgniarek i położnych, którzy jako jedną z zasadniczych przyczyn tego zjawiska podają trudności w rozpoczęciu specjalizacji.

W art. 109a w ust. 2 nowelizacja wprowadza modyfikację polegającą na wskazaniu, iż przeciętna liczba zatrudnionych w urzędzie będzie liczona według stanu na dzień 1 stycznia w pierwszym roku finansowania szkoleń. Zwykle przeciętna liczba zatrudnionych w urzędzie w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy ulega rokrocznie zmianom. Przyjęcie stanu z początku okresu finansowania daje podstawę dla zaplanowania środków na wyznaczony okres oraz ich przeznaczenie zgodnie z celem. W innej sytuacji, przy możliwym, znacznym spadku zatrudnienia w drugim, czy trzecim roku finansowania zachodziłaby obawa o możliwość przekroczenia wyznaczonego limitu.

W rozdziale 19 w art. 111 – 115 uprawnienia nadzorcze wojewody zostały doprecyzowane przez:

- uszczegółowienie sposobu sprawowania nadzoru i kontroli (art. 111),
- wprowadzenie możliwości nałożenia przez wojewodę jednostce samorządu terytorialnego opracowania kompleksowego programu naprawczego (art. 114 ust. 1).

Projekt określa tryb postępowania przez wojewodę i jednostkę kontrolowaną w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w czasie wykonywania czynności nadzorczych lub kontrolnych.

W art. 119 wprowadzono zmiany dotyczące uchylenia sankcji wynikających z braku powiadamiania urzędu pracy przez pracodawcę o zatrudnieniu lub powierzeniu wykonywania innej pracy zarobkowej bezrobotnemu, które są konsekwencją proponowanych zmian w art. 36 ust. 6 i 7, znoszących nałożone na pracodawcę obowiązki uzyskiwania od kandydatów do pracy oświadczeń o pozostawaniu w rejestrach urzędów pracy oraz powiadamiania urzędu pracy o zatrudnieniu bezrobotnego.

W art. 120 dokonuje się zróżnicowania wysokości sankcji z tytułu wykroczeń przeciw regułom legalnego zatrudnienia cudzoziemców w zależności od powtarzalności tego czynu, co przyczyni się do ograniczania zjawiska patologii w obszarze powierzania cudzoziemcom wykonywania pracy. Wprowadzono także sankcje wobec osób skłaniających do pracy lub nielegalnego zatrudnienia przez wprowadzenie cudzoziemców albo pracodawców w błąd co do ich statusu i uprawnień. W celu ograniczenia możliwego zjawiska wystawiania dla pozorów dokumentów związanych z uprawnieniem do wykonywania pracy, pomagających w uzyskaniu w Polsce statusu pobytowego, działalność taką określono również jako wykroczenie, podlegające karze.

W art. 121 w ust. 3 dokonano zmiany polegającej na dostosowaniu kryteriów dyskryminacyjnych do zmian dotyczących art. 36 ust. 4 pkt 3 ustawy. Natomiast uchylenie ust. 4 i 5 jest konsekwencją zmian dotyczących agencji zatrudnienia polegających na rezygnacji z certyfikatu wstępnego, zniesieniu obowiązku zwrotu certyfikatu przez agencję zatrudnienia po wykreśleniu jej z rejestru agencji zatrudnienia oraz rezygnacji z sankcji za niezawiadomienie marszałka województwa o rozpoczęciu świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług z zakresu agencji zatrudnienia przez przedsiębiorców zagranicznych. Jednocześnie w celu zwiększenia zakresu ochrony osób korzystających z usług agencji zatrudnienia proponuje się wprowadzenie kary grzywny dla podmiotu prowadzącego agencję zatrudnienia, niewywiązującego się z obowiązku zawierania umowy z osobą kierowaną do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

Ponadto w związku z wprowadzeniem nowych instrumentów, takich jak m.in. przygotowanie zawodowe dorosłych zamiast przygotowania zawodowego w miejscu pracy, zastąpienie dodatku szkoleniowego stypendium, wprowadzono zmiany porządkowe dostosowujące przepisy ustawy do nowych regulacji.

II. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.) zaproponowano, aby w przypadku pracowników w wieku powyżej 50 lat pierwsze 14 dni niezdolności do pracy wskutek choroby w roku opłacał pracodawca w formie wynagrodzenia. Pracownikom od 15 dnia niezdolności do pracy będzie przysługiwał zasiłek chorobowy finansowany z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Obecnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku ubezpieczonych pracowników pierwsze 33 dni niezdolności do pracy wskutek choroby w roku opłaca pracodawca w formie wynagrodzenia (oprócz wypadków przy pracy i chorób zawodowych). Za czas niezdolności do pracy od 34 dnia pracownikowi przysługuje zasiłek chorobowy finansowany z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wprowadzana zmiana przyczyni się do obniżenia kosztów zatrudniania pracowników po 50 r. życia, poprawiając ich sytuację na rynku pracy.

III. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304) zaproponowano zmiany mające na celu jej dostosowanie do zmian proponowanych w nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w części dotyczącej wprowadzenia nowej formy aktywizacji, jaką jest przygotowanie zawodowe dorosłych. Zakłada się, że przygotowanie zawodowe dorosłych będzie realizowane w dużej mierze w zawodach rzemieślniczych i będzie finalizowane otrzymaniem świadectw potwierdzających uzyskiwane kwalifikacje zawodowe. Dotychczasowe rozwiązania w zakresie dokumentowania kwalifikacji rzemieślnika nie uwzględniają sposobów dokumentowania kwalifikacji uzyskiwanych w wyniku uczestnictwa bezrobotnych w przygotowaniu zawodowym dorosłych ani sposobów ich potwierdzania, o których mowa w nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Z tego powodu w ustawie o rzemiośle wprowadzono do dokumentów potwierdzających kwalifikacje rzemieślników, także dokumenty uzyskiwane w ramach przygotowania zawodowego dorosłych. Uwzględniono również możliwość przystępowania uczestników tej formy aktywizacji zawodowej do egzaminów sprawdzających wybrane kwalifikacje zawodowe w zakresie zawodów rzemieślniczych. Izbowi rzemieślniczemu przyznano z kolei uprawnienie do potwierdzania wyników egzaminów sprawdzających zaświadczeniami o posiadaniu kwalifikacji zawodowych w zakresie zawodów rzemieślniczych.

IV. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.) dokonano zmian mających na celu dostosowanie tej ustawy do zmian proponowanych w projekcie, jak np. wprowadzenie przygotowania zawodowego dorosłych oraz dodatkowo zwolnienie od podatku pewnych świadczeń wypłacanych przez urzędy pracy bezrobotnym.

Proponuje się zwolnienie z podatku otrzymanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wartości nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych oraz wartości świadczeń rzeczowych, z tytułu:

- a) studiów podyplomowych,
- b) szkoleń i przygotowania zawodowego dorosłych,
- c) egzaminów lub licencji,
- d) badań lekarskich lub psychologicznych,
- e) ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków.

V. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) projekt wprowadza zmiany w art. 70b polegające na zmianie źródeł dofinansowania kosztów kształcenia młodocianych pracowników ze środków budżetu państwa na środki Funduszu Pracy. Tym sposobem z Funduszu Pracy, a więc ze składek pracodawców, a nie z budżetu państwa wspierani będą pracodawcy, którzy w sposób skuteczny i efektywny prowadzą kształcenie młodocianych pracowników (albowiem warunkiem dofinansowania jest m.in. uzyskanie przez młodocianego pracownika po zakończeniu kształcenia, pozytywnego wyniku zewnętrznego egzaminu zawodowego).

VI. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 857) oraz w ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602, z późn. zm.) przewiduje się czasowe finansowanie w roku 2009 kosztów związanych z kształceniem lekarzy i lekarzy dentyistów oraz pielęgniarek i położnych, na co pozwala sytuacja finansowa Funduszu Pracy. Zmiana ta pozwoli w 2009 r. na aktywizację i dalszy rozwój kształcenia podyplomowego zmierzającego do uzyskania wysokospecjalistycznej kadry medycznej na potrzeby systemu ochrony zdrowia, w tym z tytułu staży podyplomowych we wszystkich zawodach w liczbie 7 259 osób oraz rezydentur w liczbie 10 641 osób. Działanie to jest także kolejną próbą ograniczenia emigracji zarobkowej lekarzy, pielęgniarek i położnych, którzy jako jedną z zasadniczych przyczyn emigracji podają trudności w rozpoczęciu specjalizacji.

Kwota 567 583 tys. zł zostanie przeznaczona na finansowanie staży podyplomowych i szkoleń specjalizacyjnych lekarzy i lekarzy dentyistów oraz staży podyplomowych i specjalizacji pielęgniarek i położnych.

VII. Zmiany w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.) dotyczą zwolnienia powiatowych urzędów pracy od obowiązku odprowadzania składki na ubezpieczenia społeczne od świadczeń integracyjnych wypłacanych przez centra integracji społecznej. Ponieważ świadczenia integracyjne są wypłacane uczestnikom zajęć w centrach integracji społecznej przez te centra – brak jest podstaw, aby obowiązek odprowadzania składek był przerzucony na powiatowe urzędy pracy, których zadaniem jest jedynie refundacja z Funduszu Pracy już wypłaconych przez centra integracji społecznej świadczeń wraz z odprowadzanymi składkami na

ubezpieczenia społeczne. Proponuje się, aby to centrum integracji społecznej było organem odpowiedzialnym za odprowadzenie składek na ubezpieczenia społeczne w stosunku do osób pobierających świadczenie integracyjne.

VIII. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.) zaproponowano zmiany mające na celu dostosowanie tej ustawy do zmian proponowanych w nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. W związku z tym, iż z procedury udzielenia zezwolenia na pracę cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostaje wyeliminowane „przyrzeczenie”, które stanowiło podstawę ubiegania się o wizę lub decyzję pobytową, zmiany ustawy dotyczą brzmienia tych przepisów, które regulują zasady pobytu cudzoziemca w Polsce w oparciu o „przyrzeczenie”.

Treść projektu ustawy odnosi się do obowiązującego kształtu ustawy o cudzoziemcach. W związku z przyjęciem przez Sejm RP ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (druk Sejmu RP nr 778) na etapie prac parlamentarnych nad ustawą konieczne będzie dokonanie modyfikacji przepisów powiązanych z przepisami ustawy o cudzoziemcach.

IX. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. Nr 122, poz. 1143, z późn. zm.) wprowadzono zmianę polegającą na wskazaniu centrum integracji społecznej jako płatnika składek na ubezpieczenia społeczne od wypłacanych uczestnikom zajęć świadczeń integracyjnych.

W aktualnym stanie prawnym Fundusz Pracy ponosi już koszty składek na ubezpieczenia społeczne od wypłacanych świadczeń integracyjnych. Zmiana polega jedynie na dostosowaniu przepisów do zmiany płatnika tych składek, a nie na zmianie sposobu ich finansowania.

Intencją wprowadzonej zmiany jest bowiem zwolnienie powiatowych urzędów pracy od obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne od świadczeń integracyjnych wypłacanych przez centra integracji społecznej. Ponieważ świadczenia integracyjne są wypłacane uczestnikom zajęć w centrach integracji społecznej przez te centra – brak jest podstaw, aby obowiązek odprowadzania składek był przerzucony na powiatowe urzędy pracy, których zadaniem jest jedynie refundacja z Funduszu Pracy już wypłaconych przez centra integracji społecznej świadczeń wraz z odprowadzanymi składkami na ubezpieczenia społeczne.

X. W ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnianiu pracowników tymczasowych (Dz. U. Nr 166, poz. 1608, z późn. zm.) wprowadzono definicję pracodawcy użytkownika. Usunięcie definicji pracodawcy użytkownika z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i przeniesienie jej do ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych pozwoli na umiejscowienie przepisów dotyczących pracy tymczasowej w jednym akcie prawnym.

XI. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 115 poz. 728) wprowadzono zmianę mającą na celu uporządkowanie zasad współpracy i wymiany informacji między jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej a publicznymi służbami zatrudnienia (w tym wchodzącymi w ich skład powiatowymi urzędami pracy). Udzielanie pomocy oferowanej przez te jednostki organizacyjne jest związane z pozyskiwaniem różnych

informacji o osobach korzystających z pomocy, w tym informacji znajdujących się w rejestrach prowadzonych przez publiczne służby zatrudnienia. Informacje dotyczące osoby zarejestrowanej w powiatowym urzędzie pracy i jej aktywności, a także informacje o pomocy udzielanej przez urząd pracy są niezbędne do prawidłowej realizacji zadań wynikających z ustawy o pomocy społecznej.

Na podstawie dotychczasowych regulacji wymiana informacji w ww. zakresie między tymi instytucjami publicznymi była dokonywana z udziałem osoby korzystającej z pomocy, która była obowiązana do okazywania w jednej instytucji dokumentów wystawianych przez drugą z nich.

W związku z tym, że w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy są wprowadzane uregulowania, które ukierunkowują powiatowe urzędy pracy na stosowanie dokumentów elektronicznych jako podstawowej formy dokumentacji, zamiast dotychczas powszechnego posługiwania się w działalności urzędu dokumentacją papierową – pojawia się możliwość wykorzystania tych zmian w celu usprawnienia przepływu informacji o osobach korzystających z pomocy w obu rodzajach tych instytucji publicznych, bez konieczności angażowania do tego celu osoby korzystającej z pomocy. Ponadto ukierunkowanie na wykorzystywanie systemów teleinformatycznych do wymiany informacji między tymi instytucjami powinno usprawnić ich pracę i ułatwić udzielanie pomocy, a w dłuższej perspektywie prowadzić także do obniżenia kosztów funkcjonowania tych instytucji, ponoszonych ze środków publicznych.

Uregulowano również, w związku ze zmianami w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, kwestię kontraktu socjalnego z bezrobotnym korzystającym ze świadczeń pomocy społecznej, realizowanego w porozumieniu z powiatowym urzędem pracy. Wprowadzono przepis umożliwiający objęcie ubezpieczeniem zdrowotnym osoby realizujące kontrakt socjalny, które z chwilą podjęcia uczestnictwa w kontrakcie socjalnym tracą status bezrobotnego. Rozwiązania te są komplementarne wobec przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczących współpracy służb zatrudnienia i pomocy społecznej.

XII. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252) oraz w ustawie z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.) zaproponowano zmiany polegające na finansowaniu świadczeń przedemerytalnych, zasiłków przedemerytalnych oraz kosztów ich obsługi wraz z kosztami zasiłków pogrzebowych ze środków Funduszu Pracy. Obecnie świadczenia przedemerytalne i zasiłki pogrzebowe oraz koszty ich obsługi finansowane są ze środków budżetu państwa. Po wprowadzeniu tej zmiany Fundusz Pracy będzie finansował nie tylko programy aktywizacji zawodowej osób powyżej 50 roku życia, ale także koszty osłony socjalnej, w tych przypadkach gdy aktywizacja zawodowa nie przyniesie rezultatu. Zachowana jednocześnie zostaje zasada refinansowania przez PKP SA 10 % kosztów świadczeń przedemerytalnych przyznanych osobom zwalnianym z PKP w okresie 18 maja 2000 r. – 1 stycznia 2001 r. z tym, że refinansowanie będzie przysługiwało Funduszowi Pracy, a nie Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych.

XIII. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027) dokonano zmian mających na celu dostosowanie tej ustawy do wprowadzenia przygotowania zawodowego dorosłych. Dokonano zatem zmian brzmienia tych przepisów, w których zamiast przygotowania

zawodowego w miejscu pracy będzie występować przygotowanie zawodowe dorosłych. Uregulowano również kwestię ubezpieczenia zdrowotnego osób realizujących kontrakty socjalne, które po pozbawieniu statusu bezrobotnego będą podlegać ubezpieczeniu zdrowotnemu z racji uczestnictwa w kontrakcie socjalnym.

XIV. Zmiana zaproponowana w ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121) dotyczy czasowego zwolnienia (przez okres 12 miesięcy) pracodawców zatrudniających bezrobotnych w wieku 50+ z obowiązku odprowadzania za nich składek na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz zniesienia obowiązku odprowadzania składek na ten Fundusz wobec wszystkich osób, które ukończą 60 lat (mężczyźni) i 55 lat (kobiety).

Powyższe rozwiązanie dostosowuje także tę ustawę do zmian proponowanych w projekcie, albowiem zgodnie z postanowieniami art. 46 ust. 4 pkt 6b ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.) opłacenie wynikającej z deklaracji rozliczeniowej należnej kwoty składek, zarówno na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP), jak i Fundusz Pracy następuje łączną wpłatą na wyznaczony dla tych płatności rachunek bankowy ZUS.

Szacuje się, że ww. zmiany w ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy spowodują zmniejszenie przychodów FGŚP o ok. 33 mln zł w 2009 r.

Ze względu na dobrą kondycję finansową FGŚP, szacowane zmniejszenie przychodów FGŚP nie będzie miało wpływu na możliwość realizacji zadań i funkcjonowanie Funduszu w 2009 r.

XV. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.) wprowadzenia zwolnienia z opłaty skarbowej od dokonania przez marszałka województwa czynności urzędowej polegającej na dokonaniu wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, w celu wprowadzenia jednorodnej opłaty ponoszonej przez przedsiębiorców, a co za tym idzie likwidacji jednej z barier, jaką jest koszt podejmowania działalności gospodarczej.

XVI. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589) proponuje się:

- 1) rozszerzenie współpracy Państwowej Inspekcji Pracy z publicznymi służbami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 2) umożliwienie marszałkom województw (wojewódzkim urządům pracy) i starostom powiatów (powiatowym urządům pracy) składania wniosków do Państwowej Inspekcji Pracy o przeprowadzenie kontroli podmiotów;
- 3) uzyskanie protokołów wszelkich kontroli prowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy, zgodnie z potrzebami urzędów pracy (obecnie urzędům pracy są przekazywane protokoły kontroli jedynie z zakresu legalności zatrudnienia i działalności agencji pośrednictwa pracy).

Rozszerzenie współpracy Państwowej Inspekcji Pracy z publicznymi służbami zatrudnienia oraz możliwość pozyskiwania protokołów kontroli umożliwi służbom zatrudnienia nabycie szerszej wiedzy o pracodawcach współpracujących z urządami pracy i przyczyni się – w konsekwencji – do podniesienia jakości prowadzonego pośrednictwa pracy.

XVII. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. Nr 192, poz. 1378 oraz z 2008 r. Nr 134, poz. 850) wprowadzono zmiany mające na celu ułatwienie współpracy i wymiany informacji między powiatowymi urzędami pracy realizującymi zadania starosty w zakresie polityki rynku pracy a organami właściwymi dla dłużnika alimentacyjnego oraz ułatwienie aktywizacji zawodowej i uzyskiwania dochodów przez osoby będące dłużnikami alimentacyjnymi.

Uproszczono przepisy dotyczące przekazywania informacji o potrzebie aktywizacji zawodowej dłużnika, wyłączając starostę i wskazując jako odbiorcę informacji powiatowy urząd pracy, który jest, zgodnie z ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, organizatorem działań szczegółowych w zakresie aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych i poszukujących pracy.

Wyeliminowano także konieczność występowania organu właściwego dłużnika alimentacyjnego z wnioskiem o skierowanie takiej osoby do udziału w szczególnych formach pomocy określonej w ustawie, mając na względzie fakt, że urząd pracy jest obowiązany do stosowania pełnego zestawu działań pomocowych w celu doprowadzenia do podjęcia pracy, a jednocześnie jest odpowiedzialny za udzielanie pomocy z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb i możliwości osoby zarejestrowanej.

Doprecyzowano również katalog sytuacji, w których dłużnikowi alimentacyjnemu, poza sankcjami związanymi np. z okresową utratą statusu bezrobotnego, grozi sankcja w postaci zatrzymania prawa jazdy. Sytuacje takie są związane z odmową udziału w formach aktywizacji (np. szkolenie czy staż), które nie tylko dają nowe możliwości, ale są związane ze środkami finansowymi wypłacanymi jej uczestnikom w czasie aktywizacji.

W związku z ww. zmianami zmodyfikowano odpowiednio przepisy dotyczące informowania organu właściwego dłużnika alimentacyjnego o sytuacjach skutkujących koniecznością zastosowania sankcji.

Wprowadzono również przepis, zgodnie z którym organ właściwy dłużnika alimentacyjnego przekazuje powiatowemu urzędowi pracy informacje o utracie statusu dłużnika alimentacyjnego lub ustaniu potrzeby aktywizacji zawodowej dłużnika alimentacyjnego.

Informacja o podleganiu projektu notyfikacji.

Projekt ustawy nie zawiera norm podlegających notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Przepisy ustawy będą dotyczyć:

- 1) ministra właściwego do spraw pracy oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji,
- 2) wojewodów,
- 3) pracodawców,
- 4) bezrobotnych, poszukujących pracy i innych osób zainteresowanych pomocą oferowaną przez urzędy pracy,
- 5) cudzoziemców podejmujących zatrudnienie w Polsce,
- 6) samorządów wojewódzkich (wojewódzkich urzędów pracy),
- 7) samorządów powiatowych (powiatowych urzędów pracy),
- 8) samorządów gminnych,
- 9) instytucji rynku pracy: agencji zatrudnienia, instytucji szkoleniowych,
- 10) ośrodków pomocy społecznej i centrów integracji społecznej.

2. Przeprowadzone konsultacje

Projekt ustawy został przedłożony do konsultacji:

- 1) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 2) Forum Związków Zawodowych, Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Business Center Club, Konfederacji Pracodawców Polskich, Krajowej Izbie Gospodarczej, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Związkowi Rzemiosła Polskiego,
- 3) Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych,
- 4) Związkowi Powiatów Polskich,
- 5) Naczelnej Radzie Zatrudnienia.

Projekt był przedmiotem opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia, która w dniu 23 lipca 2008 r. przedyskutowała główne idee i niektóre szczegółowe rozwiązania zawarte w projekcie. Dodatkowo członkowie NRZ, tj. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Konfederacja Pracodawców Polskich, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” oraz Łódzka Wojewódzka Rada Zatrudnienia przedstawili stanowisko do projektu ustawy. Uwagi te pokrywają się z uwagami zgłoszonymi bezpośrednio przez te podmioty w trakcie konsultacji. Rozszerzony nieco charakter w stosunku do uwag przekazanych bezpośrednio miały uwagi NSZZ „Solidarność”. W uwagach wskazano szerszą argumentację do zgłoszonych uwag oraz dodatkowo wskazano postulowany sposób doprecyzowania art. 2 ust. 1 pkt 16, pkt 21b i pkt 36a przekazanego do konsultacji projektu ustawy. Łódzka Wojewódzka Rada Zatrudnienia zwróciła uwagę na potrzebę lepszego uregulowania funkcjonowania OHP, doprecyzowania przepisów o Centrach Aktywizacji Zawodowej. Wyrażono również wątpliwości co do słuszności takich rozwiązań, jak np. zwolnienie pracodawców z obowiązku informowania o zatrudnieniu osoby bezrobotnej oraz wolnych miejscach pracy, pominięcie udokumentowania przez zainteresowanego celowości finansowania studiów podyplomowych, ujednoczenie wysokości zasiłku bez uwzględniania stażu pracy oraz zaproponowano inne uregulowanie w art. 61e.

Forum Związków Zawodowych pozytywnie zaopiniowało projekt, w szczególności zaproponowane zmiany mające na celu wyeliminowanie z rejestru bezrobotnych osób, które są „non stop niezdolne do pracy”, jak też wzmocnienie roli partnerów społecznych w kształtowaniu polityki regionalnej dotyczącej rynku pracy.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych wskazało, iż projektowane zmiany idą w dobrym kierunku. W szczególności pozytywnie oceniono położenie nacisku na aktywizację zawodową bezrobotnych, wsparcie osób 50+, wprowadzenie wyższych zachęt finansowych do udziału w działaniach aktywizacyjnych (podwyższenie kwot stypendium za uczestnictwo w stażach, szkoleniach) oraz wprowadzenie nowego instrumentu, jakim jest przygotowanie zawodowe dorosłych. Jednocześnie zwrócono uwagę na pewne kwestie budzące wątpliwości, takie jak np. definicja specyficznych elementów wspierających zatrudnienie. OPZZ negatywnie oceniło zaostrzenie kar za odmowę przyjęcia odpowiedniej pracy lub innej pomocy określonej w ustawie, uchylenie art. 22 ust. 4 pkt 4 dotyczącego kompetencji Naczelnej Rady Zatrudnienia, wykreślenie obowiązku powiadamiania przez pracodawców urzędów pracy o wolnych miejscach pracy, czy też propozycje doprecyzowania odprowadzania składki na Fundusz Pracy od umów zlecenia. Zaproponowano również inne określenie okresów pobierania zasiłku. Część ze zgłoszonych uwag została zaakceptowana. Jednocześnie nie przyjęto uwag dotyczących zaostrzenia kar za odmowę udziału w aktywizacji, innej propozycji określenia okresów pobierania zasiłku, likwidacji obowiązku powiadamiania o wolnych miejscach pracy.

Jednocześnie OPZZ zdecydowanie negatywnie oceniło zmiany dotyczące przeniesienia finansowania do Funduszu Pracy kosztów świadczeń przedemerytalnych oraz finansowania staży i specjalizacji lekarzy, dentystów, pielęgniarek i położnych oraz propozycję skrócenia z 33 do 14 dni okresu wypłaty przez pracodawcę wynagrodzeń pracownikom powyżej 50. roku życia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby.

Komisja Krajowa Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” zgłosiła uwagi mające na celu doprecyzowanie propozycji zmian polegające m.in. na zmianie definicji legalnej pracy (zm. 2 w art. 2 ust. 1 pkt 16) oraz doprecyzowaniu pojęć: podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca (zm. 2 w art. 2 ust. 1 pkt 21b); specyficznych elementów wspierających zatrudnienie (zm. 2 w art. 2 ust. 1 pkt 36a). Jednocześnie negatywnie oceniła rozwiązania dotyczące likwidacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia, uchylenia rozdziału 13 ustawy i zastąpienia go rozdziałem 13a, wykluczenia związków zawodowych z procesu konsultacji związanego z wydatkowaniem środków z funduszu szkoleniowego. Ponadto nie wyraziła zgody na podwyższenie progów stóp bezrobocia uprawniających bezrobotnego do określonego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a także na likwidację 18-miesięcznego okresu pobierania zasiłku, zniesienie obowiązku pracodawców informowania urzędu pracy o wolnych miejscach zatrudnienia, propozycje zaostrzające represje względem osób bezrobotnych w zmianach 11 (art. 20), 13 (art. 33) oraz 49 (art. 73).

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” pozytywnie oceniła większość proponowanych zmian, w tym podniesienie gratyfikacji za podejmowanie aktywności edukacyjnej, wprowadzenie degradacji wysokości zasiłku dla bezrobotnych (z zastrzeżeniem, iż w opinii PKPP stopniowe obniżenie zasiłku powinno następować co miesiąc), wprowadzenie przygotowania zawodowego dorosłych (z dodatkowym postulatem

wprowadzenia możliwości uznawania i potwierdzania egzaminami kwalifikacyjnymi uczenia się praktycznego, incydentalnego i pozaformalnego), zwolnienie pracodawcy zatrudniającego osoby w wieku 50+ od obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, rozszerzenie możliwości finansowania dojazdów, wprowadzenie możliwości zlecenia agencji zatrudnienia usługi polegającej na doprowadzeniu bezrobotnego do zatrudnienia. Pozytywnie oceniono również szereg zmian o charakterze administracyjnym, usprawniających procedurę zatrudniania obcokrajowców. Konfederacja zgłosiła też postulat podwyższenia wysokości zachęt dla pracodawców do zatrudniania bezrobotnych, rozszerzenia zakresu sankcji w przypadku naruszenia przez agencje zatrudnienia warunków prowadzenia działalności, podwyższenia wysokości refundacji z Funduszu Pracy kosztów szkolenia pracowników lub pracodawcy oraz uwzględnienia szkół publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkoły publicznej przy zawieraniu umów szkoleniowych.

PKPP „Lewiatan” wyraziła sprzeciw wobec propozycji finansowania z Funduszu Pracy kosztów świadczeń przedemerytalnych oraz finansowania staży i specjalizacji lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych.

Pozytywnie oceniono natomiast podjęcie w projekcie dyskusji w sprawie skrócenia okresu wypłaty przez pracodawcę wynagrodzeń pracownikom za czas niezdolności do pracy wskutek choroby. Zawarto jednak postulat, aby skrócenie z 33 do 14 dni okresu wypłaty przez pracodawcę wynagrodzeń pracownikom za czas niezdolności do pracy wskutek choroby dotyczyło nie tylko pracowników powyżej 50 roku życia, ale wszystkich pracowników. Zwrócono uwagę na problem niekonstytucyjności różnicowania sytuacji z uwagi na wiek pracowników.

Krajowa Izba Gospodarcza przekazany projekt uznała za odpowiadający potrzebie zmiany filozofii podejścia do problematyki aktywizacji zawodowej nie tylko bezrobotnych, ale również osób nieaktywnych zawodowo z powodu przejścia na emeryturę. Pozytywnie oceniła takie zmiany, jak zaostrzenie warunków uzyskania i utrzymania statusu bezrobotnego, zwiększenie motywacji do uczestnictwa w działaniach aktywizujących, wsparcie dla zatrudniania osób 50+, zwiększenie nacisku na podnoszenie kwalifikacji zawodowych u bezrobotnych, zniesienie obowiązku informowania przez pracodawcę urzędu pracy o wolnych miejscach zatrudnienia.

Prezes Związku Rzemiosła Polskiego (ZRP) pozytywnie zaopiniował projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Stwierdził, że przygotowany projekt zmian po uwzględnieniu przedstawionych przez ZRP uwag i poprawek będzie „znakomitym aktem prawnym wychodzącym naprzeciw nie tylko problemom osób bezrobotnych, ale i pracodawców”. ZRP popiera koncepcję różnicowania wysokości wypłacanego zasiłku dla bezrobotnych. Proponuje jednak obniżenie okresu wypłacania zasiłków do 6 miesięcy.

Niemniej jednak ZRP widzi potrzebę:

- 1) rozszerzenia kręgu podmiotów prowadzących szkolenia zawodowe w części teoretycznej o pracodawców, którzy dysponują wymaganymi kwalifikacjami zawodowymi i pedagogicznymi,
- 2) zmiany finansowania kosztów przygotowania zawodowego dorosłych, polegającej na wypłacaniu należności pracodawców w formie ryczałtu odpowiadającego połowie najniższego wynagrodzenia w skali miesięcznej,

- 3) podwyższenia poziomu refundacji kosztów szkolenia wszystkich pracowników lub pracodawcy ze środków Funduszu Pracy,
- 4) koordynacji przez starostę – przez urzędy pracy – współpracy wszystkich partnerów biorących udział w procesie przygotowania zawodowego dorosłych,
- 5) rozszerzenia zakresu możliwych sankcji dla agencji zatrudnienia,
- 6) wydłużenia okresu refundacji kosztów przejazdu,
- 7) rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do skorzystania z instrumentu przewidzianego w art. 53a na wszystkie grupy wymienione w art. 43 pkt 1 – 8.

ZRP proponuje wprowadzenie zmian w ustawie o rzemiośle i o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Konfederacja Pracodawców Polskich zdecydowanie negatywnie oceniła zmiany dotyczące przeniesienia finansowania do Funduszu Pracy kosztów świadczeń przedemerytalnych oraz finansowania staży i specjalizacji lekarzy, lekarzy dentyistów, pielęgniarek i położnych. Pozytywnie oceniono propozycję skrócenia z 33 do 14 dni okresu wypłaty przez pracodawcę wynagrodzeń pracownikom powyżej 50 roku życia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby.

Projekt został również przekazany do konsultacji Business Center Club, Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych oraz Związkowi Powiatów Polskich, które jednak nie wypowiedziały się co do przedłożonego projektu.

Projekt został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania projektem w trybie tej ustawy.

3. Analiza wpływu aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionalny

Wpływ na rynek pracy

Proponowane zmiany powinny, zgodnie z założeniami, wywrzeć korzystny wpływ na rynek pracy przez:

- ułatwienie dostępu do urzędów pracy osobom zainteresowanym pomocą wynikającą z ustawy, w tym dla powracających z emigracji,
- ułatwienie pracodawcom dostępu do usług oferowanych przez urzędy pracy przez zwiększenie możliwości kontaktu z właściwymi terytorialnie urzędami pracy,
- intensyfikację i indywidualizowanie zakresu i form pomocy udzielanej przez urzędy pracy,
- zwiększenie uczestnictwa dorosłych w kształceniu ustawicznym odpowiadającym potrzebom pracodawców,

- ułatwienia w dostępie cudzoziemców do rynku pracy,
- zdyscyplinowanie osób bezrobotnych, zwłaszcza świadczeniobiorców; regulacje dyscyplinujące umożliwią także zwiększenie odpowiedzialności osób korzystających z pomocy organu zatrudnienia i pełniejsze zaangażowanie w podejmowaną aktywizację,
- wzmocnienie środków motywujących do przestrzegania przepisów ustawy, co zwiększy zainteresowanie pracodawców zatrudnieniem zgodnie z obowiązującymi przepisami, a potencjalnych pracowników zachęci do podejmowania legalnej pracy.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane zmiany nie powinny wpływać negatywnie na segmenty rynku i zakłócać w jakikolwiek sposób mechanizmów konkurencji. Przedmiot regulacji nie stanowią bowiem kwestie gospodarcze, konkurencji, monopolizacji czy prywatyzacji.

Proponowane regulacje nie zmieniają istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

Założeniem nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest poprawa funkcjonowania publicznych służb zatrudnienia oraz zwiększenie dostępu do usług rynku pracy świadczonych na rzecz bezrobotnych, poszukujących pracy, innych zainteresowanych osób oraz pracodawców.

Przyjęcie projektu nowelizacji może spowodować następujące skutki prawne:

- 1) ułatwienie organom administracji publicznej stosowania prawa. Podkreślenia wymaga, że część przepisów (np. dotyczących „odpowiedniej pracy”) powodowało trudności interpretacyjne i rozbieżności w stosowaniu przez organy administracji. Powyższe ułatwienie dotyczy także obywateli, ponieważ przejrzystość i zrozumiałość przepisów prawa powinna im ułatwić realizację uprawnień oraz wykonywanie obowiązków wynikających z ustawy,
 - 2) uproszczenie stosowanych procedur oraz dostosowanie istniejących instytucji prawnych do rzeczywistych potrzeb (zmiana w zasadach uzyskiwania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, uporządkowanie zakresów realizowanych zadań), prowadzenie procedur związanych z uzyskaniem zezwolenia na pracę cudzoziemca),
 - 3) przygotowanie do implementacji w Polsce procedury uzyskiwania przez cudzoziemców „jednolitego zezwolenia”, obejmującego zezwolenia na zamieszkanie oraz na pracę, co jest związane z trwającymi aktualnie na forum europejskim pracami nad dyrektywami z pakietu „Planu polityki w dziedzinie legalnej migracji”.
4. Wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Realizacja finansowa projektu zmiany ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest ujmowana w planie wydatków Funduszu

Pracy w ramach określanych w ustawie budżetowej kwot środków Funduszu Pracy przeznaczonych na rzecz przeciwdziałania skutkom bezrobocia.

W wyniku przyjętych w projekcie rozwiązań, w 2009 r. zmniejszą się roczne przychody Funduszu Pracy z tytułu składki o kwotę 350 mln zł w związku ze:

- 1) zwolnieniem pracodawców z opłacania składek na Fundusz Pracy przez okres 12 miesięcy począwszy od pierwszego miesiąca po zawarciu umowy o pracę za osoby zatrudnione, które ukończyły 50. rok życia, i w okresie 30 dni przed zatrudnieniem pozostawały w ewidencji bezrobotnych powiatowego urzędu pracy,
- 2) zwolnieniem z opłacania przez pracodawców składek na Fundusz Pracy, o których mowa w art. 104 w ust. 1 w dotychczasowym brzmieniu, za osoby wymienione w pkt 1, 2 i 3 tego przepisu, które osiągnęły wiek wynoszący: co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn
– od dnia 1 lipca 2009 r.

Powyższe skutkowało będzie również w całym 2010 r. w kwocie ok. 700 mln zł.

W 2009 r. wysokość zasiłku dla bezrobotnych oraz sposób jego waloryzacji pozostanie bez zmian, wobec czego nowelizacja ustawy nie będzie miała wpływu na wydatki z tego tytułu w 2009 r.

W związku z wprowadzeniem nowych tytułów wydatków Funduszu Pracy oszacowano, że w 2009 r. zostaną poniesione dodatkowe koszty na:

- 1) zasiłki i świadczenia przedemerytalne, o których mowa w ustawie o świadczeniach przedemerytalnych w kwocie 1 693,0 mln zł,
z tego: zasiłki i świadczenia 1 666,0 mln zł,
zasiłki pogrzebowe 6,9 mln zł,
koszty obsługi 20,1 mln zł,
- 2) zwrot poniesionych przez pracodawcę kosztów kształcenia młodocianego pracownika w zakresie i na zasadach określonych w ustawie o systemie oświaty w kwocie 210 mln zł,
- 3) koszty związane ze specjalizacją oraz realizacją staży podyplomowych lekarzy, lekarzy dentyistów, pielęgniarek i położnych w kwocie 567,6 mln zł,
- 4) koszty premii dla pracodawców, w tym opłacenie instruktora praktycznej nauki zawodu, z tytułu zdanego egzaminu przez uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych w kwocie 8 mln zł,
- 5) rozszerzenie obligatoryjności badań psychologicznych i kręgu uprawnionych o osoby kierowane na szkolenia, a także objęcie badaniami lekarskimi osób przed skierowaniem na szkolenie w kwocie 5 mln zł,
- 6) zwrot kosztów za przejazdy z miejsca zamieszkania i powrotu do miejsca zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, lub przez okres odbywania u pracodawcy stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub odbywania zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego lub pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy, znajdujących się również w miejscu zamieszkania, przez co zwiększy się dostępność usług rynku pracy, spowoduje zwiększenie wydatków w kwocie 16 mln zł,
- 7) rozszerzenie grupy osób uprawnionych do skorzystania z dofinansowania do studiów podyplomowych, zniesienia warunku uprawdopodobnienia zatrudnienia przez te osoby oraz doprecyzowania, że dofinansowanie może objąć do 100 % kosztów należnych organizatorowi studiów, pod warunkiem, że nie przekroczą one więcej niż 300 % przeciętnego wynagrodzenia, spowoduje zwiększenie wydatków w kwocie 3 mln zł,

- 8) rozszerzenie kategorii osób, do których jest kierowane wsparcie urzędów pracy, które ma przejawiać się w możliwości objęcia programem specjalnym – zarówno osób niezatrudnionych, zarejestrowanych jako poszukujący pracy oraz pracujących zagrożonych zwolnieniem z przyczyn nie dotyczących pracowników – w myśl ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, spowoduje zwiększenie wydatków w kwocie 200 mln zł (w tym 40 mln zł stanowiłyby specyficzne elementy wspierające zatrudnienie),
- 9) zwiększenie maksymalnej kwoty refundacji podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego i środków Funduszu Pracy dla bezrobotnych na podjęcie działalności gospodarczej, wzrastające z 5 do 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia, spowoduje zwiększenie wydatków obejmujących ok. 20 tys. bezrobotnych, w kwocie 355 mln zł.

Nowelizacja ustawy spowoduje także wzrost pozostałych wydatków fakultatywnych w 2009 r. z tytułu:

- 10) rozszerzenia dotychczasowego przepisu dotyczącego ponoszenia przez Fundusz Pracy kosztów opracowywania i rozpowszechniania informacji zawodowych oraz wyposażenia do prowadzenia poradnictwa zawodowego, także do prowadzenia pośrednictwa pracy przez publiczne służby zatrudnienia i OHP, spowoduje, wraz z badaniami i ekspertyzami dotyczącymi rynku pracy oraz klubami pracy, zwiększenie wydatków w wysokości 15 mln zł (tj. o $\frac{1}{4}$ dotychczasowych wydatków z wymienionych tytułów),
- 11) dofinansowania z pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy środków Funduszu Pracy przedsięwzięć samorządów powiatów, w szczególności utworzenia i wydzielenia w ramach powiatowych urzędów pracy centrów aktywizacji zawodowej oraz we współpracy z samorządem gminnym tworzenie i prowadzenie lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych, w wysokości do 80 % kosztów ich utworzenia i realizacji, nie więcej niż 80-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w kwartale bezpośrednio poprzedzającym finansowanie tych kosztów, spowoduje dodatkowe wydatki w 2009 r. w kwocie 86 mln zł,

tj. łącznie w kwocie 3 158,6 mln zł w 2009 r., w tym z tytułu wydatków:

- zasiłków i świadczeń przedemerytalnych 1 693 mln zł,
- aktywnych form 1 364,6 mln zł,
- innych wydatków fakultatywnych 101 mln zł,

zaś w 2010 r. wzrost szacunkowych wydatków z następujących tytułów:

- wzrostu kwoty zasiłku w 2010 r. (do 717 zł w pierwszych trzech miesiącach pobierania zasiłku i 563 zł w pozostałym okresie), co spowoduje wzrost wydatków o ok. 116 mln zł, jednak przy przewidywanym spadku ilości bezrobotnych z prawem do zasiłku (średniorocznie do ok. 210 tys. osób, przy 240 tys. osób średniorocznie w 2009 r.) nie spowoduje wzrostu wydatków z tego tytułu w 2010 r. w stosunku do 2009 r.,
- wprowadzenia wyższych stypendiów za uczestnictwo w szkoleniach, stażach, przygotowaniu zawodowym dorosłych, kontynuowanej nauce w ramach nauki szkolnej, których wysokość w każdym z rodzajów wynosi od 100 do 120 % wysokości zasiłku dla bezrobotnych, przy jednoczesnej likwidacji dodatków szkoleniowych dla osób bez prawa do zasiłku oraz stypendiów za okres

przygotowania zawodowego w miejscu pracy, co może spowodować w efekcie wzrost wydatków szacowany na kwotę 590 mln zł.

Wzrost wydatków z tytułu zmian ustawowych wprowadzanych w 2010 r. został oszacowany na kwotę 2 609 mln zł, w tym z tytułu wydatków na:

- zasiłki dla bezrobotnych 116 mln zł,
- zasiłki i świadczenia przedemerytalne 1 693 mln zł,
- aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu 800 mln zł.

Szacunkowy wzrost wydatków Funduszu Pracy na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu jest związany z wprowadzeniem nowych instrumentów i form aktywizacji, ze zmianą wysokości świadczenia lub przewidywanym wzrostem ilości uczestników aktywizacji zawodowej nowych lub nowelizowanych instrumentów.

Proponowane zmiany oraz ich skutki sfinansowane zostaną w ramach kwot środków Funduszu Pracy określonych w planie finansowym Funduszu Pracy na rok 2009 i 2010.

Wejście w życie proponowanego przepisu art. 18k ustawy dotyczącego wnoszenia opłat z tytułu wydania certyfikatu potwierdzającego wpis do rejestru agencji zatrudnienia w wysokości 200 zł i przekazanie tych opłat do budżetu samorządu województwa spowoduje wzrost dochodów samorządów województw o około 60 tys. zł rocznie (300 x 200 zł) – wartość została oszacowana na podstawie danych z 2007 r. z założeniem utrzymania się dotychczasowej tendencji rozwojowej tego sektora. Jednocześnie o tę kwotę zostaną uszczuplone wpływy do Funduszu Pracy.

Projekt wprowadza zwolnienie z opłaty skarbowej od dokonania przez marszałka województwa czynności urzędowej polegającej na wpisie do rejestru agencji zatrudnienia. Należy mieć na względzie, iż o wpis do ww. rejestru ubiegają się przedsiębiorcy, którzy posiadają zgłoszoną działalność gospodarczą i ponieśli z tego tytułu określone koszty rejestracji. Należy założyć, że przy niewielkich wpływach do budżetu państwa mogą wystąpić koszty administracyjne związane z ewentualnym pobieraniem tych opłat, co przy istniejącej skali zjawiska może okazać się barierą biurokratyczną.

W związku z powyższym brak jest racjonalnego uzasadnienia do nakładania na tych przedsiębiorców dodatkowych barier (kosztów), przyczyniających się do zwiększenia kosztów prowadzenia działalności gospodarczej. Nie jest uzasadnione pobieranie podwójnej opłaty od ww. podmiotów spełniających tak pozytywną rolę na rynku pracy (pozyskiwanie miejsc pracy i aktywizacja bezrobotnych).

Szacując, że przeciętnie w roku marszałkowie województw wydają ok. 300 certyfikatów, wówczas wartość opłaty skarbowej od tej czynności wyniesie ok. 5 100 zł (300 x 17 zł), zatem o taką wartość zostanie pomniejszony budżet gmin w skali kraju w 2009 r.

Przewidziane w projekcie zmiany w art. 21 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych spowodują zmniejszenie wpływów do budżetu państwa z tytułu przewidzianych tam zwolnień z podatku:

1) pkt 102 – oszacowany na 16 mln zł wzrost kosztów przejazdu bezrobotnego do miejsca pracy lub miejsca odbywania stażu, szkolenia, badań lekarskich lub psychologicznych, do miejsca wykonywania prac społecznie użytecznych, zajęć z zakresu poradnictwa zawodowego, pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy lub przygotowania zawodowego dorosłych także w miejscu zamieszkania (dotychczas tylko przy przejazdach poza miejscem zamieszkania) – powoduje 19 % skutek zmniejszenia wpływów do budżetu, czyli ok. 3,04

mln zł (pomniejszony o ok. 4 % kwoty wolnej od podatku, tj. ok. 122 tys. zł), co skutkuje w 2009 r. kwotą ok. 2,9 mln zł,

2) pkt 118 – nowe brzmienie tego punktu może spowodować uszczuplenie wpływów do budżetu państwa o ok. 1 mln zł – ponieważ:

– koszty studiów podyplomowych mogą wzrosnąć w 2009 r. w porównaniu do ujmowanych w planie na 2008 r. o ok. 3 mln zł (więc $3 \text{ mln} \times 19 \% = 570 \text{ tys. zł}$ pomniejszone o ok. 22 tys. zł kwoty wolnej = ok. 548 tys. zł),

– koszty egzaminów, uprawnień i licencji mogą wzrosnąć w 2009 r. w odniesieniu do planu na 2008 r. o ok. 2,5 mln zł (więc $2,5 \text{ mln} \times 19 \% = 475 \text{ tys.}$ – 4 % = ok. 456 tys. zł).

Zmiany zawarte w art. 17 projektu (ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych) w kontekście zmian w art. 15 projektu (ustawa o pomocy społecznej) nie powodują negatywnych zmian w zakresie wydatków budżetu państwa, bowiem dotyczą grupy osób, która obecnie jest objęta obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym z racji posiadania statusu bezrobotnego. Za osoby te, w części objętej działaniami aktywizacyjnymi pomocy społecznej, składki na ubezpieczenie zdrowotne będą odprowadzały ośrodki pomocy społecznej. Wydatki w ramach kontraktu socjalnego są kwalifikowanym wydatkiem w ramach Priorytetu VII Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, co w konsekwencji przyczyni się do obniżenia wydatków budżetowych na ten cel.

Szacunkowy koszt związany ze składką zdrowotną opłacaną przez ośrodki pomocy społecznej za osoby, z którymi zawarto kontrakt socjalny i niepodlegające ubezpieczeniu zdrowotnemu z innego tytułu, przy założeniu, iż powyższe ubezpieczenie może objąć ok. 38 tys. osób, będzie wynosić ok. 18,5 mln zł.

Wprowadzone przez art. 2 projektu zmiany w Kodeksie pracy będą skutkować zwiększeniem wydatków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a tym samym obniżeniem wydatków ponoszonych przez pracodawców, o kwotę ok. 0,4 mld zł w 2009 r.

Pozostałe propozycje zawarte w projekcie ustawy nie spowodują skutków i obciążeń finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgiałewicz

Min. MD *2350*/08/DP/jf

Warszawa, dnia *10* października 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgiałewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-175-08) pozwalam sobie wydać następującą opinię:

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Mikołaj Dowgiałewicz
Zim Sekretarz Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Sidonia Jędrzejewska

Do uprzejmej wiadomości:

Pani
Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej

CABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2008-10-14

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia..... 2008 r.

2

w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia²⁾

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia zawierającego strukturę, wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) sposób postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem minimalnych wymagań oraz ogłaszania terminu dostosowania oprogramowania;
- 3) sposób postępowania w zakresie ogłaszania opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) dokumentacji opisu wymagań – oznacza to szczegółowy opis wymagań, które powinno spełniać oprogramowanie;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu (dzień miesiąc 2008 r.) pod numerem 2008/...../PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056 i Nr ..., poz. ...

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817.

- 2) ministrze – oznacza to ministra właściwego do spraw pracy;
- 3) okresie przejściowym – oznacza to okres rozpoczynający się od dnia ogłoszenia obowiązującej wersji opisu wymagań do dnia wskazanego w tym ogłoszeniu, w którym dopuszcza się użytkowanie oprogramowania zgodnego z wersją opisu wymagań obowiązującą przed dniem ogłoszenia obowiązującej wersji;
- 4) opisie wymagań – oznacza to opis minimalnych wymagań dla oprogramowania zawierający: wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania pozafunkcjonalne, wymagania w zakresie struktury oprogramowania oraz komunikacji pomiędzy elementami tej struktury i systemami zewnętrznymi w stosunku do niej;
- 5) oprogramowaniu – oznacza to systemy teleinformatyczne oraz inne oprogramowanie wspierające wykonywanie zadań określonych ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 6) typie lokalizacji (poziomie) – oznacza to oznaczony i opisany w dokumentacji opisu wymagań zakres stosowania części składowej oprogramowania objętego postępowaniem w zakresie stwierdzenia zgodności z wymaganiami, dla którego wydawane jest świadectwo zgodności;
- 7) poziomie organizacyjnym – oznacza to odpowiednio: gminę, powiat, województwo, samorząd województwa oraz ministra;
- 8) procedurze zgodności – oznacza to zespół działań zmierzających do ustalenia zgodności oprogramowania z opisem wymagań;
- 9) producencie – oznacza to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095) lub obywatela Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub osobę prawną posiadającą siedzibę w jednym z tych państw, posiadającego autorskie prawa majątkowe do oprogramowania;
- 10) scenariuszu testowym – oznacza to dokument zawierający opis kolejnych kroków procedury obsługi jednej z wymaganych funkcjonalności testowanego oprogramowania, służący do weryfikacji realizacji minimalnych wymagań dla tego oprogramowania;
- 11) siedzibie producenta – oznacza to również miejsce zamieszkania przedsiębiorcy – osoby fizycznej;
- 12) systemie teleinformatycznym – oznacza to system teleinformatyczny w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.⁵⁾);
- 13) terminie dostosowawczym – oznacza to termin, do którego producenci są obowiązani zgłosić fakt dostosowania oprogramowania do aktualnie obowiązującej wersji opisu wymagań;
- 14) ustawie – oznacza to ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 15) wersji opisu wymagań – oznacza to oznaczenie kolejnego ogłoszonego opisu wymagań;

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

16) zestawie testów akceptacyjnych – oznacza to zestaw scenariuszy testowych obejmujących swoim zakresem pełną wymaganą minimalną funkcjonalność oprogramowania objętego procedurą zgodności.

§ 3. Minister ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym i w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:

- 1) obowiązującej wersji opisu minimalnych wymagań dla systemu teleinformatycznego lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia;
- 2) terminie dostosowawczym;
- 3) okresie przejściowym;
- 4) adresie internetowym, pod którym udostępniono dokumentację obowiązującej wersji opisu wymagań.

§ 4.1. Minister stwierdza zgodność oprogramowania z obowiązującą wersją opisu wymagań na podstawie procedury zgodności.

2. Stwierdzenie zgodności oprogramowania z opisem wymagań następuje w świadectwie zgodności.

§ 5. Procedurą zgodności jest objęte oprogramowanie wytwarzane przez producentów, wspomagające realizację zadań określonych w ustawie.

§ 6.1. Zgłoszenie oprogramowania do procedury zgodności następuje na wniosek producenta.

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę producenta i adres jego siedziby;
- 2) imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby wyznaczonej do kontaktów w czasie trwania procedury zgodności;
- 3) określenie typów lokalizacji, na które oprogramowanie zostało zgłoszone;
- 4) oznaczenie nazwy i numeru wersji oprogramowania;
- 5) określenie platformy sprzętowej i systemowej oprogramowania w przypadku platformy sprzętowej lub systemowej innej niż określona w opisie wymagań, dla celów przeprowadzenia procedury zgodności.

3. Numer wersji oprogramowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, nadany przez producenta ma następującą postać "L-k-y-x",

gdzie:

- a) przez "L" należy rozumieć oznaczenie typu lokalizacji zgodnie z obowiązującą wersją opisu wymagań, który spełnia dane oprogramowanie,
- b) przez "k" należy rozumieć numer obowiązującej wersji opisu wymagań, który spełnia dane oprogramowanie,

- c) przez "y" należy rozumieć numer wersji oprogramowania danego producenta,
- d) przez "x" należy rozumieć numer kolejnej aktualizacji wersji oprogramowania.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumentację oprogramowania określoną w dokumentacji opisu wymagań, jeżeli jest to pierwszy wniosek dla danego opisu oprogramowania zgłaszanego do testu zgodności; jeżeli wniosek dotyczy kolejnej wersji oprogramowania lub jego aktualizacji wówczas załącza się tylko fragmenty dokumentacji podlegające zmianom;
- 2) pisemne oświadczenie o:
 - a) spełnianiu przez oprogramowanie obowiązującej wersji opisu wymagań,
 - b) posiadaniu majątkowych praw autorskich do oprogramowania oraz braku toczącego się postępowania, którego przedmiotem jest to oprogramowanie,
 - c) wykonaniu z wynikiem pozytywnym testu oprogramowania, na podstawie załączonych scenariuszy testowych, które powinny pokrywać objęty sprawdzeniem zgodności z wymaganiami zakres funkcjonalności oprogramowania, wraz z opisem wyniku testu;
- 3) odpis lub wyciąg z rejestru przedsiębiorców lub zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej sporządzone nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.

5. Obowiązek o którym mowa w ust. 4 pkt 3, nie dotyczy obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

6. Dokumentację oprogramowania producent składa w wersji elektronicznej na dwóch osobnych informatycznych nośnikach danych. Minister może zażądać maksymalnie dwóch kopii dokumentacji lub jej dowolnego fragmentu w formie wydrukowanej.

7. W przypadku gdy zgłaszane oprogramowanie jest już zainstalowane w publicznych służbach zatrudnienia producent załącza ponadto w wersji elektronicznej następujące dokumenty:

- 1) spis aktualnie posiadanych w publicznych służbach zatrudnienia instalacji oprogramowania zgłoszonego do procedury zgodności;
- 2) opis procedur postępowania związanych ze zmianą wersji zainstalowanego oprogramowania na wersję oprogramowania zgłoszonego do procedury zgodności.

§ 7. W przypadku gdy złożony wniosek nie spełnia wymogów, o których mowa w § 6 ust. 2 - 6, wzywa się producenta do usunięcia braków. Nie usunięcie braków w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

§ 8. Oświadczenia i zawiadomienia składane przez producentów w trakcie procedury zgodności powinny zawierać co najmniej:

- 1) nazwę producenta i adres jego siedziby;
- 2) nazwę i wersję oprogramowania;

3) opis przedmiotu sprawy.

§ 9.1. Procedurę zgodności oprogramowania przeprowadza się w kolejności wpływu wniosków do urzędu obsługującego ministra.

2. Pierwszeństwo w przeprowadzeniu procedury zgodności przysługuje tym producentom, którzy posiadają ważne świadectwo zgodności.

3. Data złożenia wniosku w placówce operatora pocztowego albo w urzędzie konsularnym oznacza datę złożenia wniosku w urzędzie obsługującym ministra.

§ 10.1. W celu stwierdzenia zgodności oprogramowania z opisem wymagań dokonuje się oceny kompletności dołączonej do wniosku dokumentacji oprogramowania, kompletności dołączonego zestawu scenariuszy testowych oraz oceny załączonego opisu wyniku testu przeprowadzonego przez producenta na podstawie załączonych scenariuszy testowych, będących udokumentowaniem poprawności działania oprogramowania.

2. Po dokonaniu oceny, o której mowa w ust. 1, sporządza się raport, który niezwłocznie przekazuje się producentowi.

3. Producent w terminie 7 dni od dnia otrzymania raportu może złożyć wyjaśnienia lub zgłosić umotywowane zastrzeżenia do wniosków w nim zawartych.

4. Niezgłoszenie wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie, o którym mowa w ust. 3, stanowi potwierdzenie wniosków zawartych w raporcie.

5. W przypadku gdy zastrzeżenia producenta nie zostaną uwzględnione, minister wzywa go do przedłożenia dokumentacji spełniającej wymagania w terminie 30 dni od dnia wezwania, informując jednocześnie, iż w przypadku nieprzedłożenia dokumentacji w tym terminie minister odmówi wydania świadectwa zgodności.

6. W oparciu o wnioski zawarte w raporcie, o którym mowa w ust. 2, a także wniesione wyjaśnienia lub zgłoszone zastrzeżenia producenta, minister wydaje świadectwo zgodności lub odmówi wydania świadectwa zgodności lub informuje producenta o zastosowaniu procedury rozszerzonej.

§ 11.1. W celu stwierdzenia zgodności oprogramowania z opisem wymagań może być zastosowana procedura rozszerzona polegająca na wykonaniu jednej lub obydwu z następujących czynności:

- 1) przeglądu dokumentacji oprogramowania;
- 2) testu zgodności oprogramowania.

2. Po dokonaniu przeglądu dokumentacji oprogramowania, o której mowa w ust. 1, sporządza się raport z przeglądu, który niezwłocznie przekazuje się producentowi.

3. Przepisy § 10 ust. 3 - 6 stosuje się odpowiednio.

§ 12.1. O przeprowadzeniu testu oprogramowania zawiadamia się producenta na piśmie.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) termin i miejsce instalacji oprogramowania przez producenta w celu przeprowadzenia testu;
- 2) planowany termin zakończenia testu;
- 3) zobowiązanie producenta do dostarczenia sprzętu i oprogramowania niezbędnych do przeprowadzenia testu, w przypadku gdy oprogramowanie wymaga innej platformy sprzętowej, systemowej lub bazy danych niż określone w opisie wymagań.

§ 13.1. W terminie, o którym mowa w § 12 ust. 2 pkt 1, producent dostarcza instalacyjną wersję oprogramowania wraz z instrukcją instalacji.

2. Producent na własny koszt wykonuje instalację oprogramowania w takiej postaci, jaka jest przekazywana użytkownikowi. Instalacja oprogramowania odbywa się w miejscu wskazanym w zawiadomieniu, o którym mowa w § 12 ust. 2 pkt 1. Oprogramowanie powinno być zainstalowane z pustymi bazami danych. Na żądanie ministra producent dostarcza procedurę ładowania bazy zadaną liczbą rekordów do testów wydajnościowych.

3. Po dokonaniu instalacji producent wykonuje test poinstalacyjny, który sprawdza gotowość zainstalowanego oprogramowania do testu.

4. Po instalacji i wykonaniu testu poinstalacyjnego oprogramowania producent dokonuje wstępnej prezentacji oprogramowania w zakresie sposobu jego obsługi.

§ 14. 1. Testy przeprowadza się z uwzględnieniem wybranych zestawów scenariuszy testowych.

2. W czasie trwania testów jest wymagana obecność producenta albo jego uprawnionego przedstawiciela.

3. Producent albo jego uprawniony przedstawiciel, o których mowa w ust. 2, udzielają wszelkich informacji w trakcie przeprowadzania testu w sprawach związanych ze sposobem obsługi testowanego oprogramowania.
4. W czasie prowadzenia testu nie dopuszcza się wykonywania poprawek i aktualizacji testowanego oprogramowania w celu poprawy jego funkcjonalności lub usunięcia stwierdzonych w czasie testu nieprawidłowości.
5. Minister może jednokrotnie przerwać przeprowadzanie testu zgodności na czas konieczny do usunięcia zgłoszonych problemów, jeżeli jego zakończenie w planowanym terminie nie jest możliwe ze względu na rodzaj stwierdzonych problemów, o czym zawiadamia producenta na piśmie, wyznaczając nowy termin zakończenia testu.
6. Minister może zakończyć test, bez zastosowania ust. 5 i odmówić wydania świadectwa zgodności, jeżeli po rozpoczęciu testu zostaną stwierdzone błędy kategorii 1 i 2k świadczące o poważnych brakach funkcjonalnych w oprogramowaniu.

§ 15. 1. Każdy problem testowy stwierdzony w trakcie przeprowadzania testu podlega zakwalifikowaniu do odpowiedniej kategorii.

2. Wyróżnia się następujące kategorie problemów testowych:

- 1) kategoria "1" - do której zalicza się problemy funkcjonalne blokujące możliwość użycia oprogramowania, a w szczególności zawieszenie jego pracy;
- 2) kategoria "2" - do której zalicza się problemy funkcjonalne nieblokujące możliwości użycia oprogramowania, brak lub nieprawidłową implementację wymagań funkcjonalnych:
 - a) kategoria "2k" - do której zalicza się problemy funkcjonalne powodujące, że nie jest możliwe poprawne wykonanie podstawowej funkcji merytorycznej oprogramowania, która zgodnie z dokumentacją oprogramowania i opisem wymagań powinna być możliwa do zrealizowania,
 - b) kategoria "2n" - do której zalicza się problemy funkcjonalne powodujące, że wykonanie merytorycznej funkcji oprogramowania jest utrudnione, ale istnieje możliwość poprawnego wykonania danej funkcji w sposób inny niż zdefiniowano to w dokumentacji oprogramowania lub w opisie wymagań,
 - c) kategoria "2r" - do której zalicza się pozostałe problemy kategorii 2;
- 3) kategoria "3k" – do której zalicza się problemy w zakresie komunikacji z użytkownikiem, mogący mieć wpływ na poprawność pracy użytkownika z oprogramowaniem. Do błędów tych zalicza się: brakujące lub błędne kryteria sortowania, niepoprawnie działające filtry, błędne wartości domyślne pól, błędne lub brakujące podpowiedzi, błędny format danych, brak sprawdzania obligatoryjności pól;
- 4) kategoria "3n" – do której zalicza się pozostałe problemy w zakresie komunikacji z użytkownikiem, a w szczególności nieprzestrzeganie przyjętych przez producenta standardów komunikacji w zakresie: wyglądu i formy ekranów, wyglądu i postaci komunikatów, struktury i postaci menu, użycia klawiszy funkcyjnych i przycisków, niesygnalizowania operacji wykonywanych dłużej niż 3 sekundy, czasu dostępu do danych wyszukiwanych na listach i w słownikach według zadanych kryteriów wyszukiwania, czasu wykonywania złożonych operacji na bazie, brakujących lub błędnych podpowiedzi wartości domyślnych, niesygnalizowania wypełnienia pól obligatoryjnych i błędnego formatu danych;
- 5) kategoria "4" - brak ograniczeń w oprogramowaniu blokujących możliwość swobodnego doboru liczby i rodzaju podstawowych wartości, niezgodnych z obowiązującymi przepisami prawnymi;
- 6) kategoria "5" - do której zalicza się problemy w zakresie wydajności, oznaczające brak spełnienia opisanych wymagań wydajnościowych, formułowanych w kategoriach czasu reakcji na działanie użytkownika oraz liczby danych i dokumentów przetwarzanych przez system teleinformatyczny;
- 7) kategoria "P" - do której zalicza się problemy w zakresie polonizacji treści komunikatów, podpowiedzi oraz opisów etykiet pól.

§ 16. 1. W terminie 7 dni od dnia zakończenia przeprowadzenia testu zgodności sporządza się raport z przebiegu testu, który przekazuje się niezwłocznie producentowi.

2. W raporcie przedstawia się w szczególności problemy testowe stwierdzone w trakcie testów zgodności wraz z określeniem ich kategorii.

3. Przepisy § 10 ust. 3, 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 17. Producent uzyskuje świadectwo zgodności, jeżeli podczas procedury zgodności zostanie stwierdzone, że oprogramowanie spełnia jej wymagania.

§ 18. 1. Świadectwo zgodności minister wydaje:

- 1) na czas nieokreślony albo
- 2) na czas określony, w tym:
 - a) warunkowe świadectwo zgodności,
 - b) przejściowe świadectwo zgodności.

2. Świadectwo zgodności zawiera:

- 1) datę wydania i datę początku obowiązywania;
- 2) numer wersji opisu wymagań;
- 3) nazwę oprogramowania;
- 4) wersję oprogramowania;
- 5) typ lokalizacji, na jaki wydano świadectwo;
- 6) nazwę producenta i adres jego siedziby;
- 7) numer świadectwa zgodności;
- 8) termin jego ważności - w przypadku wydania warunkowego lub przejściowego świadectwa zgodności.

§ 19. 1. Warunkowe świadectwo zgodności może być wydane w przypadku stwierdzenia nieznaczących uchybień pomiędzy funkcjonalnością oprogramowania a obowiązującą wersją opisu wymagań oznaczających brak wystąpienia błędów kategorii 1 i 2k oraz nieliczne wystąpienie błędów pozostałych kategorii wymienionych w § 15 ust. 2 pkt 2 lit. b i c oraz pkt 3 – 7.

2. Warunkowe świadectwo zgodności traci ważność z datą określoną w świadectwie.

3. Producent, któremu wydano warunkowe świadectwo zgodności usuwa uchybienia lub rozbieżności w funkcjonowaniu oprogramowania i nie później niż na 30 dni przed upływem terminu ważności wskazanym w świadectwie zgodności przedstawia poprawione oprogramowanie do powtórnej procedury zgodności.

4. Przeprowadzając powtórny procedurę zgodności, w przypadku wydania warunkowego świadectwa zgodności, minister może ograniczyć zakres procedury do obszarów funkcjonalnych oprogramowania zakwestionowanych podczas poprzedniej procedury.

5. Do powtórnej procedury zgodności mają zastosowanie § 6 – 18.

§ 20. 1. Przejściowe świadectwo zgodności może być wydane w przypadku kiedy oprogramowanie zgłoszone do procedury zgodności nie spełnia w pełni wymagań zawartych w opisie wymagań na skutek zaprzestania przez producenta rozwoju oprogramowania z powodu podjętych prac dotyczących wytworzenia nowego oprogramowania w związku ze zmianą technologii informatycznej.

2. Przejściowe świadectwo zgodności wydawane jest na oprogramowanie, które uzyskało wcześniej świadectwo zgodności lub warunkowe świadectwo zgodności.

3. Przejściowe świadectwo zgodności wydawane jest na okres do czasu wdrożenia przez producenta nowego oprogramowania, które uzyska świadectwo zgodności, nie dłużej jednak niż na okres 12-u miesięcy.

4. Celem wydania przejściowego świadectwa zgodności jest umożliwienie płynnego przejścia z użytkowania oprogramowania, które posiada świadectwo zgodności na nowowytworzone oprogramowanie, polegającego między innymi na: instalacji nowego oprogramowania w dotychczasowych lokalizacjach, przeszkoleniu użytkowników w zakresie obsługi nowego oprogramowania, przeniesieniu danych do nowej bazy danych, weryfikacji jakości przeniesionych danych, przeprowadzeniu wdrożenia pilotażowego, rozpoczęciu pracy przez użytkowników końcowych.

5. Do czasu pełnego wdrożenia i przejścia na nowe oprogramowanie dopuszcza się użytkowanie obydwu programów w danej lokalizacji.

§ 21. 1. Producent posiadający dla oprogramowania świadectwo zgodności wydane dla wersji opisu wymagań bezpośrednio poprzedzającej obowiązującą wersję opisu wymagań zgłasza dostosowane oprogramowanie do procedury zgodności w terminie dostosowawczym.

2. W przypadku niezgłoszenia oprogramowania do procedury zgodności w terminie dostosowawczym, minister z urzędu cofa, z dniem upływu okresu dostosowawczego, świadectwa zgodności dla oprogramowania wydane producentowi.

3. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o cofnięciu ważności świadectwa zgodności dla oprogramowania wydanego producentowi wraz z jego uzasadnieniem.

4. Świadectwo zgodności wydane dla ostatniej wersji opisu wymagań obowiązującej przed ogłoszeniem nowej wersji opisu wymagań traci ważność z upływem okresu przejściowego określonego przy ogłoszeniu nowej wersji opisu wymagań.

5. W okresie od ogłoszenia nowej wersji opisu wymagań do końca okresu przejściowego dopuszcza się użytkowanie oprogramowania, które posiada świadectwo zgodności dla wersji opisu wymagań bezpośrednio poprzedzającej obowiązującą.

§ 22. 1. Producent, którego oprogramowanie uzyskało świadectwo zgodności przekazuje użytkownikom aktualizacje oprogramowania związane z jego utrzymaniem, usuwające stwierdzone w czasie eksploatacji nieprawidłowości, jak również, mając na względzie dbałość o rozwój oprogramowania, zawierające zmiany zapewniające poprawną obsługę zgodną z obowiązującym stanem prawnym.

2. Minister może wezwać producenta, którego oprogramowanie uzyskało świadectwo zgodności do okresowego przeglądu oprogramowania w celu potwierdzenia właściwego jego funkcjonowania, o którym mowa w ust.1.

3. W przypadku nieprzekazania aktualizacji, o której mowa w ust. 1, minister może cofnąć wydane producentowi świadectwo zgodności dla oprogramowania.

4. Oprogramowanie, dla którego cofnięto świadectwo zgodności, o którym mowa w ust. 3 oraz w § 21 ust. 2, jak również oprogramowanie, dla którego odmówiono wydania świadectwa zgodności może być zgłoszone ponownie do procedury zgodności nie wcześniej niż po upływie 6-u miesięcy od daty cofnięcia świadectwa zgodności lub odmowy wydania świadectwa zgodności.

5. Producent dokonując aktualizacji oprogramowania, o której mowa w ust. 1 pomiędzy kolejnymi procedurami zgodności, nadaje kolejne numery wersji oprogramowania, o której mowa w § 6 ust. 3, poprzez zmianę ostatniego członu numeru wersji oznaczonego symbolem „x”. Kolejne aktualizacje oprogramowania wykonywane w ramach danej wersji opisu wymagań nie wymagają wydania nowego świadectwa zgodności.

§ 23. Wersja opisu wymagań obowiązująca w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zachowuje ważność do czasu ogłoszenia na podstawie niniejszego rozporządzenia obowiązywania nowej wersji opisu.

§ 24. Świadectwa zgodności wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 2 listopada 2007 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. Nr 212, poz. 1566) zachowują ważność do czasu wydania świadectw zgodności na podstawie niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 21 ust. 2.

§ 25. Minister ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym i w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o:

- 1) obowiązującej wersji opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia;
- 2) terminie dostosowania stron internetowych publicznych służb zatrudnienia do ogłoszonej wersji wymagań;
- 3) adresie internetowym, pod którym udostępniono dokumentację obowiązującej wersji opisu.

§ 26. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 listopada 2007 r. w sprawie systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (Dz. U. Nr 212, poz. 1565).

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁵⁾

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

W porozumieniu
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 4 ust. 2 *ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy* (Dz. U. Nr 99, poz. 1001, z późn. zm.). Przepis ten nakłada na ministra właściwego do spraw pracy obowiązek określenia w drodze rozporządzenia:

- sposobu postępowania w zakresie ogłaszania opisu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych lub oprogramowania stosowanego w publicznych służbach zatrudnienia zawierającego strukturę, wymaganą minimalną funkcjonalność, wymagania standaryzujące w zakresie bezpieczeństwa, wydajności i rozwoju systemu oraz zakres komunikacji między elementami struktury systemu, w tym zestawienie struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 lit. a *ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne* (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.);
- sposobu postępowania w zakresie stwierdzania zgodności oprogramowania z opisem minimalnych wymagań oraz ogłaszania terminu dostosowania oprogramowania;
- sposobu postępowania w zakresie ogłaszania opisu wymagań określających minimalny zakres informacji o rynku pracy udostępnianej przez publiczne służby zatrudnienia oraz standardów obowiązujących w zakresie prezentacji tej informacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia.

Od wielu lat, dzięki stale rozwijającej się technologii informatycznej, jednostki administracji rządowej i samorządowej, zaangażowane w proces obsługi obywateli, w zakresie ustawowo określonej polityki rynku pracy, wykonują swoje czynności przy pomocy specjalistycznego oprogramowania informatycznego. Zastosowanie narzędzi informatycznych gwarantuje w szczególności sprawną organizację pracy, terminowość realizacji zadań, należyłą jakość wytwarzanych, a następnie przekazywanych przez urzędy danych.

Brak jednolitych i obowiązujących standardów informatycznych, jakie przedmiotowy system powinien spełniać w celu właściwej obsługi podstawowych zadań jednostek, w zakresie świadczeń, wzrost zakresu zadań i częste zmiany przepisów, a ponadto konieczność integracji przepływów informacji jest przyczyną tego, iż w ofertach handlowych producentów systemów informatycznych, skierowanych do urzędów, znajdują się rozwiązania, których zakres funkcjonalny jest zróżnicowany, tak pod względem funkcjonalnym, merytorycznym, jak i jakościowym.

Celem rozporządzenia jest zapewnienie spójności systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia, w szczególności w zakresie jednorodności zakresu i rodzaju danych. Takie rozwiązanie umożliwi ich scalanie w jednolity zbiór centralny (np. w postaci centralnej hurtowni danych), a także zachowanie zgodności z minimalnymi wymaganiami i sposobem stwierdzania zgodności oprogramowania, określonymi na podstawie *ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne* (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.). Ponadto potrzebne jest zapewnienie spójności w zakresie minimum udostępnianej informacji oraz jednolitości sposobu jej prezentacji na stronach internetowych publicznych służb zatrudnienia.

Stosowanie różniących się od siebie produktów jest zjawiskiem niekorzystnym i niepożądanym, tak ze względu na prawidłowy obieg informacji wewnątrz administracji rządowej i samorządowej każdego szczebla, jak i obsługę obywateli w zakresie praw i obowiązków prawem im przypisanych.

W celu zapobieżenia powyższym nieprawidłowościom, uzyskania jednorodności zakresu i struktury informacji, a także uzyskania ich zgodności z kierunkami rozwoju systemów informatycznych w administracji publicznej, systemy informatyczne stosowane w urzędach administracji publicznej,

realizujących zadania w zakresie polityki rynku pracy, podlegać powinny określonej procedurze, polegającej na stwierdzeniu ich zgodności z obowiązującą wersją opisu systemu teleinformatycznego dla PSZ. Stwierdzenie zgodności oprogramowania z obowiązującą wersją opisu znajdować będzie potwierdzenie w świadectwie zgodności wydawanym przez ministra właściwego do spraw pracy (§ 17 projektu). Utworzony zostanie w ten sposób jednolity, w pełni standaryzowany i kontrolowany system obsługi informacji o zasięgu ogólnopolskim, co ma pierwszorzędne znaczenie dla pracy jednostek administracji publicznej w warunkach całkowitej integralności polityki rynku pracy.

Mając na uwadze komercyjny charakter systemów informatycznych stosowanych w urzędach administracji publicznej, realizujących zadania w zakresie polityki rynku pracy, konstrukcję stwierdzania zgodności systemów z opisem proponuje się oprzeć na zadaniach ciążących na przedsiębiorcach, będących twórcami tychże systemów, zainteresowanych wprowadzeniem ich do obrotu handlowego. Zgodnie z § 6 ust. 1 projektu rozporządzenia z wnioskiem o uzyskanie świadectwa zgodności występuje producent.

Ze względu na przedmiot stwierdzania zgodności projektowane rozporządzenie uwzględnia specyfikę oprogramowania, jako utworu w rozumieniu przepisów ustawy z 4 lutego 1994 roku o prawach autorskich i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006r. Nr 90, poz. 621, z późn. zm.), w związku z czym, producenci zainteresowani uzyskaniem świadectwa zgodności powinni posiadać wszelkie prawa autorskie do tychże systemów (§ 6, ust. 4, pkt 2, lit.b projektu).

Proponowana regulacja zapewnia i umożliwia szybkie i sprawne dokonywanie zmian w systemie informatycznym.

Sposób badania zgodności systemów informatycznych, stosowanych w urzędach administracji publicznej, realizujących zadania w zakresie polityki rynku pracy, polega na stwierdzeniu ich zgodności z obowiązującą wersją opisu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych stosowanych w publicznych służbach zatrudnienia (§ 4, ust. 1, projektu). Wymagania zawarte w opisie minimalnych wymagań ustala minister właściwy do spraw pracy publikując je na stronie internetowej, o czym powiadamia w drodze ogłoszenia na stronie BIP i w prasie ogólnokrajowej.

Rozwiązania zaproponowane w projekcie rozporządzenia, z wynikiem pozytywnym zostały w szerokim zakresie zweryfikowane w obszarze zabezpieczenia społecznego – jednostkach pomocy społecznej. Podobne rozwiązanie zostało wprowadzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej w obszarze świadczeń rodzinnych.

Projekt rozporządzenia podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Oddziaływanie aktu normatywnego.

Projektowane rozporządzenie dotyczy przedsiębiorców, obywateli Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym korzystających ze swobody świadczenia usług zainteresowanych wprowadzeniem do obrotu handlowego systemów informatycznych, przeznaczonych do stosowania w urzędach pracy realizujących przypisane im ustawowo zadania. Określa także zakres czynności podejmowanych przez ministra właściwego do spraw pracy w celu przeprowadzenia procedury zgodności. Producenci zgłaszający systemy informatyczne do procedury zgodności nie ponoszą jej kosztów - koszt przeprowadzenia procedury ponoszony będzie przez ministra właściwego do spraw pracy. Producenci systemów informatycznych będą sprzedawali swoje systemy urzędowi administracji publicznej w taki sam sposób, jak inne systemy dedykowane administracji publicznej. Koszt wytworzenia omawianych systemów informatycznych pozostanie na tym samym poziomie, jak dla systemów, które taką procedurą nie będą obejmowane.

2. Wpływ aktu normatywnego na:

1) sektor finansów publicznych:

Procedura stwierdzania zgodności oprogramowania realizowana będzie ze środków Funduszu Pracy i budżetu państwa (część 31), znajdujących się w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy. Koszt jednostkowy badania nie powinien przekroczyć kwoty 10.000 PLN. Oszacowanie wykonane na podstawie liczby systemów użytkowanych w PSZ i liczby zmian oprogramowania w jednym roku pozwala oszacować górną granicę wydatków na poziomie 150.000 PLN. Kosztów procedury zgodności nie ponoszą jednostki samorządu terytorialnego.

2) rynek pracy:

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie wywrze wpływu na rynek pracy.

3) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki:

Przedmiotowa regulacja spowoduje wzrost konkurencyjności krajowych przedsiębiorców branży teleinformatycznej w zakresie oferowanych systemów informatycznych.

4) sytuację i rozwój regionów:

Wdrożenie projektu rozporządzenia nie wywrze wpływu na rozwój regionów.

3. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej

4. Konsultacje społeczne

Tekst projektu rozporządzenia nie był jeszcze poddany konsultacjom społecznym.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia
w sprawie agencji zatrudnienia

Na podstawie art. 19k ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, wzór certyfikatu oraz zakres składanych informacji o działalności agencji zatrudnienia, a także wzory formularzy składanych informacji.

§ 2. Wzór wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia, o którym mowa w art. 18e ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wzór certyfikatu, o którym mowa w art. 18i ustawy, jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Informacja o działalności agencji zatrudnienia, o której mowa w art. 19f ustawy, zawiera:

- 1) w przypadku pośrednictwa pracy świadczonego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, które zostały wpisane do prowadzonej przez agencję pośrednictwa pracy ewidencji osób poszukujących zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - b) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji pośrednictwa pracy, według grup elementarnych zawodów zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy, zwaną dalej „klasyfikacją”, z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - c) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, które podjęły pracę za pośrednictwem agencji pośrednictwa pracy na podstawie stosunku pracy, z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - d) liczbę miejsc pracy w pozyskanych ofertach pracy;
- 2) w przypadku pośrednictwa pracy w zakresie kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych - liczbę osób, z uwzględnieniem płci, które podjęły pracę za granicą, według grup elementarnych zawodów zgodnie z obowiązującą klasyfikacją, na okres do 3 miesięcy, od 3 do 12 miesięcy, powyżej 12 miesięcy, z podaniem państwa zatrudnienia;
- 3) w przypadku doradztwa personalnego - liczbę pracodawców korzystających z usług doradztwa personalnego w zakresie:
 - a) prowadzenia analizy zatrudnienia u pracodawców, określania kwalifikacji pracowników i ich predyspozycji oraz innych cech niezbędnych do wykonywania określonej pracy,
 - b) wskazywania źródeł i metod pozyskiwania kandydatów na określone stanowiska pracy,
 - c) weryfikacji kandydatów pod względem oczekiwanych kwalifikacji i predyspozycji;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

- 4) w przypadku poradnictwa zawodowego:
- a) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, korzystających z pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia, z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - b) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, korzystających z informacji niezbędnych do podejmowania decyzji zawodowych w szczególności o zawodach, rynku pracy oraz możliwościach szkolenia i kształcenia, z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - c) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, korzystających z grupowych porad zawodowych, zajęć aktywizujących w zakresie pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy,
 - d) liczbę pracodawców korzystających z pomocy w doborze kandydatów do pracy, w szczególności z udzielanej informacji i doradztwie w tym zakresie;
- 5) w przypadku pracy tymczasowej:
- a) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej na podstawie umowy o pracę na czas określony (w tym skierowanych do pracodawców zagranicznych), z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - b) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej na podstawie umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy (w tym skierowanych do pracodawców zagranicznych), z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - c) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, nie będących pracownikami agencji zatrudnienia, skierowanych przez agencję do wykonywania pracy tymczasowej na podstawie umowy prawa cywilnego (w tym skierowanych do pracodawców zagranicznych), z uwzględnieniem przedziałów wiekowych: do 25 roku życia, między 25 a 50 rokiem życia, powyżej 50 roku życia,
 - d) liczbę pracodawców użytkowników korzystających z usług agencji zatrudnienia, w tym zagranicznych pracodawców użytkowników,
 - e) liczbę osób, z uwzględnieniem płci, skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej, według grup elementarnych zawodów zgodnie z obowiązującą klasyfikacją, na okres do 3 miesięcy, od 3 do 12 miesięcy, powyżej 12 miesięcy, z podaniem państwa zatrudnienia.

2. Wzór formularza informacji o działalności agencji zatrudnienia jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 13 października 2005 r. w sprawie wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia oraz informacji składanych przez agencje zatrudnienia (Dz. U. Nr 212, poz. 1770).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ

WZÓR

(pieczęć podmiotu
zamierzającego prowadzić
agencję zatrudnienia)

Marszałek województwa

.....

WNIOSEK

O WPIS DO REJESTRU PODMIOTÓW PROWADZĄCYCH AGENCJE ZATRUDNIENIA

1. Formularz należy wypełnić w języku polskim, czytelnie na maszynie, komputerze lub ręcznie wielkimi literami.
2. Wniosek składa się do marszałka województwa właściwego dla siedziby podmiotu.

**Wnoszę o dokonanie wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia
zgodnie z informacjami zamieszczonymi we wniosku:**

1. Oznaczenie podmiotu, którego dotyczy wpis

Nazwa podmiotu	Nazwisko i imiona osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą*)
----------------	---

*) W przypadku spółki cywilnej należy podać nazwiska i imiona wszystkich wspólników.

2. Adres siedziby podmiotu

Województwo	Gmina		
Ulica	Nr domu	Nr lokalu	Nr telefonu
Miejscowość	Kod poczt.	Poczta	
Adres poczty elektronicznej			

3. Adres zamieszkania osoby fizycznej, jeżeli jest inny niż adres siedziby podmiotu

Województwo	Gmina		
Ulica	Nr domu	Nr lokalu	Nr telefonu
Miejscowość	Kod poczt.	Poczta	

4. Adres wykonywania działalności na terenie Rzeczypospolitej Polskiej

Województwo		Gmina		
Ulica		Nr domu	Nr lokalu	Nr telefonu
Miejscowość	Kod poczt.	Poczta		

Województwo		Gmina		
Ulica		Nr domu	Nr lokalu	Nr telefonu
Miejscowość	Kod poczt.	Poczta		

Województwo		Gmina		
Ulica		Nr domu	Nr lokalu	Nr telefonu
Miejscowość	Kod poczt.	Poczta		

Województwo		Gmina		
Ulica		Nr domu	Nr lokalu	Nr telefonu
Miejscowość	Kod poczt.	Poczta		

(Informację o kolejnych adresach należy sporządzić w formie załącznika do wniosku)

5. Oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności

6. Nr identyfikacji podatkowej NIP, jeżeli został nadany

--	--

7. Numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer w ewidencji działalności gospodarczej,

Numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer w ewidencji działalności gospodarczej

Nazwa organu ewidencyjnego	Adres organu ewidencyjnego

8. Imię i nazwisko, pełniona funkcja, data, podpis osoby uprawnionej do reprezentowania podmiotu

Imię i nazwisko	Pełniona funkcja
Data	Podpis

WZÓR

(oznaczenie organu
wydającego certyfikat)

.....
(numer certyfikatu)

.....
(miejsowość, data)

CERTYFIKAT

o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia

Podmiot: 1)
(nazwa podmiotu)

Adres: 1)
(adres siedziby podmiotu)

z dniem 1)
(data)

został wpisany pod numerem

do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia.

Data dokonania pierwszego wpisu do rejestru 2)
(data)

(pieczęć oraz podpis
marszałka województwa)

1) Wydając po raz pierwszy certyfikat o dokonaniu wpisu do rejestru wpisać odpowiednio nazwę podmiotu i adres siedziby podmiotu na dzień dokonania tego wpisu oraz datę zachowującą ciągłość wpisu do rejestru, tj. dzień następnego po dniu upływu ważności certyfikatu wstępnego. W przypadku otrzymania informacji, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, o zmianie danych dotyczących nazwy podmiotu lub adresu siedziby podmiotu, wpisać odpowiednio zmienioną nazwę podmiotu lub zmieniony adres siedziby podmiotu oraz datę dokonania wpisu zmiany do rejestru.

2) W przypadku wydania certyfikatu z przyczyny zmiany oznaczenia podmiotu lub adresu siedziby podmiotu, wpisać datę dokonania pierwszego wpisu podmiotu do rejestru.

Opis certyfikatu:

- format A4,
- tło koloru białego,
- napisy w kolorze czarnym.

WZÓR

Formularz informacji o działalności agencji zatrudnienia

Nazwa i adres agencji zatrudnienia Data podpis Nr telefonu	Informacja o działalności agencji zatrudnienia ¹⁾ w zakresie: ☐ pośrednictwa pracy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (wypełnić pkt 1.1 i 1.2) ☐ kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych (wypełnić pkt 1.3) ☐ doradztwa personalnego (wypełnić pkt 2) ☐ poradnictwa zawodowego (wypełnić pkt 3) ☐ pracy tymczasowej (wypełnić pkt 4.1 i 4.2) za 20 rok	Nr rejestru Przekazać marszałkowi województwa w terminie do dnia 31 stycznia.
--	--	--

1.1. Informacja o działalności w zakresie pośrednictwa pracy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej

Wyszczególnienie	ogółem	w tym kobiety	z liczby ogółem osoby		
			do 25 roku życia	między 25 a 50 rokiem życia	powyżej 50 roku życia
0	1	2	3	4	5
Liczba osób, które zostały wpisane do prowadzonej przez agencję ewidencji osób poszukujących zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej	01				
Liczba osób, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji	02				
w tym liczba osób, które podjęły pracę na podstawie stosunku pracy	03				
Liczba miejsc pracy w pozyskanych ofertach pracy	04				

1.2. Osoby, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową za pośrednictwem agencji zatrudnienia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej - wg grup elementarnych zawodów²⁾

Lp.	Nazwa grupy elementarnej zawodów ²⁾	czterocyfrowy symbol grupy elementarnej zawodów ²⁾	liczba osób, które podjęły zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terenie Rzeczypospolitej Polskiej	
			ogółem	w tym kobiety
0	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15 ³⁾				

1.3. Informacja o działalności pośrednictwa pracy w zakresie kierowania osób do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych - wg grup elementarnych zawodów²⁾

Lp.	Nazwa państwa	nazwa grupy elementarnej zawodów ²⁾ , w której osoby podjęły pracę w danym państwie	cztery-cyfrowy symbol grupy elementarnej zawodów ²⁾	liczba osób, które podjęły pracę za granicą u pracodawców zagranicznych								
				ogółem	w tym kobiety	z liczby ogółem osoby, które podjęły pracę na okres						
						do 3 miesięcy		od 3 do 12 miesięcy		powyżej 12 miesięcy		
						ogółem	w tym kobiety	ogółem	w tym kobiety	ogółem	w tym kobiety	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1	01										
		02										
		03										
		04										
		05										
		06										
		07										
		08										
		09										
		10										
		11										
		12										
		13										
		14										
		15										
		16										
		17										
		18										
		19										
		20 ³⁾										
		...										
Ogółem w danym państwie												
2 ⁴⁾	01										
		02										
		03										
		04										
		05										
		06										
		07										
		08										
		09										
		10										
		11										
		12										
		13										
		14										
		15										
		16										
		17										
		18										
		19										
		20 ³⁾										
		...										
Ogółem w danym państwie												
...										
Ogółem we wszystkich państwach												

2. Informacja o działalności w zakresie doradztwa personalnego

Pracodawcy korzystający z usług agencji doradztwa personalnego		ogółem
0		1
Liczba pracodawców korzystających z usług w zakresie prowadzenia analizy zatrudnienia u pracodawców, określania kwalifikacji pracowników i ich predyspozycji oraz innych cech niezbędnych do wykonywania określonej pracy	01	
Liczba pracodawców korzystających z usług w zakresie wskazywania źródeł i metod pozyskiwania kandydatów na określone stanowiska pracy	02	
Liczba pracodawców korzystających z usług w zakresie weryfikacji kandydatów pod względem oczekiwanych kwalifikacji i predyspozycji	03	

3. Informacja o działalności w zakresie poradnictwa zawodowego

Wyszczególnienie	ogółem	w tym kobiety	z liczby ogółem osoby		
			do 25 roku życia	między 25 a 50 rokiem życia	powyżej 50 roku życia
0	1	2	3	4	5
Liczba osób korzystających z pomocy w wyborze odpowiedniego zawodu i miejsca zatrudnienia	01				
Liczba osób korzystających z informacji niezbędnych do podejmowania decyzji zawodowych w szczególności o zawodach, rynku pracy oraz możliwościach szkolenia i kształcenia	02				
Liczba osób korzystających z grupowych porad zawodowych, zajęć aktywizujących w zakresie pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy	03				
Liczba pracodawców korzystających z pomocy w doborze kandydatów do pracy, w szczególności z udzielanej informacji i doradztwie w tym zakresie	04				

4.1. Informacja o działalności w zakresie pracy tymczasowej

Wyszczególnienie	ogółem	w tym kobiety	z liczby ogółem osoby			
			do 25 roku życia	między 25 a 50 rokiem życia	powyżej 50 roku życia	skierowane do zagranicznych pracodawców użytkowników
0	1	2	3	4	5	6
Liczba osób skierowanych przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej	01					
z tego	zatrudnionych w agencji zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony	02				
	zatrudnionych w agencji zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy	03				
	niebędących pracownikami agencji zatrudnienia, skierowanych na podstawie umowy prawa cywilnego	04				
Liczba pracodawców użytkowników korzystających z usług agencji zatrudnienia	05					
w tym liczba zagranicznych pracodawców użytkowników	06					

4.2. Osoby skierowane przez agencję zatrudnienia do wykonywania pracy tymczasowej w poszczególnych krajach - wg grup elementarnych zawodów²⁾.

Lp.	Nazwa państwa	nazwa grupy elementarnej zawodów ²⁾ , w której osoby zostały skierowane do pracy tymczasowej w danym państwie		cztero-cyfrowy symbol grupy elementarnej zawodów ²⁾	liczba osób skierowanych do pracy tymczasowej									
					ogółem	w tym kobiety	z liczby ogółem osoby skierowane na okres							
							do 3 miesięcy		od 3 do 12 miesięcy		powyżej 12 miesięcy			
							ogółem	w tym kobiety	ogółem	w tym kobiety	ogółem	w tym kobiety		
0	1	2		3	4	5	6	7	8	9	10	11		
1	Rzeczpospolita Polska	01												
		02												
		03												
		04												
		05												
		06												
		07												
		08												
		09												
		10												
		11												
		12												
		13												
		14												
		15												
		16												
		17												
		18												
		19												
				20 ³⁾										
		...												
		Ogółem w danym państwie												
2 ⁴⁾	01												
		02												
		03												
		04												
		05												
		06												
		07												
		08												
		09												
		10												
		11												
		12												
		13												
		14												
		15												
		16												
				17 ³⁾										
		...												
		Ogółem w danym państwie												
...		...												

¹⁾ W odpowiednim polu wstawić „X”.

²⁾ Nazwy i symbole (4-cyfrowe) grupy elementarnej zawodów wpisywać zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy.

³⁾ Informację o kolejnych osobach należy sporządzić w formie zestawienia wykonanego zgodnie z niniejszą tabelą.

⁴⁾ Informację o kolejnych państwach należy sporządzić w formie zestawienia wykonanego zgodnie z niniejszą tabelą.

UZASADNIENIE

I. Opis proponowanych regulacji

Projekt rozporządzenia jest realizacją upoważnienia zawartego w art. 19k ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz.415, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia określa:

- wzór wniosku o wpis do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia,
- wzór certyfikatu,
- zakres składanych informacji o działalności agencji zatrudnienia,
- wzór formularza informacji o działalności agencji zatrudnienia.

Proponowany wzór wniosku oraz wzór certyfikatów – dostosowane do okoliczności prowadzenia rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia przez marszałka województwa - usprawnią proces dokonywania wpisu do rejestru podmiotów prowadzących agencje zatrudnienia. Zgodnie z art. 67 ust.1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej procedura dokonywania wpisu do rejestru powinna wynosić 7 dni.

Zakres danych zawartych w informacji o działalności agencji zatrudnienia wynika z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Proponuje się, aby przepisy niniejszego rozporządzenia weszły w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Ocena przewidywanych skutków społeczno – gospodarczych wynikających z projektu rozporządzenia:

1. Podmioty objęte rozporządzeniem:

Przepisy rozporządzenia będą dotyczyć marszałków województw oraz podmiotów, które świadczą usługi agencji zatrudnienia.

2. Wpływ rozporządzenia na finanse publiczne, rynek pracy i rozwój regionalny.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani budżetu samorządu województw.

Regulacje zawarte w projekcie powinny ułatwić procedurę rejestracji agencji, określoną w ustawie. Proponowane regulacje nie powinny wpływać negatywnie na segmenty rynku, ani zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiotu regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, czy prywatyzacji. Proponowane regulacje nie zmieniają istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

3. Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do niżej wymienionych partnerów społecznych (związków zawodowych i organizacji pracodawców) oraz Naczelnej Rady Zatrudnienia i Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt zamieszczony został także na stronie internetowej ministerstwa.

Wykaz partnerów społecznych:

1. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
2. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
3. Business Center Club,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
6. Konfederacja Pracodawców Polskich,
7. Związek Rzemiosła Polskiego,
8. Forum Związków Zawodowych.

III. Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Proponowane w projekcie regulacje są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz form zabezpieczenia zwrotu otrzymanych środków

Na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania przez starostę ze środków Funduszu Pracy refundacji podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, zwanemu dalej "podmiotem", kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego;
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania bezrobotnemu ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

2. Refundacja ze środków Funduszu Pracy, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz przyznane bezrobotnemu środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią pomoc de minimis w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), i są udzielane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia, z wyłączeniem środków przyznawanych w zakresie krajowego transportu osób taksówkami.

§ 2. 1. Podmiot zamierzający wyposażyć lub doposażyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego może złożyć do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu lub ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego wniosek o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy zawierający:

- 1) oznaczenie podmiotu, w tym:
 - a) numer w krajowym rejestrze podmiotów gospodarki narodowej REGON,
 - b) numer identyfikacji podatkowej NIP,
 - c) datę rozpoczęcia działalności gospodarczej,
 - d) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności gospodarczej;
- 2) liczbę stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych;
- 3) kalkulację wydatków dla poszczególnych stanowisk pracy i źródła ich finansowania;
- 4) wnioskowaną kwotę refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy;
- 5) szczegółową specyfikację i harmonogram wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowiska pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;

- 6) rodzaj pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanych bezrobotnych;
- 7) wymagane kwalifikacje i inne wymagania niezbędne do wykonywania pracy, jakie powinni spełniać skierowani bezrobotni;
- 8) kwotę kosztów, jakie zostaną poniesione w okresie 24 miesięcy z tytułu zatrudnienia skierowanych bezrobotnych, obejmujących wypłatę wynagrodzeń brutto oraz opłaconych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne;
- 9) liczbę zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy pracowników w poszczególnych 12 miesiącach poprzedzających złożenie wniosku, a w przypadku prowadzenia działalności gospodarczej przez okres krótszy niż 12 miesięcy, liczbę zatrudnienia pracowników w poszczególnych miesiącach prowadzenia tej działalności;
- 10) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu refundacji, o której mowa w § 8;
- 11) podpis podmiotu lub osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu zamierzającego wyposażyć lub doposażyć stanowisko pracy;
- 12) informację o liczbie zatrudnionych w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy pracowników w dniu złożenia wniosku.

2. Do wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy podmiot dołącza oświadczenia o:

- 1) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z wypłacaniem w terminie wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- 2) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z opłacaniem w terminie innych danin publicznych;
- 3) nieposiadaniu w dniu złożenia wniosku nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 4) prowadzeniu działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;
- 5) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾);
- 6) korzystaniu lub niekorzystaniu z pomocy de minimis w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku, oraz informację o innej pomocy dotyczącej tych samych kosztów kwalifikowanych;
- 7) spełnianiu warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu do otrzymania wnioskowanej refundacji na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy oraz w rozporządzeniu nr 1998/2006, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 3. 1. Wniosek o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy może być przez starostę uwzględniony, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2, w przypadku spełniania przez podmiot łącznie następujących warunków:

- 1) prowadzenia przez podmiot działalności gospodarczej przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o refundację;
- 2) podmiot nie zalega z wypłacaniem w terminie wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem w terminie składek i innych danin publicznych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 i 2, oraz nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 3) nie był skazany za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku;
- 4) spełnia warunki, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 5 i 7;
- 5) wniosek jest kompletny i prawidłowo sporządzony.

2. W przypadku gdy liczba zatrudnionych pracowników w dniu złożenia wniosku jest niższa od przeciętnej liczby zatrudnionych w okresie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 9, wniosek może być uwzględniony tylko w odniesieniu do tego stanowiska pracy, na którym zatrudnienie skierowanego bezrobotnego spowoduje wzrost zatrudnienia w stosunku do stanu zatrudnienia z dnia złożenia wniosku, o ile stan ten zostanie zrównany z przeciętną liczbą pracowników zatrudnionych w okresie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 9.

3. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia podmiot w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku wraz z załącznikami.

4. Podstawą refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest umowa zawarta przez starostę z podmiotem.

5. Umowa, o której mowa w ust. 4, powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie podmiotu do:

- 1) zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego;
- 2) utrzymania, przez okres 24 miesięcy:
 - a) stanu zatrudnienia na poziomie nie niższym niż z dnia złożenia wniosku, w przypadku gdy stan ten jest równy lub wyższy niż przeciętna liczba zatrudnionych, o której mowa w ust. 2, lub stanu zatrudnienia zrównanego z przeciętną liczbą pracowników zatrudnionych w okresie poprzedzającym złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz
 - b) miejsc pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją;
- 3) zwrotu w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty dokonanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku:
 - a) niedotrzymania zobowiązań, o których mowa w pkt 1 i 2,
 - b) złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 2,
 - c) naruszenia innych warunków umowy.

6. Umowa, o której mowa w ust. 4, może być zawarta, o ile w dniu jej zawarcia stan zatrudnienia, o którym mowa w ust. 5, nie uległ zmniejszeniu.

7. Podmiot, który nie jest w stanie uzupełnić stanu zatrudnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 zwraca przyznane środki w wysokości proporcjonalnej do okresu, w którym wskazane warunki nie zostały spełnione w przypadku gdy:

- 1) podmiot rozwiązał umowę ze skierowanym bezrobotnym w związku z naruszeniem obowiązków pracowniczych,
- 2) bezrobotny skierowany na wyposażone lub doposażone stanowisko pracy rozwiązał umowę o pracę z własnej inicjatywy, a brak jest możliwości skierowania innego bezrobotnego na utworzone miejsc pracy;
- 3) w trakcie trwania umowy skierowany bezrobotny odejdzie na urlop macierzyński, wychowawczy, zostanie powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej, a także w przypadku długotrwałej choroby pracownika lub śmierci bezrobotnego.

§ 4. Refundacja ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest dokonywana przez starostę, na wniosek podmiotu po przedłożeniu rozliczenia i udokumentowania poniesionych w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia zatrudnienia skierowanego bezrobotnego kosztów na wyposażenie lub doposażenie stanowisk

pracy, zatrudnieniu na tych stanowiskach skierowanych bezrobotnych oraz spełnieniu innych warunków określonych w zawartej umowie.

§ 5.1. Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą może złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo ze względu na miejsce prowadzenia działalności, wniosek o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na jej podjęcie, w tym kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności.

2. Wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej określa:

- 1) kwotę wnioskowanych środków;
- 2) rodzaj działalności gospodarczej, którą bezrobotny zamierza podjąć, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) kalkulację kosztów, związanych z podjęciem działalności, jakie zostaną poniesione w okresie, o którym mowa w § 7 ust. 2 pkt 1, oraz źródła ich finansowania;
- 4) szczegółową specyfikację wydatków przeznaczanych w szczególności na zakup środków trwałych, materiałów, towarów, pozyskanie lokalu, opłatę wpisowego lub wkładu do spółdzielni socjalnej oraz harmonogram wydatków w ramach wnioskowanych środków;
- 5) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu środków, o której mowa w § 8;
- 6) przewidywane efekty ekonomiczne prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Do wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej bezrobotny dołącza oświadczenia o:

- 1) korzystaniu lub niekorzystaniu z pomocy de minimis w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku, oraz informację o innej pomocy dotyczącej tych samych kosztów kwalifikowanych;
- 2) spełnianiu warunków określonych w rozporządzeniu do otrzymania środków na podjęcie działalności gospodarczej lub przystąpienia do istniejącej spółdzielni socjalnej;
- 3) nieprowadzeniu działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) wykorzystaniu przyznanych środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 5) niepodjęciu zatrudnienia w okresie 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej;
- 6) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;
- 7) niezłożeniu wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej lub wniosku o przystąpieniu do spółdzielni socjalnej, do innego starosty.

4. Bezrobotny zamierzający przystąpić do istniejącej spółdzielni socjalnej składa wniosek zawierający informację i oświadczenia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4 i 5 oraz w ust. 3 pkt 1-4, 6 i 7, a także dołącza do wniosku pisemną informację tej spółdzielni o:

- 1) przyjęciu bezrobotnego do spółdzielni socjalnej jako członka, po wniesieniu wpłaty w wysokości określonej w informacji oraz spełnieniu innych warunków określonych w tej informacji;
- 2) niezaleganiu przez spółdzielnię socjalną w dniu wydania informacji z opłacaniem w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, innych danin publicznych oraz nieposiadaniu nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych.

5. Bezrobotni zamierzający założyć spółdzielnię socjalną mogą złożyć wspólny wniosek zawierający informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4 i 5, i oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1-4, 6 i 7.

§ 6. 1. Wniosek o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej może być przez starostę uwzględniony w przypadku spełniania przez bezrobotnego następujących warunków:

- 1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac społecznie użytecznych, prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 2) nie otrzymał w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku pożyczki z Funduszu Pracy lub z innych funduszy publicznych środków na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej;
- 3) nie otrzymał dotychczas z Funduszu Pracy bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 4) spełnia warunki, o których mowa w § 1 ust. 3;
- 5) spółdzielnia socjalna, do której ma zamiar przystąpić, nie zalega z opłacaniem w terminie składek i innych danin publicznych oraz nie posiada nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 6) nie prowadził działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 7) nie był w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku skazany za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;
- 8) wniosek jest kompletny i prawidłowo sporządzony.

2. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku starosta powiadamia bezrobotnego w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku i innych niezbędnych do jego rozpatrzenia dokumentów.

§ 7. 1. Przyznanie bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej jest dokonywane na podstawie umowy zawartej przez starostę z bezrobotnym na piśmie pod rygorem nieważności i po spełnieniu przez bezrobotnego warunków w niej określonych.

2. Umowa o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej powinna zawierać w szczególności zobowiązanie bezrobotnego do:

- 1) wydatkowania w okresie od dnia zawarcia umowy do 30 dnia od dnia podjęcia działalności gospodarczej, zgodnie z przeznaczeniem środków otrzymanych przez bezrobotnego;
- 2) udokumentowania i rozliczenia wydatkowania otrzymanych środków w terminie do dwóch miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej;
- 3) zwrotu, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, przyznanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich uzyskania, jeżeli:
 - a) otrzymane środki wykorzystano niezgodnie z przeznaczeniem,
 - b) będzie prowadził działalność gospodarczą lub będzie członkiem spółdzielni socjalnej przez okres krótszy niż 12 miesięcy; do okresu prowadzenia działalności gospodarczej zalicza się przerwy w jej prowadzeniu z powodu choroby lub powołania do odbycia zasadniczej lub zastępczej służby wojskowej,
 - c) podejmie zatrudnienie w okresie pierwszych 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej,
 - d) złożył niezgodne z prawdą oświadczenie, o którym mowa w § 5 ust. 3,

e) naruszy inne warunki umowy.

3. W przypadku śmierci bezrobotnego w okresie od dnia zawarcia umowy do upływu 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej przyznane środki nie podlegają zwrotowi.

§ 8. Formami zabezpieczenia zwrotu przez podmiot refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz zwrotu przez bezrobotnego środków otrzymanych na podjęcie działalności gospodarczej może być w szczególności poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach albo blokada rachunku bankowego.

§ 9. Rozliczenie poniesionych i udokumentowanych przez podmiot kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz wydatkowania przez bezrobotnego otrzymanych środków na podjęcie działalności gospodarczej są dokonywane w kwocie brutto.

§ 10. Kwota pomocy de minimis może być udzielona, jeżeli pomoc nie przekracza równowartości 200 tys. euro, a przypadku podmiotu działającego w sektorze transportu drogowego - 100 tys. euro.

§ 11. Do terminów, o których mowa w rozporządzeniu, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.⁴⁾).

§ 12.1. Wnioski o refundację ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz wnioski o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, w tym kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności, złożone i nierozpatrzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są rozpatrywane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie dotychczasowych przepisów są realizowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz form zabezpieczenia zwrotu otrzymanych środków (Dz. U. Nr 236, poz. 2002, z późn. zm.)

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850 i Nr 171, poz. 1056 i Nr ..., poz. ...

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116,

poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592, Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 90, poz. 560 i Nr 122, poz. 782.

- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147, Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321, Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464, Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388, Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, Nr 141, poz. 692, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646, Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983, Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450, Nr 145, 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592, Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804, Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316, Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935, Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, 557, z 2008 r. Nr 116, poz. 731.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 46 ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenie określa warunki i tryb dokonania przez starostę z Funduszu Pracy:

- refundacji podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, zwanego dalej „podmiotem”, kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego,
- przyznania bezrobotnemu jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej,
- formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

Podmiot, który prowadzi działalność gospodarczą przez okres co najmniej 6 miesięcy może ubiegać się o przyznanie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Podmiot składa wniosek do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu lub ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego. Refundacja ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest dokonywana na wniosek podmiotu po przedłożeniu rozliczenia i udokumentowania poniesionych w okresie od zawarcia umowy do dnia zatrudnienia skierowanego bezrobotnego kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz zatrudnieniu na tym stanowisku bezrobotnego. W umowie podmiot jest obowiązany do utrzymania stanu zatrudnienia, powiększonego o liczbę skierowanych bezrobotnych przez okres co najmniej 24 miesięcy.

Umowa powinna być zawarta na piśmie oraz zawierać zapis o obowiązku zwrotu dokonanej refundacji wraz odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku naruszenia przez podmiot warunków umowy. Ponadto projekt rozporządzenia określa przyczyny niedotrzymania warunków umowy, w przypadku wystąpienia których podmiot ma możliwość proporcjonalnego zwrotu środków.

Refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów poniesionych na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego udziela się zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5).

Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą składa do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania, albo ze względu na miejsce prowadzenia działalności wniosek o przyznanie jednorazowo środków na jej podjęcie, w tym kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności. Przyznanie bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej następuje na podstawie umowy zawartej ze starostą. W umowie bezrobotny jest zobowiązany do prowadzenia działalności przez okres co najmniej 12 miesięcy.

Przyznanie środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej stanowi pomoc de minimis, w rozumieniu przepisów ww. rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006.

Projekt rozporządzenia określa formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

Proponowane regulacje są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Ocena skutków regulacji (OSR).

1. Podmioty, na które będzie oddziaływało rozporządzenie.

Regulacje zawarta w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą:

- powiatowych urzędów pracy,
- podmiotów prowadzących działalność gospodarczą,
- bezrobotnych,

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem opinii ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych oraz organizacji pracodawców. Projekt rozporządzenia zostanie również poddany uzgodnieniom międzyresortowym.

3. Wpływ rozporządzenia na finanse publiczne, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw i rozwój regionalny.

Przyjęcie projektu rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa (Funduszu Pracy), gdyż rozporządzenie określa jedynie warunki i tryb przyznawania środków Funduszu Pracy na refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy oraz na przyznawanie jednorazowych środków na podjęcie działalności gospodarczej przez bezrobotnych. Środki Funduszu Pracy wydatkowane na cele określone w rozporządzeniu mieszczą się w projekcie planu finansowego Funduszu Pracy, stanowiącym integralną część ustawy budżetowej.

Przyznawanie z Funduszu Pracy ww. środków będzie stanowić jeden z instrumentów aktywizacji zawodowej bezrobotnych i przyczyniać się do skuteczniejszego przeciwdziałania bezrobociu oraz łagodzeniu jego negatywnych skutków, a tym samym poprawy sytuacji na rynku pracy.

Przyznawanie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą środków na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy oraz bezrobotnym na podjęcie działalności gospodarczej będzie mieć pozytywny wpływ na rozwój regionalny i ograniczenie bezrobocia.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ ¹⁾
z dnia

w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu przez bezrobotnych

Na podstawie art. 53 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056 i Nr ..., poz. ..., zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Uprawniony podmiot chcący zorganizować staż dla bezrobotnych, zwany dalej „organizatorem” składa do właściwego starosty wnioski o zawarcie umowy o zorganizowanie stażu, zawierający w szczególności:

- 1) dane organizatora: nazwa lub imię i nazwisko, adres, telefon i faks, e-mail, forma prawna, rodzaj działalności, data rozpoczęcia działalności, liczba pracowników w przeliczeniu na pełen wymiar czasu pracy, NIP, REGON, imię i nazwisko osoby reprezentującej pracodawcę;
- 2) liczbę przewidywanych miejsc pracy, na których bezrobotny będzie odbywać staż;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko oraz wykształcenie opiekuna bezrobotnego;
- 4) proponowany okres odbywania stażu, nie krótszy niż 3 miesiące;
- 5) opis zadań, jakie będą wykonywane podczas stażu, w tym nazwa zawodu, zgodnie z klasyfikacją zawodów i specjalności, nazwa komórki organizacyjnej i stanowiska pracy oraz zakres zadań zawodowych;
- 6) wymagania dotyczące predyspozycji psychofizycznych, poziomu wykształcenia oraz minimalnych kwalifikacji niezbędnych do podjęcia stażu.

2. Organizator może we wniosku, o którym mowa w ust. 1, wskazać także imię i nazwisko bezrobotnego, którego przyjmuje na staż.

§ 2.1. U organizatora stażu, który jest pracodawcą staż mogą odbywać jednocześnie bezrobotni w liczbie nie przekraczającej liczby pracowników zatrudnionych u organizatora w dniu składania wniosku w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

2. U organizatora stażu, który nie jest pracodawcą staż może odbywać jednocześnie jeden bezrobotny.

§ 3. Starosta w terminie miesiąca od otrzymania wniosku organizatora informuje go o sposobie rozpatrzenia wniosku.

¹⁾Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

§ 4. Jeżeli charakter pracy tego wymaga, starosta, przed skierowaniem bezrobotnego do odbycia stażu, może skierować go na badania psychologiczne i lekarskie, o których mowa w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”..

§ 5. 1. Starosta zawiera z organizatorem umowę, o której mowa w art. 53 ust. 4 ustawy, zwaną dalej "umową", określającą w szczególności:

- 1) nazwę lub imię i nazwisko organizatora;
- 2) imię i nazwisko osoby reprezentującej organizatora
- 3) adres siedziby organizatora;
- 4) miejsce odbywania stażu
- 5) dane bezrobotnego odbywającego staż: imię i nazwisko, PESEL, data urodzenia, adres;
- 6) dane opiekuna bezrobotnego odbywającego staż, w tym imię i nazwisko, zajmowane stanowisko, wykształcenie;
- 7) datę rozpoczęcia i zakończenia stażu;
- 8) zobowiązanie pracodawcy do zapewnienia należytej realizacji stażu zgodnie z ustalonym programem.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku organizowania stażu w powiatowych urzędach pracy i starostwach powiatowych.

§ 6. 1. Organizator stażu :

- 1) zapoznaje bezrobotnego z programem stażu;
- 2) zapoznaje bezrobotnego z jego obowiązkami oraz uprawnieniami;
- 3) zapewnia bezrobotnemu profilaktyczną ochronę zdrowia w zakresie przewidzianym dla pracowników;
- 4) szkoli bezrobotnego na zasadach przewidzianych dla pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych oraz zapoznaje go z obowiązującym regulaminem pracy;
- 5) przydziela bezrobotnemu, na zasadach przewidzianych dla pracowników, odzież i obuwie robocze, środki ochrony indywidualnej oraz niezbędne środki higieny osobistej;
- 6) zapewnia bezrobotnemu, na zasadach przewidzianych dla pracowników, bezpłatne posiłki i napoje profilaktyczne;
- 7) niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 7 dni, informuje starostę o przypadkach przerwania odbywania stażu, o każdym dniu nieusprawiedliwionej nieobecności bezrobotnego oraz o innych zdarzeniach istotnych dla realizacji programu;
- 8) wydaje bezrobotnemu opinię, o której mowa w art. 53 ust. 5 ustawy, niezwłocznie po zakończeniu stażu;
- 9) dostarcza staroście w terminie pięciu dni od zakończenia miesiąca listy obecności podpisywaną przez bezrobotnych.

2. Bezrobotny skierowany do odbycia stażu:

- 1) przestrzega ustalonego przez organizatora rozkładu czasu pracy;
- 2) sumiennie i starannie wykonuje zadania objęte programem stażu oraz stosuje się do poleceń organizatora i opiekuna, o ile nie są one sprzeczne z prawem;
- 3) przestrzega przepisów i zasad obowiązujących pracowników zatrudnionych w zakładzie pracy, w szczególności regulaminu pracy, tajemnicy służbowej, zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych;

4) sporządza sprawozdanie z przebiegu stażu zawierające informacje o wykonywanych zadaniach oraz uzyskanych kwalifikacjach lub umiejętnościach zawodowych.

3. Opiekun bezrobotnego odbywającego staż udziela bezrobotnemu wskazówek i pomocy w wypełnianiu powierzonych zadań oraz poświadcza własnym podpisem prawdziwość informacji zawartych w sprawozdaniu bezrobotnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 4.

§ 7. 1. Czas pracy bezrobotnego odbywającego staż nie może przekraczać 8 godzin dziennie i 40 godzin tygodniowo a bezrobotnego będącego osobą niepełnosprawną 7 godzin dziennie i 35 godzin tygodniowo.

2. Bezrobotny nie może odbywać stażu w niedziele i święta, w porze nocnej, w systemie zmianowym, ani w godzinach nadliczbowych, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Starosta może wyrazić zgodę na realizację stażu w porze nocnej lub w systemie zmianowym, o ile charakter pracy w danym zawodzie wymaga takiego rozkładu czasu pracy.

§ 8. 1. Starosta na wniosek bezrobotnego odbywającego staż lub z urzędu może rozwiązać z organizatorem umowę o odbycie stażu w przypadku nierealizowania przez organizatora programu stażu lub niedotrzymywania warunków jego odbywania po wysłuchaniu organizatora stażu;

2. Starosta na wniosek organizatora lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii organizatora, i wysłuchaniu bezrobotnego może pozbawić bezrobotnego możliwości kontynuowania stażu w przypadku:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności podczas więcej niż jednego dnia pracy;
- 2) naruszenia podstawowych obowiązków określonych w regulaminie pracy, w szczególności stawienia się do pracy w stanie wskazującym na spożycie alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych lub spożywania na stanowisku pracy alkoholu, narkotyków lub środków psychotropowych;
- 3) usprawiedliwionej nieobecności uniemożliwiającej zrealizowanie programu stażu.

§ 9. 1. Bezrobotny w terminie 7 dni od dnia otrzymania opinii, o której mowa w art. 53 ust. 5 ustawy, przedkłada staroście tę opinię wraz ze sprawozdaniem z przebiegu stażu.

2. Starosta po zapoznaniu się z treścią sprawozdania bezrobotnego o przebiegu stażu i wydaniu zaświadczenia zawierającego dane, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 1-4, zwraca bezrobotnemu opinię oraz sprawozdanie wraz z kopią programu stażu.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu oraz przygotowania zawodowego w miejscu pracy (Dz. U. Nr 185, poz. 1912, z późn. zm.).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

1. Przedstawienie istniejącego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu.

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z nowelizacji przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, a w szczególności ze zmiany brzmienia art. 53 ust. 9, gdzie zawarte zostało upoważnienie dla ministra właściwego do spraw pracy do wydania rozporządzenia regulującego warunki odbywania przez bezrobotnych stażu. Nowela ustawy likwiduje instrument „przygotowanie zawodowe w miejscu pracy” i w zamian staż adresuje do wszystkich osób bezrobotnych będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy.

2. Różnice pomiędzy dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym.

W porównaniu z dotychczas obowiązującym rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków odbywania stażu oraz przygotowania zawodowego w miejscu pracy projektowane rozporządzenie wprowadza ograniczenie liczby osób bezrobotnych, jakie jednocześnie mogą odbywać staż u danego podmiotu będącego organizatorem stażu. Ponadto, wprowadza się normy czasu pracy i rozkładu czasu pracy osób odbywających staż, uściśla się elementy umowy zawieranej przez starostę z organizatorem stażu oraz uściśla się dane wymagane we wniosku organizatora stażu. W projekcie wprowadza się też kilka drobnych zmian organizacyjno – porządkowych w porównaniu z obecnie obowiązującym stanem prawnym. Jednak w celu zachowania ciągłości i spójności przepisów prawnych nowe uregulowania są podobne do poprzednich i pozwalają na dalsze sprawne stosowanie stażu, który jest bardzo popularnym instrumentem rynku pracy.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczyć będą:

- pracodawców oraz,
- bezrobotnych zaliczonych do kategorii osób będących w szczególnej sytuacji na rynku pracy.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji z niżej wymienionymi partnerami społecznymi:

- Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Forum Związków Zawodowych,

- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- Związkiem Pracodawców Business Center Club,
- Konfederacją Pracodawców Polskich,
- Krajową Izbą Gospodarczą,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Związkiem Rzemiosła Polskiego,

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana zmiana nie zakłóca mechanizmów konkurencji i nie zmienia istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców. Powinna sprzyjać wzrostowi zatrudnienia, a co z tym jest związane – wzrostowi produkcji.

4. Wskazanie źródeł finansowania.

Finansowanie kosztów związanych z odbywaniem przez bezrobotnych stażu dokonywane jest ze środków Funduszu Pracy, będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, przeznaczonych na finansowanie programów promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej – zgodnie z przyjętym planem wydatków.

5. Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia 2008 r.
w sprawie przygotowania zawodowego dorosłych

Na podstawie art. 53m ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz.1056 i Nr ..., poz. ... zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.1. Rozporządzenie określa szczególne warunki, sposób i tryb organizowania przygotowania zawodowego dorosłych, sposób refundowania pracodawcy wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych i wypłacania premii, kwalifikacje wymagane od opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych, warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sprawdzającego oraz wzór wydawanego zaświadczenia.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do bezrobotnych i poszukujących pracy, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 3-7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i zasługach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”, oraz organizacji i instytucji zaangażowanych w działania związane z realizacją przygotowania zawodowego dorosłych, w szczególności powiatowych urzędów pracy, pracodawców i instytucji szkoleniowych.

3. Przyznane pracodawcy środki z Funduszu Pracy, o których mowa w art. 53i oraz art. 53j ustawy stanowią pomoc de minimis, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i są udzielane zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

Rozdział 2

Szczegółowe warunki, sposób i tryb organizowania przygotowania zawodowego dorosłych

§ 2. Działania powiatowego urzędu pracy w zakresie organizowania przygotowania zawodowego dorosłych obejmują:

- 1) upowszechnianie informacji o zasadach organizowania przygotowania zawodowego dorosłych;
- 2) diagnozowanie potrzeb osób zarejestrowanych w powiatowym urzędzie pracy pod względem uczestnictwa w programie przygotowania zawodowego dorosłych;
- 3) planowanie działań w zakresie organizacji przygotowania zawodowego dorosłych;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

- 4) pozyskiwanie od pracodawców propozycji utworzenia miejsc przygotowania zawodowego dorosłych;
- 5) dokonywanie wyboru instytucji szkoleniowych, w przypadkach gdy dostarczają one uczestnikom wiedzy teoretycznej niezbędnej do wykonywania zadań zawodowych;
- 6) nabór i kwalifikowanie osób uprawnionych do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych;
- 7) zawieranie i realizacja umów w sprawie przygotowania zawodowego dorosłych;
- 8) monitorowanie przebiegu przygotowania zawodowego dorosłych;
- 9) dokonywanie wyboru instytucji egzaminujących;
- 10) badanie jakości, skuteczności i efektywności działań powiatowego urzędu pracy w zakresie organizacji przygotowania zawodowego dorosłych.

§ 3. Powiatowy urząd pracy upowszechnia informację o zasadach organizowania przygotowania zawodowego dorosłych, w szczególności:

- 1) na stronie internetowej urzędu;
- 2) na tablicy ogłoszeń w siedzibie urzędu;
- 3) w formie pisemnych i ustnych informacji adresowanych do osób uprawnionych, pracodawców i ich organizacji, instytucji szkoleniowych, organizacji związków zawodowych oraz instytucji działających na rzecz kształcenia ustawicznego dorosłych.

§ 4. Powiatowy urząd pracy diagnozuje potrzeby osób bezrobotnych i poszukujących pracy, w szczególności przez:

- 1) analizowanie dokumentacji potwierdzającej poziom wykształcenia, kwalifikacji, dotychczasowy przebieg pracy zawodowej, okres pozostawania bez pracy i inne dane osobowe;
- 2) analizowanie zaleceń formułowanych przez doradców zawodowych dotyczących skierowania osób uprawnionych do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych;
- 3) analizowanie wniosków o skierowanie do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych, składanych przez osoby zainteresowane tą formą aktywizacji.

§ 5.1. Powiatowy urząd pracy sporządza roczny plan realizacji przygotowania zawodowego dorosłych zawierający w szczególności:

- 1) prognozowaną liczbę tworzonych miejsc przygotowania zawodowego dorosłych;
- 2) prognozowaną liczbę uczestników przygotowania zawodowego dorosłych w formie praktycznej nauki zawodu dorosłych i przyuczenia do pracy dorosłych;
- 3) prognozowaną wysokość środków Funduszu Pracy na finansowanie przygotowania zawodowego dorosłych.

2. Plan, o którym mowa w ust.1, publikowany jest na tablicy ogłoszeń w siedzibie urzędu i na stronie internetowej urzędu.

§ 6.1. Powiatowy urząd pracy inicjuje tworzenie miejsc przygotowania zawodowego dorosłych w szczególności poprzez informowanie o zasadach organizacji przygotowania zawodowego dorosłych i popularyzację dobrych praktyk, w ramach kontaktów z pracodawcami i organizacjami zrzeszającymi pracodawców.

2. Pracodawca zainteresowany utworzeniem miejsc przygotowania zawodowego dorosłych składa do właściwego powiatowego urzędu pracy zgłoszenie o gotowości ich utworzenia, zawierające w szczególności:

- 1) dane pracodawcy: nazwę lub imię i nazwisko, adres, telefon, fax, e-mail, formę prawną, rodzaj działalności, liczbę pracowników, NIP, REGON, imię i nazwisko osoby reprezentującej pracodawcę;
- 2) liczbę przewidywanych miejsc przygotowania zawodowego dorosłych, ze wskazaniem nazw zawodów lub opisu kwalifikacji lub umiejętności zawodowych, którego przygotowanie zawodowe dotyczy oraz formy przygotowania zawodowego dorosłych i czasu jej trwania;
- 3) informację o programie, według którego będzie realizowane przygotowanie zawodowe dorosłych;
- 4) imię, nazwisko, stanowisko i kwalifikacje opiekuna uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych, wyznaczonego przez pracodawcę;
- 5) wymagania dotyczące wykształcenia, predyspozycji psychofizycznych i zdrowotnych uczestników przygotowania zawodowego dorosłych;
- 6) informację o proponowanym sposobie dostarczenia uczestnikom przygotowania zawodowego dorosłych wiedzy teoretycznej niezbędnej do realizacji zadań zawodowych;
- 7) wskazanie instytucji egzaminujących, w których może być przeprowadzony egzamin kwalifikacyjny, egzamin czeladniczy lub egzamin sprawdzający;
- 8) wykaz wydatków, które ponosił będzie pracodawca na uczestników przygotowania zawodowego dorosłych.

3. Starosta ogłasza listę miejsc przygotowania zawodowego dorosłych u pracodawców, u których będzie realizowane przygotowanie zawodowe dorosłych ustaloną z uwzględnieniem zapotrzebowania lokalnego rynku pracy na zawody, kwalifikacje zawodowe i umiejętności.

§ 7. 1. Jeśli program przygotowania zawodowego dorosłych wymaga dostarczenia uczestnikom wiedzy teoretycznej niezbędnej do wykonywania zadań zawodowych w instytucji szkoleniowej starosta, z zachowaniem zasad określonych w przepisach dotyczących wydatkowania środków publicznych, przeprowadza postępowanie, które ma na celu wyłonienie tej instytucji.

2. Starosta ustala kryteria wyboru instytucji szkoleniowej w taki sposób, aby zapewnić najwyższą jakość kształcenia przy konkurencyjnej cenie.

3. Kryteria wyboru, o których mowa w ust. 2, mogą uwzględniać:

- 1) zakres i jakość oferowanych programów szkoleń, w tym wykorzystywanie standardów kwalifikacji zawodowych i modułowych programów szkoleń zawodowych, dostępnych w bazach danych prowadzonych przez ministra;
- 2) kwalifikacje kadry dydaktycznej;
- 3) dostosowanie ilości i jakości pomieszczeń oraz wyposażenia w sprzęt i pomoce dydaktyczne do potrzeb kształcenia, z uwzględnieniem bezpiecznych i higienicznych warunków pracy i nauki;
- 4) nadzór wewnętrzny służący podnoszeniu jakości prowadzonego kształcenia;
- 5) sposób sprawdzenia efektów kształcenia;
- 6) kwotę należności dla instytucji szkoleniowej.

§ 8. 1. Osoba uprawniona składa we właściwym powiatowym urzędzie pracy pisemny wniosek o skierowanie do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych w wybranym miejscu przygotowania zawodowego dorosłych, o którym mowa w § 6 ust. 3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwisko, imię i adres osoby składającej wniosek o skierowanie do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych, PESEL a w przypadku cudzoziemców numer dokumentu stwierdzającego tożsamość tej osoby;
- 2) wskazanie preferowanej formy przygotowania zawodowego dorosłych;
- 3) nazwę zawodu lub opis kwalifikacji zawodowych lub umiejętności, których przygotowanie zawodowe będzie dotyczyć;
- 4) sugerowaną datę rozpoczęcia i zakończenia przygotowania zawodowego dorosłych;
- 5) uzasadnienie potrzeby odbycia przygotowania zawodowego dorosłych.

§ 9.1. Powiatowy urząd pracy, w porozumieniu z wybranym pracodawcą lub odpowiednio z pracodawcą i wyłonioną instytucją szkoleniową, uzgadnia szczegółowe warunki umowy w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych.

2. Starosta zawiera z pracodawcą albo z pracodawcą i instytucją szkoleniową umowę w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych, określającą w szczególności:

- 1) formy przygotowania zawodowego dorosłych oraz odpowiednio nazwę zawodu, opis kwalifikacji lub umiejętności zawodowych, którego przygotowanie zawodowe dotyczy;
- 2) wymagania dotyczące poziomu wykształcenia oraz predyspozycji psychofizycznych i zdrowotnych uczestników przygotowania zawodowego dorosłych;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia przygotowania zawodowego dorosłych;
- 4) dane opiekuna uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych, w tym imię i nazwisko oraz zajmowane stanowisko;
- 5) rodzaj egzaminu i wskazanie instytucji egzaminującej;
- 6) należność dla instytucji szkoleniowej z tytułu dostarczenia uczestnikom wiedzy teoretycznej niezbędnej do realizacji zadań zawodowych;
- 7) wykaz wydatków, które może ponieść pracodawca w związku z realizacją przygotowania zawodowego dorosłych wraz ze sposobem ich dokumentowania oraz wysokość i terminy wypłaty refundacji dokonywanej przez starostę na podstawie art. 53i ustawy;
- 8) wysokość premii ze środków Funduszu Pracy wypłacanej pracodawcy po spełnieniu warunków określonych w art. 53j ustawy;
- 9) zobowiązanie stron umowy do należytej realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych;
- 10) ustalenia stron w zakresie sposobu postępowania w przypadku zmiany opiekuna uczestników u pracodawcy;
- 11) obowiązki starosty i pracodawcy wynikające z przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) związane z wypłatą refundacji oraz premii, o których mowa w art. 53i oraz 53j ustawy.

3. Do umowy w sprawie przygotowania zawodowego dorosłych dołącza się uzgodnioną listę uczestników przygotowania zawodowego dorosłych, program przygotowania zawodowego dorosłych oraz wzory ankiet oceny przebiegu przygotowania zawodowego dorosłych, stanowiące jej integralną część.

§ 10.1. Program przygotowania zawodowego dorosłych przygotowuje pracodawca lub instytucja szkoleniowa we współpracy z pracodawcą oraz, gdy zachodzi taka potrzeba, we współpracy z organizacją pracodawców, Centrum Kształcenia Ustawicznego lub Centrum Kształcenia Praktycznego.

2. Program przygotowania zawodowego dorosłych zawiera w szczególności:

- 1) określenie formy przygotowania zawodowego dorosłych i czas jej trwania;
- 2) nazwę i kod zawodu oraz zadania zawodowe dla praktycznej nauki zawodu dorosłych oraz nazwę i kod zawodu oraz wybrane kwalifikacje zawodowe lub umiejętności dla przyuczenia do pracy dorosłych;
- 3) wymagania wstępne dotyczące wykształcenia oraz predyspozycji psychofizycznych i zdrowotnych stawiane uczestnikom;
- 4) plan nauczania określający tematy zajęć edukacyjnych oraz ich wymiar, z uwzględnieniem miejsca nabywania umiejętności praktycznych i zdobywania wiedzy teoretycznej;
- 5) wykaz literatury oraz niezbędnych środków i materiałów dydaktycznych;
- 6) sposób sprawdzania efektów przygotowania zawodowego dorosłych.

3. Program może zawierać materiały dydaktyczne do realizacji zajęć, w szczególności do kształcenia umiejętności zgodnie z wymaganiami pracodawców, związane z wprowadzaniem nowych rozwiązań i innowacyjnych technologii.

4. Treści programu, odpowiednio do formy realizowanego przygotowania zawodowego dorosłych, uwzględniają w szczególności:

- 1) wymagania egzaminacyjne określone w standardach będących podstawą przeprowadzania egzaminu kwalifikacyjnego na tytuł czeladnika w zawodach odpowiadających danemu rodzajowi rzemiosła lub
- 2) podstawę programową kształcenia w zawodzie występującym w klasyfikacji szkolnictwa zawodowego lub
- 3) standardy kwalifikacji zawodowych oraz treści modułowych programów szkolenia zawodowego dostępne w bazie prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy;

5. Pracodawca i instytucja szkoleniowa prowadzą dokumentację realizacji programu, w szczególności:

- 1) dziennik zajęć zawierający listę obecności, wymiar godzin oraz wykonywane zadania praktyczne i tematykę zajęć teoretycznych;
- 2) wyniki sprawdzianów okresowych;
- 3) wyniki i protokół z wewnętrznego egzaminu końcowego, jeżeli został przeprowadzony;
- 4) rejestr wydanych zaświadczeń potwierdzających ukończenie programu.

§ 11.1. Pracodawca realizujący przygotowanie zawodowe dorosłych jest obowiązany w szczególności do:

- 1) zapoznania uczestnika z programem przygotowania zawodowego dorosłych oraz jego obowiązkami i uprawnieniami,
- 2) realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych i bieżącego dokumentowania tej realizacji;
- 3) zapewnienia uczestnikowi bezpiecznych i higienicznych warunków realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych;

- 4) zapewnienia profilaktycznej ochrony zdrowia w zakresie przewidzianym dla pracowników;
- 5) przeprowadzenia szkolenia na zasadach przewidzianych dla pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisów przeciwpożarowych oraz zapoznania uczestnika z obowiązującym regulaminem pracy;
- 6) przydzielenia, na zasadach przewidzianych dla pracowników, odzieży i obuwia roboczego, środków ochrony indywidualnej oraz niezbędnych środków higieny osobistej;
- 7) zapewnienia, na zasadach przewidzianych dla pracowników, bezpłatnych posiłków i napojów profilaktycznych.
- 8) niezwłocznego informowania starosty o wszelkich zdarzeniach mających wpływ na realizację programu przygotowania zawodowego dorosłych;
- 9) dostarczenia staroście w okresie 5 dni po zakończeniu miesiąca listy obecności podpisywanej przez uczestników przygotowania zawodowego dorosłych;
- 10) umożliwienia staroście sprawdzenia realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych;
- 11) dostarczenia staroście po zakończeniu realizacji programu zaświadczenia o ukończeniu realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych przez skierowanego uczestnika, zawierającego wykaz wykonywanych zadań praktycznych i tematykę prowadzonych przez pracodawcę zajęć teoretycznych;

2. Program przygotowania zawodowego dorosłych u pracodawcy nie może być realizowany w niedziele i święta, w porze nocnej ani w godzinach nadliczbowych, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Starosta może wyrazić zgodę na realizację programu przygotowania zawodowego dorosłych u pracodawcy w porze nocnej, o ile charakter pracy w danym zawodzie wymaga takiego rozkładu czasu pracy.

§ 12. Instytucja szkoleniowa jest obowiązana w szczególności do:

- 1) realizacji zajęć zgodnie z programem;
- 2) informowania starosty o wszelkich zdarzeniach mających wpływ na realizację programu;
- 3) dostarczenia staroście następnego dnia po zakończeniu miesiąca listy obecności na zajęciach, podpisywanej przez uczestników;
- 4) dostarczenia staroście zaświadczenia dla każdego uczestnika potwierdzającego ukończenie zajęć przewidzianych programem.

§ 13.1. W przypadku nieprzestrzegania warunków umowy przez pracodawcę lub instytucję szkoleniową starosta rozwiązuje ją ze skutkiem natychmiastowym.

2. Jeżeli umowa w sprawie przygotowania zawodowego dorosłych została rozwiązana z przyczyn leżących po stronie pracodawcy, starosta kieruje uczestnika do innego pracodawcy, w celu umożliwienia ukończenia programu przygotowania zawodowego dorosłych.

3. W przypadku utraty ważności skierowania z powodów określonych w §14 ust. 4 pracodawcy przysługuje refundacja poniesionych wydatków, o których mowa w § 9 ust. 2 pkt 7.

§ 14. 1. Starosta osobie zakwalifikowanej do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych wydaje skierowanie zawierające w szczególności:

- 1) datę wystawienia skierowania;

- 2) nazwisko, imię i adres osoby kierowanej do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych, PESEL a w przypadku cudzoziemców numer dokumentu stwierdzającego tożsamość tej osoby;
- 3) wskazanie formy przygotowania zawodowego dorosłych oraz nazwę zawodu, lub wskazanie kwalifikacji lub umiejętności zawodowych, których przygotowanie zawodowe dotyczy;
- 4) nazwę i adres pracodawcy, do którego kierowana jest osoba do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych;
- 5) datę rozpoczęcia i zakończenia przygotowania zawodowego dorosłych oraz dopuszczalną liczbę dni nieobecności niepowodującej unieważnienia skierowania;
- 6) nazwę i adres instytucji szkoleniowej, która dostarczy uczestnikom wiedzy teoretycznej niezbędnej do realizacji zadań zawodowych, o ile kształcenie teoretyczne nie będzie odbywało się u pracodawcy;
- 7) wskazanie rodzaju egzaminu i instytucji egzaminującej;
- 8) informację o prawach i obowiązkach związanych z uczestnictwem w przygotowaniu zawodowym dorosłych.

2. Osoba kierowana do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych potwierdza pisemnie odbiór skierowania i zapoznanie się z prawami oraz obowiązkami, związanymi z odbyciem tego przygotowania.

3. Skierowanie do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych w przypadku zawodów wymagających szczególnych predyspozycji psychofizycznych wymaga pozytywnej opinii doradcy zawodowego powiatowego urzędu pracy.

4. Skierowanie traci ważność w przypadku nieobecności uczestnika na zajęciach uniemożliwiającej realizację programu przygotowania zawodowego dorosłych lub w przypadku nienależytego wywiązywania się uczestnika z nałożonych obowiązków.

5. Utrata ważności skierowania następuje z dniem:

- 9) następującym po upływie dopuszczalnej liczby dni nieobecności określonej w skierowaniu;
- 10) wręczenia uczestnikowi pisemnego powiadomienia starosty o utracie ważności skierowania w związku ze stwierdzonym nienależytym wywiązywaniem się uczestnika z nałożonych obowiązków.

§ 15. Uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych jest obowiązany w szczególności do:

- 1) udziału w zajęciach przewidzianych programem przygotowania zawodowego dorosłych;
- 2) stosowania się do rozkładu czasu pracy i regulaminów obowiązujących u pracodawcy;
- 3) stosowania się do planu nauczania i regulaminów obowiązujących w instytucji szkoleniowej;
- 4) przystąpienia do sprawdzianów okresowych oraz egzaminów przewidzianych na zakończenie przygotowania zawodowego;
- 5) przedłożenia staroście ankiet oceny przebiegu przygotowania zawodowego dorosłych;
- 6) okazania staroście po zakończeniu przygotowania zawodowego dorosłych odpowiednio: świadectwa uzyskania tytułu zawodowego, świadectwa czeladniczego lub zaświadczenia stwierdzającego nabycie wybranych kwalifikacji

zawodowych lub umiejętności niezbędnych do wykonywania zadań zawodowych, których dotyczyło przyuczenie.

§ 16. Powiatowy urząd pracy monitoruje przebieg przygotowania zawodowego dorosłych, w szczególności przez:

- 1) analizę dokumentacji z realizacji przygotowania zawodowego dorosłych, o której mowa w § 10 ust. 5, prowadzonej przez pracodawcę i instytucję szkoleniową;
- 2) wizytację zajęć w ramach programu przygotowania zawodowego dorosłych u pracodawców oraz w instytucji szkoleniowej;
- 3) analizę wyników ankiet, o których mowa w § 15 pkt 5.

§ 17.1. Powiatowy urząd pracy dokonuje analizy skuteczności i efektywności przygotowania zawodowego dorosłych, ustalając w szczególności:

- 1) liczbę i odsetek osób, które rozpoczęły oraz które ukończyły program przygotowania zawodowego dorosłych i zdobyły odpowiednie świadectwo lub zaświadczenie, według formy przygotowania zawodowego dorosłych, miejsca zamieszkania, wieku, poziomu wykształcenia, czasu pozostawania bez pracy i przynależności do poszczególnych grup ryzyka na rynku pracy;
- 2) liczbę i odsetek osób, o których mowa w pkt 1, zatrudnionych w okresie 3 miesięcy po ukończeniu programu przygotowania zawodowego dorosłych;
- 3) koszt ponownego zatrudnienia osób, o których mowa w pkt 1, liczony jako stosunek poniesionych kosztów przygotowania zawodowego dorosłych do liczby osób zatrudnionych w okresie 3 miesięcy po ukończeniu programu przygotowania zawodowego dorosłych, według formy przygotowania zawodowego dorosłych;
- 4) przeciętny czas trwania programu przygotowania zawodowego dorosłych, według formy przygotowania zawodowego dorosłych.

2. Powiatowy urząd pracy upowszechnia informacje o efektywności przygotowania zawodowego dorosłych, w szczególności wśród organów publicznych służb zatrudnienia, pracodawców, instytucji szkoleniowych oraz innych instytucji i organizacji zajmujących się problematyką kształcenia ustawicznego dorosłych.

Rozdział 3

sposób refundowania pracodawcy wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych i wypłacania premii

§ 18. 1. Pracodawca składa wniosek do powiatowego urzędu pracy o dokonanie refundacji wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych na warunkach i w terminach określonych w umowie, zwany dalej "wnioskiem o dokonanie refundacji".

2. Wzór wniosku o dokonanie refundacji jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Do wniosku o dokonanie refundacji pracodawca dołącza poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów potwierdzających poniesienie wydatków.

4. Starosta przekazuje środki Funduszu Pracy z tytułu refundacji wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych, na wskazany przez pracodawcę rachunek bankowy, w terminach określonych w umowie.

§ 19. 1. Pracodawca składa wniosek do powiatowego urzędu pracy o wypłatę premii z tytułu ukończenia przez uczestników przygotowania zawodowego dorosłych programu praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych i zaliczenia egzaminu, o którym mowa w art. 53 ust. 2 lub 53 d ust. 2 ustawy, na warunkach i w terminach określonych w umowie, zwany dalej "wnioskiem o wypłatę premii".

2. Wzór wniosku o wypłatę premii jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Do wniosku o wypłatę premii pracodawca dołącza zaświadczenie o ukończeniu przez uczestników przygotowania zawodowego dorosłych programu praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych oraz kopie poświadczonych za zgodność z oryginałem dokumentów potwierdzających zaliczenie egzaminu, o którym mowa w ust. 1.

4. Starosta przekazuje środki Funduszu Pracy z tytułu premii na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych, na wskazany przez pracodawcę rachunek bankowy, nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Rozdział 4

Kwalifikacje wymagane od opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych

§ 20.1. Od opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych realizowanego w formie praktycznej nauki zawodu dorosłych jest wymagane posiadanie kwalifikacji instruktorów praktycznej nauki zawodu, określonych w przepisach dotyczących praktycznej nauki zawodu.

2. Od opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych realizowanego w formie przyuczenia do pracy dorosłych jest wymagane posiadanie, co najmniej:

- 1) wykształcenia na poziomie szkoły średniej;
- 2) trzyletniego stażu pracy w zawodzie obejmującym zadania zawodowe, do realizacji których wymagane są umiejętności zdobywane w trakcie przyuczenia;
- 3) rocznego doświadczenia w sprawowaniu nadzoru nad pracownikami, stażystami lub praktykantami.

§ 21. Do zadań opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych należy w szczególności:

- 1) zapoznanie uczestnika z jego prawami i obowiązkami oraz z programem przygotowania zawodowego;
- 2) wyznaczenie zadań praktycznych lub realizacja zajęć teoretycznych przewidzianych programem przygotowania zawodowego dorosłych;
- 3) nadzór nad wykonywaniem zadań przez uczestnika przygotowania zawodowego oraz udzielanie mu wskazówek i pomocy;
- 4) współpraca z urzędem pracy i instytucją szkoleniową przy realizacji programu;
- 5) prowadzenie dokumentacji realizacji programu u pracodawcy

Rozdział 5

Warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sprawdzającego oraz wzór wydawanego zaświadczenia

§ 22. Po zakończeniu realizacji programu przygotowania zawodowego dorosłych w formie przyuczenia do pracy dorosłych starosta kieruje uczestnika na egzamin sprawdzający do instytucji szkoleniowej wpisanej do rejestru prowadzonego przez wojewódzki urząd pracy wyłonionej przez powiatowy urząd pracy z zachowaniem zasad określonych w przepisach dotyczących wydatkowania środków publicznych, zwanej dalej „instytucją egzaminującą”.

§ 23.1. Do przeprowadzenia egzaminu, o którym mowa w § 22, instytucja egzaminująca powołuje komisję, w której skład wchodzi przewodniczący oraz dwóch członków.

2. Przewodniczący kieruje pracą komisji, ustala zakres i tryb przeprowadzania egzaminu oraz zatwierdza teoretyczne i praktyczne zadania egzaminacyjne przygotowane przez członków komisji.

3. Przewodniczącym komisji może być osoba posiadająca wykształcenie wyższe odpowiednie dla zakresu kształcenia, z którego jest przeprowadzany egzamin.

4. W przypadku braku możliwości powołania na przewodniczącego komisji osoby spełniającej warunek, o którym mowa w ust. 3, przewodniczącym komisji może być osoba posiadająca wykształcenie średnie oraz minimum 5 letni staż pracy w zawodzie obejmującym zadania zawodowe, do realizacji których wymagane są umiejętności zdobyte w trakcie przyuczenia.

5. Członkami komisji mogą być osoby posiadające wykształcenie co najmniej średnie oraz minimum 3 letni staż pracy w zawodzie obejmującym zadania zawodowe, do realizacji których wymagane są umiejętności zdobyte w trakcie przyuczenia.

6. Zadania egzaminacyjne są przygotowywane i przechowywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie.

7. Przewodniczący komisji sporządza protokół z przebiegu egzaminu, który podpisują wszyscy członkowie komisji.

8. Protokół, o którym mowa w ust. 7, zawiera:

- 1) imię (imiona) i nazwisko osoby zdającej egzamin;
- 2) datę i miejsce urodzenia osoby zdającej egzamin;
- 3) nazwę pracodawcy i instytucji szkoleniowej, które realizowały program przygotowania zawodowego dorosłych;
- 4) formę i czas trwania przygotowania zawodowego dorosłych;
- 5) datę i miejsce przeprowadzenia egzaminu;
- 6) skład komisji przeprowadzającej egzamin;
- 7) tematy teoretycznych i praktycznych zadań egzaminacyjnych;
- 8) informację o wyniku egzaminu;
- 9) wykaz kwalifikacji zawodowych lub umiejętności potwierdzonych na egzaminie;
- 10) nazwę i symbol cyfrowy zawodu obejmującego nabyte kwalifikacje lub umiejętności, zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego lub klasyfikacji zawodów dla potrzeb rynku pracy;
- 11) nazwę i numer programu nauczania dla zawodu dopuszczonego do użytku szkolnego lub programu modułowego dostępnego w bazie danych prowadzonej przez ministra właściwego do spraw pracy.

§ 24. Egzamin, o którym mowa w ust. 1, może być także przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną określoną w art. 53c ust. 2 ustawy lub komisję izby rzemieślniczej, w oparciu o przepisy określające pracę tych komisji.

§ 25.1. Osoba, która zdała egzamin sprawdzający otrzymuje zaświadczenie potwierdzające posiadanie wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności.

2. Wzór zaświadczenia określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY
i POLITYKI SPOŁECZNEJ

WZÓR

.....
(miejsowość i data)

.....
(pieczęć pracodawcy)

Powiatowy Urząd Pracy

W

**Wniosek pracodawcy o dokonanie refundacji wydatków z tytułu realizacji
przygotowania zawodowego dorosłych**

Na podstawie art. 53 i ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) proszę o refundację wydatków z tytułu realizacji przygotowania zawodowego dorosłych zgodnie z umową z dnia nr poniesionych przez: (nazwa pracodawcy)

Ogólna kwota wydatków poniesionych na realizację przygotowania zawodowego dorosłych dla uczestników: (liczba osób) w okresie wynosi (słownie)

OGÓŁEM DO REFUNDACJI

Oświadczam, że warunki ww. umowy zawartej ze Starostą są przestrzegane.

Środki finansowe prosimy przekazać na rachunek bankowy prowadzony w
Nr

.....
(podpis głównego księgowego)

.....
(podpis pracodawcy lub osoby upoważnionej)

Załączniki:

- dokumenty lub kopie dokumentów potwierdzone za zgodność z oryginałem potwierdzające poniesienie wydatków.

Rozliczenie poniesionych wydatków

Lp.	Okres uczestnictwa	Imię i nazwisko uczestnika przyg. zawod. dorosłych	Forma: prakt. nauka zawodu /przyuczenie do pracy	Kwota poniesionych wydatków	Kwota do refundacji
RAZEM					

Słownie kwota do refundacji:

.....
(imię i nazwisko osoby sporządzającej)

.....
(pracodawca lub osoba upoważniona)

.....
(miejsowość i data).....
(pieczęć pracodawcy)**Powiatowy Urząd Pracy**

W

Wniosek pracodawcy o wypłatę premii z tytułu pomyślnego ukończenia programu przygotowania zawodowego dorosłych

Na podstawie art. 53 j ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) proszę o wypłatę premii z tytułu pomyślnego ukończenia programu przygotowania zawodowego dorosłych przez (liczba uczestników) zgodnie z umową z dnia nr

w.....(nazwa pracodawcy)

NALEŻNA PREMIA

Oświadczam, że warunki ww. umowy zawartej ze Starostą są przestrzegane.

Środki finansowe prosimy przekazać na rachunek bankowy prowadzony w

Nr

.....
(podpis głównego księgowego) (podpis pracodawcy lub osoby upoważnionej)

Załączniki:

- zaświadczenia o ukończeniu przez uczestników przygotowania zawodowego dorosłych programu praktycznej nauki zawodu dorosłych lub przyuczenia do pracy dorosłych,
- kopie dyplomów, świadectw lub zaświadczeń potwierdzających zaliczenie egzaminu, o którym mowa w art. 53c ust. 2 lub art. 53 d ust. 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, potwierdzone za zgodność z oryginałem.

Ustalenie należnej premii

Lp.	Okres uczestnictwa	Imię i nazwisko uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych	Forma Praktyczna nauka zawodu /przyuczenie do pracy	Data egzaminu	Kwota premii
RAZEM					

Słownie kwota do wypłaty:

.....
(imię i nazwisko osoby sporządzającej).....
(pracodawca lub osoba upoważniona)

WZÓR

.....
(pieczęć instytucji egzaminującej)

ZAŚWIADCZENIE
potwierdzające posiadanie wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności

Pan/i
(imię/imiona i nazwisko)

Urodzon..... dnia r. w woj.

W dniu r. zdał/a egzamin sprawdzający przed komisją
powołaną przez

.....
(nazwa instytucji egzaminującej)

i uzyskał... potwierdzenie posiadania następujących kwalifikacji zawodowych/umiejętności w
obrębie zawodu

(nazwa i kod cyfrowy zawodu¹⁾)

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)

Zaświadczenie wydano na podstawie § 24 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki
Społecznej z dnia ... w sprawie przygotowania zawodowego dorosłych (Dz. U. Nr ..., poz.
..).

....., dnia r.
(miejscowość)

Nr z rejestru

.....
(pieczęć i podpis osoby upoważnionej
przez instytucję egzaminującą)

¹⁾ Wpisać nazwę i kod cyfrowy zawodu zgodnie z klasyfikacją zawodów szkolnictwa
zawodowego lub klasyfikacją zawodów i specjalności dla potrzeb rynku pracy.

UZASADNIENIE

1. Przedstawienie istniejącego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

Projekt rozporządzenia jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 53m *ustawy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy*.

Na podstawie wskazanego wyżej przepisu, minister właściwy do spraw pracy zobowiązany jest do wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki, sposób i tryb organizowania przygotowania zawodowego dorosłych, sposób refundowania pracodawcy wydatków poniesionych na uczestnika przygotowania zawodowego dorosłych i wypłacania premii, kwalifikacje wymagane od opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych, warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sprawdzającego oraz wzór wydawanego zaświadczenia.

W art. 53a ustawy wprowadzono nowy instrument rynku pracy dla powiatowych urzędów pracy - przygotowanie zawodowe dorosłych. Kierowany jest on do bezrobotnych i poszukujących pracy wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 3-7 ustawy. Przygotowanie zawodowe dorosłych będzie realizowane przez pracodawcę. Program przygotowania zawodowego dorosłych zawierać będzie elementy zdobywania wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych, a kończyć się będzie egzaminem, który umożliwi uzyskanie tytułu zawodowego, tytułu czeladnika lub zaświadczenia o uzyskaniu wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności. Dla pełnej realizacji programu będzie możliwe włączenie do współpracy instytucji szkoleniowej, jeśli pracodawca nie zapewni realizacji zajęć teoretycznych we własnym zakresie. Szczegółowo obowiązki urzędu pracy, pracodawcy i ewentualnie instytucji szkoleniowej określi zawierana umowa.

Zgodnie z ustawą przygotowanie zawodowe dorosłych będzie realizowane w 2 wariantach jako:

- 1) praktyczna nauka zawodu dorosłych - trwa od 12 do 18 miesięcy, umożliwia uczestnikowi przystąpienie do egzaminu kwalifikacyjnego na tytuł zawodowy lub do egzaminu czeladniczego lub
- 2) przyuczenie do pracy dorosłych – trwa od 3 do 6 miesięcy, ma na celu zdobycie wybranych kwalifikacji zawodowych lub umiejętności, niezbędnych do wykonywania określonych zadań zawodowych i uzyskania potwierdzenia ich posiadania zaświadczeniem.

Rozporządzenie szczegółowo określa zadania powiatowego urzędu pracy w zakresie informacji, promocji, planowania, organizacji, monitoringu i oceny efektów nowej formy aktywizacji. Informacje o zasadach organizacji przygotowania zawodowego dorosłych i rocznych planach powiatowych urzędów pracy będą publikowane na ich stronach internetowych oraz tablicach ogłoszeń. Miejsca przygotowania zawodowego dorosłych będą tworzone z uwzględnieniem zapotrzebowania lokalnego rynku pracy na zawody, kwalifikacje zawodowe i umiejętności. Pracodawca w szczególności obowiązany będzie dostarczyć informacji o programie przygotowania zawodowego dorosłych, wyznaczyć opiekuna dla uczestnika tej formy aktywizacji, określić sposób realizacji zajęć teoretycznych (przy ewentualnym współdziałaniu instytucji szkoleniowej i wskazać instytucję egzaminującą. Wybór instytucji szkoleniowych oraz instytucji egzaminujących, które będą przeprowadzały egzamin sprawdzający, będzie dokonywany przez urząd pracy z zachowaniem zasad określonych w przepisach dotyczących wydatkowania środków publicznych.

Udział w przygotowaniu zawodowym dorosłych dla osób uprawnionych będzie dobrowolny. Chętni składać będą w powiatowym urzędzie pracy wnioski o ich skierowanie do odbycia przygotowania zawodowego z zakresu wybranego zawodu, kwalifikacji zawodowych lub

umiejętności, w wybranej formie aktywizacji, u wybranego pracodawcy. Zakwalifikowanie danej osoby wymaga uzgodnienia z pracodawcą i ew. instytucją szkoleniową oraz w szczególnych wypadkach pozytywnej opinii doradcy zawodowego (zawody wymagające szczególnych predyspozycji psychofizycznych). Osoby zakwalifikowane otrzymają z urzędu pracy skierowania, w których będą określone ich prawa i obowiązki. Wydane skierowanie straci ważność po upływie dopuszczalnej liczby dni nieobecności. Może ją też utracić w przypadku stwierdzenia nienależytego wywiązywania się uczestnika z nałożonych obowiązków.

Przygotowanie zawodowe dorosłych realizowane będzie zgodnie z programem, którego treści (odpowiednio do jego formy) uwzględniać będą:

- podstawę programową kształcenia w zawodzie występującym w klasyfikacji szkolnictwa zawodowego,
- wymagania egzaminacyjne określone w standardach będących podstawą przeprowadzania egzaminu kwalifikacyjnego na tytuł czeladnika w zawodach odpowiadających danemu rodzajowi rzemiosła,
- standardy kwalifikacji zawodowych oraz treści modułowych programów szkolenia zawodowego dostępnych w bazie prowadzonej przez MPiPS.

Rozporządzenie określa zakres wniosku składanego przez osobę zainteresowaną przygotowaniem zawodowym dorosłych oraz zakres umowy zawieranej pomiędzy starostą a pracodawcą i ewentualnie instytucją szkoleniową. Do umowy pracodawca obowiązany jest dołączyć listę uczestników przygotowania zawodowego dorosłych, program i ankietę do oceny przebiegu tej formy aktywizacji.

Starosta będzie refundował pracodawcy wydatki poniesione na uczestnika w szczególności na materiały i surowce, eksploatację maszyn i urządzeń, odzież roboczą, posiłki regeneracyjne i inne środki niezbędne do realizacji programu w wysokości określonej w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Wykaz wydatków, sposób ich dokumentowania, wysokość refundacji i termin wypłaty określany jest w umowie w sprawie realizacji przygotowania zawodowego dorosłych. Pracodawcy przysługiwać będzie również premia, jeśli uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych ukończy program przygotowania i zaliczy egzamin. Rozporządzenie określa wzór wniosków o dokonanie refundacji i wypłaty premii.

Refundacja i premia są pomocą de minimis co zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) oznacza ograniczenie maksymalnej kwoty otrzymywanych środków publicznych w limitach czasowych i zobowiązuje do prowadzenia stosownej dokumentacji.

Rozporządzenie określa także wymagania w zakresie kwalifikacji, jakie mają posiadać wyznaczeni przez pracodawcę opiekunowie uczestników przygotowania zawodowego dorosłych. Od opiekunów praktycznej nauki zawodu dorosłych wymagane jest posiadanie kwalifikacji wymaganych od instruktorów praktycznej nauki zawodu określonych w przepisach *rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie praktycznej nauki zawodu (Dz.U. Nr 113, poz. 988 z późn. zm.)*. Od opiekunów uczestników przyuczenia do pracy wymaga się wykształcenia średniego, 3-letniego stażu pracy w zawodzie i rocznego doświadczenia w sprawowaniu nad pracownikami, stażystami lub praktykantami. Rozporządzenie precyzuje też zadania opiekunów uczestników przygotowania zawodowego dorosłych.

Ponieważ zasady i tryb przeprowadzania egzaminów na tytuły zawodowe i tytuły czeladnicze regulują przepisy ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, rozporządzenie w tym zakresie odwołuje się do tych przepisów. Szczegółowo natomiast reguluje sposób organizowania egzaminów sprawdzających, przewidzianych na zakończenie krótszej formy aktywizacji, tj. przyuczenia do pracy dorosłych.

Egzaminy sprawdzające będą przeprowadzane przez komisje powoływane przez instytucje szkoleniowe wpisane do rejestru prowadzonego przez wojewódzki urząd pracy lub przez komisje egzaminacyjne uprawnione do przeprowadzania egzaminów na tytuły zawodowe lub tytuły czeladnicze. Rozporządzenie ustala wymagania kwalifikacyjne członków komisji powoływanych przez instytucje szkoleniowe i zobowiązuje do sporządzania protokołów z egzaminu. Zaliczony egzamin sprawdzający będzie dokumentowany zaświadczeniem, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

2. Charakterystyka i ocena przewidywanych skutków prawnych

Projektowane rozporządzenie pozwoli powiatowym urządowi pracy na stosowanie nowego instrumentu rynku pracy – przygotowania zawodowego dorosłych.

3. Informacja o podleganiu projektu notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczą:

- 1) osób uprawnionych do odbycia przygotowania zawodowego dorosłych tj. bezrobotnych oraz poszukujących pracy, którzy:
 - a) otrzymują świadczenie socjalne przysługujące na urlopie górniczym lub górniczy zasiłek socjalny, określone w odrębnych przepisach,
 - b) uczestniczą w zajęciach w Centrum Integracji Społecznej lub indywidualnym programie integracji, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej,
 - c) są żołnierzami rezerwy,
 - d) pobierają rentę szkoleniową,
 - e) pobierają świadczenie szkoleniowe, o którym mowa w art. 70 ust. 6 ustawy;
- 2) powiatowych urzędów pracy;
- 3) pracodawców;
- 3) instytucji szkoleniowych;
- 4) innych organizacji i instytucji zaangażowanych w działania związane z realizacją przygotowania zawodowego dorosłych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji z niżej wymienionymi partnerami społecznymi:

- Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Forum Związków Zawodowych,
- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- Związkiem Pracodawców Business Center Club,
- Konfederacją Pracodawców Polskich,
- Krajową Izbą Gospodarczą,

- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Związkiem Rzemiosła Polskiego,

Projekt będzie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana zmiana nie zakłóca mechanizmów konkurencji oraz nie zmienia istoty funkcjonowania gospodarki i roli przedsiębiorców. Powinna sprzyjać wzrostowi zatrudnienia, a co z tym jest związane – wzrostowi produkcji, poprzez lepsze dopasowanie kwalifikacji osób bezrobotnych i poszukujących pracy do potrzeb pracodawców.

Rozporządzenie wpłynie pozytywnie na rynek pracy. Spośród instrumentów stosowanych przez urzędy pracy mających na celu aktywizację osób bezrobotnych przygotowanie zawodowe dorosłych jest najbardziej kompleksowym rozwiązaniem dostosowanym do potrzeb osób o szczególnie trudnej sytuacji na rynku pracy, wynikającej z braku kwalifikacji i doświadczenia zawodowego. Zawody i umiejętności kształcone w trakcie przygotowania zawodowego dorosłych będą dostosowywane do bieżących potrzeb pracodawców na lokalnym rynku pracy.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Finansowanie kosztów związanych z realizacją przygotowania zawodowego dorosłych odbywać się będzie ze środków Funduszu Pracy, będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, przeznaczonych na finansowanie programów promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej – w ramach przyjętego planu wydatków.

5. Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 2008 r.

w sprawie programów specjalnych

Na podstawie art. 63b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz.1056 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady organizacji i realizacji programów specjalnych, zakres ich stosowania, sposób wyłaniania i doboru uczestników programów oraz sposób finansowania tych programów z Funduszu Pracy.

- § 2.1. Program specjalny stanowi zespół działań łączących ustawowe usługi i instrumenty rynku pracy ze specyficznymi elementami wspierającymi zatrudnienie, których identyfikacji i doboru dokonuje starosta.
2. Program specjalny inicjuje i realizuje starosta. Przy realizacji programu starosta może współpracować z innymi organami administracji publicznej, organizacjami i instytucjami rynku pracy oraz pracodawcami.
 3. Starosta zawiera z podmiotami, o których mowa w ust. 2, pisemne porozumienie dotyczące realizacji programu specjalnego, określające w szczególności zakres ich działania, schemat współpracy w ramach programu oraz zasady współfinansowania.
 4. Program specjalny może być realizowany poza obszarem jednego powiatu.
 5. Realizacja programu specjalnego może obejmować okres dłuższy niż rok budżetowy.

§ 3. Starosta w celu przygotowania programu specjalnego opracowuje:

1) założenia programu określające:

- a) nazwę, cel i uzasadnienie programu,
- b) grupę docelową,
- c) instrumenty,
- d) preliminarz wydatków ponoszonych z kwot środków Funduszu Pracy oraz wydatków ponoszonych przez partnerów programu,
- e) wysokość zakładanych wskaźników efektywności,
- f) partnerów i ich zadania;

2) harmonogram realizacji programu określający:

- a) terminy realizacji poszczególnych zadań,
- b) wykonawców,
- c) wysokość i przeznaczenie środków;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

- 3) zasady prowadzenia kontroli programu i zakres monitorowania jego realizacji;
- 4) procedury działania w przypadku zagrożenia realizacji programu mogące doprowadzić do przekroczenia terminów lub kosztów;
- 5) procedury zamknięcia i rozliczenia programu, z uwzględnieniem:
 - a) osób odpowiedzialnych za rozliczenie,
 - b) zakresu dokumentacji wymaganej do rozliczenia programu oraz opisu jej tworzenia oraz obiegu,
 - c) zakresu analizy realizacji programu obejmującej rzeczywiste koszty, realizację celu, efektywność;
- 6) tryb gromadzenia i archiwizowania dokumentacji dotyczącej programu;
- 7) zasady prezentacji i popularyzacji wyników oraz wykorzystania doświadczeń nabytych w toku realizacji programu.

§ 4.1. Wyłonienia uczestników programu dokonuje starosta na podstawie:

- 1) okresowych analiz poziomu i struktury bezrobocia na lokalnym rynku pracy;
 - 2) analiz i informacji innych organów administracji publicznej oraz organizacji i instytucji zajmujących się problematyką zatrudnienia;
 - 3) długo i krótkoterminowych prognoz lokalnego rynku pracy;
 - 4) monitoringu zawodów nadwyżkowych i deficytowych.
2. Programem specjalnym mogą być objęci bezrobotni, poszukujący pracy niepozostający w zatrudnieniu i pracownicy zagrożeni zwolnieniem z przyczyn nie dotyczących pracowników, w stosunku do których stosowane ustawowe usługi i instrumenty rynku pracy są niewystarczające dla powrotu bądź utrzymania się na rynku pracy.

§ 5.1. Starosta, na podstawie bieżących analiz oraz monitoringu przebiegu realizacji programu specjalnego, może dokonywać zmian w sposobie i zakresie realizacji programu specjalnego dla uzyskania zamierzonych celów.

2. Starosta podejmuje decyzje o wstrzymaniu realizacji programu specjalnego, jeżeli osiągnięcie zakładanych w programie specjalnym celów jest niemożliwe.
3. Decyzje, o których mowa w ust.1 i 2, starosta podejmuje po uprzedniej konsultacji z partnerami współdziałającymi przy realizacji programu specjalnego oraz po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia.

§ 6. Pomoc dla przedsiębiorców, którzy uzyskali wsparcie w ramach specyficznych elementów wspierających zatrudnienie, stanowi pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis (Dz. Urz. WE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

§ 7.1. Program specjalny, organizowany i realizowany przez starostę, jest finansowany w ramach kwot środków Funduszu Pracy ustalonych według algorytmu, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, na finansowanie zadań realizowanych przez samorząd powiatu w kwocie nie większej niż 10% tych środków w skali roku budżetowego.

2. W sytuacji, gdy wysokość środków niezbędnych do sfinansowania organizacji i realizacji programu specjalnego przekracza dostępną sumę środków przeznaczonych na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobo-

cia i aktywizacji zawodowej w powiecie w ramach kwot środków Funduszu Pracy ustalonych według algorytmu, dopuszcza się możliwość wystąpienia starosty z wnioskiem o dofinansowanie programu specjalnego środkami Funduszu Pracy, z rezerwy będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy w wysokości nie większej niż 50% wartości programu.

3. Decyzję o dofinansowaniu programu specjalnego ze środków rezerwy Funduszu Pracy podejmuje minister właściwy do spraw pracy na podstawie pisemnego wniosku starosty, uzasadniającego potrzebę skorzystania z dodatkowych środków, będących w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY
i POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

I. Opis proponowanych regulacji

Projekt rozporządzenia jest realizacją upoważnienia zawartego w art. 63b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, Nr 70, poz. 416 i Nr 171, poz.1056).

Projekt rozporządzenia określa:

- szczegółowe zasady organizacji i realizacji programów specjalnych,
- zakres stosowania programów specjalnych,
- sposób wyłaniania i doboru uczestników programów specjalnych,
- sposób finansowania tych programów z Funduszu Pracy (mając na uwadze zgodność wydatkowania środków z zasadami przyznawania pomocy de minimis).

Proponuje się aby przepisy niniejszego rozporządzenia weszły w życie z dniem 1 stycznia 2008 r., tj. z dniem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, dotyczących programów specjalnych.

1. Charakterystyka i ocena przewidywanych skutków prawnych

Projektowane rozporządzenie pozwoli powiatowym urzędом pracy na stosowanie nowego instrumentu rynku pracy – programów specjalnych.

2. Informacja o podleganiu projektu notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

II. Ocena przewidywanych skutków społeczno – gospodarczych wynikających z projektu rozporządzenia (OSR):

1. Podmioty objęte rozporządzeniem:

Przepisy rozporządzenia będą dotyczyły starostów powiatów, pracodawców oraz innych organów, organizacji i podmiotów zajmujących się problematyką rynku pracy, którym (na mocy art. 24 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia) starosta – w ramach środków określonych w budżecie danego samorządu, może zlecić realizację usług rynku pracy, a także osób (wymienionych w art. 49a ustawy o promocji) uprawnionych do ubiegania się o objęcie programem specjalnym.

2. Wpływ rozporządzenia na finanse publiczne, rynek pracy i rozwój regionalny.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa ani budżetu samorządu powiatów.

Regulacje zawarte w projekcie powinny ułatwić aktywizację zawodową osób, o których mowa w art. 49a ustawy, gdyż pozwolą powiatowym urzędом pracy na stosowanie nowego instrumentu rynku pracy – programów specjalnych.

Pomoc dla przedsiębiorców, którzy uzyskali wsparcie w ramach specyficznych elementów wspierających zatrudnienie – będących częścią programów specjalnych, stanowi pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006r.

w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis (Dz. Urz. WE L 379 z 28.12.2006, str. 5) i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Programy specjalne są finansowane ze środków Funduszu Pracy, ustalonych według algorytmu, przyznanych na finansowanie zadań w powiecie oraz mogą być wspierane innymi środkami (np. instytucji współpracujących, czy pracodawców biorących udział w programie specjalnym). Na wniosek starosty minister właściwy do spraw pracy na realizację programów specjalnych może przyznać dodatkowe środki, z rezerwy dysponenta Funduszu Pracy.

5. Konsultacje społeczne:

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do niżej wymienionych partnerów społecznych:

- Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Forum Związków Zawodowych,
- Komisją Krajową NSZZ „Solidarność”,
- Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
- Związkiem Pracodawców Business Center Club,
- Konfederacją Pracodawców Polskich,
- Krajową Izbą Gospodarczą,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Związkiem Rzemiosła Polskiego.

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

III. Wstępna opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Proponowane w projekcie regulacje są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia
w sprawie procedury wydawania zezwolenia na pracę cudzoziemca

Na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) typy zezwoleń na pracę,
- 2) tryb postępowania w sprawie zezwoleń na pracę,
- 3) tryb przeprowadzania przez starostę działań, o których mowa w art. 88c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”,
- 4) wzór i tryb przekazywania informacji starosty na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy,
- 5) wykaz dokumentów, które podmiot powierzający wykonywanie pracy przez cudzoziemca jest obowiązany przedstawić w trakcie postępowania,
- 6) wzory wniosków o wydanie lub przedłużenie zezwolenia na pracę, oświadczeń podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi dotyczących spełnienia wymagań określonych w ustawie, wzory informacji, o których mowa w art. 88h ust. 1 pkt 7 oraz art. 88i ust. 1 i 2 ustawy, oraz zezwoleń i przedłużeń zezwoleń, które mogą zawierać dane osobowe cudzoziemca oraz podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca.

§ 2. Określa się następujące typy zezwoleń na pracę:

- 1) „A” – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z podmiotem, którego siedziba lub miejsce zamieszkania albo oddział, zakład lub inna forma zorganizowanej działalności znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) „B” – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę polegającą na pełnieniu funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji;
- 3) „C” – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę u pracodawcy zagranicznego, delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 30 dni w roku kalendarzowym do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego, jego podmiotu zależnego lub podmiotu powiązanego długoterminową umową o współpracy z pracodawcą zagranicznym;
- 4) „D” – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę u pracodawcy zagranicznego, nieposiadającego oddziału, zakładu lub innej formy zorganizowanej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu realizacji usługi o charakterze tymczasowym i okazjonalnym (usługi eksportowej);

- 5) „E” – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę u pracodawcy zagranicznego, delegowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 3 miesiące w ciągu kolejnych 6 miesięcy w innym celu, niż wskazany w pkt 2 – 4.

§ 3.1. Zezwolenie na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „zezwoleniem”, wydaje się na pisemny wniosek podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Zezwolenie jest wydawane na okres oznaczony datami. Wzór zezwolenia stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Na wniosek podmiotu powierzającego wykonywanie pracy można przedłużyć zezwolenie. Wzór wniosku o przedłużenie zezwolenia stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia. Wzór przedłużenia zezwolenia stanowi załącznik nr 4 do rozporządzenia.

2. Zezwolenie można przedłużyć gdy:

- 1) okres powierzenia cudzoziemcowi pracy będzie następować bezpośrednio po okresie wskazanym w wydanym zezwoleniu,
- 2) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi złoży wniosek o przedłużenie zezwolenia najpóźniej na 30 dni przed upływem ważności zezwolenia.

§ 5.1. W przypadku ubiegania się o zezwolenie typu A lub jego przedłużenie, do wniosku dołącza się:

- 1) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub właściwego rejestru potwierdzającego albo ewidencji działalności gospodarczej - w przypadku osób prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej lub podmiotów prowadzących działalność gospodarczą;
- 2) umowę nawiązania spółki - w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji i spółka akcyjna w organizacji;
- 3) kopię dowodu osobistego lub dokumentu podróży - w przypadku osób fizycznych;
- 4) kopię dokumentu podróży cudzoziemca (wypełnione strony z danymi);
- 5) informację starosty właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywnym wyniku rekrutacji organizowanej dla pracodawcy, jeżeli jest ona wymagana;
- 6) dowód wpłaty, o której mowa w art. 90a ust. 1 ustawy;
- 7) dokumenty potwierdzające wypełnienie wymagań, o których mowa w art. 88d ustawy;
- 8) inne dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.

2. W przypadku, gdy do zezwolenia na podstawie ust. 1 pkt 2 dołączono umowę nawiązania spółki, pracodawca przedkłada wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

3. Działania starosty, o których mowa w ust. 1 pkt 5, w celu zabezpieczenia potrzeb kadrowych pracodawcy polegają na:

- 1) analizie rejestrów bezrobotnych i poszukujących pracy;
- 2) organizowaniu rekrutacji, w sytuacji, gdy analiza rejestrów bezrobotnych i poszukujących pracy wykaże figurowanie w tych rejestrach odpowiedniej liczby osób spełniających wymogi złożonej przez pracodawcę oferty.
4. Starosta dokonuje analizy wysokości proponowanego wynagrodzenia w odniesieniu do wysokości wynagrodzenia w takim samym lub porównywalnym zawodzie lub rodzaju pracy.
5. W toku postępowania, o którym mowa w ust. 3, starosta nie bierze pod uwagę wskazanych w ofercie pracy wymagań, jeżeli są one zaniżone albo zawyżone w stosunku do pracy, którą cudzoziemiec ma wykonywać.
6. W terminie określonym w art. 88c ust. 2 ustawy starosta wydaje pracodawcy informację na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych. Wzór informacji określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.
7. Starosta może wydać pracodawcy informację, o której mowa w ust. 6, na podstawie wyników rekrutacji na takie samo stanowisko w oparciu o oferty pracy składane w okresie poprzedzających 6 miesięcy.

§ 6. W przypadku ubiegania się o zezwolenie typu B lub jego przedłużenie, do wniosku dołącza się:

- 1) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego; spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji i spółka akcyjna w organizacji przedkłada umowę nawiązania spółki. Wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego spółka przedkłada w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
- 2) kopię dokumentu podróży cudzoziemca (wypełnione strony z danymi);
- 3) zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podmiot powierzający wykonywanie pracy jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za ostatni rok podatkowy oraz informację o stanie zatrudnienia za okres roku poprzedzającego złożenie wniosku lub informację o posiadanych środkach lub prowadzeniu działań pozwalających na spełnienie w przyszłości warunków określonych w art. 88c ust. 4 pkt 1 ustawy;
- 4) dowód wpłaty, o której mowa w art. 90a ust. 1 ustawy;
- 5) inne dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.

§ 7. W przypadku ubiegania się o zezwolenie typu C lub przedłużenie zezwolenia, do wniosku dołącza się:

- 1) wyciąg z odpowiedniego rejestru potwierdzający status prawny i formę lub charakter działalności prowadzonej przez pracodawcę zagranicznego lub kopię dokumentu tożsamości pracodawcy, jeżeli jest on osobą fizyczną;
- 2) aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego, jego podmiotu zależnego, lub podmiotu powiązanego długoterminową umową o współpracy z pracodawcą zagranicznym, lub rejestru potwierdzającego uzyskanie właściwego wpisu;
- 3) kopię dokumentu podróży cudzoziemca (wypełnione strony z danymi);
- 4) dowód wpłaty, o której mowa w art. 90a ust. 1 ustawy;
- 5) inne dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.

§ 8. W przypadku ubiegania się o zezwolenie typu D lub przedłużenie zezwolenia, do wniosku dołącza się:

- 1) wyciąg z odpowiedniego rejestru potwierdzający status prawny i formę lub charakter działalności prowadzonej przez pracodawcę zagranicznego lub kopię dokumentu tożsamości pracodawcy, jeżeli jest on osobą fizyczną;
- 2) kopię umowy, na podstawie której usługa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest świadczona lub jej fragmentu określającego przedmiot zobowiązań pracodawcy zagranicznego lub określające to oświadczenie pracodawcy zagranicznego w przypadku, gdy umowa nie została jeszcze zawarta; w takim przypadku kopię odpowiedniego fragmentu umowy pracodawca zagraniczny dostarcza niezwłocznie po jej zawarciu;
- 3) kopię dokumentu podróży cudzoziemca (wypełnione strony z danymi);
- 4) dowód wpłaty, o której mowa w art. 90a ust. 1 ustawy;
- 5) inne dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.

§ 9. W przypadku ubiegania się o zezwolenie typu E lub przedłużenie zezwolenia, do wniosku dołącza się:

- 1) wyciąg z odpowiedniego rejestru potwierdzający status prawny i formę lub charakter działalności prowadzonej przez pracodawcę zagranicznego lub kopię dokumentu tożsamości pracodawcy, jeżeli jest on osobą fizyczną;
- 2) kopię dokumentu podróży cudzoziemca (wypełnione strony z danymi);
- 3) dowód wpłaty, o której mowa w art. 90a ust. 1 ustawy;
- 4) inne dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.

§ 10. 1. Wnioskodawca potwierdza w drodze oświadczenia na piśmie wypełnienie wymagań, o których mowa w art. 88c ust. 1 pkt 1, ust. 6, art. 88j ust. 1 pkt 4 - 7 i 9 ustawy.

2. Wojewoda, opierając się w szczególności na wynikach kontroli prowadzonych u wnioskodawcy, może zażądać przedstawienia dowodów wypełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 88h ustawy.

§ 11. 1. Dokumenty sporządzone w języku obcym, służące za dowód w postępowaniu o wydanie zezwolenia, powinny być składane wraz z ich tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego.

2. Organ wydający zezwolenie może odstąpić od wymagania przedłożenia tłumaczenia w szczególności w przypadku dokumentów tożsamości oraz fragmentów dokumentów wymienionych w § 5 - 9, które nie mają istotnego znaczenia dla rozpatrywanego wniosku.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UWAGA: FORMAT GRAFICZNY ZOSTANIE OPRACOWANY PO OSTATECZNYM ZATWIERDZENIU TREŚCI!

Załączniki do rozporządzenia
MPiPS w sprawie procedury
wydawania zezwolenia na pracę
cudzoziemca

Załącznik nr 1

W Z Ó R

Wniosek o wydanie zezwolenia na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej
Polskiej

Data złożenia:
(wypełnia organ przyjmujący)

Nr sprawy
(wypełnia organ przyjmujący)

Typ zezwolenia:

- A - dotyczy cudzoziemca zamierzającego wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z podmiotem, którego siedziba lub miejsce zamieszkania albo oddział, zakład lub inna forma zorganizowanej działalności znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- B - dotyczy cudzoziemca zamierzającego wykonywać pracę polegającą na pełnieniu funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji
- C - dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę u pracodawcy zagranicznego, który będzie delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 30 dni w roku kalendarzowym do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego, jego podmiotu zależnego lub podmiotu powiązanego długoterminową umową o współpracy z pracodawcą zagranicznym
- D - jeżeli dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę u pracodawcy zagranicznego, nieposiadającego oddziału, zakładu lub innej formy zorganizowanej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który będzie delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu realizacji usługi o charakterze tymczasowym i okazjonalnym (usługi eksportowej)
- E - jeżeli dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę u pracodawcy zagranicznego, który będzie delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 3 miesiące w ciągu kolejnych 6 miesięcy w innym celu, niż wskazany w typach B, C, D.

1. Dane pracodawcy:
 - 1.1. Nazwa/Imię i nazwisko
 - 1.2. Adres siedziby/miejsca zamieszkania (łącznie z krajem)
 - 1.3. Nazwa rejestru / nr w rejestrze (w przypadku osób fizycznych: nr dokumentu tożsamości i organ wydający)
 - 1.4. Informacja o załącznikach:
 - 1.4.1. Wyciąg z rejestru/ewidencji
 - 1.4.2. Dokument tożsamości
 - 1.4.3. Umowa spółki w organizacji
 - 1.5. Inne formy identyfikacji
 - 1.5.1. NIP
 - 1.5.2. PESEL (dot. osób fizycznych, które go mają)
 - 1.6. Dane kontaktowe:
 - 1.6.1. Pełnomocnik w Polsce
 - 1.6.2. Adres do korespondencji
 - 1.6.3. Imię i nazwisko / funkcja osoby do kontaktu
 - 1.6.4. Telefon, faks, e-mail osoby do kontaktu
2. Cudzoziemiec
 - 2.1. Dane osobowe
 - 2.1.1. Imię/imiona
 - 2.1.2. Nazwisko
 - 2.1.3. Płeć
 - 2.1.4. Imię ojca
 - 2.1.5. Data urodzenia
 - 2.1.6. Miejsce urodzenia
 - 2.1.7. Obywatelstwo
 - 2.1.8. Dokument podróży
 - 2.1.8.1. Numer
 - 2.1.8.2. Organ wydający
 - 2.1.8.3. Data wydania
 - 2.1.8.4. Data ważności
 - 2.2. Miejsce zamieszkania na dzień składania wniosku
3. Praca
 - 3.1. Stanowisko lub rodzaj pracy
 - 3.2. Zakres podstawowych obowiązków
 - 3.3. Podstawa wykonywania pracy (typ umowy/stosunku prawnego)
 - 3.4. Wymiar etatowy wykonywania pracy / Liczba godzin w tygodniu
 - 3.5. Wysokość podstawowego wynagrodzenia brutto / ewentualnie: wysokość stawki godzinowej brutto
 - 3.6. Okres, na który wnioskuje się o zezwolenie
 - 3.7. Miejsce przechowywania dokumentacji pracowniczej na terytorium RP oraz dane osoby odpowiedzialnej za jej udostępnianie
 - 3.8. Informacja o załącznikach:
 - 3.7.1. Informacja starosty (na podstawie art. 88c ust. 2 ustawy) (tylko zezwolenia typu A)
 - 3.7.2. Informacja o wysokości dochodu/straty lub środkach/działaniach na rzecz spełnienia kryteriów dochodowych przez podmiot (tylko zezwolenia typu B)

- 3.7.3. Informacja o stanie zatrudnienia pracodawcy na dzień składania wniosku (tylko zezwolenia typu B)
- 3.7.4. Informacja o podmiocie przyjmującym (tylko zezwolenia typu C)
- 3.7.5. Fragment umowy nt. zakresu zobowiązania pracodawcy zagranicznego (tylko zezwolenia typu D)
- 3.7.6. Potwierdzenie spełnienia wymagań z art. 88d ustawy
- 3.7.7. Dane pracodawcy użytkownika (gdy pracodawcą jest agencja pracy tymczasowej)

4. Oświadczenie pracodawcy

Oświadczam, że

- wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie nie niższa, niż podana w niniejszym wniosku oraz nie jest niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących porównywalną pracę lub na porównywalnych stanowiskach (tylko zezwolenia typu A)
- wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie nie niższa, niż podana w niniejszym wniosku oraz nie jest niższa od 70% wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 90 ust. 7 ustawy, a wykonywanie pracy przez cudzoziemca odbywać się będzie na warunkach zgodnych z art. 67³ Kodeksu pracy (dotyczy zezwoleń typu C, D, E).
- pracodawca nie był prawomocnym wyrokiem sądu uznany za winnego wykroczenia określonego w art. 120 ust. 3 - 5, ani też w ciągu dwóch lat od uznania za winnego popełnienia czynu, o którym mowa w art. 120 ust. 1, nie został ponownie uznany za winnego podobnego wykroczenia;
- nie byłem karany za popełnienie czynu z art. 218 – 221 Kodeksu karnego;
- nie byłem karany za popełnienie w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę, czynu z art. 270 – 275 Kodeksu karnego, jak również pracodawca nie jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;
- nie byłem karany za czyn, o którym mowa w art. 253 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny lub w innym państwie na podstawie przepisów Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, jak również pracodawca nie jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę.

Miejscowość, data

Podpis pracodawcy

UWAGA: FORMAT GRAFICZNY ZOSTANIE OPRACOWANY PO OSTATECZNYM
ZATWIERDZENIU TREŚCI!

Załącznik nr 2

W Z Ó R

Zezwolenie na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. (...)

po rozpatrzeniu wniosku

(dane podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca)

wydaję zezwolenie na pracę dla

Pan(i)

obywatela(ki)

legitymującego(ej) się dokumentem podróży (seria, numer)

wydanym przez (nazwa organu)

na pracę na stanowisku / w charakterze

w okresie od do

dla i na rzecz: (dane pracodawcy)

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Data złożenia:

(wypełnia organ przyjmujący)

Nr sprawy

(wypełnia organ przyjmujący)

Dane zezwolenia, którego dotyczy wnioskowanie:

Typ:

Numer:

Data wydania:

Okres wykonywania pracy przez cudzoziemca określony w zezwoleniu:

Od:

Do:

1. Dane pracodawcy:

1.1. Nazwa/Imię i nazwisko

1.2. Adres siedziby/miejsca zamieszkania (łącznie z krajem)

1.3. Dane kontaktowe:

1.3.1. Pełnomocnik w Polsce

1.3.2. Adres do korespondencji

1.3.3. Imię i nazwisko / funkcja osoby do kontaktu

1.3.4. Telefon, faks, e-mail osoby do kontaktu

2. Cudzoziemiec

2.1. Dane osobowe

2.1.1. Imię/imiona

2.1.2. Nazwisko

2.1.3. Obywatelstwo

2.1.8. Dokument podróży

2.1.8.1. Numer

2.1.8.2. Organ wydający

2.1.8.3. Data wydania

2.1.8.4. Data ważności

3. Praca

3.1. Stanowisko lub rodzaj pracy

3.2. Zakres podstawowych obowiązków

3.3. Podstawa wykonywania pracy (typ umowy/stosunku prawnego)

3.4. Wymiar etatowy wykonywania pracy / Liczba godzin w tygodniu

3.5. Wysokość podstawowego wynagrodzenia brutto / ewentualnie: wysokość stawki godzinowej brutto

3.6. Okres, na który wnioskuje się o przedłużenie zezwolenia

3.7. Miejsce przechowywania dokumentacji pracowniczej na terytorium RP oraz dane osoby odpowiedzialnej za jej udostępnianie

3.8. Informacja o załącznikach:

3.7.1. Informacja starosty (na podstawie art. 88c ust. 2 ustawy)
(tylko zezwolenia typu A)

3.7.2. Informacja o wysokości dochodu/straty lub środkach/działaniach na rzecz spełnienia kryteriów dochodowych przez podmiot
(tylko zezwolenia typu B)

3.7.3. Informacja o stanie zatrudnienia pracodawcy na dzień składania wniosku
(tylko zezwolenia typu B)

3.7.4. Informacja o podmiocie przyjmującym
(tylko zezwolenia typu C)

3.7.5. Fragment umowy nt. zakresu zobowiązania pracodawcy zagranicznego
(tylko zezwolenia typu D)

- 3.7.6. Potwierdzenie spełnienie wymagań z art. 88d ustawy
- 3.7.7. Dane pracodawcy użytkownika
(gdy pracodawcą jest agencja pracy tymczasowej)

4. Oświadczenie pracodawcy

Oświadczam, że

- wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie nie niższa, niż podana w niniejszym wniosku oraz nie jest niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących porównywalną pracę lub na porównywalnych stanowiskach (tylko zezwolenia typu A)
- wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie nie niższa, niż podana w niniejszym wniosku oraz nie jest niższa od 70% wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 90 ust. 7 ustawy, a wykonywanie pracy przez cudzoziemca odbywać się będzie na warunkach zgodnych z art. 67³ Kodeksu pracy (dotyczy zezwoleń typu C, D, E).-
- pracodawca nie był prawomocnym wyrokiem sądu został uznany za winnego wykroczenia określonego w art. 120 ust. 3 - 5, ani też w ciągu dwóch lat od uznania za winnego popełnienia czynu, o którym mowa w art. 120 ust. 1, nie został ponownie uznany za winnego podobnego wykroczenia;
- nie byłem karany za popełnienie czynu z art. 218 – 221 Kodeksu karnego
- nie byłem karany za popełnienie w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę, czynu z art. 270 – 275 Kodeksu karnego, jak również pracodawca nie jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;
- nie byłem karany za czyn, o którym mowa w art. 253 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny lub w innym państwie na podstawie przepisów Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, jak również pracodawca nie jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę.

Miejscowość, data

Podpis pracodawcy

UWAGA: FORMAT GRAFICZNY ZOSTANIE OPRACOWANY PO OSTATECZNYM ZATWIERDZENIU TREŚCI!

Załącznik nr 3

W Z Ó R

Wniosek o przedłużenie zezwolenia na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Data złożenia:
(wypełnia organ przyjmujący)

Nr sprawy
(wypełnia organ przyjmujący)

Dane zezwolenia, którego dotyczy wnioskowanie:

Typ: Numer:

Data wydania:

Okres wykonywania pracy przez cudzoziemca określony w zezwoleniu:

Od: Do:

1. Dane pracodawcy:

1.1. Nazwa/Imię i nazwisko

1.2. Adres siedziby/miejsca zamieszkania (łącznie z krajem)

1.3. Dane kontaktowe:

1.3.1. Pełnomocnik w Polsce

1.3.2. Adres do korespondencji

1.3.3. Imię i nazwisko / funkcja osoby do kontaktu

1.3.4. Telefon, faks, e-mail osoby do kontaktu

2. Cudzoziemiec

2.1. Dane osobowe

2.1.1. Imię/imiona

2.1.2. Nazwisko

2.1.3. Obywatelstwo

2.1.8. Dokument podróży

2.1.8.1. Numer

2.1.8.2. Organ wydający

2.1.8.3. Data wydania

2.1.8.4. Data ważności

3. Praca

- 3.1. Stanowisko lub rodzaj pracy
- 3.2. Zakres podstawowych obowiązków
- 3.3. Podstawa wykonywania pracy (typ umowy/stosunku prawnego)
- 3.4. Wymiar etatowy wykonywania pracy / Liczba godzin w tygodniu
- 3.5. Wysokość podstawowego wynagrodzenia brutto / ewentualnie: wysokość stawki godzinowej brutto
- 3.6. Okres, na który wnioskuje się o przedłużenie zezwolenia
- 3.7. Miejsce przechowywania dokumentacji pracowniczej na terytorium RP oraz dane osoby odpowiedzialnej za jej udostępnianie
- 3.8. Informacja o załącznikach:
 - 3.7.1. Informacja starosty (na podstawie art. 88c ust. 2 ustawy) (tylko zezwolenia typu A)
 - 3.7.2. Informacja o wysokości dochodu/straty lub środkach/działaniach na rzecz spełnienia kryteriów dochodowych przez podmiot (tylko zezwolenia typu B)
 - 3.7.3. Informacja o stanie zatrudnienia pracodawcy na dzień składania wniosku (tylko zezwolenia typu B)
 - 3.7.4. Informacja o podmiocie przyjmującym (tylko zezwolenia typu C)
 - 3.7.5. Fragment umowy nt. zakresu zobowiązania pracodawcy zagranicznego (tylko zezwolenia typu D)
 - 3.7.6. Potwierdzenie spełnienia wymagań z art. 88d ustawy
 - 3.7.7. Dane pracodawcy użytkownika (gdy pracodawcą jest agencja pracy tymczasowej)

4. Oświadczenie pracodawcy

Oświadczam, że

- wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie nie niższa, niż podana w niniejszym wniosku oraz nie jest niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących porównywalną pracę lub na porównywalnych stanowiskach (tylko zezwolenia typu A)
- wysokość wynagrodzenia cudzoziemca będzie nie niższa, niż podana w niniejszym wniosku oraz nie jest niższa od 70% wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 90 ust. 7 ustawy, a wykonywanie pracy przez cudzoziemca odbywać się będzie na warunkach zgodnych z art. 67³ Kodeksu pracy (dotyczy zezwoleń typu C, D, E).-
- pracodawca nie był prawomocnym wyrokiem sądu został uznany za winnego wykroczenia określonego w art. 120 ust. 3 - 5, ani też w ciągu dwóch lat od uznania za winnego popełnienia czynu, o którym mowa w art. 120 ust. 1, nie został ponownie uznany za winnego podobnego wykroczenia;
- nie byłem karany za popełnienie czynu z art. 218 – 221 Kodeksu karnego
- nie byłem karany za popełnienie w związku z postępowaniem o wydanie zezwolenia na pracę, czynu z art. 270 – 275 Kodeksu karnego, jak również pracodawca nie jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę;
- nie byłem karany za czyn, o którym mowa w art. 253 §1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny lub w innym państwie na podstawie przepisów Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i

dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, jak również pracodawca nie jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę.

Miejscowość, data

Podpis pracodawcy

UWAGA: FORMAT GRAFICZNY ZOSTANIE OPRACOWANY PO OSTATECZNYM
ZATWIERDZENIU TREŚCI!

Załącznik nr 4

W Z Ó R

Przedłużenie zezwolenia na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. (...)

po rozpatrzeniu wniosku

(dane podmiotu powierzającego wykonywanie pracy przez cudzoziemca)

przedłużam zezwolenie na pracę nr z dnia

dla

Pan(i)

obywatela(ki)

legitymującego(ej) się dokumentem podróży (seria, numer)

wydanym przez (nazwa organu)

na pracę na stanowisku / w charakterze

na podstawie (rodzaj umowy, minimalny wymiar etatu)

za wynagrodzeniem brutto nie niższym niż (stawka / okres)

na okres od do

na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

UZASADNIENIE

.....

POUCZENIE

Niniejsze przedłużenie zezwolenia uprawnia do wykonywania pracy jedynie pod warunkiem posiadania przez cudzoziemca tytułu pobytowego, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 12 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W przypadku odmowy wydania wskazanej w powyższym przepisie wize, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub dokumentu uprawniającego do przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niniejsze przedłużenie zezwolenia nie upoważnia do wjazdu, pobytu ani wykonywania pracy na tym terytorium.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw pracy, za moim pośrednictwem w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 1 i 2, art. 129 § 1 i 2 kpa oraz art. ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy).

Odstępuje się od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony (art. 107 § 4 kpa)

Decyzja zgodna z żądaniem strony podlega wykonaniu przed upływem wniesienia odwołania (art. 130 § 4 kpa).

(pieczęć urzędowa)

(pieczęć i podpis organu właściwego)

Potwierdzenie odbioru zezwolenia na pracę

(podpis wnioskodawcy i data)

UWAGA: FORMAT GRAFICZNY ZOSTANIE OPRACOWANY PO OSTATECZNYM ZATWIERDZENIU TREŚCI!

Załącznik nr 5

W Z Ó R

Informacja starosty na temat możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy

1. Nazwa i adres pracodawcy

2. Dane dotyczące oferty

2.1. Stanowisko / rodzaj pracy

2.2. Oferowane wynagrodzenie brutto (stawka/okres)

2.3. Inne wymagania

3. Ocena adekwatności wysokości wynagrodzenia do stanowiska / rodzaju pracy w stosunku do stawek na lokalnym rynku pracy

wyższe od średniej - odpowiednie - poniżej średniej - brak możliwości oceny

4. Ocena adekwatności innych wymagań w stosunku do stanowiska / rodzaju pracy

wyższe od uzasadnionych / uzasadnione / niższe od uzasadnionych / brak możliwości oceny

Uzasadnienie oceny:

5. Realizacja oferty:

5.1. Liczba osób w rejestrach spełniających wymagania pracodawcy:

5.2. W przypadku organizowania rekrutacji:

liczba osób zaproszonych:

liczba osób obecnych:

liczba osób zainteresowanych podjęciem pracy:

liczba osób przyjętych

liczba osób odrzuconych

powody odrzucenia kandydatów:

5.3. W przypadku, gdy informacja jest wydawana na podstawie ofert składanych przez pracodawcę w ciągu ostatnich 6 miesięcy - liczba ofert złożonych i liczba stanowisk:

6. Ocena możliwości pozyskania pracowników na dane stanowiska / do danego rodzaju pracy w oparciu o zasoby rynku lokalnego:

UWAGA: FORMAT GRAFICZNY ZOSTANIE OPRACOWANY PO OSTATECZNYM ZATWIERDZENIU TREŚCI!

Załącznik nr 6

W Z Ó R

Informacja pracodawcy na temat zmian w zakresie wykonywania pracy przez cudzoziemca na podstawie zezwolenia na pracę.

Dotyczy:

Zezwolenia pracę typu: nr:

z dnia

wydanego dla:

.....(nazwa pracodawcy)

dotyczącego Pana(i)

obywatela(ki).....

Zakres informacji:

1. Cudzoziemiec zakończył wykonywanie pracy z dniem: (wypełnić wyłącznie, jeśli jest to data wcześniejsza niż 3 miesiące przed zakończeniem ważności zezwolenia)

2. Cudzoziemiec nie podjął wykonywania pracy w okresie 3 miesięcy od daty rozpoczęcia ważności zezwolenia na pracę, tj. do dnia:

z następującej przyczyny:

Oczekiwany termin podjęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca (jeśli znany)

3. Cudzoziemiec przerwał wykonywania pracy na okres powyżej 3 miesięcy, tj. do dnia:

.....

z następującej przyczyny:

4. Pracodawca zamierza powierzyć cudzoziemcowi czasowe (do 30 dni w roku kalendarzowym) wykonywanie pracy jako: (stanowisko / rodzaj pracy)

5. Pracodawca informuje o zmianie swojej siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej działania, a także przejęciu pracodawcy lub jego części przez innego pracodawcę, przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę - w związku z czym z dniem cudzoziemiec stał się pracownikiem (nazwa nowego pracodawcy).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie dostosowuje regulacje proceduralne oraz wzory wniosków i zezwoleń do nowego kształtu przepisów ustawy. Rozporządzenie zastępuje dotychczasowe Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej:

- z 21 lipca 2006 r. w sprawie trybu i warunków wydawania zezwolenia na pracę cudzoziemca (Dz. U. Nr 141, poz. 1002, z późn. zm.);
- z 21 lipca 2006 r. w sprawie trybu i warunków wydawania zezwolenia na pracę cudzoziemca zatrudnionego przy realizacji usługi eksportowej świadczonej przez pracodawcę zagranicznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1003, z późn. zm.).

Nowe regulacje ustawowe przewidują pięć zasadniczych sytuacji, w których jest wymagane zezwolenie na pracę. Zrezygnowano z tworzenia pięciu osobnych rozporządzeń, decydując się na wyróżnienie typów zezwoleń oraz wskazanie w ramach opracowanych wzorów wniosków i zezwoleń, którego typu mogą dotyczyć poszczególne rubryki.

Rozporządzenie ma na celu również klarowne wskazanie wykazu dokumentów, które jest obowiązany złożyć pracodawca. W stosunku do spełnienia szeregu wymogów ustawowych rozporządzenie przewiduje składanie przez pracodawcę odpowiedniego oświadczenia. W przypadku, gdyby wojewoda miał uzasadnione podejrzenia dotyczące zgodności oświadczenia pracodawcy ze stanem faktycznym (w szczególności wynikające z przeprowadzonych kontroli pracodawcy), jest możliwe wezwanie pracodawcy do okazania dokumentów poświadczających stan zadeklarowany.

Rozporządzenie przewiduje także uregulowanie szeregu kwestii praktycznych, związanych z wnioskowaniem. W szczególności - przewiduje możliwość przedkładania np. jedynie istotnych dla sprawy fragmentów umów w przypadku świadczenia usługi przez podmiot zagraniczny (umowy nierzadko są dokumentami o objętości kilkuset stron i zawierają poufne informacje przedsiębiorcy, nie mające żadnego znaczenia dla procedury wydawania zezwoleń na pracę).

Do rozporządzenia są załączone wzory informacji, wniosków i zezwoleń. Ich ostateczna forma graficzna zostanie opracowana po zakończeniu procesu konsultacji treści.

Ocena przewidywanych skutków społeczno – gospodarczych wynikających z rozporządzenia (OSR)

Zakres Oceny Skutków Regulacji

Regulacja ułatwi podejmowanie legalnej pracy w Polsce przez cudzoziemców, wykonując przepisy ustawy w zakresie ustalenia szczegółowej procedury, wzorów wniosków i zezwoleń oraz innych dokumentów.

Podmioty objęte rozporządzeniem

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą:

- podmiotów zamierzających powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy,
- cudzoziemców, których dotyczą wnioski o wydanie zezwolenia na pracę,
- organów wydających ww. decyzje.

Regulacje nie spowodują niekorzystnych zmian w sytuacji podmiotów, których dotyczą. Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na prawa nabyte i w żaden sposób nie będzie ich naruszać.

Skutki wprowadzenia rozporządzenia

- *wpływ regulacji na sektor finansów państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego*
Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne.
- *wpływ regulacji na rynek pracy*

Rozporządzenie przyczyni się do wzrostu atrakcyjności legalnego zatrudnienia poprzez realizację przepisów ustawy, zmierzających do uproszczenia zasad rozpatrywania wniosków o zezwolenia na pracę.

- *wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw*

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na segmenty rynku i nie będzie zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiotu regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji, itp. Regulacje nie zmieniają także istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i ról przedsiębiorców, równocześnie przynosząc ułatwienia w zakresie procedury i redukując liczbę dokumentów, do których przedłożenia w myśl poprzednio obowiązujących przepisów był zobligowany pracodawca.

- *wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny*

Rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Zakres konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji wewnątrz- i międzyresortowych oraz do opinii marszałkom województw i wojewodom.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji następującym partnerom społecznym:

1. NSZZ „Solidarność”,
2. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
3. Business Centre Club,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
6. Konfederacja Pracodawców Polskich,
7. Związek Rzemiosła Polskiego,
8. Forum Związków Zawodowych.

Projekt będzie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Informacja o wynikach konsultacji zostanie dołączona do uzasadnienia niezwłocznie po ich zakończeniu.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę

Na podstawie art. 90 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 i Nr 70, poz. 416) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 sierpnia 2006 r. w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę (Dz. U. Nr 156, poz. 1116, z 2007 r. Nr 120, poz. 824 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 106) w § 2 **wprowadza się następujące zmiany:**

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) będących nauczycielami języków obcych lub prowadzących zajęcia w językach obcych, którzy wykonują pracę w ramach umów i porozumień międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną”;

2) pkt 4 i 5 otrzymuje brzmienie:

„4) będących nauczycielami języków obcych, którzy wykonują pracę w przedszkolach, szkołach lub placówkach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, lub Ochotniczych Hufcach Pracy ;”;

5) będących nauczycielami języków obcych, którzy wykonują pracę w zakładach kształcenia nauczycieli, o których mowa w przepisach o systemie oświaty ;”;

3) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) będących studentami studiów stacjonarnych odbywanych w Rzeczypospolitej Polskiej”;

4) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) delegowanych do pracy w instytucjach kultury państw obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną”;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

5) uchyla się pkt 17, 18, 19, 22 i 25;

6) po pkt 25 dodaje się pkt 25a:

„25a) będących absolwentami polskich szkół ponadgimnazjalnych lub stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich na polskich uczelniach;”;

7) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) będących obywatelami państw graniczących z Rzeczypospolitą Polską oraz państw, z którymi Rzeczypospolita Polska współpracuje w zakresie migracji zarobkowych w ramach partnerstwa na rzecz mobilności, ustanowionego między tym państwem a Unią Europejską, i wykonujących pracę, w okresie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie przekraczającego dziewięciu miesięcy w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy, na podstawie oświadczenia pracodawcy o zamiarze powierzenia im wykonywania pracy, zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę pracodawcy;

8) po pkt 27 dodaje się pkt 27a:

„27a) będących obywatelami państw graniczących z Rzeczypospolitą Polską oraz państw, z którymi Rzeczypospolita Polska współpracuje w zakresie migracji zarobkowych w ramach partnerstwa na rzecz mobilności, ustanowionego między tym państwem a Unią Europejską, przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 87 ust. 1 pkt 12 lit a i b ustawy, uprawniającej do pobytu w okresie przekraczającym 9 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy lub na podstawie zezwolenia na zamieszkanie, wykonujących pracę inną lub dodatkową w stosunku do przyczyny udzielenia im zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub wizy, jeżeli otrzymają od pracodawcy oświadczenie o zamiarze powierzenia im wykonywania pracy, zarejestrowane w powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę pracodawcy;

9) pkt 30 otrzymuje brzmienie:

„uczestniczących w programach wymiany kulturalnej lub edukacyjnej, programach pomocy humanitarnej lub rozwojowej lub programach wakacyjnej pracy studentów, zorganizowanych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy;”;

10) § 3a. otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. Przepis § 2 pkt 27 i 27 a) stosuje się do dnia 31 grudnia 2012 r.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Część zmian zawartych w projekcie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 sierpnia 2006 r. w sprawie wykonywania pracy przez cudzoziemców bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę (Dz. U. Nr 156, poz. 1116 oraz z 2007 r. Nr 120, poz.824 ze zm.) ma charakter porządkowy i polega na wykreśleniu z przepisu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz Konfederacji Szwajcarskiej, którzy są uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zezwolenia na pracę na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 ze zm.). Dotyczy to przepisów § 2 pkt 4,5, 17, 18 i 19.

Nowe brzmienie przepisów § 2 pkt 3, 4, 5 ma na uwadze wciąż trudną sytuację na polskim rynku pracy charakteryzującą się niedoborami pracowników w niektórych sektorach, w tym także brakiem nauczycieli języków obcych, którzy byłiby zainteresowani podjęciem pracy w polskich szkołach, przedszkolach i innych placówkach oświatowych, w szczególności tych państwowych. Z powodu niskich płac najbardziej brakuje nauczycieli języków obcych w małych miejscowościach i wsiach. W celu poprawy sytuacji w tym zakresie zrezygnowano z wymogu, aby język, który jest nauczany był językiem ojczystym cudzoziemca, a także zwolniono z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę obywateli wszystkich państw trzecich, którzy są nauczycielami języków obcych.

Zmiany proponowane w § 2 pkt 12 i 25 mają na celu zachęcić cudzoziemców, będących studentami polskich uczelni, absolwentami polskich szkół ponadgimnazjalnych lub stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich na polskich uczelniach, którzy z uwagi na co najmniej kilkuletni pobyt w Polsce z reguły znają język polski i mają większe możliwości integracyjne w polskim społeczeństwie, do podejmowania pracy w Polsce i tym samym wykorzystania zdobytej wiedzy i doświadczeń przyczyniając się także do rozwoju polskiej gospodarki. W związku z propozycją nowego brzmienia ww. przepisów uchyla się § 2 pkt 22.

Propozycja poszerzenia kategorii cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę **w pkt 27 i 27 a)** o obywateli państw, z którymi Rzeczypospolita Polska współpracuje w zakresie migracji zarobkowych w ramach partnerstwa na rzecz mobilności, ustanowionego między tym państwem a Unią Europejską wynika ze zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej, zawartych we „Wspólnej deklaracji w sprawie partnerstwa na rzecz mobilności pomiędzy Unią Europejską a Republiką Mołdowy”, podpisanej 5 czerwca 2008 r. w Luksemburgu, a także wyborem Gruzji do kolejnej rundy projektów dotyczących partnerstw na rzecz mobilności.

Wydłużenie okresu możliwego wykonywania pracy bez zezwolenia z 6 miesięcy do 9 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy wynika z zaleceń Zespołu ds. Migracji, zmierzających do stopniowego liberalizowania zasad dostępu do polskiego rynku pracy dla obywateli wskazanych państw - co jest szczególnie związane z występującymi wciąż

niedoborami pracowników. Dotychczasowe doświadczenia ze stosowanie przepisów rozporządzenia są pozytywne i prowadzą do zwiększenia skali legalnego zatrudnienia cudzoziemców. Pomimo incydentalnych sygnałów o występujących nadużyciach, ocena funkcjonowania dotychczasowych przepisów ze strony pracodawców i pracowników jest pozytywna, z zaznaczeniem, że dłuższy okres dopuszczalności wykonywania pracy w systemie uproszczonym (z uwagi m.in. na długi sezon w rolnictwie, trwający od marca do października, więc przekraczający 6 miesięcy) jest rozwiązaniem pożądanym.

Ponadto, z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę zwolnieni są obywatele ww. państw jeżeli wykonują pracę inną lub dodatkową na podstawie oświadczenia pracodawcy, oprócz pracy, która stanowi przyczynę udzielenia im zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub wizy uprawniającej do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie powyżej dziewięciu miesięcy w ciągu kolejnych dwunastu miesięcy.

Proponuje się, aby powyższe przepisy utrzymały charakter pilotażowy i miały zastosowanie do 2012 r., mając na uwadze m.in. potrzeby związane z przygotowaniem infrastruktury do EURO 2012.

Uwzględnienie w pkt 30 cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach pomocy rozwojowej ma podobne uzasadnienie jak w przypadku programów pomocy humanitarnej i wynika ze sygnalizowanych przez polskie instytucje publiczne i organizacje pozarządowe potrzeb zatrudniania cudzoziemców do realizacji takich programów, pochodzących w szczególności z krajów pochodzenia, którym udziela się pomocy rozwojowej. Jako przykład można podać inicjatywy różnych podmiotów (m.in. administracja rządowa, samorządowa, organizacje pozarządowe) korzystających z funduszy uzyskanych w ramach programów polskiej pomocy zagranicznej udzielanej za pośrednictwem MSZ RP.

Ocena przewidywanych skutków społeczno – gospodarczych wynikających z rozporządzenia (OSR)

Zakres Oceny Skutków Regulacji

Regulacja ułatwi podejmowanie legalnej pracy w Polsce poprzez rozwiązania służące pozostaniu na legalnym rynku pracy cudzoziemców, którzy w Polsce uczyli się lub studiowali - a tym samym poznali polski język i kulturę oraz zintegrowali się ze społeczeństwem. Ponadto, ułatwi pozyskiwanie wysoce poszukiwanych w Polsce kwalifikowanych nauczycieli języków obcych. Rozporządzenie rozszerzy także zakres programu pilotażowego uproszczonych zasad dostępu do rynku pracy na państwa objęte europejskim programem Partnerstwa dla Mobilności, a poprzez nowe uregulowanie kwestii osób z tych państw przebywających w Polsce na podstawie długookresowych wiz lub tytułów pobytowych - rozwiąże pojawiające się problemy praktyczne z obliczaniem okresów wykonywania pracy.

Podmioty objęte rozporządzeniem

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą:

- podmiotów zamierzających powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy,
- cudzoziemców, których dotyczą wnioski o wydanie zezwolenia na pracę,
- organów wydających ww. decyzje.

Regulacje nie spowodują niekorzystnych zmian w sytuacji podmiotów, których dotyczą. Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na prawa nabyte i w żaden sposób nie będzie ich naruszać.

Skutki wprowadzenia rozporządzenia

- *wpływ regulacji na sektor finansów państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego*

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne.

- *wpływ regulacji na rynek pracy*

Rozporządzenie przyczyni się do wzrostu atrakcyjności legalnego zatrudnienia.

- *wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw*

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na segmenty rynku i zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiot regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji, itp. Regulacje nie zmieniają także istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

- *wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny*

Rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Zakres konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji wewnątrz- i międzyresortowych oraz do opinii marszałkom województw i wojewodom.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji następującym partnerom społecznym:

1. NSZZ „Solidarność”,
2. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
3. Business Centre Club,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
6. Konfederacja Pracodawców Polskich,
7. Związek Rzemiosła Polskiego,
8. Forum Związków Zawodowych.

Projekt będzie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Informacja o wynikach konsultacji zostanie dołączona do uzasadnienia niezwłocznie po ich zakończeniu.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia**

**w sprawie określenia przypadków, w których zezwolenie na pracę cudzoziemca
wydawane jest bez względu na szczegółowe warunki wydawania zezwoleń na pracę
cudzoziemców**

Na podstawie art. 90 ust. 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.), zarządza się, co następuje:

- § 1. Wojewoda wydaje zezwolenie na pracę bez uwzględnienia warunków, o których mowa w art. 88c ust. 1 - 5 i 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”, w przypadku, gdy dotyczy ono członka rodziny pracownika przedstawicielstwa dyplomatycznego, urzędu konsularnego, organizacji międzynarodowej lub ich przedstawicielstwa, wykonującego pracę w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów i porozumień międzynarodowych.
- § 2. Wojewoda wydaje zezwolenie na pracę bez konieczności uzyskania informacji, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy, w przypadku:
- 1) cudzoziemca upoważnionego do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego w jego oddziale lub przedstawicielstwie znajdującym się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) cudzoziemca, który wykonuje pracę jako prywatna służba domowa;
 - 3) cudzoziemca, którego charakter pracy zakłada konieczność osobistego jej wykonywania z uwagi na unikalne umiejętności, uzdolnienia lub doświadczenie;
 - 4) obywatela państwa sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską lub państwa, z którym Rzeczypospolita Polska współpracuje w zakresie migracji zarobkowych w ramach partnerstwa na rzecz mobilności, ustanowionego między tym państwem a Unią Europejską, który w okresie bezpośrednio poprzedzającym złożenie wniosku o wydanie zezwolenia na pracę wykonywał przez okres nie krótszy niż 3 miesiące pracę dla tego samego pracodawcy na podstawie oświadczenia o zamiarze powierzenia wykonywania pracy, zarejestrowanego w powiatowym urzędzie pracy właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania pracodawcy - pod warunkiem przedstawienia zarejestrowanego oświadczenia i zaświadczenia o zatrudnieniu lub umowy z pracodawcą;
 - 5) cudzoziemców - trenerów sportowych i sportowców, wykonujących pracę na rzecz klubów sportowych i innych podmiotów, których działalność statutowa obejmuje krzewienie kultury fizycznej i sportu;
 - 6) lekarzy i lekarzy dentystów, odbywających szkolenia lub realizujących program specjalizacji, na podstawie przepisów w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy dentystów;

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

7) gdy wynagrodzenie cudzoziemca określone we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę przekracza wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 90 ust. 7 ustawy.

§ 3. Przepis § 2 pkt 4 stosuje się do dnia 31 grudnia 2012 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie dokonuje dostosowania do znowelizowanych przepisów ustawy treści dotychczasowego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 21 lipca 2006 r. w sprawie określenia przypadków, w których przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca wydawane jest bez względu na sytuację na lokalnym rynku pracy i kryteria wydawania przyrzeczeń i zezwoleń na pracę cudzoziemców (Dz. U. Nr 141, poz. 1004).

W stosunku do dotychczasowych kategorii przypadków, kiedy mogło być wydane zezwolenie na pracę cudzoziemca bez względu na sytuację na lokalnym rynku oraz kryteria wydawania przyrzeczeń i zezwoleń z rozporządzenia usunięto odniesienia do obywateli UE (gdyż są podmiotowo zwolnieni z obowiązku posiadania zezwoleń na pracę), obywateli Turcji (gdyż w ich przypadku sytuacje określają bezpośrednio stosowane przepisy Decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia).

Do kategorii cudzoziemców, którym wojewoda będzie mógł wydać zezwolenie na pracę bez konieczności uzyskania informacji starosty, dodano:

- cudzoziemców wykonujących pracę jako prywatna służba domowa - z uwagi na duże zapotrzebowanie na tego rodzaju usługi, połączone z wysokim stopniem zaufania, jakim trzeba obdarzyć potencjalnego pracownika domowego w stosunku do możliwości poszukiwania pracowników za pośrednictwem urzędu pracy;
- cudzoziemców wykonujących pracę o ściśle osobistym charakterze, związanym z indywidualnymi, unikalnymi uzdolnieniami;
- obywateli państw sąsiadujących i państw objętych programem partnerstwa dla mobilności, w stosunku do których, po okresie wykonywania pracy na podstawie oświadczenia, pracodawca wnioskuje o zezwolenie - dla zapewnienia możliwie sprawnego uczestnictwa w rynku pracy osób już na tym rynku funkcjonujących;
- cudzoziemców - specjalistów, zarabiających powyżej średniej - dla zapewnienia możliwości łatwiejszego pozyskania osób o wysokich i rzadkich kwalifikacjach - z uwagi na możliwą unikalność swoich kwalifikacji nie objętych wykazem, o którym mowa w art. 10 ust. 4 pkt 1 ustawy.

Ocena przewidywanych skutków społeczno – gospodarczych wynikających z rozporządzenia (OSR)

Zakres Oceny Skutków Regulacji

Regulacja ułatwi podejmowanie legalnej pracy w Polsce poprzez rozwiązania służące pozostaniu na legalnym rynku pracy obywateli państw sąsiadujących, którzy już się u swojego pracodawcy sprawdzili. Regulacja ułatwi także pozyskiwanie specjalistów, poszukiwanych przez polskich pracodawców. Ponadto, przyczyni się do większej skali legalnego zatrudnienia cudzoziemców w ramach usług domowych.

Podmioty objęte rozporządzeniem

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą:

- podmiotów zamierzających powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy,
- cudzoziemców, których dotyczą wnioski o wydanie zezwolenia na pracę,
- organów wydających ww. decyzje.

Regulacje nie spowodują niekorzystnych zmian w sytuacji podmiotów, których dotyczą. Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na prawa nabyte i w żaden sposób nie będzie ich naruszać.

Skutki wprowadzenia rozporządzenia

- *wpływ regulacji na sektor finansów państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego*

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na finanse publiczne.

- *wpływ regulacji na rynek pracy*

Rozporządzenie przyczyni się do wzrostu atrakcyjności legalnego zatrudnienia.

- *wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw*

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na segmenty rynku i nie będzie zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiotu regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji, itp. Regulacje nie zmieniają także istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

- *wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny*

Rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Zakres konsultacji:

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji wewnątrz- i międzyresortowych oraz do opinii marszałkom województw i wojewodom.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji następującym partnerom społecznym:

1. NSZZ „Solidarność”,
2. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
3. Business Centre Club,
4. Krajowa Izba Gospodarcza,
5. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
6. Konfederacja Pracodawców Polskich,
7. Związek Rzemiosła Polskiego,
8. Forum Związków Zawodowych.

Projekt będzie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Informacja o wynikach konsultacji zostanie dołączona do uzasadnienia niezwłocznie po ich zakończeniu.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.